

የሕይወት መስታወት

ከበግ መሳይ
ተኩላዎች እንጠንቀቅ

ሀሰተኞች መምሕራንና ትምሕርታቸው

የኢትዮጵያ ወንጌላዊት ጥፑቲስት ቤተክርስቲያን

**Ethiopian Evangelical
Baptist Church**

2822 S. Jupiter Rd.
Garland, TX 75041

Tel: (214) 703-0100 Fax: (214) 703-0161
WWW.EEBC-DALLAS.ORG

ዶክተር መለሰ ወጉ

የሕይወት መስታወት

2009 (፪ሺ፩-፪ሺ፪ዓ.ም.)

ከበግ መሳይ ተኩላዎች እንጠንቀቅ

- 133 አማኞችን ከሐሰት ትምሕርት
የመጠበቅ ኃላፊነት _____ 5
- 134 ሐሰተኞች መምሕራን እና
አደገኛው ትምሕርታቸው _____ 21
- 135 ሐሰተኞች መምሕራንን ገልጠን ብናያቸው _____ 39
- 136 ሐሰተኞች መምሕራንና
ሸልከው የሚገቡበት ሁኔታ _____ 56
- 137 ሐሰተኞች መምህራን ቃሉን
አጣምመው ይተረጉማሉ _____ 72
- 138 እውነትን መርምሮ ማወቅ፥
ከሰህተት ትምሕርት ይጠብቃል _____ 88
- ዋቢ ጽሑፎች _____ 106

አማኞችን ከሐሰት ትምሕርት የመጠበቅ ሃላፊነት

“በልዩ ልዩ ዐይነት እንግዳ ትምህርቶች አትወሰዱ...።”
(ዕብራውያን 13፥9)

“...አሁንም በሚያዳግም ሁኔታ ለቅዱሳን እንድንገዛ
በለተሰጠው እምነት በብርቱ እንድትጋደሉ
ለመምከር ልጽፍላችሁ ግድ ሆነብኝ።”
(ይሁዳ ቁ. 3)

በእሁኑ ጊዜ “እውነት” ያልሆኑ ወይም “እውነት መሳይ ትምህርቶች” በኢትዮጵያ ውስጥ ያለችውን የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን መልዕክቷንና ውበቷን እየሰወጠ በዓለማዊያን ዘንድ የነበራትን ተቀባይነት እየቀነሰ እንዲሁም እዳዲስ ነፍሳትን የመሳብ አቅሟን እያሳጣት እንደ ሆነ በጣም ግልጽ ነው። እኔና እናንተ ይህንን አሳሳቢ ሁኔታ እያየን ከዳር ቆመን ከመታዘብ ይልቅ ለችግሩ መፍትሄ ይሆናል ብለን የምናስበውን ማድረግ እንዲሁም አማኞች ወደ ልዩ ልዩ እንግዳ ትምህርቶች እንዳይወሰዱ የማስጠንቀቅ ኃላፊነት እንዳለብን እውቀን አስፈላጊ የሆኑትን እርምጃዎች በመውሰድ መቋቋም ይገባናል። ጳውሎስ ቴቶን በመካከላቸው ሰላሉት ሐሰተኛ አስተማሪዎች ምን ማድረግ እንዳለበት ሲጽፍለት “...በከንቱ የሚለፈልፉና የሚያታልሉ አሉ። እነዚህን ሰዎች ዝም ማለገጥ ይገባል፤ ምክንያቱም እነርሱ በሚያሳፍሩ ሁኔታ ለገንዘብ በመስጠት የማይገባውን ነገር እያስተማሩ ቤተሰቦችን በሙሉ ያናውጣሉ” እለው (ቴቶ

1፥10-11)። ዝቅ ብሎ ደግሞ በእነዚህ ሀሰተኞች አስተማሪዎች እንዳይወናበዱ ሕዝቡን እንዲያስጠነቅቅ ሲመክረው “የአይሁዳውያንን ተረት እንዳይከተሉና እውነትን የሚቃወሙትን ሰዎች ምክር እንዳይሰሙ በብርቱ ገስጽቸው” ይላል (ቲቶ 1፥14)። የሐሰት ትምህርቶች መስፋፋት ጥቂት መሪዎችን ብቻ ባይሆን እማኞች የሆነውን ሁሉ ሊያሳስቡና ሊቆረቁሩን ይገባል። የሚያሳዝነው ማን ብዙዎች በአሁኑ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ያለችበትን አስከፊ ሁኔታ እንደሚገባው ያልተረዱ መሆናቸው ነው። የችግሩን እሳባቢነት የተረዱት ደግሞ እማኞችን ከልዩ ልዩ እንግዳ ትምህርት ለማስጠንቀቅ አስፈላጊውን እርምጃ በመውሰድ ፈንታ “ይሄ ከእኔ አቅም በላይ ነው... ትምህርቱን ተቃውሜ ባሉትምር ተቃዋሚ ይበዛብኛል፤ ድንጋይ ይወረወርብኛል፤... ጠላቶች ይነሱብኛል” በማለት ችላ ያሉት ይመስላል።

ጄኔራል ሼርማን የታወቁ አሜሪካዊ የጦር መሪ ነበሩ። እኚህ ዝነኛ የጦር መሪ “ጦርነት ሲያል ነው” በማለት ከሰው እዕምር ፈጽሞ የማይጠፋ እውነት ተናገሩ። መቼና በምን ምክንያት እንደተናገሩት ግን አይታወቅም። ሌላው ቀርቶ ራሳቸው እንኳን ይህን ቃል መቼ እንደተናገሩት አያስታውሱም። ይሁን እንጂ በህዝቡ ሙሉ በሙሉ ይሰማውበታል። ጦርነትን ማንም ጤናማ እስተ ባሰብ ያለው ሰው የሚደግፈው ነገር እይደለም። ጦርነት በሰው ሕይወትና ንብረት ላይ ከፍተኛ ጥፋት የሚያስከትል የሰይጣን የእንቅስቃሴው መግለጫ ስለሆነ በጣም መራራና አስከፊ ነው። ማንም ሊመርጠውና ሊያሞጋግሰው የሚገባ ነገር እይደለም። ይሁን እንጂ ጦርነት ውስጥ ገብቶ መዋጋት በጣም የሚያስፈልግበት ጊዜ እለ። የዚህ ጦርነት ተሳታፊ ለመሆን በተለይ እማኞች የሆንን የሞራል ግዳጅ እለብን። በምንም ዓይነት ወደ ጓላ ማፈግፈግ፤ ማወላ ወል፤ ማመንታት፤ ከጠላት ጋር በመደራደር ራሳችንን ነጻ ማድረግ እንችልም። “እውነት” ሲበረዝ፤ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እውነተኛ መልዕክቷ በውሸት ሲተካ፤ ሐሰተኞች መምህራን ሾልከው ገብተው እማኞችን ከመስመር ሲያስ ወጡ “ችግሩ እኔን እይመለከትም” በማለት ዝም ብለን መቀመጥ እይገባንም። ባለን ኃይልና ችሎታ የእውነት ተጸራሪዎችን ልንዋጋ ወይም ልንቋቋም ግዴታ ችን ነው። የምንዋጋውም በጦር መሣሪያ፤ ሁከት በመፍጠር ባይሆን በስማያዊ መሣሪያ ነው። ጳውሎስ በዚህ አቅጣጫ ማድረግ ያለብንን ሲገልጽ “...በእግዚ እገሌኤ ፅዕናውን ላይ በትዕቢት የሚነሳውን ክርክርና ከንቱ እሳብ እናፈርሳለን፤ አዕምሮን ሁሉ እየማረከን ለክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን” ይላል (2 ቆሮ. 10፥3-5)።

የእግዚአብሔርን መንግሥት በኃይልና በጦር መሣሪያ እናስፋፋም። “ለእ ግዚአብሔር እንዋጋለታለን” በማለት ጦር የሚመዙ ሁከትና ራብሻ የሚፈጥሩ በአሁኑ ጊዜ ብዙ እንዳሉ እናውቃለን። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ለእግዚአብሔር መንግሥት የተቆረቁሩ መሰለው፤ የራሳቸውን ፍላጎት ለማሟላት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጦርነትን የሚያካሂዱ ናቸው። ያልተገዘቡት ነገር ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግሥት በኃይልና በጦር መሣሪያ እንድታስፋፋ ሥልጣን

ያልተሰጣት መሆኗን ነው። ሊየሱስ እልፎ በሚሰጥበት አሰጪናቂዋ ሰዓት ላይ ጴጥሮስ ጌታውን ለመከላከል ጦር መዞ የለቀ ካሁን አሸከር ጆሮ እንደቆረጠ እናስታውሳለን። ይሄም ድርጊቱ ከክርስቶስ ዘንድ ግሳጹን እንጂ ምስጋና አላስገኘለትም። ሊየሱስ ጴጥሮስን “ሰይፍን የሚያገራ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍ ሆነ ወደ ሰገዛው መልሰህ ከተተው” አለው (ማቴ. 26፥52)። የሐሰት ትምህርቶችና መምሕራናቸውን መቋቋም አለብን ስንል፤ ሥጋዊ ጦርነት በእነርሱ ላይ እናካሂዳለን ማለታችን እንዳልሆነ ግልጽ ነው።

1 ~ የዚህ ትምህርት ዋና ዓላማ

እንዳንድ አማኞች ደህንነትን ካገኙ በኋላ፤ ወደሚቀጥለው መንፈሳዊ ዕድ ገት የሚያደርሳቸውን እውነት የሆነውን እውነት ካልሆነው መለየት የሚያስ ችላቸውን መሠረታዊ የሆነ የቃሉ ዕውቀት (መመሪያ) የላቸውም። ሌላው ቀርቶ አምነው በለተቀበሉት እምነት እንኳን በቂ የሆነ መረዳት ያላቸው አይመ ስሉም። በዚህ ምክንያት ነው ብዙዎቹ በሐሰት ትምህርት በቀላሉ የሚወናበ ዱት። ሐሰተኞች መምህራንን እንዲሁም ነብይ ሳይሆኑ “ነብይ ነን” የሚሉትን ሐሰተኞች ነብያትን ለይትን እንድናውቃቸው እንዲሁም እምነታችንን ለመ ጠበቅና ለመከላከል በልዩ ልዩ እንግዳ ትምህርቶች እንዳንወስድ፤ መጠነኛም ቢሆን እውነተኛ የሆነ መረዳትን እንዲሰጠን በ2009 ዓ.ም. (2001-2002) “የሕይወት መስታወት” “ከበግ መሳይ ተከላዎች እንጠንቀቅ” በሚል አብይ ርዕስ እንደተለመደው ስድስት ክፍሎችን የያዘ ጠቃሚ ትምህርት አዘጋጅተን አቅርቦንላችኋል። በዚህኛው የመጀመሪያ ክፍል ላይ፤ የሐሰት ትምህርትን ለመቋቋም ብርቱ ትግልን እንደሚጠይቅ ለማሳሰብ አስፈላጊውን ትምህርት አቅ ርበናል። ዋናው ዓላማችን ሌላውን ለመንቀፍ ሳይሆን በቃሉ ላይ ያልተመሠረ ተውን እውነትነት የሌለውን ትምህርት በጥንቃቄ ባይመረምሩ፤ የሰሙትን ሁሉ በየዋህነት “አሜን” ብለው እንዳይቀበሉ አማኞችን ለማስተማር፤ ለመምከ ርና ለማስጠንቀቅ ነው።

እንዳንድ ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያንን ከተሳሳተ ትምህርት መጠበቅና ወደ ትክክለኛው አቋም መመለስን እንደ ቀላል ነገር አድርገው በመቁጠር “...ሌላውን ከመንቀፍ፤ የወንድማችሁን ድካምና ጉድለት ከማሳየት ይልቅ ዝም ብላችሁ ለምን እታገለግሉም? ዝናውን ለምን ለሌላው ሰው ገልጣችሁ ታሳያላ ችሁ?” በማለት ስለ ሀሰተኛ ትምህርት አስተማሪዎች ሲቆረቆሩና ሲግገቱ እንሰማለን። ይሄ ደግሞ የበለጠ ያሳዝናል። የጠፋውን መመለስ የጥቂቶች ብቻ ባይሆን የሁላችንም ኃላፊነት እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ይናገራል። “...ከእናንተ አንዱ ከእውነት መንገድ ቢወጣና ሌላው ወደ እውነት መንገድ ቢመልሰው፤ ኃጢአተኛውን ከተሳሳተበት መንገድ የሚመልሰው፤ የኃጢአተኛ ውን ነፍስ ከምት እንደሚያድግና የብዙ ኃጢአቱንም ይትርታ እንደሚያስገኝለት

ይወቅ" (ያዕ. 5:19-20) የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል ብዙዎች ልብ ብለው የተመለከቱት አይመስልም።

በግልጽ ስለታወቁት አንዳንድ ሀሰተኛ እምነቶች—ክርስቲያን ባይንበዝ ሃሪ ክሪሸና፣ ጆሆቫ ዊትነስ፣ ምርሞንና እነዚህን የመሳሰሉ ሃይማኖቶች፣ ያላቸውን የእምነት አቋም እየጠቀሱ ማስተማር፣ ምዕመናንን ማስጠንቀቅ ተቃውሞ ስለማያሰጥ ለብዙዎች አይከብድም። እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ሃይማኖቶች፣ ትክክል ያልሆኑ ትምህርት እንደሚያስተምሩ በብዙዎች ዘንድ በግልጽ ስለሚታወቅ፣ ብዙ ጊዜ ምዕመናኑ ወደ እነዚህ እምነቶች እውነት መስፈቻው ተሰባው ይሄዳሉ ብለን እንፈራም። ከዚህ የበለጠ አደገኛው ግን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እውነት መስለው የሚታዩ፣ እማኞች በሐይወታቸው የሚለማመዱት መጽሐፍ ቅዱሳዊነት የሌላቸው ልምዶች ናቸው። የበለጠ አደገኛ የሚያደርጋቸው፣ እውነተኛ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ወይም ሥራ ስለሚመስሉ፣ እንዲሁም መጽሐፍ ቅዱሳዊነት የሌላቸው መሆናቸው ተገልጿል ለሰፈላጊው ትምህርት ስለማይሰጥባቸው ነው።

የሐሰት ትምህርቶች በአገራችን ሥር ሲሰዱና በጋይል ሲሰፋፉ፣ ብዙ እማኞችም እውነት መስፈቻው በእነዚህ እንግዳ ትምህርቶች ሲወሰዱ እያየን ወደ እውነት ልንመልሳቸው የምንችለው በምን ዓይነት ሁኔታ ይሆን? "ችግሩን ጊዜ ይፈታል" ብለን እጆቻችንን አጣምረን፣ እፋችንን ዘግተን ዝም ብለን ብንቀመጥ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተጠያቂነት አይኖርብንም? ቁጥራቸው በጣም አነስተኛ ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ዘንድ ተጠያቂነት እንዳለባቸው ተረድተውና ተለምዷቸው በተለያዩ መንገድ ግህሰተኞች መምህራንና ትምህርታቸው ተጠንቀቁ። በማለት ትምህርት የሚለጡ እንዳሉ አናውቃለን። ስለ እነርሱ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። እኛም አደገኛነቱን ተረድተን፣ ከእግዚአብሔር የተሰጠንን ኃላፊነት ተገንዝበን፣ ድርሻችንን ለመፈጸም በተለያዩ መንገድ ለረጅም ጊዜ ጥረት እያደረግን እንደሆነ የታወቀ ነው። አሁንም ይህን ትምህርት አዘጋጅተን ያቀረብንላችሁ፣ በእንግዳ ትምህርት ምክንያት የሳተውን ለመመለስ ያልሳተውን ወደ ፊት እንዳይሳብ ለመምከርና ለማስጠንቀቅ እንጂ ሌላውን ለመንቀፍ አይደለም።

2 ~ እምነታችንን የመከላከል አቅም ሊኖረን ይገባል

በሀሰት ትምህርት ከመወናበድ ራሳችንን ለመጠበቅ እምነን ስለ ተቀበልነው ስለ ራሳችን እምነት በቂ የሆነ መረዳት ወይም ዕውቀት እንዲኖረን ያስፈልጋል። የሚያባዝነው፣ አንዳንድ ክርስቲያኖች የራሳቸውን እምነት እንደሚገባው ተረድተው በትክክል በማስተማርና እንዲሁም ለላላቸው የእምነት አቋም ተቃዋሚዎቻቸው ለሚያቀርቡላቸው ጥያቄ ትክክለኛውን መልስ በመስጠት ፈንታ፣ በቀላሉ ግራ ተጋብተው ከጠያቂዎቻቸው ሲሸሹ፣ "እውነት ነው" ብለው

የተቀበሉትን "እምነት" ሲጠራጠሩ ማየት ነው። "እምነትን ከክህደት መከላከል" (Apologetics)፣ የትምህርት መለኮት ምሁራን ኃላፊነት መስሉ የሚሰማቸው ብዙዎች ናቸው። ይሁን እንጂ እምነትን ከክህደት መከላከል ኃላፊነቱ የጥቂቶች ብቻ ባይሆን የሁላችንም መሆኑን ተገንዝበን፣ "የመንኩትን እውቃለሁ" ማለት እንድንችል በቂ ዝግጅት ማድረግ ይገባናል። ሐዋርያው ዱጥሮስ የእምነት አቋማችንን በትክክል ለመግለጽና ሀሰተኞች መምሕራን በእምነታችን ላይ የሚሰነዝሩትን ነቀፋ ለመከላከል እንድንችል፣ በቂ ዝግጅት ማድረግ እንዳለብን ሲመክረን፣ "...በእናንተ ሰላው ተስፋ ምክንያት ለሚጠይቃችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዝግጁ ሁኑ" (1 ዱጥ. 3:15) ይለናል። የምናምነውን በትክክል የምናውቅ ከሆነ፣ በእንግዳ ትምህርቶች በቀላሉ እንወሰድም። "እምነትን ከክህደት መከላከል" (Apologetics)፣ ሁለት ዋና ዋና ዓላማ አለው።

◆ 1ኛው፣ ውጫዊ ሲሆን፣ ያም እምነታችንን ለማጥፋት ወይም የክርስትናን እምነትን ለማቃለል ነቃፊዎች በእምነታችን ላይ የሚሰነዝሩትን ነቀፋ ለመከላከል ነው።

◆ 2ኛው፣ ውስጣዊ ሲሆን፣ ያም እምነን የተቀበልነው እምነት፣ በደንብ ባይገባን እንዲሁ ዓይኖችንና ጨፍንን የተቀበልነው ባይሆን፣ እውነተኛ በሆነ መሠረት ላይ፣ ይኸውም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ እንደሆነ ተገንዝበን የግል እምነታችንን ለማጠናከር ነው።

አበቀድመን መረዳት የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር፣ መንፈሳዊ ነገርን በሚመለከት ሀብብ የተለያዩ ሰዎች የተለያዩ ዓላማና ምክንያት ይዘው አንዳንድ ያልጠበቅናቸውን ዓይነት ጥያቄዎች እንደሚያቀርቡልን የታወቀ ነው። ይህንን ትምህርት ጊዜ ወስደን ማጥናት የሚያስፈልገን፣ እምነታችንን ለመጠበቅ እንጂ ለጥቂዎች መበለን ለመታየት፣ ተከራካሪዎቻችንን ተከራክረን ለማሸነፍ ወይም ለመርታት አይደለም። ዓላማችን ተከራክሮ ለማሸነፍ ከሆነ፣ ዋጋ ለሌለው ነገር ዕንቁ የሆነውን ጊዜያችንን ማባከናችን ይሆናል። አንዳንዶች ከእኛ ጋር መከራከር የሚፈልጉበት ምክንያት።

(1) እምነን የተቀበልነውን እምነት እውነተኛነቱን እንድንጠራጠርና የእነርሱን እምነት እንድንቀበል ለማድረግ ነው። እንዲሁም "ተከራክረን እስክንፍን" ለማለት ሲሉ ብቻ የሚጠይቁ አሉ።

(2) ምን ያህል እንደሚያውቁ፣ ዕውቀታቸውን ለማባዛት ሲሉ የሚጠይቁ አሉ።

(3) አንዳንዶች ደግሞ እውነቱን ለማወቅ ሲሉ ከልባቸው የሚጠይቁ አሉ። ስለዚህ ከልብ የመነጨ እውነተኛ ጥያቄ ለሚያቀርቡልን እውነተኞች ሰዎች፣ ጥያቄያቸውን በእግባቡ ልንመልስላቸው ይገባል። እምነን የተቀበልነውን እምነት እውቀን እንደሚገባው ማሰራዳት አለመቻላችንን ለመመስከር ያጋጠመንን ጥሩ ዕድል ማጠናከራችን ይሆናል።

የምናምነውን አለማውቅን እምነታችንን ለሚዋጉት ሐሰተኞች መምሕራን ራሳችንን አጋልጠን መስጠታችን ይሆናል። እያንዳንዱ እውነተኛ ክርስቲያን እውነትን እውቆና በእውነት ላይ ተመሥርቶ እምነቱን ጠብቆ መመላለስ አለበት። የተቀበለው እምነት በእውነት ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት። ባለማመናቸው ምክንያት የጠፉ ሰዎች እንዳሉ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። "...እነዚህ ሰዎች የሚጠፉትም ለመዳን የሚያበቃቸውን እውነት ሰልጠው ይደረግ" ይላል (2 ተሰሎ. 2:10)። ይሄም የሚያመለክተው ለእውነት ያለን ፍቅር ለመዳን ወደሚያበቃን እምነት የሚያደርስን በመሆኑ ነው። ማንኛውም እውነተኛ እማኝ ከሌሎች ተለይቶ የሚታወቅበት እንደኛው ምልክቱ "ለእውነት" ያለው ፍቅር ነው። ኢየሱስ "እውነትን ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል" ይላል (ዮሐ. 8:32)። ስለሞንም "እውነትን... ግዛቸው እንጂ ከቶ አትሸጣቸው" እሰ (ምላሴ 23:23)። እውነትን ከመካከል (ከመተው) ይልቅ መለቃየትንና ሞትን የመረጡ ሰዎች በዘመናት መጥተው እንዳሉ ታሪክ ይመሰክራል። በጥንት ዘመን ሰው ለሚያምነው ነገር ሲል ራሱን መስዋዕት የሚያደርግ እንደ ብርቱ ጀግና ይቆጠር ነበር። በአሁኑ ጊዜ ግን እንዲህ አይደለም። ይሄ እንዳይሆን ምክንያት የሆነው "አሸባሪዎች" (Terrorists) እነርሱ እንደሚያምኑት የማያምነውን ሰው አጥፍተው የሚያጠፉ ወይም ገድለው የሚሞቱ ራሳቸውን "ለማዕት" ብለው የሚጠሩ በመሆናቸው ነው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ለእውነት የቆሙ ባይሆኑ የእውነት ተቃራኒዎች ናቸው። የሚያደርጉትን የማያውቁት ከውስጣቸው የተረበሹ መሆናቸውን እንጂ ለእውነት ጸንተው የቆሙ ሆነው እናያቸውም። እግዚአብሔርና "እውነት" የማይነጣጠሉ ናቸው። ሥጋ ሰብሶ በመካከላችን ያደረገው ኢየሱስ ክርስቶስ "እውነት" ተብሎ የተጠራው በዚህ ምክንያት ነው። ኢየሱስ ስለ ራሱ ሲመሰክር "እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ..." አለ (ዮሐ. 14:6)። እውነትን የሚጠላ እውነት የሆነውን እግዚአብሔርን ባይቀበል ይህን ያህል አይደንቀንም።

3 ~ የሰተውን ከሰተበት የመመለስ ኃላፊነት (ተጠያቂነት) አለብን

በሰለጠነው ዓለም ሥነ ጽሁፎችን የመዘቃና የቲያትር ቅንጅቶችን ተዋንያኖችን ወዘተ. የሚገመግሙ ህያሴዎች (critics) አሉ። የእነዚህ ሰዎች አገልግሎት ገንቢ የሆነ ትችት መስጠት ነው። እነዚህ ምሁራን በሚሰጡት ትችት (ግምገማ) ምክንያት የአንዳንድ የሥነ ጥበብ ባለሙያዎች ሰማቸውም ሆነ ዝናቸው ሊወድቅ ወይም ሊነሳ ይችላል። በዚህ ምክንያት እነዚህ የሌላውን ሥራ የሚገመግሙ ወይም የሚተቹ ባለሞያዎች ምንም ያህል ሰፊ ዕውቀትና ችሎታ ያላቸው እንኳ በሆኑ የሚሰጡት አስተያየት ከእውነት የራቀ ባይሆንም ሥራቸው በሚገመገምባቸው ሰዎች ዘንድ ይህን ያህል ተወዳጅነት ያላቸው

አይደሉም። በሌላ በኩል ግን እንዳንድ ሰው ገንዘቡን አፍሰሶ የማይረባ ዕቃ እንዳይገዛ ወይም የተሟላ አገልግሎት ሳያገኝ እንዳይቀር ሕዝቡን የሚያስጠነቅቁ በመሆናቸው በተጠቃሚው ዘንድ በሙሉ ላት ፈንታ የሚወደዱና የሚከበሩ ናቸው። ከላይ እንዳየነው በምዕራቡ ዓለም ተገልጿል ሕዝብ እውነተኛውን እውነት ካልሆነው ጥሩውን ከማይረባው ለይተው እንዲያውቁ የሚረዱ ባለሙያዎች አሏቸው። በምዕራቡ ዓለም የሚኖሩ እንዳንድ አስተዋይ የሆኑ ሰዎች እንደ ዕቃ ብዙ ገንዘብ እውጥተው ከመግዛታቸው በፊት የዕቃውን ጥሩነት ለመረዳት ቀደም ሲል ዕቃውን ገዝተው የተገለገሉ እንዳንድ ሰዎች የሰጡትን ሪፖርት (consumer report) በጥንቃቄ ያነባሉ። ጥሩ ያልሆነ ወይም ደረጃው ዝቅተኛ የሆነ እውነት ያልሆነ ገለጻ በማስታወቂያ ተገልጻ ቢቀርብ "የተባለው ዕቃ በማስታወቂያው ላይ እንደተገለጸው አይደለም" በማለት ማስተባበያ የሚሰጡ "ሰተጠቃሚው (ሰጠያተኛው) የቆሙ ተቆርቋሪዎች" (consumer advocates) አሉ። እነዚህ ሰዎች ሕብረተሰቡን የሚጠቅሙ እንጂ የሚጎዱ አይደሉም።

ከላይ እንዳየነው ገበያተኛው በነጋዴው እንዳይታለል ተቆርቋሪ ሆነው እውነቱን የሚነግሩት የሚያስጠነቅቁት ሰዎች ካሉት በመንፈሳዊው ዓለም ውስጥ ለሕዝቡ መንፈሳዊ ጤንነት የሚቆረቆሩ ልክ ያልሆነውን ልክ ከሆነው ለይተው የሚያሳዩ ሕዝቡን የሚያስጠነቅቁት ሀሰተኛ አስተማሪዎችንና ነብያትን ገልጠው የሚያሳዩ ሰዎች ስምን አይኖሩንም? የሰዎች ነፍስ ተለባሪነት ካለው ከሚበሰብሰው ቆላቂስ ዘላለማዊ ከሆነው ከሰው ነፍስ ይበልጣል ማለታችን ይሆን? እውነትነቱን ለንመረምርና ለንጠይቅ የሰጡን ሁሉ እንደንቀበል መጽሐፍ ቅዱስ ያዛል ወይ? በጣም የሚያሳዝንና የሚያስደንቀን ሀሰተኛ ትምህርት እንዳይሰፋፋ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ አሠራር እንዳይኖር ሕዝቡን ለማስጠንቀቅ መከራ የሚያደርጉትን ሰዎች በመደገፍና በማደፋፈር ፈንታ ይባስ ብለው እነርሱን የበለጠ የሚቃወሙ ሰዎች መኖራቸው ነው። ሐሰተኞች መምሕራን ከመስመር የወጣ ትምህርቶችን እንዲያስተምሩ ሐሰተኞች ነብያት እውነት ያልሆነ ትንቢት እንዲተነብዩ እነዚህ እውነትነት የሌላቸው ሰዎች የፈለጉትን ማድረግ እንዲችሉ እግዚአብሔር "የተመረጡ አገልጋዮችን አትጉዱ፤ ነብያቱንም አትገኙ" (1 ዜና 16:22) ብሏል። በማለት ያስለገባብ ጥቅስ በመጥቀስ ስለ እነርሱ የሚቆረቆሩና የሚከራከሩ ሰዎች መኖራቸው ያሳዝናል። በመሆኑ እግዚአብሔር ያለው "...ነብያቱን አትገኙ" ብቻ ነው እንዴ? እርት ዘዳ ግም 13:1-5 ላይ "...ሀሰተኛውን ነብያት ነኝ ባዩን ግደሉ..." የሚለውን ስቃል ተመልክተውት ይሆን? ሀሰተኛ መምህራን ምን ያህል አደገኞች እንደሆኑ ኢየሱስ ራሱ ሲያስተምር "ገሠነተኞች መምህራን ተጠንቀቁ፤ እነርሱ በውጪያቸው በግ መለው ወደ እናንተ ይመጣሉ፤ በውስጣቸው ግን እንደ ነጥቂ ትኩላ ናቸው" (ማቴ. 23:15) አለ። ቀጥሎም "በዓለም ላይ ብዙ ሐሰተኞች ክቢያት ስለተኑ መንፈሳን ሁሉ አትመኑ፤ ይልቅን መንፈሳችን የእግዚአብሔር መሆናቸውንና አለመሆናቸውን መርምሩ" (1ዮሐ. 4:1) በማለት ማስጠንቀቂያ ሰጥቶናል።

የእውነትን ቃል እያጣመው የሚያስተምሩትንና የሚሰብኩትን እያየን
“...በወንድሞቼ ላይ ማን ፈራጅ አደረገኝ” በማለት ሀሰተኛ ትምህርት እንዲሰጡ
መፍቀዳችንን ብዙዎቹን ከሰህተታቸው አለመመለሳችንን በእግዚአብሔር ዘንድ
እንደሚያስጠይቁን ተረድተን ይሆን? የሀሰት ትምህርት አስተማሪዎች እግዚ
አብሔር ያላለውን “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል” በማለት ትንቢት የሚናገሩ
ሀሰተኛ ነብያት በሐዋርያትም ዘመን ብቻ ባይሆን በእኛም ዘመን አሉ። ስለ
እነዚህ ሀሰተኞች አስተማሪዎችና ሀሰተኛ ነብያት እንዲሁም ስለሚያስተምሩት
ትምህርት ስለሚተነብዩት ትንቢት ምን ማድረግ አለብን? “እግዚአብሔር የቀ
ባቸው ናቸውና በተቀባው ላይ እጆቻችንን ማንሳት የለብንም” ብለን ስለ እነርሱ
አየተሟገትን እጆቻችንን አጣምረን በመቀመጥ ዝም ብለን እናያቸዋለን? ምዕ
መናኖቻችንን የመጠበቅና የማስጠንቀቅ ኃላፊነት የለብንም ወይ? መጽሐፍ
ቅዱስ ስለዚህ ምን ይላል? በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን በሀሰተኛ ነብያትና
አስተማሪዎች በሰፊው ተጽፏል፤

♦ “እንደ ክቢዩ የሚናገረው የትንቢት ቃል ከእግዚአብሔር ያልተ
ሰጠ መሆኑን በምን ለይተን እናውቃለን? በማለት ትደነቁ ይሆ
ናል። እንዳች ነብይ በእግዚአብሔር ስም ትንቢት ተናግሮ ቃሉ
ባይፈጸም ቢቀር ያ ትንቢት ከእግዚአብሔር የተሰጠ አይደለም፤
ያም ነብይ ትንቢቱን የተናገረው በገዛ ሥልጣኑ ስለ ሆነ ልትፈሩት
አይገባም” (ዘፍ. 18፥21-22)።

♦ “ነብያት ነን የሚሉት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤ ካህናቱ በክቢ
ያት ምክር ያስተዳድራሉ፤ ሕዝቡም ይህን ሁሉ አይቃወሙም፤
ታዲያ የዚህ ሁሉ ፍጻሜ በሚደርስበት ጊዜ ምን ይበጃችሁ ይሆን?”
(ኤር. 5፥31)።

♦ “...ክቢያቱ በእኔ ስም ሐሰት ይናገራሉ፤ እኔ አልላክሁለቸውም፤
ትእዛዝም አልሰጠኝቸውም እንደ ቃል እንኳ አልነገርሁለቸ
ውም፤ እየን የሚሉት ራዕይ ሁሉ ከእኔ የተገኘ አይደለም ትንቢታ
ቸው ሁሉ ከእሳባቸው ያፈለቁት ከንቱ ነገር ነው” (ኤር. 14፥14)።

♦ “...እዚያ ያሉ አንዳንድ ሰዎች ሐሰተኛ ትምህርት እንዳያስተም
ሩና ወደ ተረትና መጨረሻ ወደሌለው ወደ ትውልዶች ቆጠራ
እንዳይመለሱ እዛዛቸው፤ እነዚህ ነገሮች ክርክርን ያመጣሉ እንጂ
በእምነት ለሚደረገው ለእግዚአብሔር ሥራ እይጠቅሙም” (1
ጢሞ. 1፥3)።

♦ “ከእውነተኛ የሃይማኖት ትምህርት ጋር ተሰማሚ የሆነውን የጌ
ታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ንጹሕ ቃል ተቶ፤ የተለየ ትምህርት
የሚያስተምር ማንም ሰው ቢኖር፤ በትዕቢት የተወጠረና ምንም
የማያውቅ ነው፤ ነገር ግን ስለ ቃላት የመከራከርና የመጨቃጨቅ

ከቶ ምኞት እድርበታል፤ ይህም የሚያስከትለው ቅንነትን፤
ጠብን፤ ሲድብን፤ መጥፎ ጥርጣሬን...” (1 ጢሞ. 6፥3-4)።

♦ “...በከንቱ የሚለፈልፉና የሚያታልሉ አሉ። እነዚህን ሰዎች ዝም
ማሰንን ይገባል፤ ምክንያቱም እነርሱ በሚያሳፍር ሁኔታ ለገን
ዙብ በመስገብብ የማይገባውን ነገር እያስተማሩ ቤተሰቦችን
በሙሉ ያናውጣሉ” (ቲቶ 1፥10-11)።

♦ “...በቀድሞ ዘመን በሕዝቡ መካከል ሐሰተኞች ክቢያት እንደነ
በሩ፤ እንዲሁም በእናንተ መካከል ሐሰተኞች መምህራን ይኖራሉ፤
እነርሱ ጥፋት የሚያስከትል ሐሰተኛ ትምህርት በሰውር ያበን
ባሉ፤ የዋጃቸውንም ጌታ እስከ መካድ ድርሰው በፍጥነት ጥፋት
ይመጣባቸዋል” (2 ጴጥ. 2፥1)።

የእኛ የኢትዮጵያውያን ችግር ሌላ ቦታ ካለው ችግር የተለየና የከፋ ነው።
ይኸውም፤ የተለያዩ ትምህርቶችን በመጽሐፍ፤ በቪዲዮ፤ በካሴትና በሳተላይት
አማካኝነት የምናገኘው ከምዕራቡ ዓለም ነው። ትምህርቱ በመጽሐፍ ተጽፎ
ከውጪ ከመጣ፤ ከሰህተት ነጻ የሆነ መስሎ የሚሰማቸው ብዙ የዋህ የሆኑ ሰዎች
አሉ። ከምዕራቡ ዓለም፤ በተለይ ከአሜሪካ የሚመጡ ጥሩ ነገር ያላቸው ብቻ
ባይሆን ብዙ ከመስመር የወጡ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊነት የሌላቸው ትምህርቶች
በተለያዩ መልክ የሚቀርቡ አሉ። ሁሉም እንኳን ታንኸው ሊዋጡ ቀርቶ፤ ወደ
እፍ መቅረብ የሌለባቸው፤ ቶሎ መተፋት ያለባቸው ናቸው። እነዚህን ትምህር
ቶች አያዘጋጁ የሚልኩ ሰዎች በርቀት ያሉ በመሆናቸው ብዙዎች አቋማቸውን
ባለብት አገር ያላቸውን ተቀባይነት አያውቁም። ለምሳሌ መንፈሳዊነቱን ለማሳ
የት፤ “አርባ ቀን ጸምኩ” ብሎ መጽሐፍ ጽፎ ወደ ውጪ አገር የሚልከው ሰው፤
ጥሩ የፍራፍሬ ጭማቂ እየጠጣ መሆኑን የማያውቁት “ይህን ያህል ቀን ጸምኩ”
ብሎ ያውጅ አንጂ፤ ከዚያ ውጪ የተበላሸ ሕይወት እንደሚኖር የማያውቁ
የዋህ ክርስቲያኖች፤ እነርሱም “እግዚአብሔር 40 ቀን እንድንጸም ነገረኝ” ብለው
ለመጸም ይሞክራሉ። በነገራችን ላይ ይህን መጽሐፍ ያነበቡ አንዳንድ ወንድሞ
ቻችንና እህቶቻችን 40 ቀን ለመጸም ሞከረው ለጥቂት ከሞት ያመለጡ እንዳሉ
እናውቃለን።

ታዲያ ሕዝቡን የሚያስጠነቅቁ፤ የሚመክሩ፤ “ይሄ ይረባል፤ ይሄ አይረ
ባም” የሚሉ፤ ትክክል ያልሆነውን ገልጠው የሚያሳዩ፤ በነፍስ ወከፍም ሆነ
በማኅበር የተደራጁ ክፍሎች ለምን እይኖረንም? በአሁኑ ጊዜ አንዳንድ ሀሰተኛ
መምህራን ትምህርታቸው በአሜሪካ ተቀባይነት ሲያጣ ወደ “ሦስተኛው ዓለም”
እየሄዱ መላከ፤ ራሳቸውም ብቅ ብቅ ማለት ጀምረዋል። ታዲያ ሕዝባችንን
“እነዚህን ከመሳሰሉ እንግዳ ትምህርት ተጠንቀቁ” ብሎ ሕዝቡን የሚመክርና
የሚያስጠነቅቅ ማን ነው? የሚያሳዝነው ግን “ከእነዚህና እነዚህን ከመሳሰሉ የሰህ
ተት ትምህርቶች ተጠንቀቁ!” በማለት አማኝን ለማስጠንቀቅ የሚመክሩ በመ
መስገን ፈንታ፤ ከፍተኛ ውጊያ የሚያጋጥማቸው መሆኑ ነው። እንዲያውም

የእነርሱን መንፈሳዊነት የሚለኩት እነዚህን ስህተተኞች እስተማሪዎችን በመቀበልና ባለመቀበል ነው። "እኩል የእነሱን ትምህርት ይቃወማልና" የመንፈስ ቅዱስ ተቃዋሚ ነው። ስለሆነም መድረክ እትሰጡት" ይባላል። እንደገና እግዚአብሔር ያልሰጣቸውን መድረክ የሚፈልጉ በመሆናቸው ይህንን በመፍራት ብቻ ትክክል ያልሆነውን "ትክክል አይደለም" ለማለት አይፈልጉም።

4 ~ እምነታችንን ከጠላት ለመከላከል ድፍረት ይኑረን

ዛሬ በዓለማችን ሌላው ቀርቶ "ውሸትን" ይዘው የሌላውን ንጹህ ደም ለማፍሰስ የራባቸውን ሕይወት እንኳ ለመስጠት ወደ ጓላ የማይሉ የዓለም ሰዎች መኖራቸው የታወቀ ነው። በሌላ በኩል ግን በጣም የሚያባዝው እውነቱን ለመናገር አቅም ያላቸው ክርስቲያኖች ቁጥር ማነሱ ነው። በዘመናት በስማ ፅትነት ሕይወታቸውን አባልፈው የሰጡ ክርስቲያኖች እውነትን ለመከላከል በመድፈራቸው ምክንያት እንጂ እሸባሪዎች ወይም እመጸኞች በመሆናቸው አልነበረም። "እውነትን እንስቅም" በማለታቸው ስለ "እውነት" በመመስከራቸው ብቻ በመከራ ውስጥ ማለፍ ነበረባቸው። የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ስንመረምር በእንደኛው ክፍለ ዘመን የነበሩት ክርስቲያኖች ከራሳቸው ከሐዋርያትና ከክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ጀምሮ በእውነት የቆሙ እውነትን በመከላከል ፈንታ እውነትን አጥብቀው በመያዛቸው ምክንያት ሕይወታቸውን ያጡ መሆናቸውን እና ውቃላን። እንዲህ ዓይነቶቹ ሕይወታቸውን የጠሉ ሞቶች በስሜታቸው ተገፋፍተው እንዲሁ ያስለግባቸው የሞቱ እንዳልሆኑ ግልጽ ነው። እርግጥ ነው እውነትን አውቆ ለእውነት መቆም ብዙ ጊዜ ዋጋ ያስከፍላል። የሚያባዝው ግን በአሁኑ ጊዜ ጦርነት ውስጥ ባይሆን ጨዋታ ውስጥ ያሉ የሚመስላቸው አንዳንድ ክርስቲያኖች መኖራቸው ነው። እውነትን አውቀው ስለ እውነት ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው በመስጠት ፈንታ ስደትና መከራ እንዳይደርስባቸው ዓለም እንዲወፋቸው ከዓለም ጋር ስምምነት ያደረጉ ወይም የስምምነት ፊርማ የተፈራረሙ የሚመስሉ አሉ። በመሠረቱ ከዓለማዊ ያን የሰለጠነ ክርስቲያኖች "ለእውነት" የሚቆሙና የሚሞቱ መሆን ነበረባቸው። የዚህም ትምህርት ዓላማ ክርስቲያኖች ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍላቸውም እምነታቸውን ለመጠበቅ ራሳቸውን ከህሰተኞች እስተማሪዎችና ትምህርታቸው ለመከላከል ብርቱ የሆነ ትግል እንዲያደርጉ ለመምከርና ለማስጠንቀቅ ነው።

ጦርነት እንደ ሲኦል የከፋ እንደሆነ ቀደም ሲል ገልጸናል። ሞት አልቂት የሚያስከትል ብዙ ደም የሚያስፈስስ ስለሆነ እዕምሮውን የሰተ ለው ካልሆነ በስተቀር "ጦርነት እውቃሁን ጦርነት ውስጥ መግባት አፈልጋለሁ" የሚል ሰው ይኖራል ብለን እናምናለን። ይሁን እንጂ ሁላችንም ለውጊያ ተጠርተናል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን እስከ መጨረሻው ድረስ ለመዝለቅ የማያቋርጥ መንፈሳዊ ጦርነት ውስጥ ገብተን መብተፍ አለብን። የክርስቶስ አገልጋይ የነበረው

የያዕቆብ ወንድም የሆነው ይሁዳ "...አሁንም በማያገም ሁኔታ ለቅዱሳን አንድ ጊዜ ስለተሰጠው እምነት በብርቱ እንድትጋደሉ ለመምከር ልጽፋለችሁ ግድ ሆነላችኋል" (ይሁዳ ቁ. 8) በማለት ለማኞች ሊያመልጡት የማይችሉት ልዩ ጦርነት እንዳለባቸው ይገልጻል።

የሰው ልጅ ከተፈጠረበት ዘመን ጀምሮ በዓለም ውስጥ ብዙ ጦርነቶች ተካሂደዋል። በጦርነት ምክንያት ብዙ ሰዎች በሞት አልቀዋል፤ ብዙ ንብረት ጠፍቷል። በየትኛውም መልክ ቢሆን ጦርነት መጥፎ ነው። ይሁን እንጂ ጦርነት መግጠም የግድ የሚያስፈልግበት ጊዜ አለ። ያም ሥጋዊ ጦርነት ባይሆን በዓይን የማይታይ ክርስቲያኖች ሁሉ የሚሳተፉበት መንፈሳዊ ጦርነት ነው። ጦርነቱም በፈቃደኝነት ባይሆን ግዴታ ያለበት ማወቃል፤ ከጠላት ጋር መደራደር እንዲሁም ወደ ጓላ ማፈገፈግ የሌለበት በቆራጥነትና በሙሉ ልብ መዋጋትን የሚጠይቅ ነው። ኢየሱስ በሞቱ እኛን እንደዋጀን እኛም ወደ እርሱ እንድንመጣ ሲጠራን "ኛና ሙትልኝ" ብሎ ነው። ዳውሎስ ይህንን እውነት ሲገልጽ "አንተም የኢየሱስ ክርስቶስ መልካም ወታደር በመሆን መከራን በትዕግሥት ተቀበል። በወታደርነት የሚያለግል ሰው የጦር አገዛዝ ለማስደሰት ዝግጁ መሆን አለበት እንጂ ወታደራዊ ባልሆነ ኑሮ አይጠመድ" ይላል (2 ጢሞ. 2፡3-4)። ወታደሮች ሆነን የምንዋጋው ሥጋና ደም ከለበሱ ሰዎች ጋር እንዳልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል (ኤፌ. 6፡12)። እንደ ክርስቶስ እምባላረች ክርስቶስን እንደ ቃሉ እናስተዋውቃለን እንጂ የክርስትናን እምነት በስህተት ትምህርታቸው ሊበርዙ ከሚሞክሩት መናፍቃውያን ጋር ተመሳሳይ እንኖርም። መጽሐፍ ቅዱስ በራሱ ብቃት ያለው ስለሆነ የዓለም ጠቢባን እንዲቀበሉት በትምህርታችን ላይ የዓለምን ፍልስፍናና ዕውቀት እንቀላቅልን። የክርስቶስ እንዲሁ የነበረው ይሁዳ "እንደገና እኛን ከእሳት እውታችሁ አድጉለችሁ ሌሎችን በፍርሃት ራሳቸው..." (ይሁዳ ቁ. 23) በማለት በህሰት ትምህርት የተወናበዱትን ለማዳን ያለብንን ኃላፊነት ይገልጻል።

♦ ሲ. ኤች. ስፐርጀን "የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ብዙ ጊዜ የምትገለጸው እንደ ጦር ሠራዊት ነው። የጦር ሠራዊቱም መሪ ዓላማው በሰላም የተሞላውን መንግሥቱን ለመመሥረት ስለሆነ የሚታወቀው "የሰላም አለቃ" ተብሎ ነው። ወታደሮችም የሚያስፈልገው ለዚሁ ዓላማ ነው። የጦርነት መንፈስ ከወንጌሉ መልዕክት ጋር በጣም ይቃረናል። ይሁን እንጂ በምድር ያለችው ቤተ ክርስቲያን ለጦርነት የታጠቀች በተጠንቀቅ የቆመች ናት። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? በዚህ ዓለም ጦርነትን ወይም ትግልን የማይጠይቅ እውነት፤ እውነተኛነት ያለው እውነት አይደለም። እንከን የሌለው (ንጹህ) እውነት ሁልጊዜ ጨለማ ከሆነው ኑፋቱ ጋር ጦርነት ይገጥማል" አለ። በአሁኑ ዘመን ሃይማኖት አከራሪዎች በእምነት (በሃይማኖት) ስም የተለያዩ ጦርነቶች የሚያካሂዱበት ዘመን ነው። ራሳቸውን እንደ ሰማዕት እየቆጠሩ

አጥፍተው ይጠፋሉ። በሌላ ወገን ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት በጦርና በኃይል ለማሰባሰብ የሚሞክሩ መኖራቸው ያሳዝናል። መጠኑና ዓይነቱ ይለያይ አንጂ በአሁኑ ጊዜ ራሱን ለመከላከል አቅም የሌለው መስጋቸው ለእግዚአብሔር የሚዋጉለት ክርስቲያኖች ብዙዎች ናቸው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በጦር መሣሪያ እንደንዋጋለት ለእኔና ለእናንተ ትዕዛዝ አልሰጠንም። ኢየሱስ በአገልግሎቱ መጨረሻ ላይ ጠላቶቹ ወሰደው ሊሰቅሉት ሲመጡ ኢየሱስ ሰይፉን ተጠቅሞ ኢየሱስን ሊከላከልለት አንደሞከረና የሊቀ ካህኑን አሸከር ጆሮ በሰይፍ እንደ ቆረጠ እናውቃለን። ኢየሱስ ግን አጥሮሰን “ደግ አደረግህ” በማለት ፈንታ፤ “ሰይፍን የሚያዝኑ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ሰገዛው መልህ ክትተው” (ማቴ. 26:52) አለው። ይሁን እንጂ “እውነት” ሲጠቃ፤ “ሀሰት” ጉልበት ሲያገኙና እውነትን እየሸፈነ ሲመጣ፤ “እግዚአብሔር ራሱን መከላከል ይችላል” በማለት እጆቻችንን አጣምረን አንቀመጥም። ሞት የሚያስከፍል እንኳን ቢሆን ስለ እውነት መከራከርና መታገል እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል።

5 ~ የቤተ ክርስቲያንን ጉልበት የሚያዳክሙ ሁኔታዎች

ከላይ እንደገለጽነው ስለ እውነት መታደል፤ ሥጋዊ ጦርነት ማካሄድ ግለት አይደለም። ቤተ ክርስቲያን እምነቷን ለማጥፋት የሚታገሉትን ጦር መሣሪያ ይዛ ወይም ወታደር ቀጥራ አትዋጋቸውም። እንዲህ ዓይነቱን አንቅስቃሴ የአግዚአብሔር ቃል አይደግፈውም። እርግጥ ነው ይህን እውነት ባለመረዳት በተለይ በጥንት ዘመን ብዙ “የመስቀል ጦርነቶች” በክርስቶስ ስም ተካሂደዋል። ይሄም የቤተ ክርስቲያንን እውነተኛ ትልዕኮ አሳዝኗል። አንዳንድ ጊዜ እንዲህ ዓይነቱ ጥፋት የሚደርሰው በሕብረተሰቡ ባህል ምክንያት ቤተ ክርስቲያን ስትሰላሸ ነው። ቤተ ክርስቲያን የተለየች መሆን ሲገባት በአገር አስተዳደር ወይም በፖለቲካ ውስጥ አግባብነት የሌለው ተሳትፎ ስታደርግ ትታያለች። አንዳንድ የፖለቲካ ሰዎች ወይም የጦር መሪዎች በክርስቶስ ስም “ቅዱስ ጦርነት” ማካሄድ የሚችሉ ይመስላቸዋል። ይህን ዓይነቱን እሳዛኝ ሁኔታ የብዙ ሰዎች መጥፊያ ምክንያት እንደሆነ የታሪክ መጽሐፍ መዝግቦታል።

ክርስቲያኖች የሚገቡበት ወይም የሚሳተፉበት ጦርነት ከሥጋዊ ጦርነት በፍጹም የተለየ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። “...የእኛ ውጊያ ከሰዎች ጋር ሳይሆን በዚህ በጨለማ ዘመን ከሚሠሩት ገዥዎች ከባለ ሥልጣናችና ከዓለም ኃይሎች ይህም ግለት በሰማይ ካሉት የርኩሳን መናፍቅት ሠራዊት ጋር ነው” ይላል (ኤፌ. 5:12)። ቤተ ክርስቲያን ምንጊዜም ቢሆን ኃይልን አንድነት ለመቀም አልተፈቀደላትም። ቤተ ክርስቲያን ከተማን ለመውረር ግዛቷን ለማስፋፋት የምታካሂደው ጦርነት የላትም። ለእውነት ስትል የምታካሂደው ጦርነት ሥጋዊ ሳይሆን መንፈሳዊ ነው። ይሄ ጦርነት በቤተ እምነቶች መካከል የሚካሄድ ጦርነት አይደለም። ነገር ግን እውነትን አዕምሮን ለመጠበቅ የምታ

ካሂደው በዓይን የማይታይ መንፈሳዊ ጦርነት ነው። ከመናፍቃውያን ትምህርት ከተሳሳተ እምነት ራሷን ለመጠበቅ የምታካሂደው ጦርነት ነው። ስለዚህ ጦርነት ሳውሎስ በግልጽ ይናገራል። “ምንም እንኳን በዓለም ብንኖር የምንዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም። የጦር መሣሪያዎቻችንም ምሽግ ለማፍረስ የሚያስችል መለኮታዊ ኃይል ያላቸው ናቸው እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም። በእግዚአብሔር ዕውቀት ላይ በትዕዛዝ የሚነሣውን ክርክርና ከጉዳ እሳዛኝ እናፈርሳለን፤ አዕምሮን ሁሉ እየግረከን በክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን” ይላል (2 ቆሮ. 10:3-5)።

ክርስቶስ ሲጀመር ውበት (ድምቀት) ያለው በክብር የተሞላ ነበር። በእሁኑ ጊዜ ግን በዘልማድ፤ በስም ብቻ ሰዎች የሚከተሉት እየሆነ የመጣ ይመስላል። በብዙዎች ዘንድ አስደናቂነቱ የነበረው ከብደት እየቀነሰ የባሕል ነገር ብቻ እየሆነ የመጣ ይመስላል። እንዲህ ሊሆን የቻለበትን ምክንያት ኢየሱስ ሊገልጽ፤ “ብዙ ሐሰተኞች ክፍያት ይነሳሉ፤ ብዙዎችንም ያሳህታሉ፤ ከክፍት ብዛት የተነሣ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዝቅዛለች” (ማቴ. 24:11-12) አለ። ቤተ ክርስቲያን ከብረጉና ንጽሕናዋን ይዛ በማደግ ላይ እያለች ከውስጧ የወጡ አንዳንድ አማኞች “ክርስቶስ ከባድ ነው” በማለት የሚቀልበትን መንገድ መፍጠር የጀመሩ ይመስላሉ። አዲስ ኪዳን በሚያዘው መሠረት “ቅዱስ” ሆኖ መኖር አልፈለገም። በአዲስ ኪዳን “ቅዱስ” የሚለው ቃል በግሪክ “ፃጊዮስ” (hagios) ሲሆን ትርጉሙም “የተለየ” ማለት ነው። “ቤተ መቅደስ” ከሌሎች ሕንጻ የተለየ በመሆኑ ቅዱስ ይባላል። “ሰንበት” ከሌሎች ቀናት የተለየ በመሆኑ “ቅዱስ” ነው። “አይሁዳውያን” ከአሕዛብ የተለዩ በመሆናቸው “ቅዱስ” ናቸው። “ክርስቲያኖችም” ከሌሎች ሰዎች የተለዩ በመሆናቸው “ቅዱስ” ናቸው። በክርስቲያኖችና በዓለማውያን መካከል ግልጽ የሆነ ልዩነት አለ። እማኞች ከዓለም ጋር ያላቸውን ግንኙነት ኢየሱስ ሊገልጽ፤ “የዓለም ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን በወደደ ክርክር ነገር ግን የዓለም ሰልጣኖችሁና እኔ ከዓለም ለይቼ ስለመረጥኋችሁ ዓለም ይጠላችኋል” ይላል (ዮሐ. 15:19)።

ክርስቲያን ከዓለም ጋር ያለው ልዩነቱ - ሥነ ምግባርን፤ ንጽህናን፤ በገነትን፤ ይቅርታ መስጠትንና መቀበልን ያጠቃልላል። ይሄም ቀላል አይደለም። በክርስቶስ እምነት መጀመሪያ ላይ ያለው ልዩ ደስታና መነቃቃት እየቀነሰ ሲመጣ፤ ዓለምን ላለመምሰል የምታደርገውም ትግል እየቀነሰ ይመጣል። በዘመናት ቤተ ክርስቲያንን ያዳክማት ኃይሏን የቀነሰባት በየጊዜው በሚደርስባት ሰደትና ልዩ ልዩ መከራ ሳይሆን ከውስጥ የወጡ ሰዎች በሚተነብዩት የሀሰት ትንቢት ነው። ኢየሱስ ይህ እንደሚሆን አስቀድሞ ተናግሯል። “ብዙ ሐሰተኞች ክፍያት ይነሳሉ፤ ብዙዎችንም ያሳህታሉ” ይላል (ማቴ. 24:11)። ሳውሎስ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መሪዎችን እንዲጠነቀቁ የመከራቸው ሀሰተኞች መምህራንና ነብያት በቤተ ክርስቲያን ላይ ሊያደርሱ የሚችሉትን አደጋ በመግለጥ ነው (ዮሐ. 20:29-30)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚደርሰው ጉዳት ከውጪ ሆነው ሊያጠፉት በሚችሉ ሰዎች ምክንያት ሳይሆን ከውስጥ ሆነው የቆመችበ

ትን “እውነት” በመቀልበስ የበለጠ በዓለማዊ ያን ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖራት ሊያሻሽሏት በሚችሉ ሰዎች ምክንያት ነው። ጥንትም ሆነ በአሁኑ ዘመን በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚደርሰው ትልቅ ችግር እንደሆነው ምክንያት የክርስትና እምነት በተማሩት ሰዎች ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ የወንጌሉን ቃል ከዓለም ፍልስፍናና እንዲሁም ትምህርት ጋር ቀላቅለው ለማስተማር የሚሞክሩ እንዳንድ ሰዎች መኖራቸው ነው።

ጳውሎስ ስለ ራሱ አገልግሎት ሲገልጽ “ወንድሞቼ ሆይ! እኔ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ የእግዚአብሔርን ምስጢር አስተማርሁ እችላለሁ። እንጂ የንግግርን ችሎታና የፍልስፍናን ጥበብ አላሳየሁም። ምክንያቱም ከእናንተ ጋር በነበርሁበት ጊዜ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር በተለይም በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ከመሞቱ ጉዳይ ሌላ ምንም ነገር ላለማወቅ ወሰኝ ነበር። ስለዚህ ከእናንተ ጋር በነበርሁበት ጊዜ ደካማ ሆኜ በፍርሃትና በብዙ መንቀጥቀጥ ላይ ነበርሁ። የተናገርሁትም ሆነ ያስተማርሁት ቃል በእግዚአብሔር መንፈስ ኃይል የተደገፈ ነበር እንጂ በሰው ጥበብና ፍልስፍና ላይ ተመሥርቶ ሰውን የሚያባብል ቃል አለንበረም። ይህንንም ያደረግሁት እምነታችሁ በሰው ጥበብ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በእግዚአብሔር ኃይል የተደገፈ እንዲሆን ነው” ይላል (1 ቆሮ. 2፡1-5)።

ጳውሎስ ከላይ እንደተመለከትነው መልዕክቱን ያስተላልፍ የነበረው የቆሮንቶስ አማኞችን እንዲሰማማቸው ፍልስፍናቸውንና ባህላቸውን እየደባለቀ ለእንዲሁም የዓለምን ጥበብ እየጨመረ ጆሯቸውን እንዲኮረከራቸው ወይም እንዲጣፍጣፉ አድርጎ እንዳላቀረበላቸው ይመስለውል። ጳውሎስ “ከአይሁዳውያን ጋር ስሆን አይሁዳውያንን ለማጥፋት እንደ አይሁዳዊ ሆኑ ምንም እንኳ እኔ ከሙሴ ሕግ በታች ባልሆንም ከሙሴ ሕግ በታች ያሉትን ለማጥፋት ስለ ከሙሴ ሕግ በታች እንዳሉት ሰዎች ሆኑም ምንም እንኳ እኔ የእግዚአብሔር ሕግ ያለኝና ከክርስቶስ ሕግ ዘር ብሆንም ሕግ የሌላቸውን አረማውያንን ለማጥፋት ስለ ሕግ እንደሌለው ሰው ሆኑም በእምነት ደካሞች የሆኑትን ለማጥፋት ስለ እንደ ደካሞች ደካማ ሆኑ ለተቻለ መጠን እንዳንደችን ለማጥፋት ከሁሉ ጋር ሁሉን ነገር ሆኑ” ይላል (1 ቆሮ. 9፡20-22)። ይህን ሲል ራሱን ዝቅ ያደረገ መሆኑን ለማሳየት እንጂ የወንጌሉን መልዕክት አነርሱን እንዲሰማማቸው ለማድረግ እየለዋወጠ ማቅረቡ እንዳልሆነ መግለጹ ነው። በአሁኑ ጊዜ ግን ወንጌል ለሁሉም እንዲሰማማው እንዲጣፍጠው ሆኖ ነው የሚቀርብለት። የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ለመግቢያ ያህል አንድ ጊዜ ይነበባል እንጂ ያ የተነበበው ከፍል ተብራርቶ አይቀርብም። ለመጽሐፍ ቅዱስ ክፍተኛ ዋጋ (ስፍራ) አይሰጠውም። እኛ ደግሞ የሌላውን መገልበጥ ወይም መተርጎም ብቻ ስለለመድን የምንለጠው የራሳችን የሆነ ነገር ስለሌለን የምንኮርጀውም እየመረጥን ሰልፈሆን አነርሱ ስተው እኛንም ያስቱናል። ትልቁ ችግራችን የማመዛዘንና የመምረጥ አቅም የሌለን መሆናችን ነው። በዚህ ዓይነት ለእንግዳ ትምህርት የተጋለጥን እንሆናለን። የሰውን እንቅ በላለን እንጂ የተሰጠን ትምህርት ምን ያህል እውነትነት እንዳለው ወይም መጽሐፍ ቅዱሳዊ አንደሆነና እንዳልሆነ የመመርመር አቅም የለንም።

ትክክለኛ ዶክትሪንና እንዲሁም ግብረገብነትን የተላበሰ ሕይወት ሁሉ ተም በክርስትና ሕይወት የማይነጣጠሉና በጣም አስፈላጊ የሆኑ ናቸው። ክርስቶስም ያስተምር የነበረው ይህንን እውነት ይዞ ነበር። “ኢየሱስ በእርሱ ላለው ኑት አይሁዳውያን እንዲሁ አለ፤ እናንተ በቃሉ ብትኖሩ በእርግጥ ደቀ መዛሙርቱ ትሆናላችሁ፤ እውነትን ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል” አለ (ዮሐ. 8፡31-32)። ኢየሱስ እውነተኛ እምነት ግብረገብነት የተላበሰ ሕይወት ለመኖር ዋና መሠረት እንደሆነ በመደጋገም ያስተምር ነበር። ይህም ማለት እውነተኛ ወይም ግብረገብነት የተላበሰ ሕይወት ለመኖር የእውነተኛ እምነት ፍሬ ነው ማለት ነው። ስለዚህ እውነትን አጥብቆ ለመያዝ መጋደል የሚያንስ በት አይደለም። ስለ እውነት በመጋደል ፈንታ ችላ ማለት ሁሉን ማጣት ነው። ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን “የእውነት ዐምድና መሠረት” ይለዋል (1 ጢሞ. 3፡15)። እውነትን ለማጥቃት የሚመጣውን ማንኛውንም ኃይል ለመቋቋም ግዴታ አለብን። ትግላችን አንዴ ብቻ ሳይሆን አስከ መጨረሻው የሚቀጥል መሆን አለበት። ትግሉ ከማን ጋር እንደሆነ ጳውሎስ ሲገልጽ “በእግዚአብሔር ዕውቀት ላይ በትዕቢት የሚነሣውን ክርክርና ከንቱ አላብ እናፈርሳለን፤ አዕምሮን ሁሉ እየማረከንም በክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን” ይላል (2 ቆሮ. 10፡5)። ቤተ ክርስቲያንና መሪዎቿ እውነትን ለመጠበቅ መታገል አለባቸው፤ ትግላቸውን ችላ ቢሉ ግን እግዚአብሔር ለጠራቸው ጥሪ ታማኞች አለመሆናቸው ይሆናል።

6 ~ ሐሰተኞች መምሕራንን እግዚአብሔር ለምን አያስወግዳቸውም?

እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ የሆነ ኃይል አምላክ ከሆነ ሐሰተኞች መምሕራን ብዙዎቹን እንዳያሳስቱ ለምን አያጠፋቸውም? የሚል ጥያቄ መነሳቱ አይቀርም። እግዚአብሔር መጨረሻ ላይ በሐሰተኞች መምሕራን ላይ እንደሚፈርድባቸው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ሥፍራ ተገልጿል።

♦ “እግዚአብሔር እውነተኛ ፈራጅ ነው፤ ስለ ክፉ ነገርም ሁልጊዜ ቁጣውን ይገልጻል። ክፉዎች ከክፉታቸው የማይመለሱ ከሆነም እግዚአብሔር ሰይፋ ይሰል፤ ቀስቱንም ያመቻቻል” (መዝ. 7፡11-12)።

♦ “እግዚአብሔር ቃል ያልተሰጣቸው ነገሮች የሚናገሩት ሁሉ ከፋብ የሚቆጠሩ ሰለሆነ የተናገሩት ሁሉ በእነርሱ ላይ ይደርስባቸዋል። ስለዚህ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲሁ አለኝ ‘ኢርምያስ ሆይ እነዚህ ሕዝቦች እንዲህ በመናገራቸው ቃሉ በእፍህ እንደ እሳት ይሆናል፤ ሕዝቡም እንደ እንጨት ሆነው እሳቱ ይበላቸዋል’” (ኢር. 23፡13-14)።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ በእነዚህ ሐሰተኞች መምሕራንና ነብያት ላይ እግዚአብሔር የሚፈርድባቸው መሆኑን በብዙ ሥፍራ ተጠቅሷል። ይህ ማሰባሰቢያ ቂያ ቀድሞ ለነበሩት ብቻ ሳይሆን፤ አሁንም እውነትን ለሚቀላብሱና ብዙዎቹን ለሚያሳስቱ ክፉ ዓላማቸውን እንዲተዉ፤ እንዲሁም አንዳንዶች የቀደመውን እምነታቸውን ትተው አዲስ ወንጌል ለመያዝና ሌሎችን ለማሳሳት መንገድ ላይ ያሉትን አስቀድሞ ለማሰባሰቢያ ቀትነው። ከዚህ ወይም የሐላት ትምህርት በጣም አሳሳቢ ነገር ስለሆነ ነው የኢየሱስ ወንድም ይሁዳ፤ “ከማያጥም ሁኔታ ለቅዱሳን አንድ ጊዜ ስለተሰጠው እምነት በብርቱ አንድነታዊ ለመምከር ልጽፍላችሁ ግድ ሆነብኝ” ያለው (ይሁዳ ቁ. 3)። በዚህ ዓይነት ይሁዳ እውነትን ለማጥፋት የሚታገሉትን ሐሰተኞች መምሕራንና ትምህርታቸውን በሙሉ ልባችን መቃወም እንዳለብን ያሳስበናል። ሐሰተኞች መምሕራን የምንላቸው ወንጌልን የሚያጣምሙ፤ ከሀዲዎችን እንጂ፤ ከእኛ ጋር በአንዳንድ ጥቃቅን ነገሮች የማይስማሙትን ማለታችን እንዳልሆነ መገንዘብ አለብን። እነዚህ መጀመሪያ እውነትን አግኝተው ጥቂት ከተጓዙ በኋላ አቋማቸውን ለውጠው በሐሰተኛ ትምህርት የተወሰዱ፤ ሌሎችንም ለማሳሳት ከፍተኛ ጥረት ውስጥ ውስጡን የሚሠሩ መናፍቃውያን ናቸው። እነዚህን መናፍቃውያን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሳይጋለጡ የሐሰት ትምህርታቸውን እንዲረጩ ዝም ማለት የለብንም። የከሀዲዎችን (የመናፍቃውያንን) ውሸት በእውነት ቃል መዋጋት የጌታን ሥራ መሥራታችን እንደሆነ ማወቅ አለብን። እነርሱን ለማግበል ስንል መልዕክታችንን ማላላት አይጠቅምም። ይሁዳ “በብርቱ ተጋደሉ” ያለው ለዚህ ነው።

ይሁዳ “በብርቱ ተጋደሉ” ሲል፤ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአንዳንድ ጥቃቅን ነገር አለመስማማት ሲኖር፤ ጓንቲያችንን አጥልቀን እንዲቀሰ ማለቱ አይደለም። ክርስቲያኖች በመሆናችን በሁሉም ነገር፤ ከሁሉም ሰው ጋር አንስማማለን ማለት አይደለም። በጣም የተቀራረቡ ወዳጆች እንኳን አልፎ አልፎ የማይሰማሙበት ጊዜ አለ (የሐዋ. 15፥37-41)። ስለዚህ መጋደል ያለብን በእምነት አቋማችን ላይ አሳሳቢ የሆነ ነገር ሲያጋጥመን ብቻ ነው። በሰተቀር የማንስማማበት ጥቃቅን ነገር ቢኖር እንኳን በፍቅር አብረን መኖር እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይመክረናል። ዘማሪው “የእግዚአብሔር ወገኖች በወንድማማችነት ፍቅር ተሰማምተው በአንድነት ሊኖሩ እጅግ መልካምና ደስ የሚያበኝ ነው” ይላል (መዝ. 133፥1)። ይሁዳ “በብርቱ ተጋደሉ” የሚለውን ትዕዛዝ ብዙዎች ችላ የሚሉት ለምን ይሆን? እነዚህ ሐሰተኞች መምሕራን በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚያደርሱትን ጉዳት እንደሚገባው ካለመመልከት ወይም ትምህርታቸውን ለይተን ካለማወቅ ይሆን? ሐሰተኞች መምሕራን ለክርስቶስ ታማኞች እንደሆኑ ማስመስል ይችላብታል። ትምህርታቸውን እውነት እንዲመስል አድርገው የሚያቀርቡ በመሆናቸው መለየት ያስቸግራል። ይሁን እንጂ ሁላችንም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከሐሰተኞች መምሕራንና ትምሕርታቸው የመጠበቅ ኃላፊነት አለብን።

ሐሰተኞች መምሕራንና አደገኛው ትምሕርታቸው

“...እኛም ብዙን ወይም የሰማይ መልእክም እንኳ ቢሆን
እኛ ከሰበክነላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።”
(ጴጥ. 1፥8)

“እነዚህ ሰዎች የሙታን ትንሣኤ ገና ድር ሆናለሉ”
እያሉ በመከራከር ከእውነት መንገድ ወጥተዋል፤
የአንዳንዶችንም ሰዎች እምነት ያናውጧሉ።”
(2 ጢሞቴዎስ 2፥18)

በአሁኑ ዘመን በወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት፤ ሀሰተኛ ትምህርት በሚያስተምሩ አስተማሪዎች በኩል ሊደርስ የሚችለውን ችግር እንደሚገባው የማያስቡበት ምክንያት ምን ይሆን? እንደ እውነቱ ከሆነ ከተሀድሶ ዘመን ጀምሮ ከምንጊዜውም የበለጠ ሀሰተኛ አስተማሪዎች፤ ከመስመር የወጣ (ሐሰተኛ) ትምህርት የበዘበት ዘመን ቢኖር ይሄ አሁን እኛ ያለንበት ዘመን ነው። ይህንን ማወቅ ከፈለግን፤ ከመቶ ዓመት ቢፈት ታትመው የወጡትን አንዳንድ መንፈሳዊ መጽሐፍትን አሁን ከሚወጡት ጋር ማነጻጸር ወይም ማስተያየት እንችላለን። በእኛ ቋንቋ እንኳ የተጻፉ መንፈሳዊ መጽሐፍት ይህን ያህል ስለሌለን፤ በእንግሊዝኛ የተጻፉትን መጽሐፍት ማለታችን ነው። በአሁኑ ጊዜ የሚወጡት መጽሐፍት፤ መልዕክቶቹ ኃይለኛ አንዳይሆኑ፤ አንባቢዎችን እንዳያስቀይሙ ወይም እንዳያስፈሩ፤ የገንዘብ ትርፍ እንዲያስገኙ በማለት፤ በዚህ ዓይነት ታሰባቸው የተጻፉ ይመስላሉ።

በመድረክ ላይ የሚሰበኩትም ሰብኩቶች (የምዕራባውያን) በጣም አጭር ነው። "መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል" በማለት ፈንታ፣ በቅርቡ የወጡትን ሲኒማዎችና ቲያትሮችን ይጠቅሳሉ። ምሳሌዎቹ ሁሉ ቀልድ የበዛባቸው የሚያስለቅሱ ሳይሆኑ የሚያስቁ ናቸው። ጊዜ ፈጅቶ መልዕክት ከማዘጋጀት ይልቅ "በኢንተርኔት" ተዘጋጅተው የወጡትን መልዕክት የራስ እንዲመስል ቀባብቶ ማቅረብ የተለመደ ሆኗል። መክበር የሚገባውን ክርስቶስን በማክበር ፈንታ ለሰባኪው እንዲጨበጨብለት ሕዝቡን የሚጋብዝ ይመስላል። ምዕመኑም ይህን ዓይነት ተሰማምቶታል። የእኛው ደግሞ ብዙ ፍሬ የማይገኝበት "እንዲህ በሉ... እንዲያ በሉ... ዕልል በሉ... አጨብጭቡ" የበዛበት ደግሞ ሽ ያለበት ነው።

1. ሐሰተኞች መምሕራን አደገኛ ትምሕርት ይዘው ይነሳሉ

ይሁዳ "ወደ እናንተ እየሾለኩ የሚገቡት" ያላቸው ከውጪ የሚመጡትን ዓለማውያንን ማለቱ ሳይሆኑ ቤተ ክርስቲያን ሕብረት ውስጥ ያሉትን የጌታን እራት (ቅዱስ ቁርባን) የሚካፈሉትን ነው። እውነተኛው ማንነታቸው ሲገለጽ ግን እውነተኛ ክርስቲያኖች ያልሆኑ የራሳቸው የሆነ ድብቅና ክፉ የሆነ እጅንዳ ያላቸው ሰዎች ናቸው። ቤተ ክርስቲያን ምዕመናኖቿን ለመጠበቅ አስፈላጊውን ጥንቃቄና እርምጃ ካልወሰደች ሐሰተኞች መምሕራን በትምሕርታቸው ማወናበድ ብቻ ሳይሆን በብዙ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ጉዳት ሊያደርሱ ይችላሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን ጂም ጆንስ በብዙ ሰዎች ሕይወት ላይ ያደረሰው ዕልቂት ነው።

1.ሀ. ጂም ጆንስ

ቤተ ክርስቲያንን ፊት ለፊት ከሚዋጉት ይልቅ ድብቅ የሆኑ መስል ክርስቲያኖች የሚያደርሱት ጥፋት በጣም የከፋ ነው። የኒፎርም የለበሱ የጦር መሣራያ የታጠቁ መምጣታቸውን አውጀው ጦርነት ከሚገጥሙት ይልቅ ድብቅ የሆኑ ሽብር ፈጣሪዎች (terrorists) ደፈጣ ተዋጊዎች የበለጠ አደገኞች ሊሆኑ እንደሚችሉ የታወቀ ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን የሶሻሊዝምና የኮሚኒስት ፍልስፍናውን በሰው ለማስፋፋት ቤተ ክርስቲያንን ለመጠቀም አቅዶ የተነሳው ከሰላሳ ዓመት በፊት በሐሰት ትምህርቱ 909 ሰዎች መርዝ ጠጥተው ራሳቸውን እንዲገድሉ ካደረገ በኋላ ራሱን በጥይት መትቶ የገደለው አሜሪካዊው ጂም ጆንስ ነው።

የሐሰት ትምህርት መምሕራን ምን ያህል ከፍተኛ ጉዳት ሊያደርሱ እንደሚችሉ በተለይ አሜሪካውያን ክርስቲያኖች የተዘጋጁት ከሠላሳ ዓመት በፊት ጋያና ውስጥ በተሳሳተ እምነት ምክንያት የደረሰውን ታላቅ ዕልቂት ዜናውን

በራዲዮና በቴሌቪዥን ከሰሙና ካዩ በኋላ ነው። ጂም ጆንስ የተባለው አሜሪካዊ "ፒፕልስ ቴምፕል" (Peoples Temple) የተባለውን ቤተ ክርስቲያን አሜሪካ ውስጥ በኢንዲያና እስቴት በ1950 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ.) አቋቋመ። በ1970 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ.) ዋና መሥሪያ ቤቱን ወደ ካሊፎርኒያ እስቴት ካዛወረበት ጊዜ ጆምሮ ጂም ጆንስ በመላው አሜሪካ ታዋቂነትን እያገኘ መጣ። ጂም ጆንስ የሁለተኛ ደረጃና የዩኒቨርሲቲ ትምህርቱን እንደ ጨረሰ ለኮሚኒዝም ፍልስፍናና እምነት ከፍተኛ ዝንባሌ ስለ ነበረው የኮሚኒስቱ ፓርቲ በሚያደርገው ታላላቅ ስብሰባዎች ሁሉ እየተገኘ ተሳትፎ ያደርግ ነበር። በዚያን ጊዜ አሜሪካ ውስጥ በኮሚኒስት እንቅስቃሴ ላይ ይደረግ የነበረው ከፍተኛ ተጽዕኖ ጂም ጆንስን በጣም ያበሳጨውና ያሳዘነው ነበር። በዚህ ምክንያት "ለማርክሲዝም ያለኝን አቋምና እምነት በምን ዓይነት ሁኔታ ማሳየትና ማሳደግ እችላለሁ?" በማለት ሁልጊዜ ራሱን ይጠይቅ ነበር። በዚያን ወቅት የመጣለት ሀሳብ ቤተ ክርስቲያንን ለዓለማው መጠቀሚያ ማድረግን ነበር። ጂም ጆንስ በልጅነቱ ጓደኛ ለማፍራት ትልቅ ችግር በነበረበት ወቅት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በቀላሉ ጓደኛ ማግኘት በመቻሉ እውነተኛ መንፈሳዊ ለውጥ ባይኖረውም ለዘወትሮ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄድ ነበር። ያንን በማስታወስ አሁንም የኮሚኒዝምንና የሶሻሊዝምን ፍልስፍናን በአሜሪካ ውስጥ ለማስፋፋት ቤተ ክርስቲያንን ለመጠቀም ቆርጦ ተነሳ።

ጂም ጆንስ የኮሚኒስት ፍልስፍና ተከታይ መሆኑን እያወቀ በወቅቱ የሚተዳሰት ቤተ እምነት መሪዎች ከነበሩት መካከል አንዱ በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተማሪዎች መጋቢ (ፓስተር) ሆኖ እንዲያገለግል ዕድል ሰጠው። ይህም ሁኔታ ጂም ጆንስን ራሱን በጣም አስደንቆት ነበር። ይሁን እንጂ ጊዜው አሜሪካ ውስጥ በነጮችና በጥቁሮች መካከል ልዩነት የሚፈጠር በት ዘመን ስለ ነበረ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጥቁሮችን ከነጮች ጋር ደባልቀህ ማገልገል አትችልም በማለት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዳያገለግል አገዱት። በዚያን ወቅት ጂም ጆንስ በአካባቢው ከነበረው አንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የፈውስ አገልግሎት ሲካሄድ እየ። እንዲህ ዓይነቱ እንቅስቃሴ ብዙ ሰዎችን የሚስብና ብዙ ገንዘብ የሚያስገኝ መሆኑን ስለተረዳ ወደ ፊት ይህንን ዘዴ ለመጠቀም ወሰነ። ወንጌልንና ፈውስን አስታኮ ብዙ ሕዝብ በመስብሰብ ብዙ ገንዘብ ካገኘ በኋላ ሥውር ዓላማውን መፈጸም እንደሚችል ተረዳ። ጂም ጆንስ ወዲያው የራሱን ቤተ ክርስቲያን አቋቁሞ ብዙ ሰዎችን የሚሰበውን "የፈውስ አገልግሎት" ማካሄድ ጀመረ። ጂም ጆንስ በአንዳንድ ነገር ቅር ስለተሰኘ የኮሚኒስት ፓርቲው ከሚያደርጋቸው ሰብሳቢዎች ሁሉ ራሱን እያራቀ መጣ።

በ1961 ዓ.ም. በኒኩላርያ ጦርነት ምክንያት ከሚደርሰው እልቂት ለመዳን አመቺ ለፍራ ብራዚል ውስጥ "ቤሎ ሆራይዝት" መሆኑን ስምቶ ሌላ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ለመትከል ቤተሰቡን ይዞ ወደ ብራዚል ሄደ። ብራዚል ከተማ "ቤሎ ሆራይዝት" ከመጣቱ በፊት ጂም ጆንስ እግረ መንገዱን "ጋያና" (Guyana) ላይ አረፈ። ጂም ጆንስ "ቤሎ ሆራይዝት" ከተማ 3 መኝታ ቤት ያለው አንድ

ቤት ተከራይቶ ከቤተሰቡ ጋር እየኖረ እውነት መሳይ ስብከቱን ቀጠለ። የቋንቋ ችግር ቢኖርበትም የሚሰብከው ስብከት ምን ያህል በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነት እንዳገኘ ተገነዘበ። የአካባቢውንም ሁኔታ በደንብ አጠና። ጂም ጆንስ በሰው አገር ውስጥ እየኖረ የኮሚኒስት ፍልስፍና ተከታይ መሆኑ እንዳይታወቅበት ከፍተኛ ጥንቃቄ ያደርግ ስለ ነበረ ስለ ካርል ማርክስና ካስትሮ በመናገር ፈንታ በሐዋርያት ዘመን ስለ ነበረው ማሕበራዊ ኑሮ ይናገር ነበር። ዓላማውን ለመፈጸም “ባቤሎ ሆራይዞንት” ኩነት ውስጥ ስቂ ገንዘብ ማግኘት እንደማይችል ተገንዝቦ ወደ “ሪዮ ዴ ጆኔሮ” (Rio de Janeiro) ሄደ። ንጽህና በሌለው ሥፍራ ሰማም ድህ የሆኑ ሰዎች ከሚኖሩበት መንደር ውስጥ የብራዚላውያንን የሃይማኖት ዝንባሌ እያጠና መኖር ጀመረ። በዚህ ወቅት ኢንድያና ውስጥ ያቋቋመው ቤተ ክርስቲያን እርሱ ከሄደ ጀምሮ እየተቋቋመ መምጣቱንና በእስቸ ኳይ መመለስ እንዳለበት አብረውት ከሚሠሩት ሰዎች ሲሰማገ ወደ ኢንዲያና ተመልሶ ሄደ።

ጂም ጆንስ ከብራዚል ወደ ኢንድያና አስቲት ከተመለሰ በኋላ በ1965 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ሐምሌ 15 ቀን 1967 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ዓለም በኩልየር ጦርነት ስለምትጠፋ “ፒፒልስ ቴምፕል” መዳን ወደምትችልበት ወደ ሰሜን ካሌፎርኒያ እንድትሄድ ወሰነ። ጂም ጆንስ ስብከቱ “የኮሚኒዝምን ፍልስፍና” የሚያራምድ እንዳይመስል ትልቅ ጥንቃቄ ያደርግ ነበር። በ1970 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ጂም ጆንስ “መጽሐፍ ቅዱስ ሴቶችንና ጥቂሮችን ለመጨቆን እንዲመቻቸው ነጮች የጻፉት መጽሐፍ ነው” በማለት መጽሐፍ ቅዱስን እየተቀፈ መናገር ጀመረ። ይህንን ሀሳቡን የሚገልጽ አንድ ትንሽ ጽሁፍ አዘጋጅቶ አወጣ። ይባሰ ብሎ ጂም ጆንስ በ1976 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) “በእግዚአብሔር ሕልውና የማላምን ነኝ” (Atheist) በማለት በግልጽ አቋሙን አወጀ። “በማርክስዝም ፍልስፍና የአሜሪካንን ሕብረተሰብ ለመስወጥ ሃይማኖትን በመጠቀም ለደንዛዥ” ከሆነው ሃይማኖት አንዳንድ ሰዎችን ነጻ ማድረግ አለብኝ ብሎ ቆርጦ ተነስቶ እንደ ነበር ለውነተኛ ማንነቱን ሳይገልጽ ለጥቂት ጊዜ ከተንቀሳቀሰ በኋላ መጨረሻ ላይ መጽሐፍ ቅዱስን ወርውሮ ይህን መጽሐፍ ፈጽሞ አንዳልነበረ አድርጌ ማጥፋት አለብኝ ብሎ በግልጽ አንድ ተናገረ። የጂም ጆንስ ሚስት ማርሲላይን ስለ ባላ፣ ስለ ጂም ጆንስ ተናገረች።

ጂም ጆንስ ካሌፎርኒያ ውስጥ በአንዳንድ ባለስልጣናት ዘንድ በደንብ ታወቀ። ስሙም ሆነ ዝናው ከካሌፎርኒያ አልፎ በመላው አሜሪካ እየታወቀ መጣ። በዚህ መካከል ጂም ጆንስ የሚያደርጋቸው እንዳንድ ጤናማ ያልሆኑ እንቅስቃሴዎች በብዙዎች አዕምሮ ውስጥ ጥያቄን እየፈጠረ መጣ። በወቅቱ ከደረሰበት ነቀፋም ሆነ መጥፎ አስተያየት ለማምለጥ ቢል ወደ ጋያና ሄዶ እንቅስቃሴውን በዚያ ቀጠለ። በመጨረሻ የጂም ጆንስ ድብቅ አጀንዳ በአሜሪካ መንግሥት ስለተደረሰበት ሁኔታውን ለማጣራት በኮንግራስምን ራያንሚመራ አንድ ልዑካን ወደ ጋያና ተላከ። ሁኔታውን ለማጣራት በመጡት ልዑካን ላይ የጂም

ጆንስ ደጋፊዎችና ተከታዮች በከፊቱ ተከሰ ምክንያት የልዑካኑ መሪ ኮንግራስማን ራያንሚመራ አራት ሰዎች በጥይት ተመትተው ሞቱ።

በ1978 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ማለትም የካሬ 30 ዓመት 909 ሾች በአንድ ቀን ራሳቸውን እንዲገድሉ ተገደዱ። በአንድ ቀን ውስጥ ከ2001 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) በፊት ከተፈጥሮ አደጋ ውጪ ይህን ያህል ሰው በአንድ ጊዜ ሲሞት ይሄ የመጀመሪያው ነበር። “ፒፒልስ ቴምፕል” አባሎች ራሳቸውን እንዲገድሉ ምክንያት የሆነው ምን ይሆን? አባሎቹ ራሳቸውን የገደሉት ምን ተነግሯቸው ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ጂም ጆንስ ለአባሎቹ የገለጸው ለሻየት ዩኒየን “ፒፒልስ ቴምፕል” አባሎችን በሙሉ በሰውር ወደ መስኮብ ለመውሰድ ዕቅድ ነበራት። ነገር ግን በቅርቡ የፒፒልስ ቴምፕል አባላትን እንቅስቃሴ ለማጣራት በተላኩት ልዑካን ላይ ተከሰ ተከፍቶ አምስት ሰዎች በመሞታቸው ከሌሎች ዩኒየን ጋር በሰውር ያደረጉት ስምምነት እንደፈረሰና ጉዟቸውም እንደተሰረዘ ለሕዝቡ ገለጸ። ይሄ ዕቅድ በመከሸፉ ምክንያት ሕዝቡ የከፋ ነገር የሚደርስበት መሆኑን ጂም ጆንስ ለሕዝቡ ገልጾ አንድ ነገር መደረግ እንዳለበት አሳመናቸው። “በፒፒልስ ቴምፕል” አባሎች ላይ ያሴሩና በደንብ የተደራጁ ሌሎች ኃይሎች በፖራሹት ጋያና ላይ ከወረዱ በኋላ ሕጻናቶችንና ሽማግሌዎችን እንደሚገዱሉ እንደሚያስቃዩ ከሞት ያመለጡትን ሕጻናትን ደግሞ ማስብ የማይችሉ ደደቦች አድርገው እንደሚያስቀሯቸው እውነት አስመስሎ በመንገር አሳመናቸው። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ሕዝቡ ከሚለቃይ ከወይን ጭማቂ ጋር የተቀላቀለ መርዝ ሁሉም በአንድ ላይ ጠጥተው “አብዮታዊ የሆነ ራስን የመግደል” እርምጃ እንዲወስዱ ጂም ጆንስ ከጥቂት አባላት ጋር ተወያይቶ ውሳኔ እንዲሰጥበት አደረገ። ሕዝቡም በመሪያቸው በጂም ጆንስ ላይ ከፍተኛ እምነት ስለነበራቸው የነገራቸውን እምነት ለመቀበል አሳመኑትም።

አንዳንድ መሞት ያልፈለጉ አባላት መውሰድ ያስባቸውን እርምጃ ሲሰሙ ማልቀስ ጀመሩ። ጂም ጆንስም ይህን ሲሰማ “በፍርሃት መንቀጥቀጣችሁን አቁሙ” ለሻሊስት ወይም ኮሚኒስት የሚሞተው በዚህ ዓይነት አይደለም። በውርደት ሳይሆን የክብር ሞት መሞት አለብን። ስለመሞት አትፍሩ። የምንወሰደው እርምጃ ሞት ሳይሆን ወደ አዲስ ዓለም ለመግባት እርምጃ መውሰዳችን ነው። ከቶ በሆነው ዓለም ላይ አብዮታዊ እርምጃ መውሰዳችን እንጂ ራሳችንን መግደላችን አይደለም። በማለት አሳመናቸው። ከሁኔታው አምልጠው የወጡ አንዳንድ ሰዎች እንደገልጹት እያንዳንዱ ቤተሰብ አንድ ላይ ሆኖ መሬት ላይ ስጥ ብሎ ከተኛ በኋላ በወይን ጭማቂ የተበጠበጠውን መርዝ በቅድሚያ ልጆቻቸውን ካጠጡ በኋላ በመጨረሻ እነርሱ እንዲጠጡ ተነገራቸው። በዚህ ዓይነት በአንድ ቀን ውስጥ 276 ልጆች 688 አዋቂዎች በጠቅላላው 909 ሰዎች በጂም ጆንስ ትዕዛዝ መርዝ ጠጥተው ሞቱ። ጂም ጆንስም እንደ ሌሎቹ መርዝ ጠጥቶ ሳይሆን ራሱን በጥይት መትቶ እንደ ገደለ ከሁኔታው አምልጠው የወጡ ሰዎች መሰከሩ ይህን ዓይነት ከፍተኛ ዕልቂት ሥውር የሆነ ዓላማ በነበረው ሐሰተኛ አስተማሪ ምክንያት የተፈጠረ ዕልቂት ነው።

1. ሌ. ዴቪድ ኮሬሽ

ለሁለት ወር ያህል የዓለም የዜና ማለራጫዎችን አጣጠበ የያዘ የብዙዎችን ልብ ያንጠለጠለ ቴክኒክ ውበቱ በተለይ ዋይት ተብሎ በሚጠራው ከተማ ራሱን “መሲህ ኢየሱስ ክርስቶስ ነኝ” ያለው የዴቪድ ኮሬሽ ዜና ነው። ዴቪድ ኮሬሽ መጽሐፍ ቅዱስን አጣጥቦ በመተርጎም የብዙዎችን ልብ የሳበ የእግዚአብሔርን ቃል ለመፍታት ቁልፉ ለእርሱ ብቻ የተሰጠ አድርጎ በማስተማር ብዙ ተከታዮችን ያፈራ ሰው ነበር። የተጣመመውን ትምህርተ መለኮቱን ተጠቅሞ መሲህ በመሆኑ የፈልገውን ያህል ሚስቶች ሊኖሩት እንደሚችል በማሳመን ባል ያላቸው ሴቶች አንኳን ሲሆኑም ከባሎቻቸው በመንጠቅ ማግባት የሚያስችል ሥልጣን እንዳለው አሳምኗቸው ነበር። ዘሩ “መለኮታዊነት” ያለው በመሆኑ ከፈለጋት ቤት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም ይችላል ነበር። እንደ ሌሎች የሐሰተኞች መሪዎች ዴቪድ ኮሬሽም የወሲብ ግንኙነትን በመፈጸም ምግብን በመከልከል በማስፈራራት ተከታዮቹን በቁጥጥሩ ሥር ያውል ነበር። በተጨማሪ ሕዝቡ እንዲፈራ የመጨረሻው ዘመን እንደቀረበ አጥብቆ ይሰብክ ነበር። ሚያዝያ 19 ቀን 1993 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) የዓለም ሕዝብ መጨረሻቸውን ለማየት በሚጠበቅበት ቀን ዴቪድ ኮሬሽና እንዲሁም 79 ተከታዮቹ ከነጻነታቸው በእሳት ተቃጥለው አለቁ።

የዴቪድ ኮሬሽና የተከታዮቹን በእሳት ተቃጥለው መሞታቸውን የተመለከቱ ሰዎች አዕምሯቸውን ያልሳቱ ወይም ማሰብ የሚችሉ ሰዎች በፈቃዳቸው ያላቸውን ገንዘብ የወሲብ ሕይወታቸውን ለጆቻቸውን አዕምሮውን ለሳተና በግልጽ ለተወናበደ የሃይማኖት መሪ እንዴት ይሰጣሉ? የሚል ጥያቄ ብዙዎች አቀረቡ። “ለዚህ ጥያቄ ትክክለኛ መልስ አለኝ” ከሚለው ሰው ወይም ክፍል የአሜሪካ ሕዝብም ሆነ የኮንግራስ አባላት ለመስማት ንጉተው ነበር። በዴቪድ ኮሬሽም ሆነ በጂም ጆንስ ሕይወትና እንቅስቃሴያቸው ላይ በቀጥታ የዲያብሎስ እጅ አንዳለበት አንጠራጠርም። በመጨረሻ ጊዜ ይሄ ሊሆን እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። “ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ክሊሮች ይነሣሉና ቢቻል የተመረጡትን ልማሳት ሲሉ ታላላቅ ምልክቶችንና ተአምራትን ያደርጋሉ” (ማቴ. 24:24) ይላል። ከክርስቶስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ብዙ ሀሰተኞች መምህራን ተነስተው ብዙዎችን አሞኝተው ብዙ ተከታዮች ያፈሩ ቢሆኑም መጨረሻቸው አስከፊ ነበር። በሐሰት ትምህርት የሚወሰዱ ሰዎች አብዛኞቹ የዋሆች የተሻለ ዓለም የተሻለ ሕብረተሰብ የሚፈልጉ ቀደም ሲል በሕይወታቸው ቅርባቸው በሆኑ ሰዎች የተነጹ ከሰው ጋር ያላቸው ግንኙነት የፈረሰባቸው ናቸው። ቤተ ክርስቲያን ፍላጎታቸውን የማያሟላባቸው ሆኖ ሲያገኙት ያንን ፍላጎት “ለምሳሌን ይችላል” ብለው ወደሚገምቱት ሕብረት ፈታቸውን ያዞራሉ። ይህን ዓይነት ረሀባቸውና ጥማታቸው ለእንግዳ ትምሕርት የበለጠ የተጋለጡ ያደርጋቸዋል። የሐሰተኛ ትምሕርት መምሕራን ብዙ ጊዜ የሚያምኑትን በትክክል የማያውቁትን

ክርስቲያኖች በተለይ ባሉበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያልተደሰቱትን ወይም በመሪዎቻቸው ላይ ቅሬታ ያላቸውን ክርስቲያኖች ሆኑ ብለው ያጠምዳሉ። እንዲሁም ለእነርሱ ተቆርቋሪ በመምሰል በሚያሳዩዋቸው ፍቅር ይሰቧቸዋል።

2. ቤተ ክርስቲያን ከጥንት ጀምሮ አደገኛ የሆኑ ጠላቶች ነበሯት

የቤተ ክርስቲያን ጥንታዊ ታሪክ ስናጠና በየዘመናቱ ቤተ ክርስቲያን ያላትን ጽኑ ለቋም ለማሰለወጥ ከፍተኛ ጥረት ያደረጉ ብዙ ጠላቶች ገጥመዋታል። ካጋጠሟት ጠላቶቿ መካከል አደገኛ የሆኑት አብዛኞቹ ከውጪ የመጡ ሳይሆኑ ከውስጥ የበቀሉ ናቸው። እንዲህ ዓይነቶቹ “ክርስቲያን” በመባል ይታወቁ እንጂ “የክርስትናን እምነት” ሳይታወቅባቸው ለማጥፋት የሚሞክሩ ናቸው። የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ከውስጥ በሚበቅሉ ጠላቶች መጠቃት የጀመረቸው ዛሬ ብቻ ሳይሆን ከአንደኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የክርስቶስ ወንድም የሆነው ይሁዳ ከሐሰተኛ መምሕራን አማኞችን ለማስጠንቀቅ መልዕክቱን የጻፈው በአንድ አካባቢ ወይም አንድ ጊዜ ብቻ የተፈጠረውን ሁኔታ ተመልክቶ አይደለም። ወንጌል በተሰበሰበ አካባቢ ሁሉ ሰይጣን እንከርዳዱን ከመጀመሪያው ጀምሮ ይዘራ ነበር። በዚህ ምክንያት ሀሰተኞች መምህራን የሌሉበት ሥፍራው አልነበረም። ለዚህ ነው የአዲስ ኪዳን መጽሐፍትን የጻፉት አብዛኞቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰላለው የሀሰት ትምህርትና ስለ ሐሰተኞች አስተማሪዎች በሰፊው የጻፉት። በዮሐንስ ራዕይም መጽሐፍ ላይ ኢየሱስ ሀሰተኞች አስተማሪዎችን ከመከላከላቸው ያስወገዱትን ሲያመለክቱባቸው በሀሰተኞች አስተማሪዎችና ትምህርታቸው ላይ ምንም ዓይነት እርምጃ ያልወሰዱትን ደግሞ ሲወቅላቸው እናያለን።

- ◆ “...ከፋዎችን ልትታገሃቸው እንዳልፈቀደህ ሐዋርያት ሳይሆኑ ሐዋርያት ነን የሚሉትን መምርምር ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው ዐውቃለሁ” (ራዕ. 2:2)።
- ◆ “...የሚያስመስግንህ አንድ ነገር አለህ ይህም እኔ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሥራ ጠልተሃል” (ራዕ. 2:6)።
- ◆ “...አይሁዳውያን ሳይሆኑ አይሁዳውያን ነን የሚሉ የሰይጣን ማኅበር የሆኑ ሰምህን እንዳጠፉት አውቃለሁ” (ራዕ. 2:9)።
- ◆ “...የምንቅፍብህ አንዳንድ ነገሮች አሉኝ ይኸውም የበለጸገምን ትምህርት የያዙ አንዳንድ ሰዎች በመከላከላችሁ አሉ ይህ በለጻም

የአስራኤል ሕዝብ ለጣዖት የተሠዋውን በመብላትና ዝሙት በማድረግ እንዲበናከሉ ባላቅን የመከረ ነው" (ራዕ. 2+14)።

♦ "...አንድ የምንቅፍብህ ነገር አለኝ፤ ይኸውም 'ክቢዶት ነኝ' የምትለዋን ቤት ኤልሃቤልን ችላ ብለህ ታግሠሃታል፤ እርሱም አገልጋዮቼ እንዲሴሱና ለጣዖት የተሠዋ ምግብ እንዲበሉ በማስተማር አላስታችዋለች" (ራዕ. 2+20)።

ከመጀመሪያው ጀምሮ እደገኛ የሆኑ የወንጌል ተጻራሪዎች የመጡት "እግዚአብሔር የለም" ወይም "የእግዚአብሔርን መኖር ማረጋገጥ አይቻልም" ከሚሉት በዎች ላይሆን "ክርስቲያን ነን" ከሚሉት ውስጥ የወጡ ናቸው። በእዲስ ኪዳን ዘመን ከሐሰተኛ አስተማሪዎች መካከል አንዱ፤ "ጌታ ኢየሱስ እንደገና መጥቶ የራሱ የሆኑትን ወሰደልና ሁለተኛ ተመልሶ ለይመጣም" በማለት ከጳውሎስ የተላከ መልዕክት አስመሰሉ በመጻፍ የተሰሉት ቤተ ክርስቲያን ምዕመናንን እንዳወናበደ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በሀሳብ መልዕክት የተናወጡትን የተበሉት ቤተ ክርስቲያን አባላትን ሐዋርያው ጳውሎስ ሲያረጋጋ፤ "በትንቢት ወይም በሰብከት እንደተነገረ ወይም ከእኛ በመልእክት እንደተጻፈ አድርጋችሁ 'የጌታ ቀን ደርሶአል' በማለት በቀሉ በአእምሮአችሁ አትናወጡ፤ አትደንግጡም፤ ማንም ሰው በምንም ዐይነት አያታልላችሁ፤ ምክንያቱም አስቀድሞ የመወረሻው ክሊደት ሳይሆንና ገዢው የሚገባው የዐመፅ ሰው የሆነው ሳይገለጥ፤ ያቀን አይመጣም" አላቸው (2 ተሰሎ. 2+2-3)። በሌላ ጊዜ ደግሞ ጳውሎስ ሂሜኔዎስና ፊሊጦስ የተባሉ ሁለት በዎች በምዕመናኑ መካከል ሆነው እንከርዳድ እየዘሩ መሆናቸውን ገልጾ ጢሞቴዎስን ሲያስጠነቅቀው፤ "እነዚህ ሰዎች የሙታን ትን ሃኤ ገና ድሮ ሆኖአል" እያሉ በመከራከር ከእውነት መንገድ ወጥተዋል፤ የአንዳንዶችንም ሰዎች እምነት ያናውጣሉ" አለው (2 ጢሞ. 2+18)።

የኑፋቂ ትምህርትን የሚያስተምሩ መምህራን፤ ከፋ ዘር እየዘሩ እመጽን የሚያነሱ፤ በቅዱሳን መካከል መከፋፈልንና ጠብን የሚፈጥሩ ወይም ጠብ ሚሪዎች በየአብያተ ክርስቲያናቱ ከጥንት ዘመን ጀምሮ እየሸሸቱ የሚገቡ እንደነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ሐዋርያው ዮሐንስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መከፋፈልንና አለመቀበልን ይፈጥር ስለ ነበረው ስለ ድዮትሬፊስ ሲጽፍ፤ "...የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆን የሚፈልግ ዲዮትሬፊስ አላቤን አልተቀበለም። በእነዚህ ወደ እናንተ ስመጣ እርሱ እየሰደበንና እያዋረደን ያደረገውን ክፉ ሥራ ሁሉ ለሁሉም እናገራለሁ፤ እርሱ የሚያደርገው ይህን ብቻ አይደለም። እርሱ ራሱ ወንድሞችን አይቀበልም። ሌሎችም እንዳይቀበሉአቸው ይከለክላል። ከቤተ ክርስቲያንም ያስወጣቸዋል" አለ (3 ዮሐንስ ቁ. 9-10)። ይሁዳ "...አንዳንድ ሰዎች ወደ እናንተ ሸልከው ገብተዋል" (ይሁዳ ቁ. 9) ያላቸው እነማንን ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በዚያን ጊዜ ጳውሎስም ሆነ ይሁዳ "ሀሰ

ተኞች ወንድሞች" ያሏቸውን ሁሉ መዘርዘር በቂ ቦታም ሆነ ጊዜ ስለማይበቃን፤ ጎልተው የሚታዩትን ሁለት ክፍሎችን ብቻ ከዚህ ቀጥሎ እንመለከታለን።

2-1. ጁዲየዘርስ (Judaizers) - ጽንፈኛ አይሁድ

ጳውሎስ የገላትያ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናንን "እስከ አሁን በመልካም ትርጉሙ ክብር ታዲያ አሁን ለእውነት እንዳትታዘዙ የከለከላችሁ ማን ነው?" (ገላ ትያ 5+7) ሲላቸው፤ የነበራቸውን መንፈሳዊ እድም ያስለወጣቸው ክፍል እንዳለ ያሳያል። ጳውሎስ አማኞች መመስገን በሚገባቸው ሁኔታ ውስጥ ሲሆኑ ማመስገን ያውቅበታል። የግላትያንን ክርስቲያኖች "እስከ አሁን በመልካም ትርጉሙ ክብር" ሲላቸው፤ መንፈሳዊ እርምጃቸው ትክክል እንደነበረ ጠቅሶ ማመስገኑ ነው። የደህንነት መንገድ በትክክል እንደገባቸው፤ መዳን በሌላ በማንም እንደሌለ፤ በመገረዛቸው የሙሴን ሕግ በመጠበቃቸው መዳን እንደማይችሉ በደንብ ያውቁ ነበር። እምነታቸው እውነተኛው አለት በሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ የተመሠረተ ነበር። የገላትያ ምዕመናን ለጳውሎስ የነበራቸው ፍቅርም የሚደነቅ ነበር። ለዚህ ነው "ሌላው ቀርቶ ዓይናችሁን አውጡና ሰጡኝ ብላችሁ ትሰጡኝ ነበር" በማለት ስለ ነበራቸው ፍቅር እያደነቀ የጻፈላቸው። ጳውሎስ ማመስገን ብቻ ሳይሆን ሲስቱ መወቀስ የሚገባቸው ከሆነ፤ ቢያሳምማቸውና ቅር ቢላቸውም እንኳን እውነቱን ከመናገር ወደ ጎሳ የሚል በው አልነበረም። "እንደውም እንኳን እውነቱን ከመናገር ወደ ጎሳ የሚል በው አልነበረም...አዋማችሁ ተለቀድሞ እትርጡም... መንፈሳዊ ሕይወታችሁ ልክ አይደለም...አዋማችሁ ተለቀድሞ...የሰናከላችሁ ወይም እምነታችሁን ያዛባባችሁ ማን ነው?" ብሎ ይጠይቃቸዋል። "መስቀሉን ከሕይወታችሁ አስወጥታችሁ የሙሴን ሕግ ተከላችኋል... መዳን በሌላ በማንም የለም..." የሚለውን እውነት ለውጣችሁ በመገረዝና የሙሴን ሕግ በመጠበቅ መዳን ይቻላል፤ ማለት ጀምራችኋል..." ይላቸዋል። እንዲሁም "ለእኔ የነበራችሁም ፍቅር ቀዝቅዟል፤ እርስ በርሳችሁም ያላችሁ ፍቅርም እንደ መጀመሪያው ዓይነት አይደለም" አላቸው። በመጨረሻም ጤናማ ያልሆነ ሰውጥ እንዲታይባቸው ምክንያት የሆነባቸው ማን እንደ ሆነ ይጠይቃቸዋል።

የግላትያን ቤተ ክርስቲያን ምዕመናንን የእምነት እድም ያዛቡ እንግዳ ትምህርት ያበተምሩ የነበሩ የመጀመሪያዎቹ ጁዲየዘርስ (ጽንፈኛ አይሁድ) እየተባሉ የሚጠሩ፤-የአይሁድነትን ሥርዓት ለማጥበቅ የሚሞክሩ እከራሪ አይሁዶች ነበሩ። ጳውሎስ እህላብን ወደ ክርስቶስ በማምጣቱ ምክንያት በእነዚህ በጁዲየዘርስ ከፍተኛ ችግር ደርሶበታል። "አይሁድ ያልሆነ ሰው ወደ ክርስቶስ ለመምጣት ቢፈልግ መጀመሪያ አይሁድ መሆን አለበት" የሚሉ ናቸው። እነዚህ ጁዲየዘርስ በእንደኛውና በሁለተኛው መቶ ክፍለ ዘመን ትምህርታቸው ተቀባይነት እያግኝ እንጂ ትምህርታቸው ፍጹም አልጠፋም ነበር። የተወሰኑ ክፍሎች፤ ሕግን ከክርስትና እምነት (ዶክትሪን) ጋር እየቀላቀሉ የሚያስተምሩም ነበሩ። እነርሱም "ኤቢዮናይትስ" እየተባሉ ይጠሩ ነበር። እነዚህ "ኤቢዮና

ውያን" እያንዳንዱ ክርስቲያን የአይሁድን (የሙሴን) ሕግ መጠበቅ አለበት ብለው የሚያምኑና የሚያስተምሩ ነበሩ። የጳውሎስ መልዕክቶችን በሙሉ የማይቀበሉ ናቸው። "ኢየሱስ ክርስቶስ መለኮታዊ የሆነው የውሃ ጥምቀት በሚወስድበት ወቅት መንፈስ ቅዱስ ሲወርድበት ነው" ብለው የሚያምኑና የሚያስተምሩ ናቸው። ኢየሱስ ከመሞቱ አስቀድሞ መንፈስ ስለተለየው በመስቀል ላይ ሆኖ ስቃይ የተቀበለው አምላክ ሆኖ ሳይሆን ተራ ለው ሆኖ ነው" ብለው የሚያምኑና የሚያስተምሩ ናቸው።

ጳውሎስ የገላትያን ምዕመናንን ደህንነት በክርስቶስ ብቻ እንደሚገኝ የጻፉት በጸጋ ብቻ እንደሆነ ጥሩ አድርጎ አስተምሯቸው ነበር። እርሱ አስተምሯቸው ዞር ሲል፣ ጁዲየዘርስ የተባሉ ክፍሎች መጥተው በአዲስ ትምህርታቸው ሴተ ክርስቲያኗን ማመስገን የደህንነትን መንገድ መቀልበስ ጀመሩ። ይህን ሲያደርጉ የክርስቶስን መስቀል ከፈታቸው ዞር ማድረጋቸው የተዘረጋላቸውን የደህንነት መንገድ ማቃለላቸው ደህንነት በሌላ መንገድ ይገኛል ማለታቸው እንደሆነ አልተገነዘቡትም ነበር። ለዚህ ነው ጳውሎስ "ከዓይኖችህ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ሆኖ ተሰሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገዎትሁ ማን ነው?" ብሎ የጠየቃቸው (ገላት. 3፡1)። የገላትያ አማኞች ቶሎ መለወጣቸው እኛን ብቻ ሳይሆን ጳውሎስንም አስደንቆት ነበር። ለዚህ ነው "ከክርስቶስ ጸጋ ከጠራችሁ አምላክ እንዲህ ፈጥሮችሁ መለየታችሁና ወደ ሌላ ወንጌል መሄዳችሁ ያስደንቀኛ" ያላቸው (ገላት. 1፡6)። ቶሎ መለወጥ ያላደጉ ሰዎች ባህሪ ነው። በአስተሳሰባቸው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ያላደጉ ሰዎች አዲስ ነገር ሲያገኙ ቶሎ ይቀለበሳሉ።

እነዚህ ጁዲየዘርስ አዲስ መገለጥ፣ አዲስ ራዕይ አግኝተናል፤ ጳውሎስ ያላወቀው፣ እርሱ ገና ያልደረሰበት አዲስ ትምህርት አውቀናል" በማለት ያስተምሩ ነበር። ጁዲየዘርስ ጳውሎስ ከሰበከላቸው ወንጌል በጣም የተለየ ሌላ ወንጌል የሚሰብኩ በመሆናቸው "...እኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መልአክም እንኳ ቢሆን እኛ ከሰበከንላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰበከላችሁ የተረገመ ይሁን" አላቸው (ገላት. 1፡8)። ጁዲየዘርስ የገላትያንን ምዕመናን አቋም ማስለወጥ የቻሉበት አንደኛው መንገድ መልዕክተኛውን ከመልዕክቱ ለይቶ በመምታት ነበር። ይኸውም መልዕክቱ ተቀባይነት እንዳይኖረው በተቻላቸው መጠን የገላትያን ምዕመናን ጳውሎስን በጥሩ ዓይን እንዳያዩት በማድረግ ነበር። ይኸውም እውነትነት የሌለውን መጥፎ ወሬ ስለ እርሱ በማውራት፣ በጳውሎስና በገላትያን ምዕመናን መካከል ቀደም ሲል የነበረውን ዓይነት መቀራረብም ሆነ ግንኙነት እንዲሁም እንደ ቀድሞው ለጳውሎስ ልዩ ፍቅር እንዳይኖራቸው በማድረግ ነበር። ይህንን በላተረጎመ ነው ጳውሎስ "ከዚህ በፊት የጠራችሁ ደስታ ሁሉ የት ሂደ? ቢቻልህ ዐይኖቻችሁን እንኳ አውጥታችሁ እንደምትሰጡኝ እኔ ራሴ እመስ ክርላችኋለሁ። ታዲያ አሁን እውነትን ስለ ነገርኋችሁ ጠላታችሁ ሆኜ ተገኘሁን?" ብሎ የጠየቃቸው (ገላት. 4፡15-16)።

በዘመናችን ጁዲየዘርስን የሚመስሉ ሀሰተኞች አስተማሪዎች ይኖሩ ይሆን? የዘመኑ ጁዲየዘርስ የሙሴን ሕግ በመጠበቅና የግዝረት ሥርዓትን በመፈጸም ደህንነት ይገኛል ብለው አይሰብኩም ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስን ምክንያት በማድረግ አሳሳች የሆኑ ልዩ ልዩ ትምህርቶችን የሚያስተምሩ ናቸው። ቁጥራቸውም ከምንጊዜውም የበለጠ በጣም የበዛበት ዘመን ነው። "መንፈስ ነን... የተቀባን ነን... ሐዋርያት ስለሆንን ሐዋርያትን የምንቀባና የምንሾም እኛ ነን..." የሚሉ ናቸው። እንደ ጥንቶቹ ጁዲየዘርስ መልዕክቱ ተቀባይነት እንዳይኖረው መልዕክተኛውን በተለያዩ ዘዴ መምታት ጀምረዋል። "እግዚአብሔር ባርጌ በሬ አያርሰም... የዱሮዎቹ ዘይታቸው ደርቋል... የሙሴ ትውልድ እልፎ የኢያሱ ዘመን መጥቷል፤ እኛ የኢያሱ ትውልድ ነን፤ አዲስ መገለጥ፣ አዲስ ራዕይ የተሰጠው ለእኛ ነው..." ይላሉ። የራሱት ነገር ቢኖር ግን ኢያሱ ያለ አሳዳጊ ያደገ አለመሆኑን በታላቁ ሙሴ እግር ሥር ቁጭ ብሎ ለረጅም ጊዜ የተማረ መሆኑን ነው። የሚያሳዝነው በዘመናችን ያለመንፈሳዊ አባት ያደጉ "ኢያሱዎች" በብዛት መኖራቸው ነው። "ተቀብተናል" ይሉ እንጂ፣ ሕይወታቸው ደረቀ ነው። በትህትና መንፈስ በመሞላት ፈንታ በትዕቢት መንፈስ የተሞሉ ይመስላሉ። እግዚአብሔር ትዕቢትን በጣም የሚጠላ መሆኑን ግን የተረዱት አይመስሉም። የዘመኑ ጁዲየዘርስ በግል መውጋት የሚፈልጉትን ሰው ስም አየጠሩ መልዕክቱ ተቀባይነት እንዳይኖረው ለማድረግ ከፍተኛ ትግል ያደርጋሉ። "መንፈስ ቅዱስን ከደል... ቅባት የለውም... ዘይት የለውም... ቃል ብቻ ነው..." በማለት መልዕክቱ ተቀባይነት እንዳይኖረው መከራ ያደርጋሉ።

2-2. ኖስቲሲዝም (Gnosticism)

ኖስቲሲዝም (Gnosticism) አምነትን ከፍልስፍናና ከዕውቀት ጋር የሚቀላቅሉ፣ ቁሳዊውን ዓለም የሚቃወሙ ናቸው። "ኖስቲክ" የግሪክ ቃል ሲሆን ትርጉሙም ዕውቀት ማለት ነው። ይህ ዕውቀት "ምስጢር" ወይም ድብቅ ሲሆን የሚያገኙትም ከፍተኛ መንፈሳዊያን የሆኑት ብቻ ናቸው ብለው ያምናሉ። የግኒስቲሲዝም ተከታዮች የእነርሱ አምነት ከማንኛውም ዓይነት ክርስትና ይበልጣል፤ እንዲሁም ልዩ ዕውቀት ከእግዚአብሔር ተቀብለናል ብለው ያምናሉ። ጁዲየዘርስ የሙሴን ሕግ ከክርስትና አምነት ጋር ለመቀላቀል እንደሚሞክሩት ሁሉ፣ ኖስቲኮችም የዓለምን ፍልስፍና ከክርስትና አምነት ጋር ለመቀላቀል የሚሞክሩ ናቸው። ኖስቲኮች በዓለም ያለውን ነገር በሁለት ይከፍሉታል። ይኸውም አንደኛው ቁሳዊ አካል (material) ሲሆን፣ ሁለተኛው መንፈስ (spirit) ነው። አምነታቸው "መንፈስ" በባሕርው ደግ ወይም ጥሩ ሲሆን፣ ቁስ አካል (ማቴሪያል) ግን ከፋ ነው ብለው ያምናሉ። ለው በተፈጥሮው ሥጋና ነፍስ ያለው ሲሆን፣ ስጋው "ከፋ"፣ ነፍሱ ግን ጥሩ ነው ብለው ያስተምራሉ። የኖስቲክስ ፍልስፍና ኃይለኛ ስለ ነበረ በወቅቱ የአንዳንድ ክርስቲያኖችን አምነት አናግቶት ነበር። ኖስቲክስ ለው ነፍሱን የበለጠ ለማንጸትና በእግዚአብሔርም ዘንድ ተቀባይነት ለማግኘት ቁስ አካል የሆነውን ሥጋውን መቅጣት

አለበት ብለው ያስተምሩ ነበር። ከተፈጥሮ ዓለም በመለየት (በመላቀቅ) ደህን ነት ይገኛል ብለው ስለሚያምኑ፤ ፍስቲክስ ነፍሳቸውን ለመጥቀም ሥጋቸውን ግን ለመቅጣትና ሥነ ሥርዓት ለማስያዝ ገዳም ገብተው ይኖራሉ።

ቁስ አካል መጥፎ ነው ብለው ስለሚያምኑ፤ “መንፈስ የሆነው እግዚአብሔር ክፉ ከሆነው ቁስ አካል (ማቴሪያል) ጋር ምን ያገናኘዋል?” የሚል ጥያቄ ይጠይቃሉ። ፍስቲክስ ክፉ የሆነው “ቁስ አካል” (ማቴሪያል) የሆነው ዓለም የተፈጠረው ክፉ በሆነው እግዚአብሔር ስለሆነ በብሉይ ኪዳን ዘመን የሚታየው እግዚአብሔር ክፉው እግዚአብሔር ነው፤ እንዲሁም ኢየሱስ የመጣው ክፉ ከሆነው ቁስ አካላችን ነጻ ሊያወጣን ነው ብለው ያስተምራሉ። በሥጋ ትንሳኤን ማግኘት ለእነርሱ የማይዋጥላቸው ሀሳብ ነው። ቁስ አካል መጥፎ በመሆኑ ደህን ነት የሚገኘው ክፉ የሆነውን ቁስ አካል በቁጥጥር ሥር በማዋል ነው ብለው ያስተምራሉ። እንደ እነርሱ እምነት ደህንን ማድረግ የሚችሉት ዕውቀት ያላቸው ለዎች ብቻ ናቸው። ቁስ አካልንም ለመቋቋምና ድል ለማድረግ ከቁስ አካላዊ ደስታዎች ሁሉ ራሳቸውን ያገላሉ።

ፍስቲክስ “ከመጽሐፍ ቅዱስ በፊት የነበረ ዕውቀት (መገለጥ) ሰላላን መጽሐፍ ቅዱስን እንቀበልም” ይላሉ። በ2ኛው ምዕተ ዓመት የዚህ እምነት ታዋቂ መሪዎች ቫላንቲኖስና ባሊሊደስ የተባሉ የእስክንድርያ ተወላጆች ነበሩ። ሌላው የዚህ እምነት መሪ በ170 ዓ.ም ሮም ከተማ የሞተው ማርሰየን የተባለው ሰው ሲሆን ማርሰየን የብሉይ ኪዳን አምላክ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት አይደለም በማለት ብሉይ ኪዳንን በመቃወም ያስተምር ነበር። ቤተ ክርስቲያን ብታወግዘውም ከነበረው የሕይወት ንጽህናና ትህትና የተነሳ ብዙ ተከታዮች ነበሩት። ፍስቲክስ አንዳንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በመንፈስ ቅዱስ የተቀደሰ አይደለም ብለው ያምናሉ። ቁስ አካል ክፉ መንፈስ ግን ጥሩ ነው ብለው ስለሚያምኑ የክርስቶስን ስቅላትና ትንሳኤ ማመንና መቀበል አይሆንላቸውም። መጽሐፍ ቅዱስን የሚያቃልሉት ለመጽሐፍ ቅዱስ ከመጻፉ በፊት ከእግዚአብሔር የተቀበልነው ልዩ ራዕይ አለን ብለው ስለሚያምኑ ነው።

ማርቲን ሉተር በመካከለኛው ክፍለ ዘመን ክርስቶስ ሰው የሚፈልገውን ነገር ይኸውም ሀብት፣ ጤንነትና ደስታ ለማግኘት የሚጠቀምበት ረቂቅ የሆነ መሰላል እንዳልሆነ በመግለጽ ይህን ዓይነቱን ትምህርት የሚያስተጋቡትን በድፍረት ይነቅፍ ነበር። ይህን ዓይነቱን “የክብር ትምህርት መለኮት” (theology of glory) ብሎ ይጠራዋል። እግዚአብሔርን ማወቅ የምንችለው ራሱን እንደ አገልጋይ ዝቅ ባደረገው በልጁ አማካኝነት ነው። የዘመኑ ፍስቲክስ እንደሚሉት፤ ኃጢአተኛው ሰው የሚደነው “በመገለጥ ዕውቀት” (revelation knowledge) አይደለም። የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ “ፍጹም ሰው” እንዲሁም “ፍጹም አምላክ” መሆኑን ታምናለች። በ3ኛው ክፍለ ዘመን የነበረው “አታገለግላለሁ” የተባለ ጳጳስ ይህን አውነት ተቃወመ። ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን አካል የለበሰ አምላክ ካልሆነ እኛ መጥፋት እንጂ መዳን አንችልም ነበር። ኃጢአተኛ

ሰው በእግዚአብሔር ፊት መቆም ስለማይችል፤ ቅጣቱን ለመሸከም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚችለው ክርስቶስ ብቻ ነው። ኢየሱስ ሰው ብቻ ቢሆን ኖሮ ራሱን መስዋዕት አድርጎ ማቅረብ የእኛን ኃጢአት ለማስተላለፍ ብቃት ያለው አይሆንም ነበር። ቤዛታችን ያረፈው በክርስቶስ ፍጹም አምላክነት ላይ ነው።

3. የዘመናችን ፍስቲክስ

እንደ ጥንት ፍስቲክስ በዘመናችን ቤተሰብ አሜሪካ ውስጥ ታዋቂነትን ያተረፉ ሐሰተኛ መምህራን ከሰብአዊ ባሕሪ ውጪ ያለውን ወይም መለኮታዊ የሆነውን ክርስቶስን ከልክ ያለፈ እንክብካቤ የሚለጥፉ የሚፈልጉትን ነገር ሁሉ የሚያቀርብ አድርገው ያቀርቡታል። እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን “አዎን ታዊ የእምነት ምስክርነት” (Positive Confession) በሚለው አንግጻ ትምህርታቸው ይታወቃሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ትክክለኛ ማንነትና ባሕሪ የገለጸ ቢሆንም ሐሰተኛ መምህራን የወንጌሉን መልዕክት ጠምዘው ሌላ መልክ ሲሰጡት ይታያል። የሕብረተሰብ ጥናት ምሁራን (Sociologists) በአገር ውስጥ የኢኮኖሚ ድክመት ሲኖር ለዎች የግል ሕይወታቸውን አቅጣጫና መጨረሻ ማወቅና መወለን ሲያቅታቸው ተቀብለው የነበረው ባህሳቸው ወደ ታች እያዘቀዘቀጥ ሞራላቸው እየወደቀ የሚመጣ መሆኑን ይናገራሉ። ሐሰተኞች መምህራን እንዲህ ዓይነቱን አጋጣሚ ጥሩ አድርገው ይጠቀሙበታል። ፍርሃት ሲጠናወታቸው አሰማት የሚመስል ኃይል እንዳለ የሰው ደካማነት ሲያይል መለኮታዊነትን ይሰብካሉ። እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን የጊዜውን ሁኔታ እየተጠቀሙ ስለሚለብኩ በዓላማቸው ውጤትን እያዩ ናቸው። አንዳንድ የቤተ እምነት መሪዎች ሐሰተኞች መምህራን ከላይ በገለጽነው ዓይነት ጤናማ ባልሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊነት በሌለው ትምህርት ምዕመናኖቻቸውን ሲያወናብዱ እያዩ ዝም የሚሉት ለምን ይሆን?

የዘመኑ ሐሰተኞች መምህራን “በአንድ በኩል ከሥጋውያን ወላጆቻችን በመወለዳችን የሰው ተፈጥሮ አለን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ከእግዚአብሔር በመወለዳችን የእምላክነት ተፈጥሮ አለን። ክርስቶስ አምላክ ሆኖ ሥጋ እንደለበሰው ሁሉ እኛም ከእግዚአብሔር በመወለዳችን የእምላክነት ተፈጥሮ አለን” ይላሉ። “ትናንሽ እግዚአብሔሮች ነን” የሚሉት ይህንን የመሰለ የእምነት አቋም ይዘው ነው። ይሄ ግልጽ የኑፋቄ ትምህርት ነው። ልጆቻችን ከእኛ በመወለዳቸው የእኛ ተፈጥሮ በእነርሱ ውስጥ እንዳለው ሁሉ እኛም የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን የእግዚአብሔር ባሕሪና ተፈጥሮ በእኛ ውስጥ ስለላለ “እግዚአብሔሮች ነን፤ ...ፈጣሪ የሆነውን እግዚአብሔርን ማለታችን አይደለም” በማለት አቋማቸውን ይገልጻሉ። በመጀመሪያ ደረጃ፤ ኢየሱስ ሥጋ ከመልበሱ በፊት ማን ነበር? እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን “የሰውን አምላክነት” ለመግለጽ የሚጠቀሙት ወይም ትምህርት መለኮታቸው ያረፈው ሥጋ በለበሰው ኢየሱስ ላይ

ነው። ሊየሱስ ሥጋ ለብሶ ወደ ዓለም ከመምጣቱ በፊት ምን ነበረ? ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ልጅ፣ ፍጡር ያልሆነ፣ ከእግዚአብሔር አብነ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እኩል የሆነ ነው ብለው ያምኑ ይሆን? አቋማቸው እይታውቅም።

በሁለተኛ ደረጃ፣ እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን የሚያምኑት ምንድነው? “ሊየሱስ ሥጋ ለብሶ ወደ ዓለም ከመጣ በኋላ አምላክ ሆኖ ሰው የሆነ ነው? ወይስ ሰው ሆኖ አምላክ የሆነ ነው” ብለው ነው? ከሐሰተኛ መምህራን አንዱ ሊየሱስን ሲገልጽው “የመጀመርያው ሰው፣ የአዳም ካርቦን ኮፒ ነው” ይለዋል። ይህም ማለት ከአዳም የተለየ አይደለም ማለቱ ነው። ይኸው ሰው ስለ ክርስቶስ ያለውን አቋም ሲገልጽ፦

♦ “ሊየሱስ እግዚአብሔርን የተመለከተው እንደ አባቱ ነው። ኃያል እግዚአብሔር በማለት ራሱን አልጠራም። እንዲያውም ለደቀ መዛሙርቱ “እግዚአብሔር ከእኔ ይበልጣል” (ዮሐ. 14፡28) ብሎ ነው የነገራቸው። በምድር ላይ 33 ዓመት ሲኖር፣ ራሱን እግዚአብሔር ብሎ ያላወጀው ለምንድነው? እንደ ምክንያት ነበረው። ይኸውም፣ ሰው ሆኖ እንጂ አምላክ ሆኖ ወደ ዓለም ስላልመጣ ነው” አለ።

ይህ ትልቁ የመናፍቃውያን የትምህርት ዓይነት ነው። ዛሬ በአገራችን መጽሐፍቻቸው ወደ አማርኛ እየተተረጎመ ከሚቀርቡት መካከል አንዳንዶቹ እንዲህ ዓይነት የመናፍቃውያንን ትምህርት ያዘሉ ናቸው። ከላይ የገለጽነውን አቋም በመያዛቸው እንዲታረሙ ሀሳብ ሲቀርብላቸው ራሳቸውን በማስተካከል ፈንታ ከነዚህ የሰውነት አስተማሪዎች መካከል አንዱ፦

♦ “አንዳንድ ሰዎች ‘እግዚአብሔር ነን’ ለላችሁ ብለው ሲከፈቱ አትረበሹ። እኔም ‘እግዚአብሔር ነኝ ብለሃል’ ብለው ሊበቅሉኝ ደርሰዋል። ፈጣሪ የሆነውን እግዚአብሔር ነኝ ለላልኩም። ከእርሱ ጋር በመራመዴ እርሱ በእኔ ውስጥ አለ። ሃሌሉ! እኛንተም የምታደርጉት እንዲሁ ነው” በማለት ለተሳሳተ ትምሕርቱ ሌላ መማሪያ ለመስጠት ሞክሯል።

ይሄ ሐሰተኛ መምህር ትምህርቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንዳልሆነ ሲነገረው፣ ራሱንና ትምህርቱን በመመርመር ፈንታ፣ ይህ መገለጥ (ዕውቀት) የተሰጠኝ በቀጥታ ከእግዚአብሔር ስለሆነ፣ በዚህ ላይ ያለኝ የእምነት እቋም ፈጽሞ አይለ ወጥም ከማለቱም ሌላ፦

→ “ሊየሱስ ወደ ዓለም የመጣው መለኮታዊ ሆኖ አይደለም። የመጣው ሰው ሆኖ ነው። አምላክነቱን አስቀምጦ፣ እንደ ሰው ውስን ሆኖ ነው ወደ ዓለም የመጣው። ...ሊየሱስ በዓለም የኖረው አምላክ ሆኖ ሳይሆን ሰው ሆኖ ነው። ...የጸሐየው ሥልጣን እንዳለው አምላክ (እግዚአብሔር) ሆኖ ሳይሆን ሰው ሆኖ

ነው...ሊየሱስ ራሱን ‘ኃያሉ አምላክ’ ብሎ አላቀረበም” በማለት ይከራከራል።

→ የዘመኑ ኖስቲከኝ፣ (የሐሰት መምህራን)፣ “ሥጋ ለብሶ ወደ ዓለም የመጣው ክርስቶስ ከአዳም ከተወለደው በው የተለየ አይደለም” ብለው ያምናሉ። እንደ እነርሱ የማያምኑትን ሲተኛ፣

→ “ሊየሱስ ድንቅና ተአምር መሥራት፣ እንዲሁም ኃጢአት የሌለበት ፍጹም ሆኖ መኖር የቻለው እኛ የሌለንን ዓይነት መለኮታዊ ኃይል ስለነበረው ነው ብለው ያምናሉ። ችግራቸው፣ እንደ እርሱ ለመኖር ስለማይነሱ ብቻ ነው። ሊየሱስ ወደ ዓለም ሲመጣ፣ መለኮትነቱን በፈቃዱ ትቶ የመጣ ስለሆነ፣ የኖረው እንደ ሰው እንጂ መለኮታዊ ሆኖ አይደለም። በመንፈስ ቅዱስ ከመሞላቱ በፊት ተአምርና ድንቅ የመሥራት ኃይል አልነበረውም” ይላሉ።

እሁንም እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን “ሊየሱስ የነበረው ኃይል ከራሱ የወጣ ሳይሆን፣ ከመንፈስ ቅዱስ ነው። አማኞችም በመንፈስ ቅዱስ ከተሞሉና ከተቀቡ ክርስቶስ የነበረውን ዓይነት መለኮታዊ ኃይል ይኖራቸዋል” ይላሉ። እንደ እነርሱ እምነት ከሆነ በክርስቶስና በአማኞች መካከል ምንም ዓይነት ልዩነት የለም። እዚህ ላይ ብቻ አያቆሙም፣ አስፈላጊውን ልምምድና ትምህርት ካገኘ ማንኛውም አማኝ “ሊየሱስን” መሆን ይችላል ይላሉ።

እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን ሊየሱስ በመስቀል ላይ “ጌትነቱን” (Lordship) ለስይጣን እንዳሰረከበ፣ የሰይጣንን ኃጢአተኛ ተፈጥሮ በመንፈሱ እንደተቀበለ ይናገራሉ። ሊየሱስ እንዴት “ጌትነቱን” በመስቀል ላይ እንዳሰረከበ ሲገልጹ፦

♦ “እግዚአብሔር የእበራኤል ሕዝብ በምድረ በዓ ስለመጸ ጊዜ በምሰቦው ላይ የበግ ጠቦት በማንጠልጠል ፈንታ እሳብ እንዲሰቅል ትዕዛዝ ለምን እንደሰጠ ታውቃላችሁ? ...ይሄ ሁኔታ ብዙ ጊዜ እየቆረቆረኝ ‘...በበግ ጠቦት ፈንታ የሰይጣን ምልክት የሆነውን እሳብ እንዲሰቅል የጠየቅኸው ለምንድነው?’ ብዬ ጌታን ጠየቅ ሁት። ጌታም ሲመልስልኝ፣ በመስቀል ላይ የተንጠለጠለው የሰይጣን ምልክት በለሆነ ነው’ አለኝ።” እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን በእዲስ ኪዳን ውስጥ እንደ ገና የተወለደ የመጀመሪያው በው ሊየሱስ ነው ብለው ያምናሉ።

በዘመናት ሁሉ የነበሩ ህስተኞች አስተማሪዎች በእኛም ዘመን አሉ። እውነትን ለማጥፋት ጠላት የሚያካሂደው ጦርነት ዛሬም አልጠፋም፤ አልተለወጠም። የክርስትና እምነት ቋንቋ እየተጠቀሙ እውነትን የሚከዱና የሚያስከዱ ከምንጊዜውም የበለጠ በአሁኑ ጊዜ በብዛት ይታያሉ። እነዚህ ህስተኞች መምህራን ከውጪ የሚመጡ ሳይሆኑ፣ ዛሬም ከቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚወጡ

ናቸው። የክርስትናን ዋናውን መሠረት እየነኩና እያናጉ ቢሆንም በክርስቲያናት ሕብረት ውስጥ ተቀባይነት ለማግኘት ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም እነዚህን ሀሰተኛ መምህራንና ትምህርታቸውን በርት ተን መቃወም አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቲቶ በጻፈው መልዕክቱ ጠባቂ አድርጎ "እነዚህን ሰዎች ምን ማለፍት ይገባል? ምክንያቱም እነርሱ በሚያሳዩሩ ሁኔታ ለገንዘብ በመስገጥ የማይገባውን ነገር እያስተማሩ ቤተሰቦችን በሙሉ ያናውጣሉ" ይላል (ቲቶ 1:11)። ይሁን እንጂ፣ ጳውሎስም ሆነ ሌሎች የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች እነዚህን ሀሰተኞች መምህራንን ለመቋቋም እውነትን ለማጽናት ኃይልን ወይም የጦር መሣሪያን እንድንጠቀም አይመከሩም። ጳውሎስ "ምንም እንኳን በዓለም ብንኖር፣ የምንዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም። የጦር መሣሪያዎችንም ምሽግ ለማፍረስ የሚያስችል መለኮታዊ ኃይል ያላቸው ናቸው። እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም" ይላል (2 ቆሮ. 10:3-4)። ሐዋርያው ጳውሎስ በየትኛውም መልዕክቱ ሀሰተኛ ምላስ ያለንን ጉልበት ተጠቅመን ማስዘጋት አለብን አይልም።

"እንተ እግዚአብሔር ነህ..."

"የምትፈልገውን ነገር ሁሉ ማግኘት ትችላላህ..."

"የምትፈልገውን ተናገር ይሆንልሃል..."

እነዚህንና እነዚህን የመሳሰል የእምነት አቋሞች በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ እምነት የተቀበሉ አማኞች አሉ። ሰይጣን ለመጀመሪያዎቹ ሰዎች ለአዳምና ለሔዋን የሰጣቸው እውነት ያልሆነ ተባብሮ "እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ..." የሚለው ነው። "ትሆናላችሁ" በሚለው ተባብሮ ሔዋን በጣም እንደተሳበች እናውቃለን። "ትናንሽ እግዚአብሔርች" መሆን የሚችሉ መስሎ ተሰምዷት ነበር። "እንደ እግዚአብሔር ብትሆን" ሲኖራት የሚችለውን ኃይል ልትፈጥራቸው የምትችላቸውን ነገሮች በአዕምሮዋ ሳታስብ እንዳልቀረች "እንደ እግዚአብሔር በመሆኗም" ራሱን እግዚአብሔርን ደስ ያስኖዋል ብላ ሳታስብ እንዳልቀረች እንገምታለን።

ይሄ የሰይጣን ፈተና ሰውን የሁሉ ነገር ቁንጮ ሆኖ እንዲለማው የሚያደርግ ፈተና ነበር። ፈጣሪ የሆነውን እግዚአብሔርን ትተው ተፈጣሪ የሆነውን ሰው እንዲያመልኩ የሚያደርግ ፈተና ነው። ጳውሎስ በልባቸው ሰላለው ምኞት ሲገልጽ "የእግዚአብሔርን እውነት በሐሰት ለወጡ በፈጣሪ ፈንታ ፍጡር አመለከቱ አግለግሉ..." ይላል (ሮሜ 1:25)። ማንም የእግዚአብሔርን ስፍራ (ደረጃ) ማስለቀቅ ከብሩን መጋራት እንደማይችል ለይጣን በቅጡ ያውቃል። ከዚህ በፊት ሞክሮት አልተሳካለትም። ከሰማይ ወደ ምድር ተወርውሮ እንዲጣል ያደረገውም ይኸው መከራው ነበር። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ክብሩን ለማሳጣት የሚሞክርበት ሦስት የተለያዩ መንገዶች አሉት። ይኸውም፡

1ኛ/ ሰው እግዚአብሔርን ችላ እንዲል በማድረግ ነው። ይህን ለማድረግ

በጣም አስቸጋሪና ከባድ ይሆንበታል፤

2ኛ/ የሰውን ደረጃ ከፍ በማድረግ የእግዚአብሔር አኳያ እንደሆነ መስሎ እንዲለማው በማድረግ ነው።

3ኛ/ የእግዚአብሔርን ደረጃ ዝቅ አድርጎ በሰው ደረጃ በማስቀመጥ ነው።

ለዚህ ነው ዛሬ አንዳንድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆኑ አንዳንድ የትምህርት መለኮት ምሁራን የኢየሱስን አምላክነት በመካድ "ኢየሱስ ሰው እንጂ አምላክ አይደለም" የሚሉት። አንድ ጊዜ አንድ የአምስት ዓመት ልጅ ከቤተሰቡ ጋር የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራም ጨርሰው ወደ ቤታቸው ሲሄዱ በትንሹ አዕምሮው ውስጥ የሚመላለሰውን አሳብ ለጥቂት ጊዜ በውስጡ ካበላላ በኋላ አባቱን "አባብ! ሰዎች እግዚአብሔር የለም ሲሉ ራሳቸውን እግዚአብሔር ማድረጋቸው አይደለም?" ብሎ ጠየቀ። የዚያ ልጅ አባባል ከመስመር የወጣ አልነበረም። "እግዚአብሔር ትሆናላችሁ..." የሚለውና "እግዚአብሔር የለም" የሚለው አሳብ ተቀራራቢነት ያላቸው ናቸው። የእግዚአብሔርን ሕልውና (መኖር) የሚከዱ ሰዎች በራሳቸው ኃይል ሁሉን የማድረግ ችሎታ እንዳላቸው አድርገው መመልከታቸው ነው። "እግዚአብሔር የለም" የሚል ሰው በዩኒቨርሲቲ ውስጥ ሁሉ ሥፍራ እግዚአብሔርን ፈልጎ የማግኘት ችሎታ እንዳለው ራሱን መመልከቱ እንደሆነ የተረዱት አይመስሉም። እንኳን በዩኒቨርሲቲ ውስጥ ቀርቶ በአንድ በተወሰነ ስፍራ ውስጥ ያለውንና የሌለውን ለይቶ የማወቅ አቅም የላቸውም። "እግዚአብሔር የለም" የሚል የእግዚአብሔርን ሕልውና የሚከድ ሰው ሁሉን ነገር አውቃለሁ ማለቱ ነው። የአንድን ነገር መኖርና አለመኖርን የማወቅ ችሎታ አለኝ ብሎ በራሱ ዕውቀት መተማመን ነው። ለምሳሌ፣ ኢትዮጵያን በደንብ የማያውቅ አሜሪካዊ "ለንዳፋ የሚል ከተማ የለም" ማለት አይችልም። ኢትዮጵያ ውስጥ "ለንዳፋ" የሚባል ከተማ መኖሩን የማወቅ ችሎታ የሌለው ሰው የዩኒቨርሲቲ የማይበቃውን እግዚአብሔር መኖሩን እንዴት ማወቅ ይችላል? እርሱ የማያውቀውን ሁሉ "እንዲህ የሚባል ነገር የለም" ማለት የማይችል ከሆነ "እግዚአብሔር የለም" ማለት እንዴት ይችላል?

"እናንተ ትናንሽ እግዚአብሔር ናችሁ..." የሚለው ትምህርት ተመሳሳይ አሳብን ያንጸባርቃል። እግዚአብሔር ከሆነን የራሳችንን አዕምሮ የፈጠረን (የወለደን) መሆናችን ነው። ሁላችንም እግዚአብሔርች ከሆነን ለምን ሁላችንም አንድ ዓይነት አስተሳሰብ እይናረንም? በመካከላችን የሀሳብ ልዩነት ለምን ይፈጠራል? ሞርሞኖች "ሰው ቀስ በቀስ ወደ እግዚአብሔርነት የሚለወጥ ነው፤ እግዚአብሔርም መሆን የሚችለው የሞርሞንን ጥምቀት ሲወስድ ነው" ይላሉ። አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህንን ከመሰለ እምነት ውስጥ አንዳንድ ሀሳብ ሲወስዱ ይታያሉ። "የምትፈልገውን ነገር የእኔ ይሁን" ብለህ ለምክህ ተቀበል! ይሆንልሃል...Name it Claim it..." የሚለውን ትምህርት የሚያምኑና የሚያስተ

ምሩ፤ “እኛ ትናንሽ እግዚአብሔሮች ነን” የሚለውን እምነት የሚያስተናግዱ ናቸው።

“እኛ ትናንሽ እግዚአብሔሮች ነን” የሚለውን ሀሳብ ለመሆኑ ከየት ነው ያገኙት? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ሀሳቡን ያገኙት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ አይደለም። አጣመው ይተርጉሙት እንጂ ሀሳቡን ያገኙት ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው። ኢየሱስ “ራስህን አምላክ አደረግህ” በማለት ሊወግሩት ለተነሱት አይሁዳውያን “በሕጋችሁ እናንተ አማልክት ናችሁ አልሁ” (ዮሐ. 10፥34) የሚለውን ቃል በመጠቀም ከላይ ለገለጽነው እባባላቸው ምክንያት እድርገው ተጠቀመብት። ኢየሱስ ይህን ቃል የተጠቀመው “እግዚአብሔር መሆናቸውን” ሲያረጋግጥላቸው ሳይሆን መዝሙር 82፥6 ላይ ያለውን ሀሳብ ጠቅሶ “እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ማለቴ እንዴት ያስደንቃችኋል? እናንተ በሕጋችሁ እግዚአብሔር ነን ትሉ አልነበረም ወይ?” ብሎ መጠየቁ ነበር። ይቀጥልና እናንተ እግዚአብሔር ነን ብሉ እንጂ እንደ በው ትሞታላችሁ ይላቸዋል (መዝ. 82፥6-7)። በዚህ ዓይነት ትዕቢታቸውንና ግብዝነታቸውን ገልጦ እሳያቸው እነዚህ ሀሰተኛ መምህራን ቃሉን አጣመው በመተርጎም እነርሱ እንዲል የሚፈልጉትን እንዲላቸው አድርገው ያቀርቡታል።

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 135

ሐሰተኞች መምህራንን
ገልጦን ብናያቸው

“...አንዳንድ ሰዎች ወደ እናንተ ሾልከው ገብተዋል፤ እነርሱ የአምላካችንን ጸጋ በሰበኝነት የሚለውጡ ጋጠሐተኞች ናቸው፤ እርሱ ብቻ ግድያችንና ጌታችን የሆነውን ኢየሱስ ከርስቶስን ይክዳሉ።” (ይሁዳ ቁ. 4)

“...ከሐሰተኞች መምህራን ተጠንቅቁ፤ እነርሱ በውጪያቸው በግ መሰለው ወደ እናንተ ይመጣሉ፤ በውስጣቸው ግን እንደ ኑጣቂ ተኩላ ናቸው” (ማቴ. 7፥15)

“በውስጣቸው በሞቱ ሰዎች አጥንቷና በርኩስ ነገር ሁሉ የተሞሉ፤ በውጪ ግን በኖራ ተለሰው የሚያምሩ መቃብር ግዝቶች ትመስላላችሁ” (ማቴ. 23፥27)

ለው በሕይወቱ አልፎ አልፎ በጥርጣሬ የሚሞላበት እውነቱን እውነት ካልሆነው መለየት የሚቻለበት ጊዜ አለ። “ምንም ነገር አይነቀንቀውም፤ ጽኑ ነው” የተባለው አቋሙ ወይም የሕይወት መመሪያው የሚላበት በእምነቱ እስከ ሞት ድረስ ጽንቶ ይቆማል የተባለው ቀድሞ የያዘውን እምነት ትቶ ከህዲ የሚ

ሆነበት በሕይወቱ ከፍተኛ ሥፍራ ይሰጠው የነበረውን የሕይወት መመሪያ (principle) የሚተውበት ጊዜ አለ። በእገር ውስጥ በተለይ የኢኮኖሚ ውጥረት እንዲሁም የሞራል ውድቀት ሕብረተሰቡን ሲያጠቃውጥ ጥርጣሬና ፍርሃት ሲጠናውተው ሰላላበት አሰቸጋሪ ጊዜና ሁኔታ ከእግዚአብሔር ለመስማት ከእግዚአብሔር የሰሙት ወይም የተቀበሉት መልዕክት ይኖራቸው ይሆናል ብሎ ወደሚያስባቸው ሰዎች ፈቱን ማቅናቱ ገንቢ የሆነ ሥነ ምክር መስጠት ይችላሉ ብሎ ከሚያስባቸው ሰዎች ዘንድ የሚያረጋጋውን ምክር ፍለጋ መሄዱ አይቀርም። ይሁን እንጂ ምክር ሰጪዎቹም ሆኑ "ከእግዚአብሔር የተቀበልነው መልዕክት አለን" የሚሉቱ እውነተኛነት የሌላቸው ይሆኑና እግዚአብሔር ያልተናገረውን "ተናገረ" በማለት ያደነጋግሩን ይሆናል የሚል ፍርሃት በልቡ ውስጥ ይፈጠራል።

በክርስትና ዓለም ውስጥ እንደ ሰባኪውና እንደ አስተማሪው ብዛት የሚተላለፈውም መልዕክት በዚያው መጠን ዓይነቱና ብዛቱ ይለያያል። እውነት የሆነ መልዕክት ብቻ ሳይሆን እውነት ያልሆነ መልዕክትም ስሕዝቡ ይተላለፋል። "ታዲያ 'መልዕክት አለኝ' ከሚሉት ውስጥ እውነቱን እውነት ካልሆነው መሰየት የሚቻለው እንዴት ነው? ሐሰተኞች መምሕራንና ሐሰተኞች ነብያትን እንዴት ለይተን ልናውቃቸው እንችላለን?" በማለት ብዙዎች እንደሚጠይቁ የታወቀ ነው። አንዳንዶቹም እርግጠኞች ሆነው "እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ነገረኝ" በሰሚሉት እንዲሁም መልዕክታቸው እውነት ስለሚመስልባቸው ብዙ ጊዜ እውነተኛውን እውነት ካልሆነው ለይቶ ማወቅ በጣም አስቸጋሪ የሚሆንበት ጊዜ አለ። "ከእግዚአብሔር መልዕክት ተቀብያለሁ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ነገረኝ" ይበሉ እንጂ ብዙዎቹ እግዚአብሔር የላካቸው አይደሉም፤ የሚያስተላልፉትም መልዕክት የራሳቸውን ሀብት እንጂ ከእግዚአብሔር የተቀበሉት አይደሉም። በኤርምያስ ዘመን ስለነበሩት ሐሰተኞች ነብያት እግዚአብሔር በኤርምያስ በኩል ሲናገር "በራሳቸው ፈቃድ ሄዱ እንጂ እኔ እነዚህን ነብያት አልላኩሁለቸውም፤ እኔ ምንም የትንቢት ቃል አልሰጠኋቸውም፤ እነርሱ ግን በሰሚ ትንቢት ይናገራሉ" አለ (ኤርም. 23፥21)። በወቅቱ ብዙ ሐሰተኛ ነብያት ስለ ነበሩ የሚተነብዩት ትንቢት ሁሉ ከእግዚአብሔር የመጣ ነው ብለው እንዳይቀበሉ ኤርምያስ የኢየሩሳሌምን ሕዝብ ሲያስጠነቅቅ "ነብያቱ የሚሉትን አትሰሙ፤ እነርሱ በሐሰተኛ ተሰፋ ይሞክሩና እርሳም የሚነግሩላችሁም በሌላቸው ያለሙትን እንጂ እኔ የምነግራቸውን ቃል አይደለም" ይላቸዋል (ኤር. 23፥18)። በኤርምያስ በኩል እግዚአብሔር ያስተላለፈውን መልዕክት ሰንሰማ፤ በሀሰተኞች ነብያትና በሐሰተኞች መምሕራን የተከበብነው በእሁኑ ዘመን ያለነው እኛ ብቻ ሳንሆን ጥንትም ሐሰተኞች ነብያትና ሐሰተኞች መምሕራን በብዛት እንደ ነበሩ እናውቃለን። በዘመናት እነዚህ ሐሰተኞች ነብያትና መምሕራን በሐሰት ትምህርታቸው ብዙዎቹን አደናግረዋል፤ ብዙዎችንም ከመበመር አስወጥተዋል። አንዳንዶቹ ሆን ብለው ሌሎችን ከመሥመር ለማስወጣት ፈልገው ሳይሆን የተቀበሉት መልዕክት በቀጥታ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ስለሚመስላቸው ነው። ከሰይጣን

የተቀበሉት እንዳልሆነ እርግጠኞች ከሆኑ "እግዚአብሔር በእርግጥ ነግሮኝ ነው? ወይስ ከራሴ አዕምሮ የፈለቀ ይሆን?" ብለው ራሳቸውን መጠየቅና መመርመር ይገባቸዋል። ማንኛውም አገልጋይ "እግዚአብሔር ጠርቶኛል፤ መልዕክት ሰጥቶኛል" ብሎ መልዕክቱን ከማስተላለፍ በፊት ልቡንና መልዕክቱን በጥንቃቄ መመርመር አለበት። እንዲሁም መልዕክት ተቀባዩ ሕዝብ ደግሞ በየጊዜው ከመድረክ ላይ የሚሰበክሉትን ሰብክት በመጽሐፍ በሳቤትና እንዲሁም በሺዲዮ ተዘጋጅቶ የሚቀርብለትን መልዕክት እውነተኛነቱንና መጽሐፍ ቅዱስን የማይቀረን መሆኑን በጥንቃቄ መመርመርና መመዘን አለበት። ሐሰተኞች መምሕራንና ነብያት ተለይተው የሚታወቁበት የራሳቸው የሆነ ባሕርና አቋም አላቸው። ጥቂቶቹን ከዚህ ቀጥሎ ለማየት አንሞክራለን። ሐሰተኞች መምሕራንን ገልጠን ብናቸው፤

1. ከውጪ መንፈሳዊ መስለው፤ ከውስጥ ክፉዎች ናቸው

"እውነት" ሰውን ከኃጢአት ባርነት ነጻ አውጥቶ የዘለዓለምን ሕይወት የሚሰጥ በመሆኑ ወይም ደህንነታችን "በእውነት" ላይ የተመሠረተ በመሆኑ እውነትን ከሚሠርቅ ጠላት ጋር ብርቱ ውጊያ መግጠም አለብን። ኢየሱስ "እውነትን ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል" (ዮሐ. 8፥32) ሲል፤ ጳውሎስ ደግሞ እውነት ስለ ሆነው ወንጌል "...ማንኛውም የእግዚአብሔር ኃይል ነው" (ሮሜ 1፥16) ይላል። የደህንነታችን ተቃራኒ የሆነው ዲያብሎስ ትልቁ ጥረቱ ይህንን እውነት የሆነውን ወንጌል አምነን እንዳንቀበል እንቅፋት መፍጠር ነው። ለዚህ ነው ዲያብሎስ በሀሰተኛ ትምህርት ሊያወናብደን የሚሞክረው እግዚአብሔር "ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣት የተነሣ ጠፍቷል..." (ሆሴ 4፥6) ሲል፤ ማንኛውንም ዓይነት ዕውቀት ማለቱ ሳይሆን ወደ ደህንነት የሚያመጣውን ዕውቀት ነው። ወንጌል ደህንነትን የሚያበሰር በመሆኑ የወንጌልን መልዕክት አጣምሞ ሐሰተኛ ትምሕርት በርዕ ወይም ቀላቅሎ በማቅረብ ሕዝቡ ወደ እውነተኛው ደህንነት እንዳይመጣ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ሐሰተኞች መምሕራን ሰዎች እውነትን አውቀው ወደ ደህንነት እንዳይመጡ እንቅፋት መሆናቸው ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር የሌለውን ባሕሪ እንዳሰው አድርገው በማሳየት ሰው ከፈጣሪው ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዳይኖረው ያደርጋሉ።

የተሳሳተ ወንጌል እውነት እንደሆነ አስመስሎ መስበክ ወይም ማስተማር፤ በእግዚአብሔር ዓይን ሲታይ ትልቅ ኃጢአት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ስፍራ ተጠቅሶ እናነባለን። ሀሰተኞች መምሕራን አሠራራቸው በድብቅ ሰለሆነ በእማኞች ዘንድ እውነተኛው ማንነታቸው በደንብ አይታወቅም። ይሄም ባሕሪያቸው የበለጠ አደገኞች ያደርጋቸዋል። በእማኞች መካከል ሊኖር የሚገባው ፍቅርና አንድነት የሚጠፋበት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምናያቸው አንዳንድ ችግሮች የሚከሰቱበት እንዲሁ ሳይሆን አብዛኛዎቹ በሐሰተኞች

መምህራን ምክንያት የሚደርሱ ናቸው። የክርስቶስ ወንድም የሆነው ይሁዳ በመልዕክቱ እነዚህን ሐሰተኞች መምህራንን ሲገልጽባቸው "...የአምላካችንን ጸጋ በሲባኖነት የሚለውጡ ኃጢአተኞች ናቸው..." (ይሁዳ ቁ. 4) ይላቸዋል። ይቀጥልና ሀሰተኛ መምህራንን ወደ ክፋት የሚገፋፋ፣ ገዢ ምታቸው ነው" ይላል (ይሁዳ ቁ. 17-19)። ሴፕሮስም ስለ ሐሰተኞች መምህራን ይህንን የሚመስል ሀሳብ ጽፏል።

♦ ገህሱ በፊት ይህን አስተውሎ በመጨረሻዎቹ ቀናት የሚያፈድና ክፉ ምታቸውን የሚከተሉ ዘግቾች ይመጣሉ" ይላል (2ኛ ሴፕ. 3፡3)።

ሐሰተኞች መምህራን ከውጪ የሚመጡ ብቻ ሳይሆን በተክርስቲያንም ውስጥ ሲኖሩ እንደሚችሉ ሐዋርያው ሴፕሮስ ሲገልጽ፤

♦ ግርግ ግን በቀድሞ ዘመን በሕዝቡ መካከል ሐሰተኞች አዚያት እንደዘሩ እንዲሁም በእናንተ መካከል ሐሰተኞች መምህራን ይኖራሉ፤ እነርሱ ጥፋት የሚያስከትሉ ሐሰተኛ ትምህርት በሰው ሥነ ግለሰብ የሞላቸውንም ጌታ እስከ መኪድ ደርሰው በፍጥነት ጥፋት ይመጣቸዋል፤ በዚህ ዐይነት ብዙዎች የእነርሱን አሳፋሪ መንገድ ይከተላሉ፤ ከእነርሱም አድራጎት የተነሣ የአውነት መንገድ ይሰደዳል" (2 ሴፕ. 2፡1-2) ይላል።

ሀሰተኞች መምህራን የሃይማኖት መልክ ያላቸው በመሆናቸው እውነተኛውን ማንነታቸውን ለይቶ ማወቅ በጣም አስቸጋሪ እንደሆነ ደጋግመን ገልጾናል። መንፈሳዊ መስለው ስለሚታዩ ብዙዎቹን የመሳብ ኃይል አላቸው። በማሳሳት የሚያደርሱትን ትልቅ ጥፋት የሚያውቀው ኢየሱስ ማቴዎስ 7፡14 ላይ

♦ "...ከሐሰተኞች መምህራን ተጠንቀቁ፤ እነርሱ በውጪያቸው በግ መሰለው ወደ እናንተ ይመጣሉ፤ በውስጣቸው ግን እንደ ነጣቂ ተኩሳ ናቸው" በማለት ሲያስጠነቅቅ፤ ማቴዎስ 23፡27 ላይ ደግሞ "...በውስጣቸው በሞላ ሰዎች እጥንትና በርኩስ ነገር ሁሉ የተሞሉ፤ በውጪ ግን በኖራ ተለሰኑ የሚያምሩ መቃብር ግንቦች ትመስላላቸው" ይላቸዋል።

እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን ከውጪያቸው በጣም መንፈሳውያን መስለው፤ ከውስጣቸው ግን እደገኛች መሆናቸውን ኢየሱስ ጥሩ አድርጎ ሲገልጽባቸው ከላይ ተመልክተናል። ውስጣቸው ውጪያቸውን ስለማይመስል እስከ ዛሬ ብዙዎቹን ማሳሳት ችለዋል። እደገኛ የሚያስኛቸውም ይኸው ባሕሪያቸው ነው። ፈገግታቸው፣ ተወዳጅነት ያለው ስብዕናቸው (personality)፣ በንግግራቸው ውስጥ የሚጠቀሙት አንዳንድ ምርጥ የሆኑ መንፈሳዊ ቃላት፣ ፍጹም ሌላ በመሆኑ እውነተኛውን ማንነታቸውን በማያውቁቸው ሰዎች ዘንድ ያልሆኑትን መስለው በመታየት ብዙዎቹን ማሳሳት ይችላሉ። ይሁን እንጂ፤ ሀሰተኞች መምህራን ሁሉም ከላይ የገለጽናቸውን ዓይነት ይመስላሉ ማለት አይደለም።

መንፈሳዊነት የሌላቸው አንዳንድ ብልጣ ብልጦች ብዙ ተከታዮች ማፍራት ከቻሉ፤ እደገኛ የሆኑ ሐሰተኞች መምህራንም ምን ያህል ብዙ ተከታዮች እንደሚያፈሩ ማወቅ አያዳግተንም። የወንጌሉ ጠላት የሆኑ እውነት ያልሆነውን እውነት እስመስለው በማቅረብ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ያህል ትልቅ ክብርና ተደናቂነት እንደሚያተርፉ የታወቀ ነው። ለረጅም ጊዜ አይቆይም እንጂ፤ የመንፈስ ፍሬን ለጊዜውም ቢሆን ለመከራጅ ይሞክራሉ። ሳውሎስ "...ሲይጣን እንኳ የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለውጣል። ስለዚህ የሲይጣንም አገልጋዮች የጽድቅ አገልጋዮችን ለመምሰል ራሳቸውን ቢለውጡ፤ ኢየሱድንትም፤ በመጨረሻ የሥራቸውን ዋጋ ያገኛሉ" (2 ቆሮ. 11፡14-15) ያላቸው እነርሱን ነው። ሀሰተኞች መምህራን በማሳሳት ተግባራቸው በዘመናት ጥሩ ውጤትን አግኝተዋል። ከውጪ ሲታዩ እውነተኞች፤ ምንም ዓይነት ጉዳት የማያስከትሉ ይመስላሉ። መቼና እንዴት መንፈሳዊ ቋንቋ መጠቀም እንዳስላቸው ያውቃሉ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ የእነርሱን አሳብ የሚደግፍ አድርገው መጥቀስን፤ አጣምመው መተርጎምን ብዙ ጊዜ የተሰማመዱት ስለሆነ ያውቁበታል። ክርስቲያኖች እንዲያምኗቸውና እንዲቀበሏቸው የማድረግ ችሎታ አላቸው። መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነውን ትምህርታቸውን በሰው ሥነ ግለሰብ ፊት ለፊት ገልጠው አያቀርቡም። ጆሮውን ስጥቶ፤ ልቡን ከፍቶ በሚያዳምጣቸውና በሚቀበላቸው ሰው ልብ ውስጥ እንክርዳድ የሆነውን ትምሕርታቸውን በመዘራት ጥርጣሬን መፍጠር ይችላሉ። ይሁዳ ሐሰተኞች መምህራንን "...ወደ እናንተ ሸልከው ይገባሉ..." (ይሁዳ ቁ. 4) ሲል፤ አገባባቸው ፊት ለፊት ወይም በግልጽ እንዳልሆነ፤ እንዲሁም ሥራቸው በተንኮል የተሞላ፤ ረቂቅና ሰው ለእንደሆነ መግለጽ ነው።

2. ሥልጣንና ዝናን የተጠመሩ ናቸው

ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት እውነትን ከመናገር ይልቅ ዝነኛ መሆን የሚያስችላቸው ነገር ላይ ትኩረት ይሰጣሉ። ሕዝቡ መስማት የሚፈልገውን ነገር ያስሙታል። ኤርምያስ "...ሰላም ሳይኖር ሰላም ነው! ሰላም ነው" (ኤር. 6፡14) ይሉታል አለ። እግዚአብሔር "ሰላም የሰም" ሲል፤ እነርሱ ግን "የሰላም ራዕይ አየን" ይላሉ (ሕዝ. 13፡16)። እካብ ስሪያን ለመውጋት ሲያቅድ አራት መቶ የሚሆኑትን ነብያት ጠርቶ "ወደ ራሞት ሄጄ እደጋ ልጣልበት ወይስ ልተው?" ሲል ጠየቃቸው (1 ነገ. 22፡6)። ነብያቱም መስማት የሚፈልገውን ነገሩት። "ሄደህ እደጋ ጣልባት ጌታም ድልን ያቀዳጅሃል" ሲሉ መሰሉበት። በኤርምያስም ዘመን ነብይ ነኝ ባዩ ሐናንያ ሕዝቡ መስማት የሚፈልገውን በላወቀ እግዚአብሔር ያልነገረውን፤ "የእስራኤል አምላክ የሆነ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል። የጣሊኦን ንጉሥ የሆነውን የኖቡከደነጾርን ኃይል ሰብራለሁ" (ኤር. 28፡2) ብሎ ትንቢት ተናገረ። በዚህ ዓይነት ሀሰተኛ ነብያትና አስተማሪዎች ሕዝቡ መስማት የሚያበፈልጋቸውን ሳይሆን ሕዝቡ መስማት

የሚፈልገውን የሚያስጨበጥብላቸውን አውነት ያልሆነውን ይነግሩታል። በእኛም ዘመን ያሉት ነብያት ነን" የሚሉትና ሀሰተኞች አስተማሪዎች ጥረታቸው እግዚአብሔርን ለማክበር ሳይሆን ዝናቸውን የሚገቡበትን ከእግዚአብሔር ያልተቀበሉትን ትንቢትና እንግዳ ትምህርት ይናገራሉ።

ሀሰተኞች ነብያት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያሳዩን በራሳቸው ሥልጣን መመራት የሚፈልጉ ሰዎች ናቸው። "ክቢያት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤ ካህናት በክቢያት ምክር ያስተዳድራሉ፤ ሕዝቤም እንዲህ ያስውን ይወዳሉ..." ይላል (ኤር. 5:31)። የፕሮቴስታን ተህድሶ ካመጣቸው በኋላ ነገሮች መካከል አንደኛው መጽሐፍ ቅዱስን እያንዳንዱ አማኝ መንፈስ ቅዱስ እንደገለጸለት ተርጉሞ የመረዳት ነጻነት እንዲኖረው ማድረግ ነው። ከተህድሶ በፊት ግን ከጳጳሱ በስተቀር ሌላው አማኝ ቃሉን የመተርጎም ነጻነትና መብት አልነበረውም። በኤርምያስ ዘመን የነበሩ በሀሰት ትንቢት የሚናገሩት ግን የተሾሙ ሳይሆን ራሳቸውን በራሳቸው የሾሙ ሰማንም ተጠያቂነት የሌላቸው ነበሩ። "ማንም ነብይ ነኝ" ብሎ ቢተነብይ፤ ሰሚው በፍርሃት ይንቀጠቀጣል እንጂ "ትንቢቱ አውነት አይደለም" በማለት በድፍረት የሚናገረው ሰው የለም። ትንቢት ቢተነብይ፤ እውነትም ሳይሆን ከሕዝቡ ዘንድ የሚያገኘውን ክብር ለሰሚያውቅ፤ ያለፍርሃት "የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል" በማለት ትንቢት ይናገራል። መጽሐፍ ቅዱስን በግሉ መተረጎምና መረዳት ይችላል የሚለውን አቋም ወይም አምነትን የያዙ ሰዎች፤ ቤተ ክርስቲያን ተቀምጦ ሰባኪው የሰበከውን ሰብክት ቤቱ ሂዶ መጽሐፍ ቅዱስን ገልጦ ሰባኪው የሰበከው ሰብክት እውነት መሆኑን፤ ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ አለመሆኑን ወይም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆኑን በጥንቃቄ መመርመርና መጠየቅ አለበት። በአንደኛው ክፍለ ዘመን የነበሩ አማኞችም ያደርጉ የነበሩት ልክ እንደዚህ ነበር። "የቤርያ ሰዎች ከተሰሉንቁ ሰዎች ይልቅ አስተዋዮች ነበሩ፤ ምክንያቱም ነገር እንደዚህ ይሆንን እያሉ መጽሐፍትን በሰለቱ በመመርምር ቃሉን በታላቅ ጉጉት ተቀብለዋል" ይላል (የሐዋ. 17:11)። ዛሬ ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሰበከውን በብክት ሁሉ አጨብጭበው ይቀበላሉ ወይስ እውነት መሆኑን እንደ ቤርያ ሰዎች ይመረምራሉ? በአሁኑ ዘመን ያሉ አማኞች ለሐሰተኞች መምሕራን የሚመቹ የሰጧቸውን ሁሉ "አሜን" ብለው የሚቀበሉ መሆናቸውን ከሰማሁት ውስጥ ሁለቱን ላያችሁ።

➤ አንድ ከፈረንጅ ለገር የመጣ ኢትዮጵያዊ ሰባኪ አንድ ትልቅ ሰብክባ ሳይ ቆሞ ሲያስተምር፤ ትምሕርቱ መግቢያ ላይ፤ "...ጌታ ይመስገን! እኔ መጽሐፍ ቅዱስ ገልጼው እንዲህ ይላል ማለቱን ትችላሁ። ለእኔ የሚመጣልኝ ቃል በቀጥታ ከላይ ነው" ሲል፤ ሕዝቡ "ከእግዚአብሔር ቃል አውጥተህ የማትሰብክ ከሆንክ ውረድ" ብለው ከመድረክ በማውረድ ፈንታ ቅልቃውና ጭብጨባው ሌላ ነበር ሐሉኝ። ሕዝቡ "አሜን" ማለቱን ግጭብጭብ በእርግጥ ገብቶት ነው? እርሱ የሚናገረው ቃል፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ በላይ እንደሆነ መግለጹ እንደሆነ የተረዱት አይመስሉም። ይሄ የመናፍቅ ትምህርት እንጂ እውነትነት ያለው

አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስን የሚተካ ሌላ ምንም ነገር እንደሌለ እርሱም ሆነ አደማጮቹ የተረዱት አይመስሉም።

➤ ሌላው ደግሞ ሞቅ ያለው አንድ ሰባኪ ምሳሌ ሲለጥ እንዲህ አለ። "አንድ ቀን ሚስቴ ቢታናድደኝ፤ ጫማዬን እውልቄ አፍንጫዋን አልኳት... ጌታ ይመስገን..." አለ። የሕዝቡ ጭብጨባ ሌላ ነበር። በጫማ የለው አፍንጫ ሰብር ጌታን ማመስገን አይገባኝም! እንዲህ ዓይነቱ ባንክ ዘርፎ፤ "ጌታ ሆይ! በገንዘብ ሲሰበረክኝ አመስግንሃለሁ" እንደ ማለት ይሆናል።

ለመናፍቃውያን ትምህርትና ለሀሰተኛ ትንቢት ሁሉም የሚያጨበጭብና "አሜን" የሚል ከሆነ እነዚህ ሐሰተኞች መምሕራንና ነብያትን መስመር ማስያዝ የሚቻለው እንዴት ነው? ቁጥራቸው ጥቂት ይሁን እንጂ ሰብከተኞች መምሕራንና ነብያት የማያጨበጩ ሰዎች አልፎ አልፎ በየሥፍራው እንዳሉ የታወቀ ነው። ነገር ግን የማይጥማቸው ነገር ሲያጋጥማቸው፤ "አልጣመኝም... ልክ አይደለሁም... የሰበክኸው ሰብክት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም... አሰጨበጫለሁ" አሉ። እንዲህ በሉ እንዲያ በሉ አልክን እንጂ የሚታኘክ ምግብ አልሰጠኸንም" ለማለት አቅም ያላቸው አማኞች በአሁኑ ጊዜ አሉ ወይ?

➤ አንድ ጊዜ ከላይ የጠቀስኩት "እኔ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል ማለቱን ትችላሁ..." ያለው ሰባኪ ከአንድ ሥፍራ ለመሰበክ ሂዶ ሕዝቡን የሚበቃውን ያህል ካሰጨፈረና ካሰጨሸ በኋላ፤ "በሰበክ ሁት ሰብክት የተባረካችሁ ሰንት ናችሁ? እጆቻችሁን አውጡ" በማለት ለሕዝቡ ጥያቄ አቀረበ። ከአንድ እህት በስተቀር ሁሉም እጁን አወጣ። እጅን ያላወጣቸውን እህት "አንቺ እጅሽን አላወጣሽም! አልተባረክሽም ማለት ነው አንዴ?" ብሎ ጠየቃት። ያቺም እህት የማይጥማትን በግድ ሊያውጧት ለሚፈልጉት ሰባኪዎች የማትመች፤ ከሚያጨበጩት ጋር አብራ የማታጨበጭብ፤ ለሚቷን የማትደብቅ በመሆኗ፤ ያልጠበቀውን ዓይነት መልስ ሲጠቸው። "አገራህብን እንጂ አንድም የሚታኘክ ነገር አልሰጠኸኝም፤ በየትኛው ትምህርትህ ነው የምባረክው?" አለችው። ይህችን እህት የሚመስሉ ብዙ ሰዎች ቢኖሩ ኖሮ ዛሬ የምንለማቸው ሰብከቶች ሁሉ "አረፉ" አይሆኑም ነበር። ሐሰተኞች መምሕራን ሕዝቡን ለማወናበድ ዕድል አያገኙም ነበር።

መንፈሳዊ መሪ ከመጠን ያለፈ ሥልጣን ሲሰጠው ወይም ለማንም ተጠያቂነት የሌለው ሲሆን የሚያጠፋው ራሱን ብቻ ሳይሆን የሚመራውንም ሕዝብ ጭምር ነው። ከመጠን በላይ የሆነ ሥልጣን ለአንድ ሰው መሰጠት፤ "ለማንም ተጠያቂ አይደለሁም" ስለሚል፤ ከፍተኛ ችግር ያመጣል። ከአምባ ገን መሪዎች መካከል አንዱ ለሥልጣን ከፍተኛ ጥማት እንዳለው በግልጽ የሚያሳይበትን አንድ ነገር ተናገረ።

◆ “በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ከፍተኛ ዕንቅፋት የሚሆነው እግዚአብሔር ለቀሳው ሰው ራሱን አለማስገዛት ነው። የቤተ ክርስቲያን መጋቢን ደሞዝ ቤተ ክርስቲያን ከወሰነች የአገልግሎቱ ንም መጠን መወሰድ ይሆናል” አለ።

ይህንን ሲል፣ “አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ከእግዚአብሔር የገንዘብ ካዝና ውስጥ እጁን ከትቶ እንደፈለገው ዘግኖ ይወስዳል እንጂ፤ ከእርሱ በላይ የሆነ ባለሥልጣን ስለሌለ፤ የመጋቢው ደሞዝ በሌላ ሰው ተወሰኖ ሊሰጠው አይገባም” ማለቱ ይመስላል። በዚህ ዓይነት ራሳቸውን ትናንሽ እግዚአብሔሮች ያደረጉት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የፈለጋቸውን የማድረግ ሙሉ ሥልጣን ያላቸው አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች የእግዚአብሔርን የገንዘብ ካዝና ባይ የሚያስቀሩ አሉ። “የብልጽግና ወንጌል” ለመሰበክ አቅም አንዲኖራቸው፤ ማንኛውንም ዓይነት መንገድ ተጠቅመው ራሳቸውን ሀብታም ለማድረግ ሥልጣን ያላቸው መስሎ የሚሰማቸው ናቸው። “እግዚአብሔር በገንዘብ ባረከኝ... ቤት ሰጠኝ... መኪና ሰጠኝ...” የሚሉ ራሴ የሆኑ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሉ። እነርሱ እንደሚሉት ቅድስናቸውንና እምነታቸውን አይቶ እግዚአብሔር የተትረፈረፈ ብልጽግና ሰጥቷቸው ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሕዝብ በተለያየ መንገድ አባብለው ያገኙት መሆኑን ሌላው ሰው የመረዳት አቅም ያለው መስሎ አይሰማቸውም።

ከመጠን ያለፈ ሥልጣን በመያዛቸው ምክንያት ችግር ላይ የወደቁ ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሉ።

- ⇒ ጂሚ ሰጥገርት ከመጠን በላይ ሥልጣን በእጁ ይዞ ስለነበረ፤ ለማንም ተጠያቂነት የሰገም ብሎ ያምን ስለነበረ፤ በዝመት ከወደቀ በኋላ የቤተ እምነቱ መሪዎች ከነበረበት ኃላፊነትና አገልግሎት ለተወሰነ ጊዜ ገለል አንዲል ቢጠይቁት፤ “ለማንም ባለሥልጣን አልገዝም” በማለት ፈቃደኛ አልሆነም። ይሄም ለአገልግሎቱ ትልቅ እንቅፋት ሆነበት እንጂ፤ አልጠቀመውም።
- ⇒ ፍሬዴሪክ ፕራይስ የተባለው አስተማሪ ደግሞ አምባገነንነት የሚሰማው ሰው በመሆኑ በትዕቢት ተሞልቶ “ከእኔ ጋር መነጋገር የሚፈልግ ነቃፊ፤ እኔ ከምመራው ሕዝብ የበለጠ ተከታይ ያለው ብቻ መሆን አለበት።” ከሌለው ግን፤ ከዚያ ሰው ጋር መነጋገር አልፈልግም” አለ።
- ⇒ ቴኮክ ውስጥ የአንድ ትልቅ ቤተክርስቲያን ፓስተር የነበረው ሌሪ ሊ፤ የቤተ ክርስቲያኑን ሕገ መንግሥትና የውስጥ ደንብ ሲጽፍ፤ ለተቀረው ዘመት ማንኛውም ኮሚቴ በእርሱ ሙሉ ቁጥጥር ሥር መሆን እንዳለበት፤ እርሱ በማንም የማይታረም፤ የማይገዛ፤ ምንም ዓይነት ጥፋት ቢያጠፋ፤ ከአገልግሎት የማይባረር፤ በዚያ ማሕበረ ሰብ ላይ ሙሉ ሥልጣን እንደሚኖረው አድርጎ ጻፈ።

⇒ ጂም ቤክር በአምባ ገንነት በመትፋት ጸሐፊው ከነበረችው ከጄሲካ ሃን ጋር በዝመት ሲወድቅ፤ ራሱን ለመከላከል፤ “ለአረኛው በትጠነቀቁ፤ ለበንቹ መጠንቀቃችሁ ነው” ቢል መልሰ ሰጠ።

በራስ ላይ ያተኮረ ሕይወት ያላቸው፤ ራሳቸውን ከሁሉ በላይ ከፍ የሚያደርጉ የሚፈልጉትን ለማግኘት ቃሉንም ሆነ አንዳንድ ሁኔታዎችን የሚተረጉ ሙት ደስ እንዳላቸው ነው። ፖልክ የተባለው “የብልጽግና ወንጌል” አራማጅ፤

◆ “እግዚአብሔር ለመራው የሰጠውን የሥልጣን በትር ለሌላው ሰው ማቀበል፤ ወይም እግዚአብሔር ከቀሳው መሪ ነጥቆ መውሰድ፤ ይሁን አስቆሮቶ በሄደበት መንገድ መሄድ ነው” አለ። ፖልክ ንግግ ግሩን በመቀጠል፤ “የእግዚአብሔር ፈቃድ፤ ሰዎች እርሱ ቀብቶ መሪ ላደረገው ሰው ራሳቸውን ማስገዛት ሲሆን፤ አንዳንዶች ለዚያ መሪ ባለመገዛታቸው ምክንያት ራሳቸውን ለሲኦል አደጋ ያጋልጣሉ...” አለ። ይህንን አባባሉን ለመደገፍ “የተመረጡ አገልጋዮችን አትጉዱ፤ ክሊያቱንም አትጎክ” (1 ዜና 16122) የሚለውን ጥቅስ ያለአግባብ ይጠቅሳል። ፖልክ በመቀጠል፤ መንፈሳዊ ለመምሰል፤ “የጌታን አገልጋዮች ለሚዋጉ ሰዎች በለ እነርሱ በጌታ ፊት የምልጃ ጸሎት ዘወትር አቀርባለሁ” ይላል።

የሐሰተኞች ነቢያትና መምሕራን እምባ ገን መሆናቸው፤ ወይም ሥልጣናቸውን ያለአግባብ የሚጠቀሙ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን ሕዝቡ ዐይኑን ጨፍኖ የሚከተላቸው መሆኑን እግዚአብሔር በኤርምያስ አማካኝነት ይናገራል።

⇒ “ክሊያት ነፃ” የሚሉት፤ በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤ ካህናቱ በነቢያት ምክር ያስተዳድራሉ፤ ሕዝቡም ይህን ሁሉ አይቃወሙም፤ ታዲያ የዚህ ሁሉ ፍጻሜ በሚደርስበት ጊዜ ምን ይበሻቸው ይሆን? ይላል (ኤር. 5፡31)።

⇒ “...ክሊያቱ ኃያላቸውን ያለ አግባብ ይጠቀማሉ፤ የከፋትንም መንገድ ይከተላሉ...” (ኤር. 23፡10) ይላል።

እነዚህ ሐሰተኞች መምሕራን ሕዝቡን በኃይል ለመግዛትና ለማስተዳደር እንዲመቻቸው እርስ በርሳቸው ሹመት ይለግጣሉ። ከላይ የጠቀስነው የቤተ ክርስቲያን መሪ፤ ከዘመኑ የሐሰት ትምሕርት አራማጆች መካከል አንዱ የሆነው ፖልክ፤ “ለቀ ጳጳስ” የሚለውን ሥልጣን ያገኘው፤ የእርሱን ዓይነት እምነትና አቋም ያላቸው፤ ራሳቸውን “ነብይ” ብለው የሚጠሩ የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች ተሰባስበው፤ አንድ አዲስ “ቤተ እምነት” ከፈጠሩ በኋላ “ለቀ ጳጳስ” ብለው ሾመውት ነው። እነዚህ አምባ ገን መንፈሳዊ መሪዎች ሙሉ ሥልጣን የያዙ፤ ለማንም ተጠያቂነት የሌላቸው ናቸው። ይህንን ዓይነት አቋም ያላቸው፤ የአጥቢያ ቤት ክርስቲያን መጋቢዎችም ከሆኑ፤ ከፍተኛ ሥልጣን ሲሰጣቸው፤ ለማንም ተጠያቂ አንሆንም ከማለት ደረጃ ይደርሳሉ። ሕዝቡን በማስፈራራትና ከመጠን በላይ በመጫን፤ ራሳቸውን ማንም ሰው የማይደረሰባቸው ቅዱሳን

አድርገው በማቅረብ በሕዝቡ ላይ ትልቅ እልቂት እንደ ፈጠሩት እንደ ጀምረዋል እንደ ደሲድ ኮራሽ "የክልት መሪዎች" ሊሆኑ ይችላሉና "ክክልት" (cult) መሪነት ደረጃ ከመድረሳቸው በፊት አስፈላጊው እርምጃ መወሰድ አለበት።

ከመጠን በላይ ሥልጣናቸውን የሚጠቀሙ ሐሰተኞች መምህራን ራሳቸውን ለማንም ተጠያቂ እያደርጉም። ለራሳቸው እንዲመቻቸው የእግዚአብሔርን ቃል በፈለጉት ዓይነት እጣምመው ሲተረጉሙ ይታያሉ። ሥልጣናቸውን ያለእግዛብ በመጠቀም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚቀልዱ አምባገነኖች እነርሱ እይረዱት እንጂ ይሁዳ እስቆርቱ በሄደበት በክህደት ጎዳና የሚሄዱት እነርሱ እንጂ "የቅድስና ሕይወት ለሌላቸው ሐሰተኞች መምህራን እንዳይሆን" የሚሉት ምዕመናን አይደሉም። እግዚአብሔር ለመሪነት መርጦ እንዳስቀመጣቸው አድርገው ራሳቸውን በማባዳት "የተመረጡ አገልጋዮቹን እትጉዱ ያታያሉ" የሚለውን ጥቅስ ያለእግዛብ በመጥቀስ ሕዝቡን ሲያስፈራሩት ይሞክራሉ። ይሁን እንጂ ዘጸግም 18+20 ላይ "...እኔ ሳዛው በሰሜን ቤት ለመናገር ቢደፍር በሞት ይቀጣል እንዲሁም በባዕዳን አማልክት ስም ትን ቤት ለመናገር የሚሞክር ማናቸውም ነብይ እንዲሁ በሞት ይቀጣል" የሚለውን ጥቅስ መናፋት ግን የሚያወቁት አይመስሉም። ማንንም በሞት እንቅጣ እንጂ እውነትነት የሌለውን ትንቢት የሚተነብዩና የሰሕተት ትምሕርትን የሚያራምዱትን ችላ ብለን ልናልፋቸው አይገባም።

3. አገልግሎታቸው በራሳቸው ጥቅም ላይ ያተኮረ ነው

በሥልጣን ላይ ያለው መሪ ትክክለኛ የሆነ መልዕክት ይዞ ከተነሳ፤ ሕዝቡ ለዚያ እውነተኛ መሪ እንዲገዛ መጽሐፍ ቅዱስ በእርግጥ ያዛል። "የቀባኝቸውን አትንኩ፤ በክብር ላይ ክፉ አታድርጉ" (1 ዜና 18+22) የሚለው ትዕዛዝ እውነተኞች የሆኑትን ለመጠበቅ ነው። እግዚአብሔር በኤርምያስ አማካኝነት ስለ ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት የተናገረው ብዙ ነው።

- "ክሊዮት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤ ካህናት በክብር ያሉት ደራሲ ሕዝቤም እንዲህ ያለውን ይወዳሉ..." (ኤር. 5+31)
- "...ሥልጣናቸውን ያለእግዛብ ተጠቅመዋል" ይላል (ኤር. 23+10)።

ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት ሥልጣናቸውን ያለእግዛብ መጠቀም እንዲችሉ፤ "ነብይ በማንም አይመረመርም" ይላሉ። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ እንኳን መመርመር ቀርቶ ሐሰተኛ ሆነው ከተገኙ የመግደልም ሥልጣን ሰጥቷል። እንደ ብሉይ ኪዳን ዘመን በሐሰት የሚተነብዩትን ባንገድላቸውም፤ እውነተኞች መሆን አለመሆናቸውን የመመርመርና የመጠየቅ ግን መብትና ሥልጣን ተሰጥቶናል።

ብዙዎች ትንቢት ይናገሩ እንጂ የብዙዎቹ ትንቢታቸው የተፈጸመ ወይም የሚፈጸም አይደለም። እውነት መሆን አለመሆኑን ለማወቅ የሚያስችሉ አንዳንድ ትንቢቶችም ሆኑ ፈውሶች አሉ። አንዳንዶቹ "መገለጥ" ብለው የሚናገሩት ነገር "ጥንቆላ" ወይም "መላ ምት" ይመስላል። አንዱ የመገለጥ ስጦታ አለኝ የሚለው ሰው መድረክ ላይ ቆሞ "ወገኖቼን ያመመህ፤ ጌታ ፈውሼሃለሁ ይልሃል" ይላል። ከአምስት መቶ ሰው ውስጥ አንድ ሰው ወገኑን የሚያመው አንድ ማይጠፋ ግልጽ ነው። ይሄን ዓይነት ትንቢት ሳይሆን "መላ ምት" ነው። አንዳንድ ጊዜ ሰውየው "አንድ ሰው" ሲል፤ አሰሩ ይወጣል። የተናገረው ነገር መላ ምት መሆኑን የሚታወቅበት አንደኛው መንገድ፤ ትንቢት ተናጋሪው ሰው "ከሚያንሰ ቢተርፍ ይሻላል" የሚል አስተያየት ሲሰጥ ነው። ሕዝቡም በመታዘብ ፈንታ፤ ድንቅ ነገር የተናገረ ይመስል ያጨባጭብለታል። እኔን የሚደንቀኝ የዚያ ሰው ሀሰተኝነት ሳይሆን የሕዝቡ የማሰብና የማመዘዝ ችሎታ ማንነት ነው። አንዳንዱ እግዚአብሔር የሰጠውን አዕምሮውን (አንጎሉን) አውልቆ፤ እቤቱ አስቀምጦ ወደ ቤት ክርስቲያን የመጣ ይመስላል። በአሁኑ ዘመን እግዚአብሔርን ካልፈራ አንድ ሰው "ግመል በመርፌ ቀዳዳ ሲያልፍ አየሁ" ወይም "በፊ ወለደ" ብሎ ቢናገር፤ ሕዝቡ በዕልልታና በጭብጨባ ይቀበላል ብዬ አፈራሲሁ።

ትንቢት እውነተኛ መሆኑ የሚታወቀው ትንቢቱ ሲፈጸም አንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። "ንብዩ በእግዚአብሔር ስም የተናገረው ካልተፈጸመ ወይም እውነት ሆኖ ካልተገኘ፤ መልእክቱ እግዚአብሔር የተናገረው አይደለም" ያ ነብይ በድፍረት ተናገረታልና እርሱን አትፍራው" ይላል (ዘጸግም 18+22)። በካንሰር በሽታ ተይዞ "ከአንድ ወር በኋላ ትሞታለህ የተባለው ሰው፤ አንድ ራሴ ከሰውየው ቤት ድረስ ሄደ፤ "ዛሬ የመጣሁት ይህንን እንድንገርህ ጌታ ልክኝ ነው። አትሞትም፤ ዕድሜ ጨምረልሃለሁ ብሎሃል ጌታ" ይለዋል። ያ መሞት የማይፈልገው ሰውና ቤተሰቡ ይህንን የምሥራች ሲሰሙ አልልታቸውን ያቀልጡታል እንጂ "ሀሰተኛ ነብይ ነው፤ እግዚአብሔር ያልላከው፤ የሚናገረውን ያልሰጠው፤ ዶሮ ወጥ በልቶ ለመውጣት የፈለገ ራሴ ሰው ነው" ብለው አይጠራጠሩም። ከልባቸው አምነው ይቀበሉታል። ይሁን እንጂ ሀኪሙ እንዳለው ከአንድ ወር በኋላ ያ ሰው ሲሞት፤ የዚያ ሰው ሚስት ያን እግዚአብሔር ተናገረኝ ብሎ መልዕክት ያመጣውን ሰው፤ ትንቢቱ ሰላማተፈጸመ "ሀሰተኛ ነብይ ነው" በማለት ፈንታ፤ እግዚአብሔር ሀሳቡን ቀየረ ብላ በእግዚአብሔር ላይ ማከራፍ ይቀላታል። ምናልባት እቅም ያለው ሰው ወደዚያ ነብይ ሄዶ "ምነው ይድናል፤ ዕድሜ ጨምረልታለሁ ብሏል ላላልክም ነበር ወይ? ሰውየው ለምን ሞተ?" ተብሎ ቢጠየቅ፤ "ፈውሶት ነበር ግን ቤተሰቡ ስለተጠራጠረ ሞተ" የሚል መልስ መስጠቱ አይቀርም። እግዚአብሔር በሰው የሚቀልድ፤ "እንካ" ብሎ መልሶ የሚወስድ፤ ፈውሼህ ነበር፤ ስለተጠራጠርክ ግን የሰጠህህን ፈውሰ መልሼ ወሰኝለሁ" የሚል ጨካኝ እምላክ አድርገው ይሰሉታል። ሕዝቡ የዋህና እግዚአብሔር የሰጠውን አዕምሮ የማይጠቀም በመሆኑ፤ ሐሰተኞች ነብያት የፈለጋቸውን ዓይነት ትንቢት ይተነብያሉ። የሚያጋልጠውና "ሀሰተኛ ነብይ ነህ" የሚለው ሰው በለሌለ፤ ሌላ ዘንድ ሄዶ ተመሳሳይ የሆነ የሀሰት ትንቢት እየ

ተናገረ ሕዝቡን ይገፋል። እንዲህ ዓይነቶቹ ደግሞ እየሄዱ የሚተነብዩት ምስኪን ድሃዎች ዘንድ ሳይሆን ባለጣጣዎች ዘንድ ነው። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር ለሀብታም የሚያዳላ አለመስለው ያቀርባል።

“መላው” የሆነውን ትንቢታቸውን ይዘው “መገለጥ” በማለት ብዙዎቹ በአሁኑ ጊዜ እንጀራ መብያ አድርገውታል። በምድር ይመቻቸው ይሆናል። በእግዚአብሔር ዘንድ ግን አንድ ቀን ዋጋ ይከፍሉበታል። በእንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር መፍረዱ አይቀርም። አስቸኳይ የሆነ ቅጣት የማይሰጣቸው ንሰህን ብተው እንዲመለሱ ዕድል መስጠቱ ነው። እንጂ ሀሰተኞችን “በምታደርጉት ነገር በርቱ ቀጥሉ” ማለቱ እንዳልሆነ ማወቅ አስብን። እንዲያውም እግዚአብሔር በሀሰተኞች ነብያት ምክንያት በጣም የሚያዝን መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “በሰሜን ሐሰት የሚናገሩትና ቃሉን በሕልግ ለጥቀሱ የሚሉት ነብያት የተናገሩትን ዐውቃለሁ። እነዚያ ክሊያት ራሳቸው በፈጠሩት የሐሰት ቃል ሕዝቤን የሚያስቱት እስከ መቼ ነው?” ይላል (ኤር. 23፥25-26)። ለሀሰተኞች ነብያት ምን ዓይነት መልስ ልንሰጣቸው እንደሚገባን እግዚአብሔር መመሪያ ይሰጠናል።

3. እግዚአብሔር ያልሰሙትን የብልጽግናና የድል ትንቢት ይተነብራል

በብሉይ ኪዳን ዘመን ሁለት ዓይነት ትንቢት ጎልቶ ይታይ ነበር። ይኸውም 1ኛው የብልጽግና ሲሆን 2ኛው የፍርድ ወይም የጥፋት ትንቢት ነው። እውነተኛ ነብያት በሕዝቡ ዘንድ ተወዳጅነት ያላቸው አልነበሩም። በሕዝቡ ዘንድ ተወዳጅ ያልሆኑበት ምክንያት ሕዝቡ መሰማት የማይፈልገውን ነገር ስለሚያሰሙት መሰማት የሚፈልገውን ሰላማዊነት ነው። ሕዝቡ መሰማት የሚፈልገው ብልጽግና-የሚፈልጉትን ሁሉ ማግኘት እንደሚችሉ የሚነግራቸውን ነብያት ነው። በነብያት ዘመን ሕዝቡ መሰማት የሚፈልገው ምን እንደሆነ ኢሳያስ ሲገልጽ “ክሊያትንም አፋቸውን ለማስያዝ እንዲህ ይሉአቸዋል ‘ቀጥተኛ የሆነውን ነገር አትንገሩን እኛ ልንሰማ የምንፈልገውን ብቻ ንገሩን፤ ለሰላማ ማረሳሽ የሆነውን ነገር አስተምሩን።’” ከመንገዳችን ወዲያ ዘወር በሉልን፤ በእርምጃችንም መሰናከል አትሁኑብን፤ እኛ የእናንተ ቅዱስ ስለሆነው ስለ እስራኤል ለምሳክ መሰማት አንፈልገም” (ኢሳ. 30፥10-11)። ሀሰተኞች ነብያት ከላይ እንዳየነው የሕዝቡን ፍላጎት ወይም መሰማት የሚፈልገውን የሚያሰሙትናቸው። እግዚአብሔርን በመፍራት እንዲኖሩ በመንገር በማሰጠን ቅጥር በመምከር ፈንታ ብልጽግናን ሥልጣንን እና ከፍተኛ ደረጃን ተስፋ ይገባላቸው ነበር።

በኤርምያስ ዘመን የነበሩ ሀሰተኞች ነብያት ስለ ጌታ የተነበዩት የሀሰት ትንቢት “የእግዚአብሔር ሕዝብ በእግዚአብሔር ላይ ሐሰት በመናገር እንዲህ ይሉ፤

እግዚአብሔር ምንም እያደርገንም፤ ክፉ ቀንም አይመጣብንም፤ ጦርነትም ሆነ ረሀብ እያገኘንም፤ የእግዚአብሔር ቃል ያልተሰማቸው ክሊያት የሚናገሩት ሁሉ ከፋብ የሚቆጠር ስለሆነ፤ የተናገሩት ሁሉ በእነርሱ ላይ ይደርስባቸዋል” (ኤር. 5፥12-13)። እግዚአብሔርም በእነዚህ ነብያት ቅር የትሰኘ መሆኑን ሲገልጽ “የሕዝቤንም የሰብራት ቁስል እንደ በጭራት በመቁጠር በሚገባ አያከሙትም፤ እንዲሁም ሰላም ሳይኖር ሰላም ነው፤ ይላሉ” (ኤር. 6፥14) አለ። እውነተኞች ነብያት ግን እውነት የሆነውን ትንቢት በመናገራቸው ስድብ ይደርስባቸዋል። ኤርምያስ “...ለምሳክ ሆይ፤ ለንተ ያዘዝሽንን የትንቢት ቃል በመናገሪያ የተናቅህ መሳሪያ ሆኜአለሁ” ይላል (ኤር. 20፥8)። ሐሰተኞች ነብያት የሚናገሩት እግዚአብሔር እንዲናገሩ የሰጣቸውን ሳይሆን የራሳቸውን ሀሳብ ነው። ለሕዝቡ የሚሰጡት ተስፋ እውነት ያልሆነ ነው። “ራዕይ አየን” የሚሉት በአዕምሯቸው የፈጠሩትን እንጂ እግዚአብሔር ያሳያቸውን አይደለም። “...ነብያቱ የሚሉትን ለትሰሙ፤ እነርሱ በሐሰተኛ ተስፋ ይሞገሹናል፤ የሚናገሩአቸውም በአላባቸው ያለሙትን እንጂ እኔ የምናገራቸውን ቃል አይደለም” ይላል (ኤር. 23፥16)። የዘመኑ ሀሰተኞች ነብያት ትንቢታቸው የብልጽግና ትንቢት ነው። ሐሰተኞች ነብያትና መምሕራን የራሳቸውን ታላቅነት ለማንጸባረቅ ቀደም ሲል የነበረውን ዝቅ አድርገው ይናገራሉ። “አዲስ መገለጥ፤ አዲስ ዕውቀት የተሰጠው ለእኛ ነው” ይላሉ።

በኤርምያስ ዘመን አንደኛው በአሁኑ ዘመንም “እግዚአብሔር ያላለውን እንዲህ ይላል” በማለት በሰሙ ለመጠቀም የሚሞክሩ ሰዎች የሞሉበት ዘመን ነው። “እግዚአብሔር እንዲህ ሲል መለሰ፤ ነብያቱ በእኔ ስም ሐሰት ይናገራሉ፤ እኔ አልላክሁአቸውም፤ ትእዛዝም አልሰጠኳቸውም አንድ ቃል እንኳ አልነገርሁአቸውም፤ አየን የሚሉት ራእይ ሁሉ ከእኔ የተገኘ አይደለም፤ ትንቢታቸው ሁሉ ከአላባቸው ያፈለቁት ከንቱ ነገር ነው። እኔ ሳልልካቸው በምድራችን ላይ ረሀብም ሆነ ጦርነት አይመጣም እያሉ በሰሜን ትንቢት የሚናገሩትን እነዚህን ክሊያት እኔ እግዚአብሔር ምን እንደማድረግባቸው ልንገርህ፤ ይኸውም በጦርነትና በረሀብ እንዲሞቱ አደርጋለሁ። ይህንንም የተዘዘዩላቸው ሕዝብ ሁሉ በረሀብና በጦርነት ይሞታሉ፤ ራሳቸውም ሁሉ በኢየሩሳሌም ውስጥ በየመንገዱ ይወድቃል፤ የሚቀብሯቸውም አይኖርም...” (ኤር. 14፥14-16)።

5. ለገንዘብ ይሰገበገባሉ

ሀሰተኞች ነብያትና ሀሰተኞች መምሕራን የግል ጥቅማቸውን የሚያሳድዱናቸው “...ክህናቱ ያለ ዋጋ እያስተምሩም፤ ነብያቱም ያለ ገንዘብ ትንቢት አይናገሩም፤ ይህም ሁሉ ሆኖ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለሆነ ምንም ዓይነት ክፉ ነገር አይመጣብንም በማለት በእግዚአብሔር ይመካሉ” (ሚኪያስ 3፥11)። በሐዋርያት ዘመን ሰሰነበሩት ሀሰተኛ መምሕራን ጳውሎስ “እነዚህን ሰዎች ዝም ማለ

ኛት ይገባል፤ ምክንያቱም እነርሱ በሚያሳፍሩ ሁኔታ ለገንዘብ በመስጠትና የማይገባውን ነገር እያሰተማሩ ቤተሰቦችን በሙሉ ያናውጣሉ" (ቴቶ 1+11) ይላል። ዋናው ዓላማቸው ብዙ ገንዘብ ማግኘት እንደሆነ ጳውሎስ ጨምሮ ይናገራል።

"...እንዲህ ያሉት ሰዎች ሃይማኖት የሃብት ማግኛ ዘዴ መስሉ ይታያቸዋል" (1 ጢሞ. 6+5) አለ። ኢሳይያስ ደግሞ ስለ ሀሰተኛ ነብያት ሲናገር "እነርሱ ሁሉን ነገር ይገለባጥማሉ፤ ለመሆኑ ከሸንጦ ሠሪና ከሸንጦ የትኛው ይባላል? የተሠራ ነገርን ሠራውን 'እንተ አልሠራሽኝም' ይለዋል? ወይስ 'እንተ እኮ የምታደርግ ውን አታውቀውም' ይለዋል?" ይላል (ኢሳ. 29+16)። የዘመኑ ሀሰተኛ መምህራን ጤንነት ብልጽግና ፍላጎትን የሚያውጁ፤ እግዚአብሔር ምን ማድረግ እንዳለበት ሊነግሩት የሚሞክሩ ትናንሽ አምላኮች አድርገው ራሳቸውን ያቀርባሉ። ይሄም የእግዚአብሔርን ፍጹም ኃይልነትን እንደ መጋፋት መሆኑ የተረዱት አይመስሉም። ኤርምያስ "...አምላካችንን እግዚአብሔርን እንፍራ እላለም" (ኤር. 5+24) የሚለው እንደነዚህ ዓይነቶቹን ነው።

ጌታ በኤርምያስ ዘመን የነበሩትን ሐሰተኞች መምህራንና ነብያትን ሲገልጽ "..." ታላላቆችም ሆኑ ታናናሾች እያንዳንዱ ሰው በማታለል ገንዘብ ይሰጣል ባል፤ ነብያትና ክህናት ሳይቀሩ ሕዝቡን ያታልላሉ" (ኤር. 6+13) ይላል። በአዲስ ኪዳን ስለነበሩት ሐሰተኞች ነብያትና መምህራን ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ ሲጽፍ "..." በቀድሞ ዘመን በሕዝቡ መካከል ሐሰተኞች ነዚያት እንደነበሩ፤ እንዲሁም በእናንተ መካከል ሐሰተኞች መምህራን ይኖራሉ፤ እነርሱ ጥፋት የሚያስከትሉ ሐሰተኛ ትምህርት በሰው ሥነምግባር የሚሸፍኑትም ጌታ እስከ መኪድ ድርሰው በፍጥነት ጥፋት ይመጣቸዋል" ይላል (2 ጴጥ. 2+1)። ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት በሰማብግብነት ባሕሪያቸው ሕዝቡን ይበዘብዙ የነበሩት በነብያት ዘመን የነበሩት ብቻ ሳይሆን በአዲስ ኪዳን ዘመንም እንዳሉ ሐዋርያው ጴጥሮስ አልሸሸም። "እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን ለገንዘብ ከመስጠት የተነሣ ራሳቸው የፈጠሩትን ታሪክ እያወሩ ይባዛሉ" ይላል (2 ጴጥ. 2+3)። በአገራችን በአሁኑ ጊዜ ያሉትም ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት ከቀድሞዎቹ የተለዩ አይደሉም። በየቤቱ እየዞሩ ልጅ የሌላቸውን "እግዚአብሔር ልጅ ይሰጥኛል..." የታመመ ዘመድ ያላቸውን "ጌታ ፈውሶታል... ጌታ ነገረኝ..." በማለት የሐሰት ትንቢታቸውን የእንጀራ መብያ የሚያደርጉ አሉ። ይህን ዓይነቱ ገፈፋ የተጀመረው አገር ውስጥ በበቀለ ትምህርት ሳይሆን ከአሜሪካ የመጣ ነው። አሜሪካ ያሉት ሐሰተኞች ነብያት የሐሰት ትንቢት የሚተነብዩት በየቤቱ እየዞሩ ሳይሆን በሚሊዮን የሚቆጠር ደብዳቤ በመርጨት እንዲሁም በቴሌቪዥን በሚያስተላልፉት ፕሮግራሞቻቸው ነው።

ወንጌል በቴሌቪዥን መሠራጨቱ ደስ ሲለን በሌላ በኩል ግን ጤናማ ያልሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊነት የሌለው ትምሕርት በዓለም ዙሪያ በአሁኑ ጊዜ በሳተላይት አማካኝነት መረጨቱ ያባዝናል። በተለይ ኢትዮጵያን በሚመስል አገር፤ ከሐሰተኞች ነብያትና መምህራን የሚያስጠነቅቅ ሰው ወይም መንፈሳዊ ድርጅት እንደ ልብ በሌለበት አገር፤ እነዚህ ሐሰተኞች ነብያትና መምህራን

በሌተ ክርስቲያን ውስጥ ጢናማነት የሌለው እንክርዳድ የሆነ ዘር በመዝራት ብዙ ሁከት መፍጠር ይችላሉ። አሜሪካን አገር በአንድ ወቅት ባሏ በጣም የታመመበት አንዲት ሴት በቴሌቪዥን ስታመሙት ሰዎች ሰባኪው ጥሪ ሲያደርግ ለምታ፤ በማግኘቱ "ለባሌ ጸልይለት፤ በጣም ታሟል" ብላ ደብዳቤ ጽፋ ከጥቂት ብርጋር በፖስታ ላክች። ይህን ስታደርግ ስሟና አድራሻዋ ከረጃጃዎች ሊስት ውስጥ እንደሚገባና በየጊዜው ገንዘብ እርጂ እንደምትባል አላወቀችም ነበር። የሚያሳዝነው የታመመው ባሏ ብዙ ሳይቆይ ሞተ። ባሏ ከሞተ ከሁለት ዓመት በኋላ ያቺ ሴት አንድ ቀን ከዚያ ሐሰተኛ መምሕር ደብዳቤ በሰሟ ደረሳት። ደብዳቤው የሚለው "ትላንትና ማታ መንፈስ ቅዱስ ከእንቅልፈ ቀስቅሶኝ ሰባልሽ እንድጸልይ ነገረኝ። በጸሎቴ ውስጥ ጌታ ይህን መልዕክት እንድንግርሽ አዘዘኝ። ባልሽን ፈውሸዋለሁ ይላል ጌታ" የሚል ነበር።

ከሞተ ሁለት ዓመት ያለፈውን የቀበረችውን ባሏን ጌታ "ፈውሼዋለሁ!" እንደማይል፤ መልዕክተኛው ውሸታም እንደሆነ መገንዘብ አላቃታትም። ከዚያ ይልቅ "ሞቶ የተቀበረውን ባልሽን መቃብሩን ፈንቅይ እስገባለሁ" ቢላት ኖሮ፤ ምናልባት "ይሆናል" የሚል ጥቂት ተስፋ ሊኖራት ይችላል። ይሆናል። መልዕክቱ እውነተኛ ከሆነ፤ ባሏ ከሁለት ዓመት በፊት መሞቱን እግዚአብሔር እንዴት አላወቀም? ብላ መጠየቁ አይቀርም። ይህን ዓይነቱን አባፋሪና አላዛኝ ደብዳቤ ያቺ ሴት ስታገኝ፤ ችላ ብላ አላለፈችውም። በሚሊዮን የሚቆጠር ካባ እንዲከፍል ክስ መሠረተችበት። ይህ ታሪክ ተረት ሳይሆን ጋዜጣ ላይ የወጣ እውነተኛ ታሪክ ነው። ልክ እንደዚህች ሴት መክሰስ እንኳን ቢቀር "ሐሰተኛ ነብይ ነህ" የሚላቸው ደፋር ሰው ቢኖር፤ በመጠኑም ቢሆን በየቤቱ እየዞሩ ሕዝቡን ከማታ ስል ይገቱ ነበር። ከላይ የጠቀስኩትን ሰው የሚመስሉ ሐሰተኞች መምህራንን ሐዋርያው ጴጥሮስ "ኃጢአት ከማድረግ የማይቆጠብ ቅንዝረኛ ዐይን አላቸው፤ የተረገመ ሰዎች ናቸው" ይላቸዋል (2 ጴጥ. 2+14)።

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ ታሪኩ የተጻፈው ሲሞን፤ ሐዋርያት እጆቻቸውን በጫትባቸው ሰዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ ሲወርድባቸው አይቶ፤ "እኔም እጄን የምጭንበት ሰው መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበል ይህን ዓይነቱን ኃይልና ሥልጣን ሰጡኝ" ብሎ ሰጠታውን በገንዘብ ለመግዛት የሞከረ ሰው መሆኑን እናውቃለን። አሜሪካ ውስጥ በፈውስ፤... በተአምር፤... በመንፈስ ቅዱስ... ስም የተለያየ ዘዴ እየተጠቀመ "እግዚአብሔር ነገረኝ... እግዚአብሔር አባየኝ..." እያሉ ሕዝቡን የሚገፉ፤ ለገንዘብ የሚስገበገቡ ብዙ ሐሰተኞች መምህራን የበዘቡት አገር ነው። በአገራችንም እነዚህን የመሳሰሉ ወንጌልን እየሸቃቀጡ ትርፍ ለማግኘት ጎንበስ ቀና የሚሉ ቁጥራቸው ከቀን ወደ ቀን እየጨመረ መምጣቱን እንስማለን። እነዚህ ለገንዘብ የሚስገበገቡ ሐሰተኞች መምህራን "ሰማክ ግብኝትን" እንደ ኃጢአት አያዩትም። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚደግፋቸው ይናገራሉ።

እንደ ጊዜ ከምዕመናኑ አንዱ የቤተ ክርስቲያን መጋቢውን ጥምታገኘው ገንዘብ በጣም ብዙ ነው። ሲል ቅሬታውን አሰማው። መጋቢውም ከሰውየው ጋር በመከራከር ፈንታ። “መጽሐፍ ቅዱስ ስለ አሥራት ምን እንደሚልጥ የሚሰበሰበው አሥራት ለማን መሆን እንዳለበት መጽሐፍ ቅዱስህን በጥንቃቄ አጥና” ብሎ አሰናበተው። ከሁለት ዓመት በኋላ ያ ሰው ወደ መጋቢው ዘንድ ሂዶ ይቅርታ ከጠየቀው በኋላ “አሥራት ለቤተ ክርስቲያን መጋቢ የሚሰጥ የተቀረው ምጽዋት ግን የቤተ ክርስቲያኒቱን አንዳንድ ወጪ እንዲሸፍን እንደሆነ ገባኝ” አለው። ይህን ሀሳብ እንደ ደገፈ ለምቻለሁ። ተግባራዊ ለማድረግ ግን “በጅ” የሚለው ለው ያገኛል ብዬ አላምንም። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ አሥራት የቤተ ክርስቲያኒቱን መጋቢ ለማበልጸግ የሚሰጥ ነው” አይልም። ይህ እውነት ቢሆን ኖሮ፣ ለምሳሌ እኔ የማመልከበት ትልቅ ቤተ ክርስቲያን በዓመት 4 ሚሊዮን የአሜሪካ ብር ይሰበሰባል። ከዚህ ውስጥ ዘጠና ዘጠኝ ከመቶ (99%) የሚገባው በአሥራት ነው። በሌላ መጋቢው ከላይ እንደ ገለጽናቸው ስግብግብ ለው ከሆነ የመጋቢያችን የዓመት ገቢ ወደ 4 ሚሊዮን የአሜሪካ ብር ሊሆን ነው ማለት ነው። እነዚህ ገንዘብ የሚወዱ ስግብግብ ሐሰተኞች መምሕራን “እግዚአብሔር በድህነት ተጨማሪ ሆኖ አገልግሎት እንዳለ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትም አልተጻፈም” በማለት የራሳቸውን ጥቅም የሚያሳድዱ ናቸው። አንዳንድ የዋህ ሰዎችንም ማሞኘት ችለዋል። “ስግብግብነት” የሐሰተኞች ነቢያትና መምሕራን እንደኛው ምልክታቸው ነው።

6. ራሳቸውን የእግዚአብሔር ወኪል አድርገው ያቀርባሉ

በብሉይ ኪዳን ዘመን ነቢያትና ካህናት ሲመጣ ሰላለው እውነተኛው ነቢይ፣ ሊቀ ካህንና ንጉሥ ምሳሌዎች (ጥላዎች) ነበሩ። ክርስቶስ ወደ ዓለም ሲመጣ፣ በለውና በእግዚአብሔር መካከል ያለ አማላጅ በመሆኑ የለው አማላጅነት አላበረሰም። ስለዚህ እውነት የዕብራውያን መጽሐፍ ይናገራል። ይሁን እንጂ የዘመኑ ሐሰተኞች መምሕራንና ነቢያት በአዲስ ኪዳንም ዘመንም ልክ እንደ ብሉይ ኪዳን ዘመን ራሳቸውን በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል የቆሙ (አማላጆች) አድርገው ለማሳየት ይሞክራሉ። ማንኛውንም ነገር እግዚአብሔር በእነርሱ በኩል ብቻ እንደሚያስተላልፍ አድርገው በማቅረብ ብዙ የዋህ ሰዎችን ያሞኛሉ። እግዚአብሔር ለመናገር ሲፈልግ የሚመለከተውን ለው በቀጥታ መናገር ሲችል “የሚናገረው በእኛ በኩል ብቻ ነው” ይላሉ። “እኛ ተናግረን እጥፍ ድርብ የሆነ ተአምርና በረከት እናስገኛለን፤ ...ነቢይ ከእግዚአብሔር ዘንድ መንፈሳዊ ሥልጣን ተሰጥቶታል” በማለት ሕዝቡ ፊትን ወደ እነርሱ እንዲያነሳ ያደርጉታል። ይህን ሲሉ ግን “ክርስቶስ በእብ ቀኝ ተቀምጦ በእ እኛ ይማልዳል” የሚለውን ለክርስቶስ ብቻ የተሰጠውን ሥልጣን እነርሱ

መውበዳቸው እንደሆነ የተረዱት አይመስሉም። ማንኛውም ክርስቲያን የለው አማላጅ እያበረሰውም። በቀጥታ ከእግዚአብሔር ጋር ራሱ መገናኘት ይችላል። በለውና በእግዚአብሔር መካከል ያለው አማላጅ አንድ ብቻ ነው። ያም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (1 ጢሞ. 2፥5)። የክርስቶስ የምልጃ ጸሎት ለሕይወታችን መጨረሻ ወሳኝነት ያለው ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ነቢያትን መንፈስን ራዕይን መመርመር እንዳለብን ደጋግሞ ይነግረናል። ስለ እምነታችን በእግዚአብሔር ፊት ኃላፊነት ወይም ተጠያቂነት አለብን። በፍርድ ቀን እግዚአብሔር ሐሰተኞችን ከእውነተኞች ይለያል። ስለ መጨረሻው ቀን ክርስቶስ ራሱ ሲተነብይ “...ከሐሰተኞች መምህራን ተጠንቀቁ፤ እነርሱ በውጪያቸው በግ መሰለው ወደ እናንተ ይመጣሉ፤ በውስጣቸው ግን እንደ ነጣቂ ተኩላ ናቸው” ይላል (የማቴ. 7፥15)። እንዲሁም ዝቅ ብሎ “በፍርድ ቀን ብዙዎች ‘ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን? ይሉኛል። እኔም በዚያን ቀን በጭራሽ አላውቃችሁም፤ እናንተ ዐመፀኞች ከእኔ ወዲያ ራቁ!’ እላቸዋለሁ” ይላል (የማቴ. 7፥22-23)። ስለዚህ በእኛም ዘመን ከውጪ በግ የሚመለከ፣ ከውስጣቸው ግን ተኩላ የሆኑ ሐሰተኞች መምሕራንና ነቢያት በብዛት እንዳሉ ተረድተን ለራሳችን መጠንቀቅ ብቻ ሳይሆን ሌሎችንም የማበጠንቀቅ ኃላፊነት እንዳለብን እንወቅ።

ሐሰተኞች መምሕራን ሽልከው የሚገቡበት ሁኔታ

“ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በሥጋ መገለጡን የማያምኑ ብዙ አሳሳቾች
በዓለም ተሰታፊዎች እናንተ ግን ሙሉ ደመወዛችሁን ለመቀበል ትጉ
የሠራችሁትም እንዳይጠፋባችሁ ተጠንቀቁ። በክርስቶስ ትምህርት ጸንቶ
የማይኖርና ከእርሱም ርቆ የሚሄድ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የሰምነ
በክርስቶስ ትምህርት ጸንቶ የሚኖር ሰው ግን አብና ወልድ
ከእርሱ ጋር አሉ። ይህን ትምህርት ሳይዝ ማንም ወደ እናንተ በመጣ
በቤታችሁ እትቀበሉት ሰላምታም እንኳ አትሰጡት።
ምክንያቱም ሰላምታ የሚሰጠው ሰው የክፉ ሥራው ተካፋይ ይሆናል።”
(2ኛ ዮሐንስ 7-11)

ይሁዳ “...እንዳንድ ሰዎች ወደ እናንተ ሽልከው ገብተዋል...” (ይሁዳ ቁ.
4) ሲል ተመንፈሳዊነት የሌላቸው አህዛቦችን ማለቱ እይደለም። ነገር ግን ቤተ
ክርስቲያን ውስጥ ተቀባይነት ያላቸው እንዲያውም አንዳንዶቹ እውነተኛ አገ
ልጋይ መሰለው በቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ የተሰጣ
ቸው ሊሆኑ ይችላሉ። በወቅቱ በሕዝቡ ዘንድ ያላቸውን ተቀባይነት ተጠቅመው
ገፉና ሥውር የሆነውን ዓላማቸውን ተግባራዊ የሚያደርጉ ናቸው። እንደነዚህ
ዓይነቶቹ እውነተኛ መሰለው የህሰት ትምህርት የሚያስተምሩ አስተማሪዎች
የቤተ ክርስቲያን አካል ሳይሆኑ ቤተ ክርስቲያንን ለጥቅማቸው የሚያውሉ

ናቸው። ማንነታቸውን ለመሰወር ካጠለቁት ጭምብል (mask) ሥር እውነተኛው ማንነታቸው ሲገለጽ ይሁዳ እንዳለው፤

~ የአምላክን ጸጋ በሴሰኛነት የሚለውጡ ኃጢአተኞች

~ የሥልጣን ጥማት ያስከራቸው

~ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የግል ጥቅማቸውን የሚያሳድዱ

~ በእገልግሎት ስም የሚነግዱና የሚሸቃቅጡ

~ ጌታችን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚክዱ ናቸው።

ይሁዳ በመልዕክቱ ዝቅ ብሎ እነዚህን ሐሰተኞች መምሕራንን ሲገልጽቸው “እነዚህ ሰዎች ያለ ሐፍረት እየተዳሩ በፍቅር ግብዣችሁ ላይ ሲገኙ እንቅፋት ይሆኑባችኋል፤ እነርሱ የሚያስቡት ስለ ራሳቸው ብቻ ነው፤ በነ ፋስ እንደሚገኙ ገፍብ እንደሰለው ደመና ናቸው። በፍሬ ወራት እንኳን ፍሬ እን ደማይገኝበት፤ ከሥሩ እንደተነቀለና ሁለት ጊዜ እንደሞተ ዛፍ ናቸው” (ይሁዳ ቁ. 12) ይላቸዋል። ይሁዳ “በፍቅር ግብዣችሁ ላይ እየተገኙ” ሲል፤ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የደነገገውን “የጌታን ጸራት” የሚካፈሉ ማለቱ ነው።

“ክህደት” (Apostasy) ተራ ወይም ቀለል ያለ የሃይማኖት ስህተት ሳይሆን፤ ነፍሱን የሚያጠፋ፤ ከቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊበቅል የሚችል ትልቅ የእምነት መዛነፍ ነው።

⇒ “ክህደት” የሚለው ቃል በእንግሊዝኛ ቋንቋ “አፖስታሲ” (Apostasy) ሲሆን ይሄም “አፖስታሲያ” (Apostasia) ከሚለው የግሪክ ቃል የወጣ ነው።

2ኛ ተሰሎንቄ 2+3 ላይ እንደተመለከትነው ሐዋርያው ጳውሎስ የመጨረሻው ቀን ምልክት የሚሆኑትን ሲገልጽ “ክህደት” እንደኛው ምልክት እንደሆነ ጠቅሷል።

⇒ “ማንም ሰው በምንም ዓይነት እያታልላችሁ፤ ምክንያቱም አስ ቀድሞ የመጨረሻው ኪሕደት ሳይሆንና ገዥም የሚገባው የዐመጽ ሰው የሆነው ሳይገለጥ ያ ቀን አይመጣም” (2 ተሰሎ. 2+3)።

የመጨረሻው ቀን ሲቃረብ የአመጽ ሰው የሆነው አሳሳቾች የሆኑ ልዩ ልዩ ተአምራትና ምልክቶችን አስደናቂ ነገሮችን እያደረገ ብዙዎችን በማታለል ያጠፋል። የሚያስደንቀው በእመጽ ሰው ተታለው የሚጠፉት በእውነት ሳይ የተመሠረቱ፤ እምነትን የማይወዱ ሳይሆኑ፤ ለመዳን የሚያስችላቸውን (የሚያበ ቃቸውን) እውነትን የማይወዱ (2 ተሰሎ. 2+10)፤ እንዲሁም ሰማቸው በሕይ ወት መጽሐፍ ያልተጻፉት (ራዕ. 13+8) መሆናቸው ነው። “ክህደት” ስንል

“ተራ የሆነ መሰላት” ሳይሆን ጌታውን የከፋ ይሁዳ አስቆርትን መምሰል ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ዮሐንስ ክርስቶስ በሥጋ መገለጡን ከማያምኑ ከሀዲዎች ጋር ምንም ዓይነት ሕብረት ማድረግ እንደሌለብን ሲያስጠነቅቅን፤

⇒ “...ወደ እናንተ ቢመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት፤ ለላምታም እንኳ አትሰጡት። ምክንያቱም ለላምታ የሚሰጠው ሰው የክፉ ሥራው ተከፋይ ይሆናል” (2 ዮሐ. 7-11) ያለው።

“ከሀዲነት” ተራ ስህተት ቢሆን ኖሮ “አርማችሁ... አስተካክላችሁ... ድካሙን ታግላችሁ ተቀበሉት” በማለት ይመክራቸው ነበር እንጂ፤ ካላይ ባየው ሁኔታ ጠበቅ አድርጎ ባልተናገረም ነበር። ይህንን ከመሰለ ሰው ጋር ሕብረት ማድረግ ቀርቶ ለላምታ እንኳን እንዳይሰጡት አስጠነቅቋቸው ነበር።

1. ሐሰተኞች መምህራን የሚወጡት ከአማኞች መካከል ነው

ሐሰተኞች መምህራን አብዛኛዎቹ የሚታዩት ውጪ ሳይሆን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው። ጥያቄ የሚሆንብን ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ሸልከው መግባት እንደቻሉ ነው። አብዛኛዎቹ ከውጪ ሸልከው የመጡ ሳይሆኑ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩ ናቸው። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከነበሩ፤ አማኞች አይደሉም ወይ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። “ሐሰተኞች መምህራን” ከመጀመሪያውም ጀምሮ አማኞች መሰለው ይታዩ እንጂ በትክክልና በእውነት ክርስቶስን አምነው የተቀበሉ አይደሉም። ዮሐንስ ይህንን እውነት ሲገልጽ፤

⇒ “እነርሱ የወጡት ከእኛ መካከል ነው። ይሁን እንጂ ድሮውንም ከእኛ ወገን አልነበሩም። ከእኛ ወገን ቢሆኑም ኖሮ ከእኛ ጋር ጸንተው በኖሩ ነበር። ነገር ግን ሁሉ ከእኛ ወገን አለመሆኑ ናቸው እንዲታወቅ ከእኛ መካከል ተለይተው ወጥተዋል” ይላል (1 ዮሐ. 2+19)።

እንደ ዮሐንስ እነጋገር እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን ከአማኞች መካከል የወጡ ይሁኑ እንጂ፤ ከመጀመሪያውም ጀምሮ ከእነርሱ ወገን አልነበሩም። ቢሆኑ ኖሮ ከእነርሱ ጋር ጸንተው ይኖሩ ነበር እንጂ፤ የበሕተት ትምሕርት አራማጆች ባልሆኑም ነበር። ከልባቸው ክርስቶስን አምነው የተቀበሉትን፤ ማንም ከክርስቶስ እጅ ፈልቅቆ ሊወስዳቸው እንደማይችል ኢየሱስ ራሱ ሲያረጋግጥ፤

⇒ “እኔ የዘላለም ሕይወት አሰጣችሁት፤ ለእነዚህ ከፋ አይጠፉም፤ ከእኔ እጅ ግንም ነጥቆ አይወስዳቸውም። እነርሱን ለእኔ የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል። ከእብ እጅ እነርሱን ነጥቆ መውሰድ የሚችል ማንም የለም...” ይላል (ዮሐ. 10+28-29)።

በዚህ የተሰፋው ቃል መሠረት እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን ከመጀመሪያው ጀምሮ በእርግጥ ደህንነትን ያገኙ ሰዎች ከሆኑ እንዴት ከሀዲዎች መሆን ይችላሉ? የሚል ጥያቄ በአዕምሯችን መፈጠሩ አይቀርም። በተለይ “የካልሸንን ትምሕርት መለኮትን” አጥብቀው ለያዙት ይኸውም “እንዴ ከፋንን፤ እስከ መጨረሻው ድንኳል...” ብለው ለሚያምኑት ትልቅ ጥያቄ ሊፈጥር እንደሚችል የታወቀ ነው። ድንው ከሆነ፤ ኢየሱስ “ከእኔ እጅ ግንም ፈልቅቆ አይወስዳቸውም” ካለ፤ እንዴት በሐሰተኞች መምህራንና ትምሕርታቸው ይወስዳሉ? በማለት ይጠይቃሉ። የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን “ከደው ወደ እንግዳ ትምሕርት የሚሄዱት፤ ከመጀመሪያውም ጀምሮ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይኑሩ እንጂ የጥን ሰልጠና ነው” በማለት ያረጋግጣሉ። ከይሁዳ አስቆርቱ ጀምሮ እውነትን ከመጀመሪያው ጀምሮ በልባቸው ውስጥ ያልተቀበሉ፤ በመጨረሻው ግን በግልጽ አቋማቸውን የሰወጡ ከሀዲዎች በዘመናት ብዙዎች መጥተው አልፈዋል። እነርሱም “በክርስቶስ እናምናለን፤ የቤተ ክርስቲያን አካል ነን” ያሉ፤ እውነትን ግን ከልባቸው ያልተቀበሉ ናቸው። እውነትን ተረድተው ለጥቂት ጊዜም ቢሆን በመንፈሳዊ ነገር ላይ ትጋት ያላዩ፤ ከክርስቲያን ሕብረት ውስጥ ተቀላቅለው እንዳንድ እንቅስቃሴዎችን በማድረግ በብዙዎች ዘንድ ጎልተው የታዩ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ይሁን እንጂ፤ እውነትን የተቀበሉ፤ ከልባቸው ያመኑ አይደሉም። እውነተኛ እህል (ገብስ) ይምሰሉ እንጂ፤ ፍሬ ማፍራት የማይችሉ እውነት መሳይ እህል ወይም “እንክርዳዶች” ናቸው።

ሰው የሕይወት እቋሙንና እንዲሁም እምኖ የተቀበለውን መለወጥ፤ ሌላውን ሰው መከፋት ዛሬ የመጣ ሳይሆን ከጥንት ዘመን ጀምሮ የነበረ ነው። የሰውን ልጅ ታሪክ የያዘውን መጽሐፍ ቅዱስን ገልጠን ብናንብጥ መጀመሪያው ምዕራፍ ላይ በግልጽ ተጽፎ እናያለን። እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ከፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ በየጊዜው ሰዎች እየከዱት ይሸሹት እንደነበረ እናውቃለን። አዳም የተሰጠውን ድንበር አልፎ በመሄድ፤ ማድረግ የሌለበትን አድርጎ በመገኘቱ፤ ከእግዚአብሔር ሸሽቶ በአትክልቱ ውስጥ ለመደበቅ ሙከራ እንዳደረገ እናውቃለን። እግዚአብሔርም አዳም ያደረገውንና እንዲሁም ሸሽቶ የተደበቀበትን ሥፍራ ቢያውቅም፤ ስህተቱን እምኖ እንዲመለስ “አዳም ወዴት ነህ?” ብሎ ጠየቀው። ይሄም የሰውን ከእግዚአብሔር መሸሽ ያሳየናል። እንዲሁም ከግብጽ ባርነት ያወጣቸው እስራኤላውያን እግዚአብሔር ተሰፋ ወደገባላቸው ሥፍራ ገና ሳይደርሱ፤ እግዚአብሔርን ከድተው በእጃቸው የሠሩትን ጣዖት ያመለኩበት ጊዜ እንደነበረ እናስታውባለን። እግዚአብሔርም የሕዝቡን ከፋተኞች ተመልክቶ ሙሴን “...ከግብጽ መርተህ ያወጣሃቸው ሕዝብህ ኃጢአት ሠርተው ራሳቸውን ስላረከሱና እኔንም ስለተዉ ፈጥከህ ውረድ” አለው (ዘጸ. 32+7)። ሙሴ በተራራው ላይ ከእግዚአብሔር ጋር በቆየበት ጊዜ፤ እርን በሕዝቡ ጥያቄ መሠረት የወርቅ ጥጃ ምስል ሠርቶ ሰጣቸው። ሕዝቡም “እስራኤል ሆይ! ከግብጽ ምድር መርቶ ያወጣን አምላካችን ይህ ነው” አሉ (ዘጸ. 32+4)። አሥራኤላውያን፤ በሚያሰደንቅ ሁኔታ ከግብጽ ባርነት ነጻ ያወጣቸውን እግዚአብሔርን

ሲከዱና ጣዖትን ሲያመልኩት ምን ያህል የእግዚአብሔርን ልብ እንዳዘኑ ይህን ያህል መገመት አያቅቱንም።

የክርስቶስን የሕይወት ታሪክ የያዘውን እዲስ ኪዳንን ሰንመረምር፤ በእንደ ወቅት ከጥቂቶች በስተቀር ብዙዎች ከድተውት ብቻውን የቀረበት ጊዜ እንደ ነበረ እናውቃለን። ሁልጊዜ የሰውን ምርጫ የሚያከብረው ጌታ ከእርሱ ጋር ወደነበሩት ጥቂቶች ዞር ብሎ ከድተውት የሄዱትን በማስታወስ "እናንተስ መሄድ ትፈልጋላችሁ?" ብሎ ጠይቋቸው እንደነበረ እናስታውሳለን። በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ ከህዲዎች እንደነበሩት ሁሉ በእኛም ሕይወት ውስጥ ከዳተኞች ያጋጥሙናል። ዓይነቱና ሁኔታው ይለያይ እንጂ ሁላችንም በመከዳትም ሆነ በመከዳት ልምምድ ውስጥ ስላለፍን የራሳችን የሆነ አሳዛኝ ታሪክ ይኖረናል። በጣም የምንወዳቸው "ምን ጊዜም ቢሆን እይስዩንም" ብለን ያመንባቸው ልባችንን ከፍተን የሰጠናቸው በብዙ ነገር ሀሳባችንን የጣልንባቸው ወዳጆቻችን ድንገት ተለውጠውብን ከድተውን ሲሸጉና ጠላት ሲሆኑብን ምን ያህል ልባችን እንዳዘነና እንደተሰበረ በውስጡ ያለፍን ሰዎች እናውቃለን። ክርስቶስ ፍጹምና ቅዱስ የሆነ በጣም የሚወደድ ባሕሪ ያለው ቢሆንም በእኛ ላይ ከደረሰው የበለጠ ልብን የሚሰብር መከዳት በእርሱ ላይ የደረሰበት መሆኑን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ይመስክራል። በመከዳት ውስጥ ያለውን መራራ ጽዋ የቀመሰ በላ ሆነ እኛም በምንወዳቸውና ባቀረብናቸው ሰዎች መከዳት ደርሶብን ልባችን በህዘንና በተስፋ መቁረጥ መንፈስ ሲሞላ በወቅቱ አጠገባችን ተገኝቶ ያጽናናናል።

በመከዳትም ሆነ በመከዳት ልምምድ ውስጥ ያለፍን እኛ ብቻ ሳንሆን ብዙዎች አልፈውብታል። የገዛ ወንድማቸው የትዳር ጓደኛቸው ከሥጋ ዘመዳቸው የበለጠ የሚወዱት የቅርብ ጓደኛቸው ከድተው የተለዩዋቸው በጣም የሚያሳዝን ታሪክ ያላቸውን ብዙ ሰዎች እናውቃለን። ይህንን ሀሳብ የጠቀስነው ለማኞች የወንጌልን እውነት እንዴ ከቀመሱ በኋላ የሚወዱትንና የሚወዳቸውን ጌታቸውን እንዴት ከድተው እንደሚሄዱ እንዲሁም ሌሎችን አታልለው የሚያስኬዱ ሰዎች እንዳሉ ለማሳየት እንጂ በሰዎች ማካከል የሚደርሰውን መከዳት ሰዎች እንዴት እቋማቸውንና እምነታቸውን እንደሚሰውጡ ለማሳየት አይደለም። የክርስቶስን ወንጌል አምና መቀበል የተቀበሉትን እንደያዙ መቀጠል ታማኝ ሆኖ ለመዘለቅ በጣም ከባድ ስለሆነ ራስን መካድ ይጠይቃል። አምና ዋጋ በመክፈል እስከ መጨረሻው በታማኝነት መቆም መቻል ደግሞ በሰው አፅምር ሊገመት የማይቻለውን ከፍተኛ ሽልማት ይኸውም የዘላለምን ሕይወት ያስገኛል። በዚህ ዓይነት የክርስቶስ ሕይወት ውስጥ ጸንቶ ለመኖር ከባድ ከሆነ ታዲያ እንዳንደች ክርስቶስን በጣም ቀላልና ሁሉ ነገር የሚገኝበት አድርገው ለማስተማር የሚሞክሩት ለምን ይሆን? እነዚህ "ሰዎችን ወደ ደህንነት እንጠራለን" የሚሉ አስተማሪዎች አባብሰው የእማኞችን ቁጥር በመጨመር ጥቅም እናገኛለን ብለው የሚያስቡ በመሆናቸው ነው። ጠባብ በሆነው በር አልፈው ወደ ክርስቶስ እምነት ከገቡ የወንጌልን ቃል አምነው ከተቀበሉ

በኋላ ፈታቸውን ከክርስቶስ የሚመልሱት መጀመሪያ ወድደው የተቀበሉትን ጌታ የሚከዱት እንዳንደቹም የወንጌል ጠላትና ዋና የወንጌል አሳዳጆች የሚሆኑበት ምክንያታቸው የተለያየ ነው።

ያመኑትን ከደ መሄድ በእኛ ዘመን ብቻ የሚታይ ሳይሆን በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ዘመን ውስጥ እንደነበረ ተመልክተናል። እግዚአብሔር በእንደነዚህ ዓይነቶቹ ምን ያህል ልቡ እንደሚያዝንና እንደሚሰበር ለመረዳት ወደ ጌታ ያመጣናቸው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ያሳደግናቸው እምነታቸውን ጥሰው ወደ ኋላ ሲመለሱ ምን ያህል ልባችን እንደሚያዝንና እንደሚሰበር እናውቃለን። ቆውሎስ በከዱት ሰዎች ምክንያት ልቡ በጣም እንዳዘነ በጸፋቸው መልዕክቶቹ መረዳት እንችላለን። "የቅርቤ ናቸው" የሚላቸው የአገልግሎት ተባባሪዎቹ ከድተውት በሰሜኑ መነሳቱን በተደጋጋሚ ሲገልጽ እናየዋለን።

- ◆ "ሰለ እናንተ ሁኔታ እንደ እኔ እየተጨነቅ የሚያስብ ከጢሞቴ ዎስ በቀር ሌላ ሰው የለኝም። ሌሎቹ ግን የራሳቸውን ጥቅም ብቻ ያሳድዳሉ እንጂ ሰለ ኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ግድ የላቸውም" ይላል (ፊልጵ. 2፡20-21)።
- ◆ ፊልጵስዮስ 1፡15 ላይ ደግሞ ስሜቱን ለጢሞቴዎስ ሲገልጽ "በእሴያ ያሉት ሁሉ እንደከዱኝ ታውቃለህ፤ ከእነርሱም መካከል ፈገግተኝ ሄርሞጌኔስ ይገኛሉ" ይላል (2 ጢሞ. 1፡15)። እንዲሁም ሰለ ደግሰ ሲገልጽ፤
- ◆ "ደግሰ ይህን ዓለም ወደ ተሰይቶኛል፤ ወደ ተሰሎንጭም ሄዶ አል..." ይላል (2 ጢሞ. 4፡10)።

እንዳንድ ሰዎች ቃሉን አምነው ክርስቶስን ከተቀበሉት በኋላ ቀድሞ ወደነበሩበት የሚመለሱት ወይም እስከ መጨረሻው ድረስ የማይከተሉት ለምን ይሆን? መንፈሳዊ ከህዲዎች ተለይተው የሚታወቁበት ባሕሪያቸው ምንድነው? እነዚህን ከሃዲዎችን ወደ እምነታቸው ለመመለስ መውሰድ ያልብን እርምጃ ይኖር ይሆን? ኢየሱስ ከድተውት የሄዱትን ሰዎች ወደ ራሱ መልስ ለማምጣት ያደረገው ምንድነው? በዚህ አቅጣጫ ከእርሱ የምንማረው ምንድነው? በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 6 ላይ በሰፊው የተጻፈው ታሪክ መንፈሳዊ ከህዲዎች ተለይተው የሚታወቁበትን ሰዎች በምን ምክንያት እንደሚከዱ እንዲሁም ኢየሱስ ሰዎች ሲከዱት ምን ያደርግ እንደነበረ ታሪኩን ብንመረምር ሰፊ ትምህርት እናገኛለን። እንዳንድ አማኞች ጸንተው እንዲቆዩ አምነው የተቀበሉትን ይዘው እንዲዘልቁ እንዳንድ ሁኔታዎችን ብናመቻችላቸው እንዲሁም ሊያደናቅፋቸው ይችላሉ ብለን የምናስባቸውን እንቅፋቶች ሁሉ ብናስወግድላቸው እውነተኛ አማኞች ካልሆኑ በስተቀር በመጨረሻ እንዳንድ ሁኔታዎች ሲያጋጥማቸው መከዳታቸው አይቀርም።

2. የሐሰት ትምህርት ሊፈጠር የሚችልበት ምክንያት

ሀሰተኛ መምህራንና እንዲሁም ሀሰተኛ ትምህርት በቅሎ ሊያድግ የሚችልበት እንዲሁም አማኞች ወደ ስህተት ትምህርት የሚላቡበት ምክንያት ምን ይሆን? እንደኛውና ትልቁ ምክንያት ቤተ ክርስቲያን ምዕመናኖቿን እንደሚገባው የመጠበቅ ኃላፊነቷን መወጣት ስለሚያቅታት ወይም ችላ ስለሚታል ነው። የአዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያን አሁን ካለችው ቤተ ክርስቲያን በብዙ አቅጣጭ ትለያለች። በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች ልዩ ልዩ ሰደትና መከራ ሲደርሰባቸው እርስ በርሳቸው ይደጋገፋ ነበር። ለክርስቶስ የክብራቸውም መስጠት እውነተኛና ክልብ የወጣ ነበር። አማኞች አንድ ዓይነት እምነት አንድ ዓይነት ተስፋና እንዲሁም እርስ በርሳቸው ጽኑ የሆነ ሕብረት ነበራቸው። በሕይወታቸው አንዳንድ ፈታኝ የሆነ ነገር ሲያገጥማቸው ምንም ያህል ዋጋ ሲያሰክፍላቸውም ለክርስቶስ ያላቸው ታማኝነትና ጽናት እጅግ በጣም የሚደነቅ ነበር። የዛሬዋ ቤተ ክርስቲያን ግን ከጥንቷ ቤተ ክርስቲያን በብዙ አቅጣጭ በጣም ትለያለች። የዓለሙን ዓይነት ማሕበራዊ ተቋም ይዛ አባላቿን ለማዘናናት ጥረት የምታደርግ ትመስላለች። እንደ አዲስ ኪዳንዋ ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስን እውነተኛ ገጽታ የሚያሳዩና ስሙን የሚያስከብሩ ጥቂት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያናት ቢኖሩም ለብዛኛዎቹ ግን የተጠሩበትን ዓላማ በተለያዩ ምክንያት የላቱ ወይም የረሱ ይመስላሉ። አማኞች ወደ ዘመኑ የሀሰት ትምህርቶች የሚላቡበት የተለያዩ ምክንያት አላቸው።

(1) በሕብረተሰቡ ውስጥ ሰውን መካከላዊ (ቁንጮ) የማድረግ ፍልስፍና (humanism) እምነት በተስፋፋበት በአሁኑ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ይህን ክመሰለ ፍልስፍና ራሷን ለመጠበቅ አቅም ያጣች ትመስላለች። ይህን ዓይነቱ ፈታኝ ነገር ቤተ ክርስቲያንን በግልጽ ሲያጋጥማት የክርስቲያኖች በሙሉ መስጠት ሊቋቋሙት ሲገባ በእምነታቸው ደካማ ሆነው እየተልፈሰፈሱ ሲወድቁ ይታያሉ። መጽሐፍ ቅዱስን እንደ እግዚአብሔር ቃል ያልተቀበሉ አብያተ ክርስቲያናት ለውን መካከላዊ (ቁንጮ) የማድረግ ፍልስፍና (humanism) ላላቸው ትክክለኛ የሆነ መልስ መስጠት አቅም ያንሳቸዋል። በዚህ ምክንያት አማኞች ይህንን ፍልስፍና ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ጋር ቀላቅለው ለመያዝ ይሞክራሉ።

(2) በመንፈሳዊ አቋማቸው ልልነትን የሚያሳዩ የዓለምን ፍልስፍና ለሚያራምዱ ወንጌልን በእውነትና በሥልጣን ለማይሰብኩ አብያተ ክርስቲያናት የመጽሐፍ ቅዱስ እስፈላጊነት (መካከለኛነት) ጎልቶ መታየቱ እየቀረ የመጣ ይመስላል። ከዓለም ጋር ተግባብተና ተሰማምቶ መኖርን እንጂ ስለ ክርስቶስ ልዩ ሆኖ መቆምን አይፈልጉም። ይህንን በሚመስሉ አብያተ ክርስቲያናት

ናት ውስጥ ያሉ አባላችን መንፈሳዊ መመሪያ ከቤተ ክርስቲያን መሪዎቻቸው መቀበል ያዳግታቸዋል። በዚህ ምክንያት አንዳንዶች ጥያቄ ለሆነባቸው ነገር መልስ ፍለጋ ፈታቸውን ወደ ሌላ ስፍራ ስለሚያዙሩ በቀላሉ ለሀሰተኞች አስተማሪዎችና ትምህርታቸው የተጋለጡ እየሆኑ ይመጣሉ።

(3) በአንዳንድ አካባቢ ያሉት አብያተ ክርስቲያናት በዓለም ውስጥ ከሚካሄዱ ነገሮች ቀለ በቀለ ገለልተኛ እየሆኑ ሲመጡ ይታያሉ። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ አጥብቀው የያዙ አብያተ ክርስቲያናት የእምነት ለዘብተኛነት ለቤተ ክርስቲያን ሕልውና እደገኛ መሆኑን መገንዘባቸው መልካም ሲሆን በዓለም ውስጥ ከሚከናወኑ ሁኔታዎች ፈጽሞ ራሳቸውን ማራቃቸው ግን አንዳንድ ጉዳዮችን ማስከተሉ አልቀረም። ቤተ ክርስቲያንን የሚገዳደረውን አንዳንድ እንቅስቃሴዎችን ጠንክሮ በመቋቋም ፈንታ ራሳቸውን ከሁኔታው ፈጽመው ያሸሻሉ። አንዳንዶች በዓለም ውስጥ መኖራቸውን እንኳን የረሉ ይመስላሉ። በአንዳንድ አቋማቸው የአዲስ ኪዳን ፈረሳውያንን ይመስላሉ። በዚህ ዓይነት ራሳቸውን ፈጽሞ ከዓለም ያስወጣሉ። ይህን ሲያደርጉ የምዕመናኖቻቸውን የሰሜት የሰነ ልቦናና መንፈሳዊ ፍላጎት ማሟላት አንዳለባቸው የተዘናጉ ይመስላሉ። አያሱስ በዘመኑ ለነበሩት ፈረሳውያን 'አንዳንድ የማያስፈልጉ ነገሮችን ሲያጠብቁ ጥና የሆኑትን ነገሮች ችላ አንዳሉ አላሳዩቸው ነበር'። "...ከአሁን-ድረገ ከእነዚህ ስሜት በሥራት እየሰጣችሁ በሕገ ውስጥ ጥንኛ የሆኑትን ግለትም ፍትሕን ምሕረትንና ታማኝነትን ግን ጎታችኋልና፤ እነዚያን ሳትተው እነዚህን ግድረግ በተገባችሁ ነበር" አላቸው (ማቴ 23:23)። ይህንን በሚመስል ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ አማኞች በቤተ ክርስቲያናቸው በዓለም ውስጥ ለሚፈጠሩት አንዳንድ ሁኔታዎች ጥያቄያቸውን የሚመልሰላቸው ሲያጡ ከሌላ ስፍራ መልስ መፈለግ ይጀምራሉ። ያኔ ከሀሰተኛ አስተማሪዎች እጅ ይወድቁና ትክክል ያልሆነ ትምህርት መቀበል ይጀምራሉ።

(4) ሌላው ችግር አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ለምዕመናኖቻቸው መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያውቁ በቂ የሆነ ጥናትና መመሪያ አይሰጡም። በተለይ በአገራችን በአሁኑ ጊዜ ትኩረት የሚሰጠው የአምልኮት ሞቅታ ብቻ ስለሆነ ሕዝቡ መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባው አይማርም። የማይማርበትም ምክንያት ሕዝቡ አለመፈለጉ ብቻ ሳይሆን ብቃት ያላቸው አስተማሪዎች በመጥፋታቸው ነው። እውነቱ ግን ችሎታ ያላቸው አስተማሪዎች ስለሌሉ ሳይሆን ረጋ ብለው የሚያስተምሩ ከሆነ "መንፈስ ቅዱስ የለባቸውም" ተብለው የሚፈልጋቸው ሰው ባለመኖሩ ነው። ሀሰተኞች

መምህራን ከመጽሐፍ ቅዱስ እየጠቀሱ ስለሚያስተምሩ ትምህርታቸው መጽሐፍ ቅዱስን በደንብ ለማያውቁት ትክክል ይመስላል። ችግሩ ያለው የሚጠቅሱት ቃል ላይ ሳይሆን የሚሰጡት ትርጉም ላይ ነው። እንደረዳቸውና ለዓላማቸው እንዲመቻቸው አድርገው ስለሚተረጉሙት በሥርዓቱ መጽሐፍ ቅዱስን ያላጠኑትን በቀላሉ ማታለልና ማወናበድ ይችላሉ።

3. ከውጪያቸው ጸድቅ ስለሚመስሉ ብዙዎቹን ያታልላሉ

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሀሰተኛ መምህራን በየዘመናቱ ተነስተው እንደነበረ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ይመሰክራል። በክርስትና እምነት ውስጥ ተደባልቀው ስመግባት የሞከሩ እምነቶችና ፍልስፍናዎች ጥንት ብቻ ሳይሆን ሃራም አሉ። አብዛኛዎቹ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በሀሰት ትምህርታቸውና ትንቢታቸው ከመስመር ያሰወጡ ከፍተኛ ጉዳት ውስጥ የከተቁ ናቸው። በእሁኑ ዘመን ያሉትን የሐሰተኞች ነብያትና መምህራን እውነተኛ መስያቸውን በይቶ ለማወቅ በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩትን የሐሰተኞች ነብያትንና መምህራንን ባሕሪ ማወቅ ይጠቅማል።

በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት የሞራል ውድቀት የሚታይባቸው እንደነበሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ይመሰክራል። ሀሰተኞች ነብያትና ሀሰተኞች መምህራን ከውጪ ጥሩ መስለው ይታዩ እንጂ ከውስጣቸው በጣም የተበላሸ ሕይወት የሚኖሩ ነበሩ። በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩት ነብያት ሰነራዎች እንደ ነበሩ በኢሳያስ መጽሐፍ ተጠቅሷል።

➔ “ነብያቱና ካህናቱ እንኳ በክረው ይንገደገዳሉ ብዙ ወይን ጠጅና የሚያበክርም ጠንካራ መጠጥ ስለጠጡ አዕምሯቸው ታወቀ ይሰነክላሉ ነብያቱ በክረው ከመደናበራቸው የተነሳ እግዚአብሔር የገለጠላቸውን ራዕይ አያስተውሉም፤ ካህናቱም እጅግ ስለሚበክሩ ለሚቀርባቸው ጉዳይ ተዘግው ውሳኔ መስጠት አይችሉም” (ኢ.ሳ. 28፥8)።

ኤርምያስም፤ ነብያቱ የሞራል ውድቀት እንደነበረባቸው አልሸሸገም።

➔ “...እነርሱ ያመነዘራሉ፤ ሀሰትም ይናገራሉ፤ ሰዎችን ለክፉ ነገር ያነጣጥሩ፤ ከዚህም የተነሳ ሕዝቡ ክፉ ነገር ከማድረግ ሊቆጠቡ አልቻሉም። ስለዚህ እነርሱ በእኔ ዘንድ እንደ ሰዶምና እንደ ጎሞራ ሕዝብ ይበልጥ የከፉ ናቸው” ይላቸዋል (ኤር. 28፥14)። ይቀጥላል፤

➔ “...በሀሰት የተሞላ ሕልማቸውን የሚናገሩ ነብያትን እጠላለሁ፤ ይህን ሕልም እየተናገሩ ሀሰት በተሞላ ትምክህታቸው

ሕዝቤን ከእውነተኛ መንገድ ያወጣሉ፤ አልላክሳቸውም፤ ወይም ሂደላችንን አላልሳቸውም፤ ለሕዝቡም የሚለጡት ጥቅም የለም፤ እኔ እግዚአብሔር ይህን ተናግራለሁ” ይላል (ኤር. 28፥32)።

ሀሰተኛ ነብያትና ሀሰተኛ መምህራን ሰውን ወደ እግዚአብሔር በማሰጠጋት ፈንታ የበለጠ የሚገፉ (የሚያሸኹ) ናቸው። የሚተነብዩት ትንቢት ከእግዚአብሔር የተቀበሉት ሳይሆን ከራሳቸው የመጣ በመሆኑ ትንቢታቸው የማይፈጸም እንደሆነ የታወቀ ነው። በዚህ ምክንያት እነርሱንም ሆነ የሚተነብዩትን ትንቢት መፍራት እንደሌለባቸው መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል።

➔ “አንድ ነብይ የሚናገረው የትንቢት ቃል ከእግዚአብሔር ያልተሰጠ መሆኑን በምን ለይተን እናውቃለን? በማለት ትደነቁ ይሆናል። አንዳች ነብይ በእግዚአብሔር ስም ትንቢት ተናግሮ ቃሉ ሳይፈጸም ቢቀር፤ ያ ትንቢት ከእግዚአብሔር የተሰጠ አይደለም፤ ያም ነብይ ትንቢቱን የተናገረው በገዝ ሥልጣኑ ስለሆነ ልትፈሩት አይገባም” ይላል (ዘጸ. 18፥21-22)።

በአዲስ ኪዳን ዘመንም የነበሩት ሐሰተኞች መምህራንና ነብያት እንደ ጥንቶቹ የተበላሸ ባሕሪና አቋም እንደ ነበራቸው ይሁዳ ሲገልጽ፤

➔ “እነዚህ ሰዎች ሁልጊዜ የሚያገረመርሙና በምንም ነገር የማይደሰቁ ናቸው፤ የራሳቸውን ክፉ ምኞት የሚከተሉ ናቸው፤ እፋቸው በትዕቢት ቃል የተሞላ ነው፤ የራሳቸውን ጥቅም በመፈለግ ሰውን ይለግመጣሉ” ይላል (ይሁዳ ቁ. 18)።

➔ ከላይ ከፍ ብሎ ደግሞ፤ “...እንዳንድ ሰዎች ወደ እናንተ ሸልከው ገብተዋል፤ እነርሱ የሉምላካችንን ጸጋ በሴሰኝነት የሚለውጡ ኃጢአተኞች ናቸው፤ እርሱ ብቻ ገዥያችንና ጌታችን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስንም ይክዳሉ” ይላል (ይሁዳ ቁ. 4)።

ሐሰተኞች መምህራን ከውጪ ሲታዩ ጸድቅ ይምስሉ እንጂ ከውስጣቸው እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕሪ የማይታይባቸው፤ የሕይወት መመሪያ የሌላቸው፤ ሀቀኝነት የሳደላቸው፤ ለእግዚአብሔርም ሆነ ለሰው እውነተኛ የሆነ ፍቅር የሌላቸው፤ ቅድስና የማይታይባቸው ናቸው። ክርስቲያን መሰለው ይቅረቡ እንጂ ከክርስቶስ ጋር እውነተኛ የሆነ ግንኙነት የሌላቸው ናቸው። የሐሰተኞች መምህራን እውነተኛው ባሕሪያቸው በከፊል ከላይ የተመለከትነውን ይመስላል። ስለ ጸጋ ብዙ ያወራሉ፤ ነጻነትን ለብዙዎች ተስፋ ይገባሉ፤ ራሳቸው ግን በተዘረጋላቸው ጸጋ የማይጠቀሙ፤ እንዲሁም በኃጢአት የታሠሩ የኃጢአት ባሪያዎች ናቸው።

→ ንጻ ትወጣላችሁ እያሉ ተስፋ ይሰጣሉ። እነርሱ ራሳቸው ግን የኃጢአት ባሪያዎች ናቸው፤ ምክንያቱም ሰው ሲሸነፍ ላሸና ራሱ ባሪያ ሆኖ ይገዛል” ይላል (ኤፕ. 2፡19)።

ሐሰተኞች መምህራን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ ኖሯቸው ያሉትም ራሱን በሚጣፍጥ ምሳሌቸው ስለ ጸጋውና ስኬቱ ብቻ ወሰን ስላለው ነጻ ነት ይናገራሉ። ብዙ ተከታይም አሏቸው። እነርሱ ራሳቸው ግን በፍትወታቸው የተቃጠሉ ናቸው። እውነተኛው ማንነታቸው በብዙዎች ዘንድ የታወቀ አይደለም። አንዳንዶቹ የሃይማኖት ካባ በመደረግ የሃይማኖት ቋንቋ ጥሩ አድርገው በመጠቀም እውነተኛውን ማንነታቸውን ይሸፍናሉ። ቅዱስ መስለው ለመታየት ይሞክሩ እንጂ የሥጋ ሥራዎች ሁሉ ይኸውም “...ዝሙት ርክሰት መዳ ራት ጣዖትን ማምለክ ግርት ጠላትነትን ንትርክት ቅንጉልትን ቁጣት ራስ ወዳ ደትት መለያየት አድመኛት...” (ገላት. 5፡19-21) በእነርሱ ሕይወት ውስጥ የሚታይባቸው ናቸው። ራሳቸውን በጥሩ ሁኔታ ሸፋፍነው የሚያቀርቡ ስለሆነ እነዚህ የሥጋ ሥራዎች በግልጽ አይታዩም ይሆናል። የሃይማኖት ካባቸውን የሚደርሱት እግዚአብሔርን ደስ ለማለት ሳይሆን በሰው ዘንድ ምስጋናና መልካም ስምን ለማትረፍ አንዲሁም እውነተኛው ማንነታቸው እንዳይታወቅ ለማድረግ ነው።

ሀሰተኞች መምህራን መጀመሪያ ላይ ሰውን ሲቀርቡ በደንብ ላላወቃቸው ሰው አደገኛ የሀሰት እስተማሪዎች መስለው አይታዩም። ሃገር ግን ለቤተ ክርስቲያን ደህንነት የሚያሰጡና የሚቆረቆሩ መስለው ይቀርባሉ። እውነተኛው ማንነታቸው ሲገለጥ ግን ለቤተ ክርስቲያን የሚቆረቆሩና የሚያሰቡ ሳይሆኑ ቤተ ክርስቲያንን ለግል ጥቅማቸው የሚያውሉ እንደሆኑ ይታወቃል። እውነተኛው ባሕሪያቸው እንዳይታወቅ ከላይ የመንፈሳዊነትን ካባ ይደርቡ እንጂ እውነተኛው ዓላማቸው እውነተኞቹን ከእውነት መንገድ ለማስወጣት የተነሱ መሆናቸው ግልጽ ነው። ይሁዳ “...የአምላካችንን ጸጋ በሲሰኛነት የሚለውጡ ኃጢአተኞች ናቸው፤ እርሱ ብቻ ገዢያችንና ጌታችን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስንም ይክላሉ” ይላቸዋል (ይሁዳ ቁ. 4)። ከውጪ ሆነው በግልጽ እውነትን ከሚቃወሙ ሰዎች ይልቅ እነዚህ ከውስጥ ሆነው የተንከል ሥራቸውን የሚሠሩት የበለጠ አደገኞችና አላጠበቃዎች ናቸው። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሐሰተኞች መምህራንና እውነትን የሚሸቃቅጡ በግልጽ ተቃውሟቸውን ከሚያሳዩት የበለጠ ብዙዎችን የማደናገር አቅም ያላቸው ናቸው። ከጥንት ዘመን ጀምሮ ቤተ ክርስቲያንን አደጋ ላይ የሚጥሉ ከውጪ የሚመጡ ሳይሆኑ ከውስጥ የበቀሉ ናቸው። ክርስቲያን በመባል ይታወቁ እንጂ የክርስትናን እውነት የሚቃወሙ ናቸው። ይሁዳ “ሸል ከው የገቡ” አስተማሪዎች ሲል በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የተፈጠረውን ችግር ተመልክቶ ሳይሆን በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት የተፈጠረውን ችግር ተመልክቶ ነው። ወንጌል በደረሰባቸው ሥፍራዎች ሁሉ ሰይጣን በሐሰተኞች መምህራን አማካኝነት እንክርዳዱን ወይም የሐሰት ትምሕርቶችን ይዘራል።

“የእውነት” ጠላት የሆነው ዲያብሎስ ገና ከመጀመሪያው ጀምሮ በምድረ ገነት ውስጥ የእግዚአብሔርን የእውነት ቃል ለመቀልበስ ያልተናገረውን እንደተናገረ አድርጎ ለማቅረብ መከራ እንዳደረገ እናውቃለን። ሰይጣን በዚህ እውነትን በመቀልበስ የተንከል ሥራው ከጥንት ጀምሮ ብዙ የእግዚአብሔርን ሰዎች አሳስቶ ከመስመር እስመጥቷል። እግዚአብሔር ያልተናገረውን እንደተናገረ አድርጎ እስመስሎ በማቅረብ የተንከል ሥራውን በአዳምና በሔዋን ላይ ለመጠቀም መከራ አድርጓል። ተቆርቋሪ መስሎ ሔዋንን “በአትክልቱ ቦታ ካሉት ዛፎች ሁሉ ፍሬ እንዳትበሉ በእርግጥ እግዚአብሔር አገዛዛችኋል?” ሲል ጠየቃት (ዘፍ. 3፡2)። እግዚአብሔር እንዳይበሉ የከለከላቸው በአትክልቱ ቦታ ካሉት ዛፎች ፍሬ ሁሉ ሳይሆን ክፉውንና ደጉን ከምታስታውቀው ዛፍ ፍሬ ብቻ ነበር። እዚህ ላይ ሰይጣን ያቀረበላት ጥያቄ ተንከል ያዘለ መሆኑን ሔዋን በትክክል ሳትረዳም ጥሩ የሆነ መልስ ሰጥታለች። “በአትክልቱ ቦታ ካሉት ዛፎች ፍሬ ልንበል እንችላለን” (ዘፍ. 3፡3) በማለት እግዚአብሔር እንዳይበሉ ከከለከላቸው የዛፍ ፍሬ በስተቀር ከሌላው መጠላት እንደሚችሉ ነገረችው።

የእውነት ጠላት የሆነው ዲያብሎስ በተለመደው የተንከል ሥራው በግ መሳይ የሆኑ ተከላዎችን በመጠቀም እግዚአብሔር ያልተናገረውን እንደተናገረ አድርጎ ማቅረብ በብሉይ ኪዳን ዘመን ብቻ ሳይሆን በአዲስ ኪዳን ዘመንም በደሙ የዋጁትን የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን ለማሳሳት ከፍተኛ ጥረት ያደርግ ነበር። የጳውሎስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች ጳውሎስ መጀመሪያ ከስበከላቸው ውጪ የተለየ ሌላ ወንጌል ስምተው እንዳንድ ክርስቲያኖች ቀደም ሲል አምነው የተቀበሉትን እውነተኛ ወንጌል ተሎ መጣላቸው አስደንቆት “በክርስቶስ ጸጋ የጠራችሁን እርሱን ትታችሁ ወደ ተለየ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ መዘራችሁ ይንቆኛል?” (ገላት. 1፡6) አላቸው። ጳውሎስ መጀመሪያ ከስበከላቸው ወንጌል ውጪ እንዲወጡ ምን እንዳደረጋቸው ከጠየቃቸው በኋላ ወደ ፊት ከእውነተኛው ወንጌል ውጪ ማንም ቢሰብከላቸው መቀበል እንደሌለባቸው አስጠነቀቃቸው። “...እኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መልአክም እንኳ ቢሆን እኛ ከስበከንላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰብከንላችሁ የተረገመ ይሁን?” (ገላት. 1፡8) አላቸው። እነዚህ በግ መሳይ ተከላዎች ወይም ሐሰተኞች መምህራን በተሳሳተ ትምሕርታቸው ያውኩ የነበሩት ገላትያ ቤተ ክርስቲያንን ብቻ ሳይሆን በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ተመሳሳይ ችግር ይፈጥሩ ነበር። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያንን መሪዎችን “መንፈስ ቅዱስ እናንተን የመንጋው ጠባቂ አድርጎ ሸሞአችኋል። እንግዲህ ለራሳችሁና ለመንጋው ተጠንቀቁ፤ ጌታ በገዛ ደሙ የዋጁትን ቤተ ክርስቲያን ጠብቁ። እኔ ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ እንደ ተከላ ጫካኞች የሆኑ ሰዎች እንደሚገቡባችሁ ዐውቃለሁ። እንዲሁም አንዳንድ ሰዎች ከመከላቸው ተነሥተው ጠማማ ትምህርት በማስተማር ብዙ አማኞችን ወደ እነርሱ ይሰጣሉ” (የሐዋ. 20፡28-30) በማለት እንዲጠነቀቁ የመከራቸው።

የሀሰተኛ ትምህርት መምህራን ከውጪ የመጡ ብቻ ባይሆን ከቤተ ክርስቲያን ውስጥ የበቀሉ በመሆናቸው ጳውሎስን በጣም ያሳስበው ነበር። “...ጨካኞች የሆኑ ሰዎች እንደሚገቡባችሁ እውቃለሁ” ብሎ የተናገረው እንደ ትንቢት ቃል እውነት ሆኖ ተፈጽሟል። በአንደኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ላይ ሐዋርያው ዮሐንስ ባየው ራዕይ ላይ ስሌፊሱን ቤተ ክርስቲያን “ሥራህን ጥረትህን ትዕግሥትህን ዐውቃለሁ፤ ከፋቸውን ልትታገኙባቸው እንዳልፈቀደህ ሐዋርያት ላይሆኑ ሐዋርያት ነን የሚሉትን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው ዐውቃለሁ” (ራዕ. 2:2) አስ፤ እንዲሁም ዝቅ ብሎ “...እኔ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሥራ ጠልተሃል” (ራዕ. 2:6) ሲል፤ ሐሰተኛ መምህራን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከፍተኛ እንቅስቃሴ ያደርጉ እንደነበረ ያሳያል። የኒቆላውያን ትምህርት የዚያ ውጤት ሲሆን የሌፊሱን ቤተ ክርስቲያን ይህንን ትምህርት ባለመቀበላቸው ሲመስጉ እናያለን። ጳውሎስ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 20 ላይ ደግሞ “...ለመንጋው የማይራራ እንደ ተኩላ ጨካኞች...” የሚላቸው የሐሰት ትምህርት መምህራንን እንደሆነ ግልጽ ነው። እነዚህ የሐሰት መምህራን ከውጪ የመጡ ላይሆኑ ከውስጥ የበቀሉ ቢሆኑም እውነተኛ ለውጥ ያላገኙ አስመባይ ክርስቲያኖች እንደ ነበሩ ደጋግመን ገልጽናል። ሐዋርያው ዮሐንስ “እነርሱ የወጡት ከእኛ መካከል ነው። ይሁን እንጂ ድሮውንም ከእኛ ወገን አልነበሩም። ከእኛ ወገን ቢሆኑም ኖሮ ከእኛ ጋር ጸንተው በኖሩ ነበር። ነገር ግን ሁሉ ከእኛ ወገን አለመሆናቸው እንዲታወቅ ከእኛ መካከል ተለይተው ወጥተዋል” (1 ዮሐ. 2:19) ሲል፤ ከውስጥ የበቀሉ መሆናቸውን ብቻ ባይሆን ያልተለወጡ መሆናቸውንም ያረጋግጥልናል።

4. ሀሰተኛ ትምህርት ወደ ቤተ ክርስቲያን ሾልኮ እንዴት እንደሚገባ ከታሪክ እንማር

ከሁለተኛ ምዕተ ዓለም (100-199) ጀምሮ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በአረማውያን የተጠላችና የተጠቃች ነበረች። ድል አድራጊው የሮማ መንግሥት የተለያዩ ሃይማኖት ያላቸውን ሕዝቦች ድል አድርጎ በእንድ ላይ ያስተዳድርና ይመራ ነበር። በወቅቱ ከነበሩት የተለያዩ ሃይማኖቶች መካከል የክርስትና ሃይማኖት በጣም የተጠላ ነበር። በሁለተኛው ምዕተ ዓለም (100-199) በተፈጥሮ አማካኝነት ብዙ ክፉ ነገሮች ይኸውም ጎርፍ፤ የመሬት መንቀጥቀጥ ስብሰባ ተደርሶ ስለነበረ፤ ሕዝቡ ይሄ ሁሉ ጥፋት የሚደርሰው በክርስቲያኖች ምክንያት “አማልክት” ተቆጥተው ያመጡት ነው ብለው ያምኑ ነበር። አረማውያን በወቅቱ ለሚደርሰው ጥፋት ሁሉ ሌላ የሚሰጡት ምክንያት አልነበራቸውም። ምክንያት ያደረጉት አዲሱን የክርስትናን ሃይማኖት ነበር። በዚህ ምክንያት ክርስቲያኖችን በጣም ይጠላቸው ነበር።

ሌላው ክርስቲያኖችን የተቃወሙበት ምክንያት “በእግዚአብሔር የማያምኑ አምነት የሌላቸው እንዲሁም ሰው-በላ (ካኒባልስ)፤ አስማትን የሚለማ መዱ ናቸው” ብለው ያምኑ ስለነበረ ነው። ክርስቲያኖች “በእግዚአብሔር አያምኑም ወይም ሃይማኖት የላቸውም” የተባሉበት ምክንያት እንደ አረማውያን ቤታቸው ውስጥ ጣዖት ስለሌላቸው ነበር። “ሰው-በላ” ያሏቸውም ደግሞ “የጌታን ሥጋና ደም መብላትና መጠጣት” የሚለውን ትምህርት ስለሚያስተምሩ ነበር።

ክርስቲያኖች የተጠሉበት ሌላው ምክንያት በነበራቸው የሥነ ምግባር እቋም ከተቀሩት ሕዝቦች የተለዩ በመሆናቸው ነበር። “ጭካኔ ያለበትን ሰዎች ያልደረሰላቸው በሚገደሉበት ትዕይንት ላይ እንገኝም” በማለታቸው ነው። እንዲሁም አረማውያን ትክክል ነው ብለው በተቀበሉት በሥጋ ፍትወት ውስጥ መተባበርን፤ አግባብ ባልሆነ መንገድ ሀብት መሰብሰብን በመቃወማቸው ነው። አረማውያን የሚያመልኩትን ጣዖታት እየሠሩ የሚሸጡትን ስመስዋዕት የሚያቀርቡትን እንስሳት የሚያዘጋጁትን ሰዎች የክርስትና እምነት ተከታዮች ይቃወሟቸው ስለ ነበር ነው (ዮሐ. 19:24)።

በቀድሞ ክርስቲያኖች ላይ ይደርስ የነበረው ተቃውሞ ከቅርብና ንረቤቶቻቸው ከነበሩት ሰዎች ብቻ የሚመጣ ላይሆን ከምሁራን፤ ከተማሩ ሊቃውንትና ከቤተሰብ ጭምር ነበር። የግሪክ ምሁራን የጥንት ክርስቲያኖችን ሰላላቸው እምነት ይኸውም ስለ ጸጋ፤ ስለ አዲስ ልደት፤ ስለ መንግሥተ ሰማይ፤ ስለ ዘላለማዊ ሕይወት፤ እንዲሁም መጽሐፍ ቅዱስ ስላለው ኃይልና ሥልጣን በማቃሰል እየተናገሩ ያፈዙባቸው ነበር። ክርስቶስ ሰው መሆኑን ይፈጽማቸው ስለነበረው ተአምራትና እንዲሁም ስለ ትንሳኤው እየተቸ መቀለጃና መባቂያ ያደርጓቸው ነበር። የቀድሞ ክርስቲያኖች አሕዛብ በነበሩ ፈላስፋዎች ይስዘርባቸው ለነበረው ተቃውሞ እጃቸውን አጣምረው በመቀመጥ ዝም አላሉም። ስጥያቄያቸው ሁሉ መልስ ይሆናል ብለው የሚያስቡትን ሀሳብ በጽሁፍ አዘጋጅተው መልስ ይሰጡ ነበር። ይህን ዓይነት የጽሁፍ መልስ “አፖሎጂስ” (Apologies) ብለው ይጠሩት ነበር። ከፍተኛ ትምህርት የነበራቸው ክርስቲያኖች፤ አንዳንድ አህጉር የነበሩ ፈላስፋዎች፤ “ክርስቲያኖች ከወዲያችሁ ሥነ ምግባር የሌላቸው ሰው-በላዎች ናቸው ብለው ለሚነቅሏቸውና ለሚቀልዱባቸው ሁሉ መልስ እንዲሆን ጽሁፍ አዘጋጅተው ያወጡ ነበር። ያም ጽሁፍ በተለያዩ ሲሚናር ውስጥ ከፍተኛ ውይይት ይደረግበት ነበር። በክርስቲያኖች ላይ ለሚቀርበው ነቀፋ ሁሉ መልስ ይሰጡ ነበር።

የጥንት ክርስቲያኖች መከራቸው በመነቀፍ ብቻ እሳቢቃም። በወቅቱ ክርስቲያኖች በሕግ የተከለከለ ሃይማኖት ይለማመዱ ስለነበረ፤ የሮም መንግሥት ያሳድዳቸው ነበር። የሮማው ንጉሥ እንደ አምላክ ይመልከ ስለነበረ፤ ክርስቲያኖች ንጉሡን እንደ አምላክ እናመልከም በማለታቸው፤ ሮማውያን ንጉሣቸው በክርስቲያኖች ምክንያት ኃይሉንና ሥልጣኑን እያጣነው ብለው ይናገሩ ነበር። የሮምን ከብር መልስ ስመተካት፤ የሮም መንግሥት ክርስቲያኖች ሁሉ እምነታ

ቸውን እንዲከዱ፤ "እምቢ" ቢሉ ግን ከፍተኛ ቅጣት የሚደርስባቸው መሆኑን አዋጅ አወጡ። በ3ኛው መቶ ክፍለ ዘመን የንጉሡን ክብርና ሥልጣን ለመመለስ ከፍተኛ የተቀናጀ ስደት በክርስቲያኖች ላይ ይደረግ ነበር። ክርስቲያኖችን በማሳደድ የርም ክብር እንደማይመለስ ሲረዱ ስደቱን በማቆም የሚፈልጉትን ለማግኘት ወስኑ።

በክርስቲያኖች ላይ ተነስቶ የነበረው ስደት ክርስቲያኖችን አላጠፋቸውም። ስደት ቤተ ክርስቲያንን እንደጠቀማት ሁሉ፤ ከስደት ነጻ መሆን ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ጎድቷታል። በሰም ብቻ ክርስቲያን የሆኑት በዙዞ ሐሰተኛ ትምሕርት ወደ ቤተ ክርስቲያን ቀስ በቀስ መግባት ጀመረ። የመጀመሪያዎቹ ከዚህ በፊት እንደ ገለጽነው "ጁዲየዘርስ" የተባሉት ናቸው። እነዚህ ሐሰተኞች አስተማሪዎች እንድ አይሁድ ያልሆነ ሰው ወደ ክርስትና ለመምጣት ቢፈልግ መጀመሪያ አይሁድ መሆን አለበት፤ ወይም የሙሴን ሕግ መፈጸም አለበት የሚሉት ናቸው። ይህንን ችግር ለመፍታት የመጀመሪያው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጉባኤ አዲስ-ሳሌም ላይ ተደረገ (የሐዋ. 15፥1-35)። በዚህ ስብሰባ ላይ የጳውሎስ ቃል ድጋፍ አገኘ። ጁዲየዘርስ ክርስትናን ከሙሴ ሕግ ጋር ለመቀላቀል ያደረጉት ሙከራ ሳይሳካባቸው ቀረ። ይሁን እንጂ ትምህርታቸው ፍጹም አልጠፋም። የሙሴን ሕግ ከክርስትና አምነት ጋር ለመቀላቀል እንደሞከሩት ሁሉ፤ ኖስቲኮች ደግሞ ፍልስፍናን ከክርስትና እምነት ጋር ለመቀላቀል የሞከሩት ናቸው።

የሐሰት ትምሕርት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊያድግ ወይም በጣም ሊስፋፋ የቻለበት እንደኛው ምክንያት፤ የክርስትና እምነት በተፋጠነ ሁኔታ በማደጉ ነው። በመጀመሪያው ሦስት መቶ ዓመት ውስጥ የክርስትና እምነት በጣም ተስፋፋ ነበር። የክርስትና እምነት በኃይል ያደገበትም ምክንያት፤ የአረማውያን ሃይማኖት የሰዎችን የውስጥ ጥማት ማርካት ስላልቻለ ነው። እንዲሁም ክርስቲያኖች የመጽሐፍ ቅዱስን አውነት በጥሩ ሁኔታ ማቅረብ ለመቻላቸው ነበር። ክርስቲያኖች የሚሰጡትን ስብከት በግል ሕይወታቸው ኖረው በማሳየትና፤ ለእምነታቸው ሲሉ ሞትን በድፍረት ይቀበሉ ስለነበረ፤ ብዙ ሰዎች ወደዚህ እምነት ይሳቡ ነበር። ታዲያ "ዕድገት የክርስትና እምነትን እንዴት ይጎዳል?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ሁለት ዓይነት ዕድገት አለ። አንደኛው ትክክለኛው ሲሆን፤ ሁለተኛው ግን የተሳሳተ ዕድገት ነው። የተሳሳተ ዕድገት የምንለው፤ ሰዎች ሕይወታቸው ሳይለወጥ በክርስቶስ ሳያምኑ፤ ቤተ ክርስቲያን መመላለስ ስለሚችሉ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት ሰዎች ቁጥር መጨመሩ ብቻ እንደ ዕድገት ስለሚቆጠር ነው። የማያምን ሰው በውሃ ሲጠመቅ፤ ክርስቲያን ስለሚመስል፤ ያ እንደ ዕድገት ሊቆጠር ይችላል። በአሁኑ ጊዜም ብዙ ሥፍራ የምናየው ዕድገት ይህንን ይመስላል። ቤተ ክርስቲያን የሚመጣው ሕዝብ ቁጥር ሲበዛ፤ እምልኮቱ ሞቅ ሲል፤ ዕድገት መስሎ ስለሚታይ ብዙዎች ይዝናናሉ። ያልተለወጡ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲበዙ፤ ቀስ በቀስ እንግዳ የሆኑ እምነቶችና ልምዶች እየጨመሩ ይመጣሉ። ቤተ ክርስቲያን ደህንነት በክርስቶስ

በማመን ብቻ የሚገኝ መሆኑን በማስተማር ፈንታ ልዩ ልዩ ልምዶችን ታስተምራለች። ብዙዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን መምጣት ይጀምራሉ። በዚያው ልክ እንግዳ ትምህርትና ልምዶች እየበዙ ይመጣሉ። ትክክል ያልሆነ ዕድገት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲኖር፤ መንፈሳዊ መሪዎች ሥልጣናቸው እየጨመረ ይመጣና አምባ ገነኖች ይሆናሉ። በመጨረሻም እንደ "ክልት" መሪዎች ይሆናሉ። ቤተ ክርስቲያንም እንደሚገባው የክርስቶስን ውበት ለዓለም ማሳየት ስለማትችል ምስክርነቷ ተቀባይ እያጣ ይመጣል።

ሐሰተኞች መምሕራን

ቃሉን አጣምመው ይተረጉማሉ

“እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል በማስተማር
በሥራው እንደማያፍር ሠራተኛ ሆነህ ፈተናን ማለፍ
በእግዚአብሔር ፊት የተረጋገጠ እንዲሆንልህ ትጋዝ”
(2ኛ ጢሞቴዎስ 2፥15)

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለውን ዓላማና ፈቃድ የገለጸበት መጽሐፍ ነው። ይህን የእግዚአብሔርን ህሳብ የያዘውን መጽሐፍ እንደሚገባው ካለማጥናትና ካለማወቅ የተነሳ በአሁኑ ጊዜ አንዳንድ አማኞች ቀደም ሲል አምነው የተቀበሉትን እውነት ሲጥሉ ማየት በጣም ያሳዝናል። በዚህ በመጨረሻው ዘመን በእንግዳ ትምህርት ሲወናበዱ የሚታዩት ተራ ምዕመናን ብቻ ሳይሆኑ አስተማሪ የሆኑትም ጭምር ናቸው። ለዚህ ነው ኢየሱስ “...ከሐሰተኞች መምሕራን ተጠንቀቁ፤ እነርሱ በውጪያቸው በግ መሰለው በውስጣቸው ግን እንደ ነጣቂ ተክላ ናቸው” በማለት ያስጠነቀቀን (ማቴ. 23፥15)። ሐሰተኞች አስተማሪዎች በአሁኑ ጊዜ ትምህርታቸውን በመጽሐፍ በሺዲዮ በካሲትና በሲዲ አዘጋጅተው በማውጣት በዓለም ዙሪያ በመበተን የብዙዎቹን እምነት እያጥኑ ናቸው። ትምሕርታቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ የተገኘ አይደለም። ሲያስተምሩም “መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል...” በማለት መጽሐፍ ቅዱስን እየጠቀሱ ነው። ችግሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስን እያጣመሙ የሚተረጉሙ መሆናቸው ነው። ብዙ

ዎቹን እወናብደው ከመሰመር ማሰወጣት የቻሉት እማኞች ሐሰተኞች መምሕራን የሚያስተምሩትን ሐሰተኛ ትምህርት እውነተኛ መሆን አለመሆኑን ማጣራት ይቻላል። ጋር ማመሳከር ካለመቻላቸው የተነሳ ነው። እኛ እማኞች መጽሐፍ ቅዱሳችንን በሥርዓቱ ማጥናት ያለብን በእንግዳ ትምህርት ተሰጠን እንዳንሄድ፤ ለፈተና እጆቻችንን እንዳንሰጥ ብቻ ሳይሆን ምን እንደምናምን፤ ለምን እንደምናምን እውቀትን እምነታችንን ለማጥፋት የሚሞክሩትን ለመከላከል ጭምር ነው።

የህሰት ትምህርቶች ሁሉም ስህተት ሲሆኑ ቃሉን ሰንተረጉም አንዳንድ ስህተቶችን ብንሠራ “ሐሰተኞች መምህራን” አያሰኝንም። ለምሳሌ አንድ ሰባኪ “አፍህን ክፈት አኔ አምላክህ” የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ምክንያት በማድረግ ለሕዝቡ የሚጠቅመውን ትምህርት እንደሚገባው ሳያዘጋጅ፤ “አፍህን ስትከፍት የምታስተምረውን እፍህ ውስጥ አኖራለሁ ብሏል” ብሎ ሕዝቡን ለማስተማር ቢሞክር ስህተት ነው። ይሁን እንጂ ይህን ሰላደረገ ብቻ ያሰው “ህሰተኛ አስተማሪ ነው” አያሰኘውም። የህሰት ትምህርት ከተራ ስህተት በላይ የከፋ ነው። ማናችንም ብንሆን መጽሐፍ ቅዱስን ሰንተረጉም አልፎ አልፎ ስህተት ልንሠራ እንችላለን። ይሁን እንጂ መናፍቃውያን አያሰኝንም። መጽሐፍ ቅዱስ በጣም ታላቅና መለኮታዊ ኃይል ያለው መጽሐፍ ሰለሆነ ውስን አዕምሮ ያለው ሰው ሁሉንም የመረዳት አቅም የለውም። ሰለሆነም፤ ማንኛውም አስተማሪ መጽሐፍ ቅዱስን ሲያስተምር አንዳንድ ስህተቶችን ሊሠራ ይችላል። እግዚአብሔር ግን ሁሉን የሚያውቅ በመሆኑ ከስህተት ሁሉ ፍጹም ነጻ ነው። ስለዚህ እኔና እናንተ በምናስተምረው ትምህርት ላይ አንዳንድ ስህተት ቢኖር “መጽሐፍ ቅዱስ የተሳሳተ መጽሐፍ በመሆኑ አይደለም። “መጽሐፍ ቅዱስ ስህተት ያለበት መጽሐፍ ነው” ካልን፤ የቃሉ ባለቤት የሆነው እግዚአብሔርም “ስህተተኛ ነው” ማለታችን ይሆናል። ነገር ግን ስህተቱ ያለው በእግዚአብሔርና በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሳይሆን እኛው አስተማሪዎቹ ላይ ነው። አንዳንዶች የሚፈጽሙት ስህተት ሁሉም ካለማወቅ የመጣ ሳይሆን አስተማሪዎቹ በውር ዓላማ ይዘው በመነሳታቸው ምክንያት ነው። እነዚህ ሐሰተኞች መምሕራን የሚፈልጉትን ህሳብ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲልላቸው ከፈለጉ መጽሐፍ ቅዱስን እወላግደው ወይም አጣምመው በመተርጎም “የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል” በማለት ያስተምራሉ። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ቃል የማይለውን እንዳለ አድርጎ በማቅረብ ሌሎችን አባሰቱ ከእውነት መሰመር ማሰወጣታቸው፤ በእውነት መንፈስ ላይ የአመጽ ሥራ መሥራታቸው በመሆኑ በመጨረሻው ቀን በጌታ ፊት ሲቀርቡ ከፍተኛ ዋጋ እንደሚያስከፍላቸው ብዙዎቹ የተረዱት አይመስሉም።

1. ቃሉ የእውነተኛው እረኛ ድምጽ ስለሆነ ድምጹን ለይተን ማወቅ አለብን

ኢየሱስ "በቶቹ ድምጽን ይሰማሉ" እኔም አውቃቸዋለሁ እነርሱም ይከተሉኛል" (ዮሐ. 10:27) ይላል። በጎች በተፈጥሯቸው ሞቶች ይሁኑ እንጂ የእረኛቸውን ድምጽ ለይተው ያውቃሉ። አማኞችም በእንግዳ ትምህርት ተሰቦ ላለ መሄድ የእውነተኛው እረኛ ድምጽ የሆነውን ቃሉን ለይተው ማወቅ አለባቸው። የእውነተኛውን እረኛ ድምጽ የያዘው መጽሐፍ ቅዱስ ስለሆነ ማንኛውንም ትምህርት ከመቀበላችን በፊት ከቃሉ ጋር ማመሳከር አለብን። እግዚአብሔርና ቃሉ ስለማይቃረኑ ቃሉ የማይደግፈውን ትምህርት መልክ እንኳን ቢሰብክልን መቀበል እንደሌለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይመከረናል። ጳውሎስ "...እኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መልአክም እንኳ ቢሆን እኛ ከእነሆነንላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን" ይላል (ገላ. 1:8)። ሐሰተኞች መምህራን እውነትን እውነት ካልሆነው ጋር ደባልቀው እውነት አሰመሰለው ስለሚያቀርቡ እስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። አንዳንዶች "እንዲህ ዓይነቱ ትምህርት ልክ አይደለም" ተብሎ ሲነገራቸው ያን ዓይነቱን ትምህርት የሚያስተምረው አስተማሪ በተለይ እነርሱ የሚያደንቁት ሰው ከሆነ የሚሰጣቸውን ምክርም ሆነ ማስጠንቀቂያ መቀበል አይፈልጉም። ሌላው ችግር ደሞ አንዳንዶች ከአሜሪካ የሚመጣ ትምህርት ሁሉ ከሰህተት ሁሉ ነጻ የሆነ የሚመሰላቸው መሆኑ ነው።

ሀሰተኞች መምህራን ትምህርታቸውን በመጽሐፍት በሺድዮ በሲዲፒ በሬዲዮና በቴሌቪዥን አሳምረው ያቀረቡትን እውነተኛነቱን ለማረጋገጥ አስፈላጊውን ጥያቄ ቢጠይቁና ቢጠራጠሩ ይቅርታ የማያስጥ ትልቅ ኃጢአት የሠሩ መሰሎ የሚሰማቸው አሉ። እንዲሁም እነርሱን ያልተቀበለ ሰው ከእውነት ውጪ እንደ ወጣ መንፈስ ቅዱስን የሚቃወም የክርስቲና እምነትን የካደ አድርገው ስለሚመለከቱት የሚሰጣቸውን ምክርም ሆነ አስተያየት መቀበል አይሆንላቸውም። በዚህ ምክንያት በቀላሉ በሀሰተኛ ትምህርት ተሰበው ይሄ ዓሉ። ሐሰተኞች መምህራንም የሐሰት ትምህርታቸውን የሚያስተምሩት እንዲህ ዓይነት የዋህ የሆኑ እውነቱን እውነት ካልሆነው መለየት የማይችሉትን ሰዎች ነው። የሚያሳዝኘው "ዓለም አቀፍ የሆነ አገልግሎት አለኝ" ለማለት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነውን ትምህርታቸውን እያዘጋጁ ወደ "ሦስተኛው ዓለም" የሚልኩ መሆናቸው ነው። ትምህርቱ መሰመር የለቀቀ መሆኑን ባለማወቅ በእማርኛ እየተተረጎመ በሽያጭ መልክ ለገበያ መቅረቡ በጣም ያሳዝናል። አሜሪካ ውስጥ ብዙ ጤናማ ያልሆኑ ትምህርቶች ሰላሉ በአሁኑ ጊዜ ወደ ኢትዮጵያ የሚገቡትን ትምህርቶች በጥንቃቄ መርምሮ ሕዝቡን የሚያስጠነቅቅ አካል እንዲኖር የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሊያስቡበት ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስ ካሉት የተለያዩ የሃይማኖት መጽሐፍት መካከል እንደ አንዱ የሚቆጠር ሳይሆን ምትክ የሌለው የእግዚአብሔርን ፈቃድና ዓላማ የሚገልጽ መጽሐፍ ነው። ጸሐፊውም ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ እርሱ ራሱ ይናገራል። መጽሐፍ ቅዱስ ተራ የሃይማኖት መጽሐፍ አይደለም። እንዳንዶቻችን ሰብዙ ዓመት ከዓር እስከ ዓር ድረስ ደጋግመን በማንበብ የወጣው ብንሆንም መጽሐፍ ቅዱስን ማወቅ ያለብንን ያህል ገና አናውቅም። መልስ ያላገኘንላቸው ብዙ ጥያቄዎችም አሉ። ሌሎች የሃይማኖት መጽሐፍት መልካም ነገር ፈጽሞ የለባቸውም ማለት አይደለም። አንዳንዶች ጥሩ የጥበብ ቃል አለባቸው። ይሁን እንጂ ሕይወትን የሚሰጡ አይደሉም። መጽሐፍ ቅዱስንና እንዲሁም እነዚያን የሃይማኖት መጽሐፍት ሁለቱንም በአንድ ላይ መያዝ ስለማንችል የግድ ከሁለት አንዱን ብቻ መምረጥ አለብን። የተቀበልነው ሃይማኖት በእግዚአብሔር ቃል የተደገፈ መሆኑን መርምሮ ማወቅ የመንፈሳዊ መሪዎች ኃላፊነት ብቻ ሳይሆን የያንዳንዱ አማኝ ኃላፊነት ነው። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ብዙዎች የተለያዩ ጥያቄ አሏቸው።

- መጽሐፍ ቅዱስ እርስ በርሱ የሚቃረን ይሆን?

- ብዙ ጊዜ የተሰለፈ ከተለያዩ ቋንቋ የተተረጎመ በመሆኑ ለሀተት ይኖርበት ይሆን?

- በአሁኑ ጊዜ ያለው መጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያውን ዓይነት መሆኑን እንዴት እርግጠኛ መሆን እንችላለን?

- ከነበሩት ብዙ መጽሐፍት ውስጥ የትኞቹ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መግባት እንዳለባቸው መጀመሪያ ሲወሰን የቀድሞ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በችሶላ የወሰኑት ይሆን?

- ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ብዙዎች የተለያዩ ትርጉም ሰላላቸው እኛ "እውነት ነው" ብለን የተቀበልነው ትርጉም ትክክል መሆኑን በምን እናውቃለን?

እነዚህ ሁሉ አስፈላጊና ጠቃሚ መልስ ልናገኝላቸው የሚገቡ ጥያቄዎች ናቸው። ይሁን እንጂ በዚህ ክፍል ውስጥ ልናየው ከተነሳንበት ዓላማ ውጪ ስለሚያደርገን በእነዚህ ጥያቄዎች ላይ ትኩረት እንሰጥም። አንዳንዶች የተለያዩ ጥያቄ በአፅምሯቸው በመፈጠሩ ምክንያት ብቻ መጽሐፍ ቅዱስን እንደ እግዚአብሔር ቃል መቀበል የሚያቅታቸው አሉ። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ቀደም ሲል "አሉታዊ" ወይም "እምንታዊ" የሆነ አስተያየትና ገለጻ ይሰሙና። በውስጡ የያዘውን መልዕክት በጥንቃቄ ባይመረምሩ በእጠቃላይ የመጽሐፍ ቅዱስን እውነተኛነት መቀበል የሚያቅታቸው ሰዎች አሉ። ብዙዎች የመጽሐፍ ቅዱስን ትክክለኛነትና እውነተኛነትን ከራሱ ከመጽሐፍ ቅዱስ በማረጋገጥ ፈንታ ስሌቶች መጽሐፍትና የክርስቲና እምነትን የሚቃወሙ ሰዎች በሚሰጡት አስተያየትና

ትምህርት ላይ በመመሥረት የመጽሐፍ ቅዱስ ተቃዋሚዎች ይሆናሉ። ብዙዎች ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያላቸው ዕውቀት "ከሰሚ ሰሚ" ያገኙት ነው። ለምሳሌ፤ "እርዳኝ እረዳኝኋለሁ..." ወይም "ራሳቸውን የሚረዱትን እግዚአብሔር ይረዳቸዋል" የሚለውን አባባል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈው ባይሆን እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል አድርገው የተቀበሉት አንዳንድ ሰዎች አሉ።

ሰይሞን እግዚአብሔር ያላለውን እንዳለ አድርጎ በማቅረብ እውነትን በመደለዝ ጥርጣሬን በሰው አዕምሮ መፍጠር የጀመረው በገነት ውስጥ በአዳምና በሔዋን ሕይወት ነው። "...በአትክልቱ ቦታ ሁሉ ፍሬ እንዳትከሉ በእርግጥ እግዚአብሔር አገዛዝላችኋልን ሲል ሴቲቱን ጠየቃት" (ዘፍ. 3:1)። ይህንን ዘዴውን ማለትም ቃሉን አጣሞ ማቅረብን ዛሬም ይጠቀምበታል። ሉሲፋር ወይም ሰይሞን የእግዚአብሔርን ዓላማና ዕቅድ ለማሰናከል ሰዎች እውነቱን እንዳያውቁ እውነት የሆነውን እውነት ካልሆነው ጋር ቀላቅሎ ለማቅረብ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ከላይ እንዳየነው በገነት ውስጥ አዳምና ሄዋን እንዳይበሉ የተከለከሉት ፍሬ ለሰው ይሄ እውነት ነው። እውነት ያልሆነው ግን በአትክልቱ ቦታ ሁሉ ያለውን ፍሬ እንዳይበሉ የተከለከሉ እስመሰሉ ማቅረቡ ነው። ዛሬም ሰይሞን በዚህ ዘዴው ይጠቀማል። ቃሉ የማይለውን "ይላል" በማለት ዘሰተኛ ትምህርት የሚያስተምሩ ሰዎች ሁሉ በከፋት ተነሳሰቱ ሳይሆን እውነትን ያገኙ መሰረታዊ እንደሆነ ማወቅ ያለብን እውነት ነው።

ማንኛውም የወንጌሉ አገልጋይ ከብሉይ ኪዳንና እንዲሁም ከአዲስ ኪዳን እየጠቀሰ የእግዚአብሔርን ሀሳብ መስበክና ማስተማር አለበት (2 ጢዋ. 4:2)። ቃሉን ማስተማር ብቻ ሳይሆን የማይለውን እንደሚል አድርጎ ከማቅረብ መጠንቀቅም አለበት። ዳውሎስ ጢዋቴዎስን "እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል በትክክል በማስተማር በሥራው እንደማያፍር ሠራተኛ ሆኑ ፈተናን ማለፍ በእግዚአብሔር ፊት የተረጋገጠ እንዲሆንልህ ትጋ" (2 ጢዋ. 2:15) ሲል ይመክረዋል። ዛሬ የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል በማስተማርና በመስበክ ፈንታ የራሳቸውን ወይም የሌሎችን ልምምድ የሚያስተጋቡ ብዙዎች ናቸው። ልምምዳቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ስለማያመሳክሩ ልምምዳቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆን አለመሆኑን አያውቁም። ማንም "ልምምዳችሁ እንደ እግዚአብሔር ቃል አይደለም" ብሎ ደፍሮ የሚነግራቸው የለም። እኛ አስተማሪዎችና ሰባኪዎች የሆንን ከልምምዳችን ይልቅ ቃሉን የመስበክ ኃላፊነት አለብን። ይህንን እውነት የተረዳው ሐዋርያው ዳውሎስ ጢዋቴዎስን "ቃሉን ስበክህ ቢመችም ባይመችም በማንኛውም ጊዜ ተገዝህ ሥራህን እያሰራህ እየሥራህ እየመከርህ በትዕግሥትና በማስተማር ጽና" (2 ጢዋ. 4:2) ብሎ ይመክረዋል። ዛሬ ብዙዎች ከመስመር ሲወጡ የሚታዩት ቃሉን በትጋት በማጥናታቸው ሳይሆን በራሳቸው ወይም በሌሎች ልምምድ ላይ ትኩረት የሚሰጡ በመሆናቸው ነው።

2. ሀሰተኞች መምህራን ቃሉን በሚመሰላቸው መንገድ ተርጉመው ያቀርባሉ

ከእውደ ምንባብ ጭብጥ ይዞታ (Context) ውጪ ከተረጎምነው መጽሐፍ ቅዱስ የፈለገውን ሀሳብ እንዲልልን ማድረግ እንችላለን። ለምሳሌ፤ መጽሐፍ ቅዱስ "እግዚአብሔር የለም" ይላል ለማለት ከፈለግን፤

- "ሞቾች በልባቸው እግዚአብሔር የለም ይላሉ" (መዝ. 14:1) የሚለውን ጥቅስ መሠረት አድርገን "ሞቾች በልባቸው..." የሚለውን ትተን "እግዚአብሔር የለም" የሚለውን ክፍል ብቻ በመውሰድ የእግዚአብሔር ቃል ያላለውን "ይላል" ብለን ማቅረብ እንችላለን።

እንደኛውና ትልቁ የማሳሻ መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ ከዕውደ ምንባብ ጭብጥ ይዞታ ውጪ (Context) የሆነ ትርጓሜ በመስጠት የማይሰውን "ይላል" ብሎ በማቅረብ ነው። ሀሰተኛ ትምህርት የሚያስተምሩ ሐሰተኞች መምህራን ትምህርታቸውን ያገኙት ሌላ መጽሐፍ ተጠቅመው ሳይሆን እኔና እናንተ የምንጠቀምበትን መጽሐፍ ቅዱስ በመጠቀም ነው። በአሁኑ ጊዜ የአተረጓጎም ሥርዓትና ሕግ ሳይከተሉ "ቃሉ እንዲህ ይላል" በማለት ብዙዎችን እያሳቁ እንደሆነ የታወቀ ነው።

- ለምሳሌ፤ "በአፍህ ቃል ተጠመድህ፤ በአፍህ ቃል ተያዝህ" (ምሳሌ 6:2) የሚለውን ጥቅስ በመጥቀስ ሀሰተኛ መምህራን ለብዙ ነገር መመሪያ አድርገው ያለአግባብ ሲጠቀሙበት እናያለን። ይህን ጥቅስ በመጠቀም ለምሳሌ እንደ ሰው "አሞኛል" ካለ እንደ እነርሱ አባባል በተናገረው ቃል ተጠምዶ ልና "የታመመ ይሆናል" ይላሉ። እንዲሁም ከበሽታው ባይፈወስም በአፋ ቃል እንዳይጠመድና "ተፈውሻለሁ" ማለት አለበት። ሳይፈወስ "ተፈውሻለሁ" ማለቱን እንደ ውሸት እይቆጥሩትም።

ይሄን ዓይነት ዘዴ "የውሸት ፈውሰ" ለሚያካሂዱ ለአንዳንድ ጮሌዎች በጣም እመቺ ሆኖ ተገኝቷል። እንደተነገራቸው "ተፈውሻለሁ" ብለው ሲመስኩት ሕዝቡም እውነት ይመስለውና ዕልልታውንና ጭብጨባውን ያቀልጠዋል። በዚህ ዓይነት የሰባኪው ስምና ዝና በውሸት ይከብራል። በየቦታው በየእገሩ "በእጋ የሚያገለግል" እየተባለ ይፈለጋል። ዛሬ ብዙዎች ሳይፈወሱ "ተፈውሰናል" ብለው የሚመሰክሩት ሐሰተኞች መምህራን ለራሳቸው እንዲመቻቸው የእግዚአብሔርን ቃል ያለአግባብ ተርጉመው በነገሯቸው ቃል ተገፋፍተው እንደሆነ ግልጽ ነው።

2-1. “አዎንታዊ ምስክርነት” (Positive Confession)

➤ የዘመኑ ሀሰተኛ መምህራን እጥብቀው የያዙትና የሚጠቀሙበት ሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ የማርቆስ ወንጌል 11፡23-24 ላይ ያለው ክፍል ነው። “በእውነት እላችኋለሁ-፤ ማንም ሰው በልቡ ሳይጠራጠር የሚፈልገውን ነገር እንደሚፈጸምለት እምና ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወደ ባሕር ተወርወር” ቢል ይሆንለታል። ስለዚህ በጸሎት ማናቸውንም ነገር ብትለምኑ እንደሚፈጸምላችሁ እመኑ-፤ የምትለምኑትም ሁሉ ይሰጣችኋል” የሚለው ጥቅስ ነው።

ኢየሱስ ማር. 11፡24 ላይ ያለውን ሀሳብ “...በጸሎት ማናቸውንም ነገር ብትለምኑ እንደሚፈጸምላችሁ እመኑ-፤ የምትለምኑትም ሁሉ ይሰጣችኋል” የሚለውን የጠቀሰው የእምነት ሰዎች እንድንሆን ለማደፋፈር አንጂ የፈለግነውንና የጠየቅነውን ሁሉ እንድናገኝ ብሎ አይደለም። ይህን ጥቅስ በመጠቀም ሁላችንም የተትረፈረፈ ብልጽግና ሙሉ ጤንነት እናገኛለን ማለት አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪካቸው ተጽፎ የምናነበው ታላላቅ የእምነት አባቶች የፈለጉትን ሁሉ ያገኙ የተትረፈረፈ ብልጽግና የነበራቸው አይደሉም። እንዲያውም አንዳንዶቹ ድሃዎች ለአንዳንዶቹ በመከራ ውስጥ ያለፉ የተናቁና በሰማዕትነት የሞትን ጽዋ የቀመሱ ናቸው።

እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን “እምነት ፈውስን ካገኘን በኋላ ብንጠራጠር ያገኘነውን ፈውስ መልሰን እናጣለን” ብለው ያስተምራሉ። እምነት ካለን ተራራውን “ከዚህ ተነስተህ ወደ ባሕር ተወርወር” ብለን በቀጥታ ልናዘው እንደምንችል ኢየሱስ አስተምሮናል። ስለዚህ በተመሳሳይ ሁኔታ በሕይወታችን እንደ ተራራ የሆነብንን ነገር ቁስ አካላዊ መንፈሳዊ ቢሆንም እንዲሁም የትዳር ችግር ቢሆን በቀጥታ “ለቀህ ውጣ” ብለን ማዘዝ አንችላለን ይላሉ። ማርቆስ 11፡23 ላይ “...በጸሎት ማናቸውንም ነገር ብትለምኑ እንደሚፈጸምላችሁ እመኑ-፤ የምትለምኑትም ሁሉ ይሰጣችኋል” ማለት “አዎንታዊ” ሆነ “አሉታዊ” እንደተናገርነው ቃል ይሆናል፤ የተናገርነው ቃል ነጻ ያወጣ ናል፤ ወይም ያሥረናል ይላሉ። ጳውሎስ “የምትጸድቀው በልብህ አምኑ ነው-፤ የምትድነውም በአፍህ መስክረህ ነውና” ይላል (ሮሜ 10፡10)።

መልስ የሚያስገኝ የእምነት ጸሎት እንደሆነ ለማስተማር የሚፈልጉ “...ለምኑ ይሰጣችኋል፤ ፈልጉ ታገኙ፣ ማላችሁ-፤ መዝጊያን እንዲክ ይከፈሉትላችኋል” (ሉቃ. 11፡9) የሚለውን ጥቅስ ይጠቀሙበታል። መጽሐፍ ቅዱስ ቀላል የሆነ መጽሐፍ አይደለም። የቃሉን ትክክለኛ ትርጉም ሳያውቁ እንደ ጥቅስ ስቦ በማውጣት ብቻ “ቃሉ እንዲህ ይላል” ማለት በቂ አይደለም። ለምሳሌ “ለምኑ (ጠይቁ) ይሰጣችኋል...” ከሚለው ጥቅስ ውስጥ “ለምኑ” ወይም “ጠይቁ” የሚለው ቃል ምን ማለት ነው? የግሪኩ ቃል “ጠይቁ” ማለት “እየደጋገማችሁ ለምኑ” የሚለውን ሀሳብ የያዘ ነው። ይሄ ትርጉም ለሐሰተኞች መምህራን አይመቻቸውም። “እምነት ካላችሁ የፈለጋችሁትን ሁሉ እንዴ ጠይቃችሁ ታገኛ

ላችሁ-፤ ደጋግማችሁ ከጸለያችሁ አላመናችሁም ማለት ነው” የሚለውን ሀሳብ ቅጥን ያበላሽባቸዋል።

“አዎንታዊ ምስክርነት” (Positive Confession) በዚህ ዓይነት የተፈጠረ ነው። “ፈቃድህ ቢሆን ፈውስኝ...” ብሎ መጸለይ የአነርሱን ትምህርት የሚያፈርስ ስለሆነ ትክክል አይደለም ብለው ያስተምራሉ። በዚህ ዓይነት ኢየሱስም በመጨረሻ ሰዓት “አባት ሆይ! ፈቃድህ ቢሆን ይህ ጽዋ ከእኔ ይለፍ” ብሎ የጸለየው ስህተተኛ ሊያደርገው ነው። የዘመኑ የሀሰት መምህራን የእምነት ጸሎት ማንኛውንም ነገር ይለውጣል ብለው ስለሚያምኑ “ፈቃድህ ከሆነ” የሚለውን ቃል ከተጠቀምን ግን በጥርጣሬ መንፈስ የጸለይነው” ይላሉ። “ፈቃድህ ከሆነ” ብሎ መጸለይ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም ብለው በድፍረት ይናገራሉ።

2-2. “አሉታዊ ምስክርነት”

በብሉይ ኪዳን ሦስቱ ዕብራውያን ይኸውም ሲድራቅ፣ ሚባቅና አብድና፣ በናቡከደነጾር ፊት ቆመው በድፍረት የተናገሩትን ቃል እናስታውሳለን። “እኛ የምናገለግለው አምላክ ከዚህ ከሚነድደው ከእሳት ክልባልም ሆነ ከእንተ እጅ ሊያድነን ይችላል፤ ንጉሥ ሆይ! እርሱ ሊያድነን ፈቃዱ ባይሆን እንኳ አማላክነትን እንደማናመልከና ላቀምንውም የወርቅ ምስል እንደማንሰግድ ዕውቅ” (ፋንኤል 3፡17)። ይህን አይነት ንግግር ሐሰተኛ መምህራን የሚጠቀሙበትን መመሪያ ውድቅ ስለሚያደርግባቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቀደው ቢያወጡት ደስ ይላቸው ነበር። እንደነርሱ አባባል “...ሊያድነን ፈቃዱ ባይሆን እንኳ...” የሚለውን “አሉታዊ” ንግግርን የያዘ በመሆኑ መጨረሻ ላይ ያገኙትን ድል፤ ይኸውም ከእሳቱ ባይጠፋ መውጣት ባልቻሉም ነበር። “ባያድነንም እንኳ...” የሚለው አባባል በእነርሱ አባባል “አሉታዊ ምስክርነት” (Negative Confession) ነው። ይሄ ሁኔታ ከሚያስተምሩት ትምህርት ጋር የሚጋጭ መሆኑን ያስተዋሉት አይመስሉም። የሚጸልዩላቸው ሰዎች ለጸሎታቸው መልስ ለማግኘት ከፈለጉ “አዎንታዊ ምስክርነት” መስጠት ስለሚጠበቅባቸው ባይፈውሱም “ተፈውሼአለሁ” ብለው መመስከር አለባቸው። ዛሬ ለዚህ ነው እነዚህ ሀሰተኞች መምህራን ያልተፈውሱትን ሁሉ ተፈውስዋል በማለት የክርስቶስን ባይሆን የራሳቸውን ክብርና ታላቅ አገልጋይነት የሚያወጁት። ካንሰር ይዞት የሚሰቃየውን ሰው ሀዘሙ “የቀረህ ዕድሜ አንድ ወር ነው” ብሎ ሲነግረው “ሀዘሙ የሚለውን አትቀበል፤ ‘ተፈውሻለሁ’ እያልክ በአፍህ መስክር፤ ያኔ ፈውሰህን ታገኛለህ” በማለት እነዚህ መጽሐፍ ቅዱስን ያለ አግባብ እየበጨቁ የራሳቸውን የእምነት መመሪያ የሚፈጥሩ ሀሰተኞች መምህራን ይመኩታል።

በዚህ ዓይነት በሽተኛው ባይፈውስ “ተፈውሻለሁ” ብሎ ከመስከረና ሕዝቡ ካጨበጨበለት በኋላ ሀዘሙ እንደ ነገረው በውሩ ሲሞት፤ እነዚህ ሀሰተኞች መምህራን ራሳቸውን ከሁኔታው ነጻ ለማውጣት “ያልተፈወሰው ሰላላመን ወይም ሰለተጠራጠረ ነው” የሚል ምክንያት ይሰጣሉ። እግዚአብሔር የፈወሰውን ሰው “ተጠራጥረሃል” ብሎ የበጠውን ፈውስ መልሶ የሚወስድ ክፉ አምላክ

እንደሆነ በማሳየት ያልሆነው እንደሆነ የሌለውን ባሕሪ እንዳለው አድርገው ያቀርቡታል። “ፊውቬህ ክርኒ ግን በመጠራጠርህ ወይም ባለማመንህ ምክንያት ልስጥህ የወሰንኩትን ፊውስ አስቀርቼብሃለሁ” የሚል ያስመስሉታል። በዚህ ዓይነት የክርስትና እምነት የልጆች ጨዋታ ያለበት ቀልድ ያስመስሉታል። ለክርስትና እምነት ተቃዋሚዎች በክርስቲያኖች ላይ ከፋ አንዲያወሩ የክርስትና እምነት የልጆች ነገር እንዲመስል ማድረጋቸው እንደሆነ የተገነዘቡት አይመስሉም።

የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅስ ያለአግባብ በመጠቀም (በመተርጎም) የራሳቸውን የእምነት መመሪያ ያፈጠሩ ሀሰተኞች መምህራን የሚጠቀሙበት ሌላው ጥቅስ ያዕቆብ “...ምላስ ሥጋችንን ሁሉ ታረክላለች” (ያዕ. 3፡6) የሚለው ነው። ይህ ጥቅስ ስለ ምላስ ክፉነትና እደገኛነት የሚናገር እንደሆነ በጣም ግልጽ ነው። የዘመኑ ሐሰተኞች መምህራን ግን ከሥጋ ጤንነት ጋር በማያያዝ የማይለውን “ይላል” ይሉናል። በራሳችን ላይ በሽታ እንዳናመጣ “አዋኛል” አትቡሉ ይሉናል። “ምላስ ክፉን ሁሉ ስለምታረክስ (ስለምታጠፋ) በምንናገረው ንግግር ጤንነታችንን እናጣለን” ይላሉ። “አምናለሁ! ከበሽታዬ ተፈውሻለሁ...” ካልን እንፈወሳለን ይላሉ። ይህን አባባላቸውን የሚደግፍ መስሎ ስለታያቸው ብዙ ጊዜ የሚጠቅሱት ኢዮብን ነው። ኢዮብ “የፈራሁት ነገር መጥቶብኛል። የደነገ ጥሀብትም ደርሶብኛል” (ኢዮብ 4፡25) በማለቱ መከራ የደረሰበት “አሉታዊ ንግግር” በመናገሩ ነው። ብለው ያስተምራሉ። ይህን ዓይነት ትምህርታቸውን ስንመለከት ኃጢአትን በሽታን ሞትን የሚከዱ ይመስላሉ። ይህን ትምህርት አጥብቀው የያዙ ሲያማቸው “አመመኝ”፣ ሲጎዱ “ተጎዳሁ” ማለት ይፈራሉ።

ሐሰተኞች መምህራን የሚጠቀሙበት እኛ የምንጠቀመውን መጽሐፍ ቅዱስ ከሆነ ትምህርታቸው እኛ አምነን ከተቀበልነው የተለየ የሆነበት ምክንያት ምንድነው? ብለን መጠየቃችን እይቀርም። ችግር የሚፈጠረው ቃሉን በአግባቡ የማይተረጎሙ በመሆናቸው ነው። ማንኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል መተርጎም ያለበት መጀመሪያ የተጻፈበትን ቋንቋ የያዘውን ትርጉም ሳይለቅጥ ጸሐፊው የጻፈበትን ምክንያት መሠረት በማድረግ እንደ ሆነ ይታወቃል። ብዙዎች ሀሰተኞች መምህራን የሚፈልጉትን ነገር እንዲልላቸው ከመካከል አንዳንድ ሰንኝ በጭቀው በማውጣት የራሳቸውን ትርጉም ይበጡታል። እዚህ ላይ ብዙ ጊዜ የበማንውን አንድ ታሪክ እንደ ምሳሌ አንጠቀምበት። ለምሳሌ “ራስህን በቶሎ ግድል” የሚለውን መልዕክት ለማስተላለፍ የፈለገ በውጥ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሦስት የተለያዩ ሥፍራ አንዳንድ ዐረፍተ ነገር እየባበ በማውጣት መጽሐፍ ቅዱስ “ራስህን በፍጥነት ግድል ይላል” የሚል ህሳብ አቀረበ።

- (1) “ይሁዳ ራሱን ገደለ...” (ማቴ. 27፡5)
- (2) “...አንተም አንዲሁ አድርግ...” (ሉቃ. 10፡37)
- (3) “...የምታደርገውን በፍጥነት አድርግ...” (ዮሐ. 13፡27)

የሚለውን ዐረፍተ ነገር ከየቦታው ስቦ በማውጣት ቀጣጥሎ “ይሁዳ ራሱን እንደገደለ አንተም አንዲሁ አድርግ” የምታደርገውንም ቶሎ አድርገው” ማለት ይቻላል። ምሳሌው ተረት ቢመስልም ትልቅ ትምህርት ይሰጣል። የምንሰማቸው አንዳንድ እንግዳ ትምህርቶች በዚህ ዓይነት ተተርጉመውና ተቀነባብረው የተገኙ ሊሆኑ ስለሚችሉ የሰማንውን ሁሉ “እውነት ነው” ብለን ከመቀበላችን በፊት አስፈላጊውን ጥንቃቄ እንድናደርግ ለማሳሰብ ነው።

3. መጽሐፍ ቅዱስን በግምት መተርጎም ችግር አለው

ሀሰተኞች መምህራን “በመላ ምት” (ግምት) መጽሐፍ ቅዱስን ለመተርጎም መከራ ያደርጋሉ። በዚህ ዓይነት ትርጉም ራሳቸው ስተው ብዙዎቹን ያስታሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 12 ላይ መለአክ ጴጥሮስን ከእስር ቤት እንዴት እንዳሰወጣው የሚገልጸው ታሪክ ነው። ጴጥሮስ ወህኒ ቤት በተጣለበት ወቅት ቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር በብርቱ ትጸልይ ነበር። ጴጥሮስ በእኩለ ሌሊት ከታሠረበት ነጻ ሆኖ ሕብረቱ ወደሚጸልይበት ሥፍራ መጥቶ በር ሲያንኳኳ በር ለመክፈት የሄደችው ሮዳ ጴጥሮስን በራፍ ላይ አይታ መምጣቱን በመደነቅ ስትነግራቸው አላመኗትም ነበር። ሮዳን ካላመኗት የጸለዩት ጸሎት እምነት የጎደለው መሆኑ ነው። ይሄ ደግሞ ለጸሎታቸው መልስ ለማግኘት እምነት አስፈላጊ ከሆነ ሳያምኑ ለጸለዩት ጸሎት መልስ እንዴት ሊያገኙ ቻሉ? የሚል ጥያቄ ስለሚያስነሳቸው ስቃሉ የመላ ምት (ግምት) ትርጉም መስጠት ነበረባቸው። ከእምነት አስተማሪዎች መካከል አንዱ ለዚህ ታሪክ የራሱን ትርጉም ሲሰጥ “በዚያ ሥፍራ ከተሰበሰቡት መካከል ለጴጥሮስ በእምነት የጸለዩችው ሮዳ ብቻ እንደሆነች አምናለሁ። ሌሎቹ ያደረጉት ስለነበረው ችግር አወሩ አንጂ አልጸለዩም። ከጸለዩቹ መካከል ሮዳ ባትኖር ኖሮ፣ ጴጥሮስ በሕይወት ሳይሆን ፊላው ከወህኒ ቤት ይወጣ ነበር” እለ። ይህን ዓይነት ትርጉም መስጠት ጥበብ የጎደለው ብቻ ሳይሆን እደገኛም ነው።

በማርቆስ ወንጌል 10፡17-23 ላይ አንድ ባለጸጋ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ “የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት ምን ማድረግ ይገባኛል?” ብሎ ለጠየቀው ጥያቄ መልስ ሲሰጠው “...ያለህን ሁሉ ሸጠህ ገንዘብህን ሰድሆኝ ስጥ፤ የተከማቸ ሀብት በሰማይ ታገኛለህ” እንዳለው እናነባለን። ይሄ ታሪክ “የብልጽግና ወንጌል” አስተማሪዎችን እምነት የሚቃረን በመሆኑ ከእምነት አስተማሪዎች መካከል አንዱ ኢየሱስ ያን ባለጸጋ ሰው “ያለህን ሁሉ ሸጠህ ገንዘብህን ለድሆኝ በጥተህ ተከትለኝ” ያለው ምድራዊ ብልጽግና ጥጋ እንደሌለው ማሳየቱ እንደሆነ በመግለጽ ፈንታ የራሱ የሆነ የመላ ምት ትርጉም ሲሰጥ እንዲህ አለ። “ስለዚህ ባለጸጋ ሰው ሳስብ ጌታ እንዲህ ሲል ነገረኝ፤ 'ይሄ ሀብታም ሰው ባለጸጋ የሆነው የአይሁድን ሕግ በመጠበቁ ነው። አሁንም ጌታ አድርግ ያለውን ነገር ቢያደርግ ኖሮ፤ የእግዚአብሔርን የገንዘብ አጠቃቀምና አስተዳደር ምን ዓይነት እንደሆነ አውቆ ቢሆን ኖሮ፤ ከአሁኑ የበለጠ ባለጸጋ ይሆን ነበር እንጂ ባይ እጁን አይሄድም ነበር አለኝ” የሚል ትርጉም ሰጠ። ይህን ዓይነት ጥሩ ትርጉም

ይምሰል እንጂ ተራ የሆነ “መላ ምት” (speculation) ነው። ይህ ሰው ባለጸጋ የሆነው የአይሁድን ሕግ በመጠበቅ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ የትም ቦታ አይናገርም። ኤልያስ፣ ዮሐንስ መጥምቁ ታዛዦች ነበሩ፤ ይሁን እንጂ ባለጸጋዎች አልነበሩም። በሌላ በኩል ደግሞ በክርስቶስ ዘመን የነበሩ ቀረጥ ስብሰቢዎች የማይታዘዙ፤ ቅድስና የሌላቸው ነበሩ፤ ቢሆንም በጣም ሀብታሞች ነበሩ። “ጌታ ይህን ትርጉም ሰጠኝ” ያለው በእውነት ላይ የተመሠረተ አልነበረም።

የሚያሳዝነው እነዚህ “የእምነት አስተማሪዎች” የመላ ምት ትርጉማቸውን (ግምታቸውን) እውነት ነው ብለው ማሰባቸው ሳይሆን፤ የዋህ የሆኑ ሰዎችን በሚሰጡት የግምት ትርጉም መሳሳታቸው ነው። ከተህድሶ በፊት የነበሩት ሐሰተኞች መምህራን ደህንነትን በጥንካታ መሸጣቸው፤ ማርቲን ሉተርን የመሰሉትን ሰለ እውነት የሚቆረቆሩትን አስቆጣቸው። የአሁኖቹ ሐሰተኞች መምህራን ደግሞ የራሳቸው የሆነ አዲስ እግዚአብሔር፤ አዲስ ክርስቶስና እንዲሁም አዲስ ወንጌል ሲፈጥሩ፤ ሰለ እውነት የሚቆረቆሩ ሰዎች በእኛ ዘመን ለምን እይኖሩንም? እንደምናውቀው “የብልጽግና ወንጌል” በራስ ላይ ያተኮረ ፍልስፍና ካላቸው፤ በአቋራጭ መበልጸግ ከሚፈልጉ አሜሪካውያን የመነጨ ትምህርተ መለኮት ነው። “ሰዎች ሃይማኖታቸው ይለውጣቸዋል፤ ወይም ለእነርሱ እንዲሰማማቸውና የሚፈልጉትን ነገር እንዲላቸው ሃይማኖታቸውን ያሻሽሉታል” የሚለው አባባል ትክክል ነው። “የብልጽግና ወንጌል ሰባዚዎች” ጠቅላላ ትምህርተ መለኮታቸውን በምድራዊ ነገር ላይ የተመሠረተ ነው። ዋና ጥረታቸው የሕዝቡን ልብ ሳይሆን፤ ኪሱን ለመንካት ነው። ትምህርታቸውን የፈጠሩት የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል እንደፈለጋቸው በመተርጎም ነው።

አንዳንድ “የእምነት አስተማሪዎች” የሚያስተምሩትን ትምህርት የሚቃወም ወይም የሚያፈርስ መስሎ የተሰማቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ በራሳቸው ግምት አጣመው ለመተርጎም ሙከራ ያደርጋሉ። ኢሳያስ “በእርሱ ቁስል እኛ ተፈወስን” ሲል የተነበየውን ትንቢት፤ ለማለት የሚፈልጉትን እንዲላቸው እድርገው በመተርጎም ሲጠቀሙበት እናያለን። ኢየሱስ በመስቀል ላይ ኃጢአታችንንና ደጃዎችንን የተሸከመልን ስለሆነ፤ “የእኔ ነው፤ ይገባኛል” ብለው ለተቀበሉ ሁሉ ፈውስን ያገኛሉ ብለው ያስተምራሉ። ይህንን ትንቢት ሐዋርያው ጴጥሮስ ለመግለጽ የሞከረው በጥንቃቄና በአግባቡ ነው። “ለኃጢአት ሞተን ስጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት መስቀል ላይ ተሸከመ፤ በእርሱ ቁስል እናንተ ተፈውሳችኋል” (1 ጴጥ. 2፥24) አለ። ኢሳያስ “በእርሱ ቁስል ተፈወስን ሲል፤ ሰለ ኃጢአታችን የከፈለው መስዋዕትን መጥቀሱ እንጂ ሰለ ሥጋዊ እካላችን አይደለም። የእምነት አስተማሪዎች ከበሽታ ነጻነት ማግኘታችንን ብቻ ሳይሆን፤ ከድህነትም ነጻ መሆንን ይጨምሩበታል። እግዚአብሔር እንድያልጁን ወደ ዓለም የላከው እኛ ምድራዊ ብልጽግና እንድናገኝ ወይም ቆላቂላዊ ሰህን ትርፍ እንደሆነ አድርጎ ማሳየት እግዚአብሔርን እቃልሎ ማሳየት ይሆናል።

እንዲያው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል፤ በሌላው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል መተርጎም ይቻላል። በአንዱ ክፍል ላይ ያለው ሀሳብ ግልጽ ካልሆነልን፤ በሌላ ሥፍራ ያለው ጥቅስ የበለጠ ግልጽ ያደርገዋል። የእምነት አስተማሪዎች እውነቱን ለማወቅ የሚፈልጉ ቢሆኑ ኖሮ፤ በዚህ ዓይነት መንገድ ተጠቅመው የበለጠ መረዳትን ያገኙ ነበር። ከእነዚህ “የእምነት አስተማሪዎች” መካከል፤ የክርስቲያን ሳይንስ ተከታዮች “ብሽታ (ሀመም) በሰው አዕምሮ” ብቻ የሚፈጠር እንጂ፤ “ብሽታ የለም” ብለው የሚያምኑ አሉ። አሉታዊ ነገሮች ይኸውም፤ ኃጢአት፤ በሽታ፤ ድህነትና የአዕምሮ ጭንቀትን መኖራቸውን ይከፋሉ። የነዚህ ክፉ ነገሮች መኖር አማኞች የእምነት ቃል መናገር ባለመቻላቸው ምክንያት ብቻ የሚደርስ ነው ብለው ያስተምራሉ። ከእምነት አስተማሪዎች መካከል እንዲ፤ “በሰሜ የምትለምኑኝን ሁሉ አደርጋለሁ” የሚለውን ጥቅስ ገልጸ፤ “ለምኑ” የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ ‘ይገባኛል’ ብሎ መጠየቅ ሲሆን፤ የምንጠይቀው ‘እግዚአብሔር አብን’ ሳይሆን፤ ለይጣንን ነው” አለ። ይኸው አስተማሪ ይህንን ሀሳቡን ሰፊ አድርጎ ሲገልጥ፤ “ይገባኛል ብለን የምንጠይቀው ጤንነትን፤ ሀብትን፤ ደስታን ከሰይጣን ነው” አለ። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ፤ “የኖሱቲሲዝም” አቋም የተቀበሉ ይመስላሉ። ኖሱቲኮች ቁስ አካል ክፉ በመሆኑ፤ ቁስ አካል የሆኑ ነገሮች ሁሉ የሰይጣን ነው ብለው ለሰሜያምኑ ነው። ጥንት ይህን ዓይነት አቋም ከያዙት ክፍሎች ውስጥ ሁለት የተለያዩ ክፍሎች ተፈጥረው ነበር። እንደኛው፤ “ቁስ አካል (ማቴሪያል) ክፉ ነው በማለት ራሳቸውን ፍጹም ከዓለም ለይተው ገዳም የሚቀመጡ ሲሆኑ፤ ሁለተኛ ክፍል ደግሞ፤ “እግዚአብሔር ቁስ አካል ከሆነ ጋር ጉዳይ ስለሌለው፤ በሥጋችን ላይ የፈቀድነውን ማድረግ እንችላለን” የሚሉት ናቸው። ስለዚህ ሰይጣን ይህን ቁስ አካል የሆነውን ዓለም ስለሚገዛ፤ የሚፈልጉትን ነገር ሲጠይቁ፤ መብታቸውን መጠቀማቸው ነው ይላሉ።

አማኞች በመበልጸግ ፊንታ ቢደሹ እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን ምን ምክንያት ይሰጣሉ? የተለያዩ ምክንያቶችን ይሰጣሉ። ጎልተው የሚታዩት፤ አየደጋገሙ የሚጠቅሟቸው ሁለት ምክንያቶች ናቸው። እንደኛው፤ ዕውቀት ማጣትና አለመታዘዝ ነው። “አለማወቅ” የሚሉት፤ በአዕምሮ የማሰብ ችሎታ ማነሰ ሳይሆን በስቂል ሕሊና (mystical) ከመንፈሳዊው ዓለም (spiritual realm) ጋር በቀጥታ በመገናኘት ኃይልን በማግኘት ነው። ይሄም “የኖሱቲሲዝም” (Gnosticism) እምነት ጋር ይመሳሰላል። “ባለመታዘዝ” የሚለው ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ አማኞች የሚታዘዙ ከሆነ፤ እንድ ነገር እንዲሆንላቸው ማወጅ ይችላሉ። አማኝ የእርሱ የሆነውን ወይም መብቱን ሰይጣን ሲይዝበት ካሳለቀቀ፤ አለመታዘዙ ነው። ይህንን ዓይነቱን ትምህርት ከሚያስተምሩት አስተማሪዎች እንደኛው፤

- “እንድ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ሰነጋገር ሰይጣን ጣልቃ እየገባ ሲያስቸግረኝ፤ ‘ጌታ ሆይ! እባክህን ሰይጣንን አስቁምልኝ’ ብዬ ጠየቅኩት። እርሱም ‘እልጅልም’ እለኝ። እኔም ሰይጣንን ዘር ብዬ ዝም እንዲል አዘዝኩት። ኢየሱስም ወደ እኔ ተመል

ከቶ 'አንተ እንድ ነገር ባታደርግ ኖር እኔ አልችልም ነበር' አለኝ" አለ። በጣም ያስቃል።

“እግዚአብሔር አጆቹ ስለታሰሩ አማኞች ለመበልጸግ ራሳቸው ማወጅ አለ ባቸው” ይላሉ። አውጀውም የፈልጉትን ካላገኙስ ምን ይሆናሉ? ተብለው ቢጠየቁ የሚሰጡት ሌላ መልስ አላቸው። “ድካህነት እግዚአብሔርን በደንብ በማያገለ ግሉ፣ ወይም የእግዚአብሔርን ሕግ በማይከተሉ ሰዎች ላይ የሚደርስ እርግጥን ነው” ይላሉ። የዚህ ሐሰተኛ ትምህርት መሥራች የሆነው ሰው፣ “ባሲቃይ ውስጥ የምታልፉት በክርስቶስ ውስጥ ሊኖራችሁ የሚገባውን ሥፍራ ለመያዝ እምቢተ ጥቅ በመሆናችሁ ነው” አለ። እነዚህ የዘመኑን የእምነት እንቅስቃሴ የሚያካሂዱ ሐሰተኛ መምሕራን፣ ጳውሎስ “...በመከራችንም ሐሄት እናደርጋለን፤ ምክንያቱም መከራ ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ እናውቃለን” (ሮሜ 5:3) የሚለውን ቃል እንዴት ሊያስተላለፉት እንደሚችሉ ይገርመናል። መከራችንን በመ ታገስ ፈንታ፣ ሰንሸሽጥ እግዚአብሔር የእኛን ገጽባሕር ለማሳደግ በሚወስደው ሂደት ውስጥ ፈቃደኛ አለመሆናችን ነው። ጴጥሮስ “...እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራ የሚቀበሉ ሁሉ ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ ዐደራ ሰጥተው መል ካም ማድረጋቸውን ይቀጥሉ” ይላል (1 ጴጥ. 4:19)። እነዚህ የብልጽግና ወንጌል ሰባዊዎች እየሰሩትም በእገልግሎቱ ባለጸጋ እንጂ ድሃ አልዘረጋም ይላሉ። “ባለጸጋ ነበር” የሚሉበትም ምክንያት ገንዘብ ያሻ የነበረው በመሆኑ ነው።

ሐሰተኞች መምሕራን፣ አነርቡ የሚፈልጉትን ሀሳብ እንዲልላቸው ቃሉን አጣመው እንደሚተረጉሙ ጥሩ መረጃ የሚሆንን “ብሬማና” “ብሌጎስ” መካከል ያለውን ልዩነት የገለጹበት ሁኔታ ነው። “ቃል” በአማርኛችንም ሆነ በእንግሊዝኛ ቋንቋ ያለው አንድ ብቻ ነው። በግሪክ ግን “ሬማና ሌጎስ” በሚል ሁለት ቃል ተጠቅሷል። እነዚህ ሁለት ቃላት ተመሳሳይ ይሁኑ እንጂ በመጠኑ የተለያዩ ናቸው። የብልጽግና ወንጌል አስተማሪዎች እነዚህን ሁለት ቃላት በመጠቀም የመሰላቸውን ዓይነት ትርጉም በመስጠት የራሳቸውን “ትምሕርተ መለኮት” ፈጥረዋል። “ሬማና ‘ቃል’ ማለት ሲሆን፣ ይሄም አማኞች የሚፈልጉትን ነገር ይኸውም ብልጽግናን ወይም ከሰሸታ ነጻ መሆንን የሚያውቅበት ወይም “ይሁንልኝ” ብለው የሚጠቀሙበት ቃል ነው። “ሌጎስ” የሚለው ግን፣ የቃሉ መገለጫ በቀጥታ ከእግዚአብሔር የሚመጣው ነው ይላሉ።

4. ቅዱስ ቃሉን ጥንቃቄ በጎደለው መልክ መተርጎም

የሐሰት ትምሕርቶች ከሚፈጠሩበት ምክንያቶች መካከል አንደኛው የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ትክክል ባልሆነ መንገድ በመተርጎም የማይለውን እንዳለ አድርጎ በማቅረብ ነው። ሥልተ-ትርጓሜ (hermeneutics) የመጽሐፍ ቅዱስ አተረጓጎም ጥንቃቄ የሚፈልግ ሥነ ጥበብ ነው። ውጤታማ የሆነ ሰብከት ለማቅረብ ጥንቃቄ ያልጎደለው ሥልተ-ትርጓሜ ይጠይቃል። የዘመኑ አሰባሰብ መጽሐፍ ቅዱስን በትክክል መተርጎምን ቸል ያለ ነው። ዛሬ መጽሐፍ ቅዱስን

እንደ ፈለጋቸው የሚተረጉሙ በባዚዎች መድረኩን ያጣበቡት ዘመን ነው። እንዳንዶቹ እንዲያውም ስለ ትክክለኛ ትርጉም መጪያቅ አግባብ አይደለም አለከ ማለት ደርሰዋል። መጽሐፍ ቅዱስን ተግባራዊ ለማድረግ ሁልጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን በትክክል መተርጎም ቀደምትነት አለው። የእውነትን ቃል በትክክል ለማወቅና ለማሳወቅ ትገባ መሆን እንዳለብን ጳውሎስ “እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል በማስተማር በሥራው እንደማያፍር ወራተኛ ሆነህ ፈተናን ማለፍህ በእግዚአብሔር ፊት የተረጋገጠ እንዲሆንልህ ትጋ” (2 ጢሞ. 2:15) ሲል ይመክረናል። ለቅዱስ ቃሉ ትክክለኛ ትርጉም ካልሰጠው፣ ፈጽሞ ቅዱስ ቃሉ አይኖረንም። እውነተኛ ትርጉም ከሌለው፣ ቃሉ በራሱ ብቻ ኃይል አይኖረውም። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን በአግባቡ (በትክክል) መተርጎም በጣም አስፈላጊ ነው። እንዳንዶች ትክክል ያልሆነ ትርጉም እየሰጡ የማይለውን እንዳለ አድርገው ሲሰብኩት ይሰቀጥጣል።

በመጽሐፋቸውም ሆነ በቴሌቪዥን በሚያስተላልፉት ትምህርት ከቃሉ ተቃራኒ የሆነ አስተያየት ሲሰጡ መስማት ብዙዎችን ያስደንቃል፤

- እንደ የብልጽግና ወንጌል ሰባዊ ቡቴሌቪዥን በሚያቀርበው ስብከቱ ላይ፣ ጳውሎስ ለጢምቴዎስ በጻፈለት መጀመሪያው መልዕክት ላይ “...የገንዘብ ፍቅር የከፋት ሁሉ ሥር ነው...” (1 ጢሞ. 6:10) ያለው ትልቅ ስህተት ነው፤ ትክክለኛው “የገንዘብ ዕጦት የከፋት ሁሉ ሥር ነው ማለት ነበረበት” አለ።
- ሌላው ደግሞ “በሰው አማካኝነት የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል፣ በው በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ የተጻፈም ቢሆንም፣ ፍጹምነት ያለው (ከሰህተት ሁሉ ነጻ የሆነ) አይደለም” አለ።
- ቻርለስ ካፕየተባለው የብልጽግና ወንጌል አስተማሪዎች ስንድ በጣም ታዋቂ የሆነ ሰባዊ አስተማሪ፣ ኢዮብ “እግዚአብሔር ስጠኝ እግዚአብሔር ነግ...” (ኢዮብ 1:21) ያለው “ውሸት ነው” አለ።

“ሥርዓት-ከተል” (Systematic Theology) የትምህርተ-መለኮት አንዱ ክፍል ብዙዎቹን ያስደንግጣቸዋል። ምክንያቱም የረቀቀ ምሁርነትን የሚጠይቅ ሀሳብ እንደ ሆነ አድርገው ስለሚመለከቱት ነው። “ሥርዓት-ከተል” (Systematic Theology) ሌላ ነገር ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን በሥርዓቱ ማቅረብ ማለት ነው። ይሄም የላቀ ምሁር መሆንን አይጠይቅም። ጤናማ ሆነ ትምህርት ሌሎች መመከር እንዳለባቸው መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ሥፍራ ይናገራል። ጳውሎስ “የታመነውንና ከእውነተኛው ትምህርት ጋር ተስማሚ የሆነውን ቃል መያዝ አለበት፤ በዚህ ዐይነት በንጹሕ ቃል ሌሎችን መምክርና ይህን ቃል የሚቃወሙትን ሰዎች መገሠጽ ይቻላል” ይላል (ቲቶ 1:9)። “ከሥርዓት-ከተል” (Systematic Theology) ትምህርተ መለኮት ውጪ፣ በማወቅም ሆነ ባለማወቅ፣ በክፍልም ሆነ በሙላት፣ በጥልቀትም ሆነ ጥልቅ ያልሆነ ቀጥተኛ የሆነ

ነም፤ የተጣመመ የትርጉም ሂደት ውስጥ ራሱን ማስዘግት የለበትም። ቃሉ ስለ ራሱ መናገር ይችላል። የማይለውን፤ “ይህን ማለት ነው” አይለም። ማንም የመ ጽሐፍ ቅዱስን መልዕክት ረቂቅ አድርጎ ሊያቀርበው አይችልም። ዓላማው ሌላ ነገር ሳይሆን እውነትን እንዳለ በግልጽ ማቅረብ ብቻ ነው። በአጭሩ መጽሐፍ ቅዱስ “መሉውን” ቃል ይዞ እንጂ ሽርፎ ወይም ቆርስ መተርጎም አይቻልም። እርግጥ ነው ነጠላ የሆኑ ክፍሎችን ሳይነኩ፤ “መሉውን” መረዳት አይቻልም።

ዛሬ መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ፈለጋቸው የሚተረጎሙ የተጣመመ ትርጉም የሚሰጡ የማይለውን እንዳለ አድርገው የሚያቀርቡ መልዕክታቸውን ለብዙ ሚሊዮን ሕዝብ በቴሌቪዥን የሚያስተላልፉ ታዋቂ የሆኑ ሰባኪዎች አሉ። ጆን ማከርተር ስለ አንድ ታዋቂ ሰባኪ በቴሌቪዥን የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 26 ቁጥር 2ን መሠረት እድርጎ ስለ ሰበከው ሰባኪት እስተያየት ስጠዘ ይህ ሰው ብዙ ሺ ሕዝብ ያለበት ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ነው። በቴሌቪዥን ፕሮግራሙ ጳውሎስ በእግረጳ ፊት መከላከያውን ሲያቀርብ “ንጉሥ እግረጳ ሆይ! አይሁዳውያን በከሰሱኝ ነገር ሁሉ ዛሬ በአንተ ፊት የመከላከያ መልስ ስለጥ እጅግ ደስ ይለኛል” (የሐዋ. 26:2) የሚለውን መሠረት አድርጎ ይሰብካል። ከዚህ ቃል ውስጥ “...ደስ ይለኛል” የሚለውን አንድ ሰንኝ ስወ አውጥቶ ጳውሎስ ያላለውን እንዳለ አድርጎ በማቅረብ ሊያስተላልፍ የሚፈልገውን የራሱን ሀሳብ ይኸውም በተቃውሞ ውስጥ “አዎንታዊ አሳብ” (Positive thinking) ምን ያህል ጠቃሚ እንደሆነ ይሰብክ ነበር። ይህ ሰባኪ እንዲያን ሰንኝ ከምሉዕ ይዞታ (context) ውጪ አውጥቶ ጳውሎስ ከተነሳበት ሀሳብ ውጪ ይሰብክ ነበር። ዛሬ የብልጽግና ወንጌል ሰባኪዎች አብዛኛዎች በዚህ ዓይነት ቃሉን እየጠመዘዙ ከምሉዕ ይዞታ (context) ውጪ አውጥተው በመተርጎም መጽሐፍ ቅዱስ የማይለውን እንዳለ አድርገው ማቅረብ ልማዳቸው ነው።

ሌላው የብልጽግና ወንጌል ሰባኪ የማርቆስ ወንጌል ምዕራፍ 2 ቁጥር 4 ላይ “ስለ ሕዝቡም ብዛት ወደ እርሱ ማቅረብ ቢያቅታቸው እርሱ ያለበትን የቤቱን ጣራ እነሡ...” (ማር. 2:4) የሚለውን ጥቅስ መሠረት እድርጎ ይሰብካል። የሂ ሀሳብ በአማርኛችን የሰውየውን አተረጓጎም ጥሩ አይገልጽም። በእንግሊዝኛ “They could not come nigh unto him for the press...” (KJV) ይላል። ሰባኪውን ይህን ሰንኝ ወስዶ በሀሳቡ ውስጥ ያለውን እንዲደግፍለት አድርጎ አቅርቦታል። “press...” የሚለው ቃል “ከሕዝቡ ብዛት የነበረውን ግፊት...” ይገልጻል እንጂ ጥቅሱ “ከዚህ ማለፊያዎች...ጋዜጠኞች...” ጋር ምንም ግንኙ ነት የሰውም። ሰባኪው ግን ለግማሽ ሰዓት ያህል ዛሬም ቢሆን “ጋዜጠኞች ሰዎች ወደ ክርስቶስ እንዳይቀርቡ ያደርጋሉ...” እያለ ይሰብካል። በዚህ ዓይነት አተረጓጎም አየተረጎሙ ነው ዛሬ ብዙዎቹን ከመስመር የወጣ ትምህርት፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ ልምምድ ውስጥ የሚከቱት። የእኛ እገር ችግራችን ይህንን ዓይነት አተረጓጎም መጠየቃችን ብቻ ሳይሆን፤ ይህን ዓይነቱን ትምህርት ከመ ጽሐፋቸው አንብበን፤ ሺዲዮአቸውን አይተን ልዩ መገለጥ እንዳገኘን አድርገን እነዚሁኑ የህስት ትምህርቶች ሌሎችን ማስተማራችን ነው። “የእነዚህ ሰዎች ትምህርት ልክ አይደለም፤ በተሳሳተ ትርጉም ላይ የተመሠረተ ነው...” ብሎ

የሚነግረን የለም። አንዳንድ ድፍረት ያላቸው ወንድሞች ለማስጠንቀቅ ቢሞ ከሩ፤ “እርሱ እነ እክሌን ይቅደማል” ተብሎ ከፍተኛ ሰደት ይደርስበታል። ይህንን የተመለከቱ ሌሎች ደግሞ፤ “እኔም እንደ እክሌ እንዳልገለል፤ ሰደት እንዳይበዛብኝ፤ አልናገርም” በማለት አፋቸውን ዘንተው ይቀመጣሉ። ለዚህ ነው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ “እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል በትክክል በማ ስተማር...ት” ያለው (2 ጢሞ. 2:15)።

እውነትን መርምሮ ማወቅ፥ ከሰህተት ትምህርት ይጠብቃል

“...የተሻለውን ነገር መርምራችሁ እንድታውቁና
ክርስቶስ ተመልሶ በሚመጣበት ቀን
ንጹሐችና ነፍሱ የሌለባችሁ ሆናችሁ እንድትገኙ ነው።”
(ፊልሐስፎስ 1፥10)

“ወዳጆች ሆይ! በዓለም ላይ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት ስለተነሡ
መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ይልቅስ መንፈሶች የእግዚአብሔር
መሆናቸውንና አለመሆናቸውን መርምሩ።”
(1ኛ የሐንስ 4፥1)

ከብዙ ዓመት በፊት ቅዱስ አገሰቲን “ሰው የሚያምነውን ነገር መጀመሪያ
አስጠባብቅ፤ በእርግጠኛነት ‘ሲታመን ይገባል’ ባይል እንዲሁ አያምንም” አለ።
ዓይኖችንን ጨፍንን ወይም ዝም ብለን ሳናስብ የምናምን ከሆንን፤ አምነን የተ
ቀበልነው በእውነት ላይ የተመሠረተ መሆኑን እርግጠኞች አንሆንም። የግድ
የምናምነውን ማወቅ አለብን። እርግጥ ነው ውስን በሆነው አዕምሯችን ሁሉን
መረዳት ስለማንችል በእምነት ብቻ ልንቀበላቸው የሚገቡ እውነቶች አሉ።
አንዳንድ ብሩህ አዕምሮ ያላቸው ሰዎች ዝም ብለው መቀበል ወይም ማመን ስለ
ሚያቅታቸው በጥሩ መንፈስ ተነሳሳተው የተለያዩ መንፈሳዊ ጥያቄዎችን ያቀ
ርባሉ። ከልብ ለወጡ እውነተኛና ጥሩ ጥያቄዎች ጥሩ የሆነ መልስ ማግኘት
አለባቸው። “እምነትን” በሚመለከት ነጥብ ላይ የአንዳንዶቻችን ትልቁ ችግር

“አለማመን” ሳይሆን በቀላሉ “ማመን” ነው። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚነገረ
ንን ሁሉ አምነን አንቀበላለን። ሲባከው መድረክ ላይ ቆሞ የሚያስተላልፈውን
ትምህርትም ሆነ መግለጫ ምንም ዓይነት ጥያቄ ሳንጠይቅ በቀጥታ ከላይ ከስ
ማይ እንደመጣልን አድርገን በማስብ ሁሉንም “አሚን!” ብለን በሙሉ ልባችን
አንቀበላለን። በአሁኑ ዘመን አስተማሪው ምስመናኑን ለማሳመን ብዙ መድከም
ያለበት መስሎ አይሰማንም።

~ “አሚን ስሉ” ሲሉን “አሚን!” የማያስችቢያንም አንኳን “አሚን!” አንላለን።

~ “አጪብጭቡ” ሲሉን የማያስጨበጭብም ቢሆን፤
እናጪብጭባለን።

~ አጠገብህ ያለውን “የጌታን ገንዘብ ትሰርቃለህ! ሌላ ነህ
በለው” ሲሉን “ሌላውን አልሰድብም” ብለን “እምቢ!”
አንልም።

~ “ሰይጣንን እርገጡት... በእግራችሁ እሹት”
ሲሉን ሰይጣን መንፈስ መሆኑን ብናውቅም፤
እንዲሁም ሁኔታችንን በሚያዩ ሰዎች ፊት
ማስብ የማንችል ሞኞች ቢያስመስለንም፤ እግ
ራችን እስኪቃጠል ድረስ ጣውላው እስኪሰበር
ድረስ እንረግጣለን፤ እናሻለን። ምን ነኝ? መን
ፈሳጅነት ወይስ ሞኝነት? እውነቱን ለይቶ የማ
ወቅ፤ የማስተዋል አቅማችንን ምን አጠፋው?

ማስተዋል የሌለበት እምነት ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ እንደሚያመዝን እና
ውቃለን። አንዳንዶቻችን እውነት ባልሆነ ነገር ላይ አምነታችንን የምንመሠር
ተው፤ እንደሚገባው ሳናስብ ሊረዱን የሚችሉትን ሰዎች ሳንጠይቅ ሳንመ
ረምር ሁሉንም አምነን የምንቀበልበት ምክንያት ምን ይሆን? “ሳትጠራጠሩ፤
ጥያቄ ሳትጠይቁ አምናችሁ ተቀበሉ” በማለት ስለተነገረን ይሆን? በአሁኑ ጊዜ
አንዳንድ ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱሳቸውን ከማንስብና ከማጥናት ይልቅ፤
በመጽሐፍ፤ በቪዲዮ፤ በሲዲዲ አንዲሁም በካሲት ተዘጋጅተው ከውጪ አገር
የሚመጡላቸውን እንግዳ ትምህርቶችን መከታተል የበለጠ ይወዳሉ። የሚያሳ
ዝነው እነዚህን ትምህርቶች እያዘጋጁ የሚልኩላቸው አስተማሪዎችና ጸሐፊዎች
የእምነት አቋማቸው ምን እንደሆነ እንደሚገባው ሳይጠይቁ መረምረው ሳያ
ውቁ፤ ከሰህተት ሁሉ ፍጹም ነጻ አንደሆነ አድርገው አምነው መቀበላቸው
ነው። የእነዚህ ክርስቲያኖች ድካም፤ የሰጧቸውን ሁሉ ሳይመረምሩ “አሚን!”
ብለው መቀበላቸው ብቻ አይደለም። አንዳንድ ደፋር የሆኑ እውነተኛ አስተማሪ
ዎች “ከሐሰተኞች መምሕራንና ትምህርታቸው ተጠንቀቁ” በማለት ቢያስተ
ምሩና ቢያስጠነቅቁ፤ የዓይኖቻቸው ብሌን እንደተነሳ አድርገው በመቁጠር
“አስተማሪዎቻችን ለምን ተነኩ?” በማለት እንደ ጠላት እንደ ሀሰተኞች መም

ሕራንና የመንፈስ ቅዱስ ተቃዋሚዎች ተቆጥረው ስደት ይደርሰዋል። ይሄ የዋህነት ነው ወይስ ሞኝነት?

ስመሆኑ እውነቱን እውነት ካልሆነው ስይተን እንዳናውቅ አቅማችንን ያዳክመው፤ አዕምሯችንን ያጨለመው ምን ይሆን? እኛ ማወቅ ካታተን፤ እውነቱን ተረድቶ ሊያስጠነቅቀን የሚሞክረውን ሰው ለምን እንደ ጠላት እናየዋለን? ይህን የመስሰ ድካም የሚታይብን እኛ ብቻ ሳንሆን በሐዋርያት ዘመን የነበሩ ትምህርት አንዳንድ አማኞች ተመሳሳይ የሆነ ችግር እንደነበረባቸው እናውቃለን። ስዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑትን የገዛትያ ቤተ ክርስቲያን አማኞች ናቸው። ቀደም ሲል ሐዋርያው ጳውሎስ በደንብ አስተምሯቸው የነበረውን እውነተኛ ወንጌል እምነው ከተቀበሉ በኋላ እርሱ ከአጠገባቸው ዞር ሲል ከመካከላቸው የነበሩ አንዳንድ ሐሰተኞች መምህራን ያቀረቡላቸውን የሐሰት ትምህርት (ሌላ ወንጌል) ጊዜ ውስጥ በጥንቃቄ ሳይመረምሩ ፈጥነው መቀበላቸው እውነተኛውን ወንጌል የሰበካላቸውን ጳውሎስን ራሱን አስደንቆት ነበር። ጳውሎስ በወቅቱ የተሰማውን ቅሬታ ሲገልጽ፤

➤ “በክርስቶስ እጋ ከጠራችሁ እምላክ እንዲህ ፈጥኛችሁ መለየታችሁና ወደ ሌላ ወንጌል መሄዳችሁ ያስደንቀኛል” (ገላትያ 1፡፩) አላቸው።

➤ “እናንተ ሞቶች የገላትያ ሰዎች! አስማት እንደተደረገበት ሰው ስለምን ፈዛዛችሁ? ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ላይ ተሰቅሎ እንደ ሥዕል በፊት ለፊታችሁ በግልጽ ይታይ አልነበረምን?” (ገላትያ 3፡1) ብሎ ጠቆናቸው።

“የሚያብላጩላቸው ሁሉ ወርቅ እይደለም” እንደሚባለው ሁሉ፤ “ከአሜሪካ የሚመጣው መንፈሳዊ ትምህርት ሁሉ ከስህተት ፍጹም ነጻ የሆነ እይደለም። ሁሉም ታኝክ የሚዋጥ ሳይሆን ብዙ የሚተፋ ነገር ያለበት ነው። አንዳንዶቻችን የምንናረው በመካከላቸው ስለ ሆነ፤ ከእነርሱ ርቃችሁ ከምትኖሩት የበለጠ እነዚህን አስተማሪዎችና ትምህርታቸውን በቅርብ የማወቅ ዕድል አለን። አንዳንዶቻችሁን ቅርብ ሲያሰኛችሁም፤ ለዚህ ነው “ከአሜሪካ የሚመጣውን ትምህርት ሁሉ እውነተኛ መሆኑን በጥንቃቄ ሳትመረምሩና ሳትጠይቁ እንዳትቀበሉ” በማለት ለመምከርና ለማስጠነቅቅ የደፈርነው። እርግጥ ነው ንጹህ ወንጌል የሚሰብኩና የሚያስተምሩ ጥሩ ጥሩ ሰባዚዎችና አስተማሪዎች፤ እንዲሁም ጠቃሚና ጤናማ የሆኑ ጽሁፎችን የሚያቀርቡ ጸሀፊዎች አሉ። በዚያው መጠን ደግሞ ጤናማ ያልሆነ መንፈሳዊ አቋም ያላቸው፤ ለገንዘብ የሚሰገዝገቡ ሐሰተኞች መምሕራንም አሉ።

የአንዳንዶቹ ትምህርታቸው ብዙ የሚታኝክ ነገር የሌለበት፤ አረፋ ብቻ የሆነ፤ መንፈሳዊ ቃር የሚያመጣ ነው። ዓላማቸው ስሜታችንንና ኪሳራችንን ለመንካት እንጂ ልባችንን ለመንካት አይደለም። ባሉበት አካባቢ የሚያስተምሩት ትምህርት መጽሐፍ ቅዱሳዊነት የሌለው በመሆኑ ተቀሳይ ሲያጡ፤ “እው

ነት የሆነውን እውነት ካልሆነው የመለየት አቅም የላቸውም” ብለው ወደሚያስፈልጋቸው ምስኪን ሕዝቦች ዘንድ ትምህርታቸውን በልዩ ልዩ መልክ እያዘጋጁ ይልካሉ። እንዲሁም ራሳቸውን ዓለም አቀፍ እገልጋይ ብለው ለመጥራት ወደ ሦስተኛው ዓለም በእኳል ከምንጊዜውም የበለጠ በአሁኑ ጊዜ ብቅ ብቅ እያሉ ናቸው። ከእኛም መካከል አንዳንዶች የእነዚህን አስተማሪዎች የእምነት አቋምና ማንነት እንደሚገባው ሳያጠኑና ሳያውቁ፤ ሳይጠይቁና ሳይመረምሩ ኢትዮጵያ መጥተው እንዲያስተምሩ እየጋበዟቸው ነው። ለዚህ ዓይነት በአሁኑ ጊዜ በአገራችን ያለውን ንጹህ ወንጌል በእንግዳ ትምህርቶቻቸው እየበረዙት ነው። በጠቅላላው “ማመን” ከፋ ነው ማስታችን ሳይሆን፤ የምናምነውን ለይተን እንወቅ፤ ሳንመረምርና ሳንጠይቅ የምንሰማውን ሁሉ “አሜን!” ብለን አንቀበል ማለታችን ነው። እምነታችን በማስተዋል ካልሆነ፤ በዓለም ውስጥ ብዙ መናፍቃውያን ሰላላ፤ ትክክለኛ ወዳልሆነው እምነት በቀላሉ ልንሳብ እንደምንችል ማወቅ አስብን። ሐዋርያው ዮሐንስ “ወዳጆች ሆይ! በዓለም ላይ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት ለተነሡ መንፈሳት ሁሉ አትመት፤ ይልቅስ መንፈሳት የእግዚአብሔር መሆናቸውንና አለመሆናቸውን መርምሩ” (1 ዮሐ. 4፡1) በማለት ያስጠነቅቀን ለዚህ ነው።

በአሁኑ ዘመን፤ በክርስትና ዓለም ውስጥ “የአርአያ (የአቋም) ልውጥ” (Paradigm Shift) በብዛት (በሰፊው) ጎልቶ እየታየ ነው። ከእምነት ወደ ስሜታዊነት፤ ከህቅ ወደ ቅዠት፤ በነፍስ ወከፍ ከማመዛዘን ይልቅ፤ ጥቂት አዋቂዎች ብቻ ወደሚረዱት መገለጥ እየተለወጠ፤ ሐሰተኞች መምሕራን (መናፍቃውያን) በብዛት እየታዩ የመጣበት ዘመን ነው። በአንድ በኩል፤ ሐሰተኞች መምሕራንን የሚያቅፉ (የሚያስተናግዱ) አሉ። በሌላ ወገን ደግሞ ቁጥራቸው ትንሽም ቢሆን አዕምሯቸውን የሚጠቀሙ፤ የሰጧቸውን ሁሉ “አሜን!” ብለው የማይቀበሉ፤ የሚጠራጠሩ፤ “ይህ እንዴት ይሆናል?” ብለው የሚጠይቁ ሰዎች አሉ። እውነቱን እውነት ካልሆነው የመለየት አቅም ከሌለን፤ ለሐሰተኞች መምሕራን የተጋለጥን እንሆናለን። አንዱ ደፋር የሆነ የዘመኑ ሐሰተኛ ነቢይ፤

➤ “ከምድር ዙፋን ያለውን የክርስትናን እምነት እግዚአብሔር ሙሉ ዕድሳት እንደሚሰጠው... በገያ ዓመት ውስጥ የክርስትና እምነት እኛ ዛሬ ከምናውቀው ፍጹም የተለየ እንደሚያደርገው ጌታ ነግሮናል” አለ።

ይህን ሲል፤ “አሁን ያለው የክርስትና እምነት የተበላሸ፤ ለደህንነታችን ብቃት የሌለው፤ ዕድሳት የሚያስፈልገው ነው” ማለቱ እንደሆነ እርሱም ሆነ፤ የእርሱ ተከታዮች እንዳልተረዱት እርግጠኞች ነን። በአሁኑ ጊዜ እንዲህ ዓይኑን ስው ቤተ ክርስቲያናችን መጥቶ እንዲህ ዓይነቱን ትንቢት ቢተነብይ፤ ብዙ ሦች “እልል” ብለው... አጨብጭበው፤ ከሰማይ አዲስ መልዕክት ይዘላቸው እንደመጣ አድርገው እንደሚቀበሉት እርግጠኞች ነን። አንዳንዶች እውነትን ስይቶ የማወቅ ልምምድ ስለሌላቸው፤ መሠረታዊ የሆነው የእምነት አቋማቸውን የሚያናጋ ሐሰተኛ መምሕራን በመጣም እጆቻቸውን ዘርግተው ይቀበሉታል።

በአሁኑ ጊዜ የሰጡንን ሁሉ ሳንጠይቅ ሳንመረምር ዐይናችንን ጨፍነን "እውነት ነው" ብለን የምንቀበለው ለምን ይሆን? መጠየቅ መመራመር "የሰማው ትምህርት መጽሐፍ ቅዱሳዊነት አለው ወይ?" ብሎ መጠየቅ ኃጢአት መስሎን ይሆን? ሐሰተኞች መምሕራንም የሚነግሩንን ሁሉ ምንም ዓይነት ጥያቄ ሳናነሳ እንድንቀበላቸው ለማድረግ "በመንፈስ ቅዱስ እንጂ በዕውቀት... በትምህርት... አይደለም" በማለት ሊያሳምኑን ይሞክራሉ። እኛም እውነት ይመስለንና የበሰጠ መንፈሳዊ መሆናችንን ለማሳየት እግዚአብሔር በስጠን አዕምሮ ሳንጠቀም የሚነግሩንን ሁሉ "እሜን!" ብለን አጨብጭብን እንቀበላቸዋለን። ይሄም መንፈሳዊነት ሳይሆን ድንቁርና ነው። ከዚህ በፊት ደጋግሜ እንደተናገርኩት "ድንቁርና" በረከት ወይም የመንፈሳዊነት ምልክት አይደለም። መጠየቅ መመራመር ኃጢአት አይደለም።

1. ከመጠን ያለፈ መቻቻል (Tolerance) አቋመ ቢሰያደርገናል

ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚተላለፈውን መልዕክት እውነቱን እውነት ካልሆነው የመለየት አቅም የጠፋበት አንደኛው ምክንያት ቤተ ክርስቲያን በአንዳንድ ሁኔታ ላይ ግልጥ ያለ እቋም ይላ መቆም ስላልቻለች ነው። በአሁኑ ጊዜ በተለይ በምዕራቡ ወይም በስለጠነው ዓለም ሁኔታን ለይቶ መረዳት (Discernment) የሚለው ሀሳብ ተቀባይነት ያጣበት ዘመን ይመስላል። በመንፈሳዊ ሕይወት በሞራል ወይም በሥነ ምግባር አንዱ የራሱ የሆነውን እቋም በግልጽ ቢናገር፣ ሁሉንም የማያስተናግድ ቢሆን፣ እንዳልሰለጠነ ጠባብ አዕምሮ እንዳለው ሆኖ ይገመታል። ይህንን በመፍራት ብዙዎች በተቻላቸው መጠን የሚሰማቸውን ስሜት የያዙትን የእምነት እቋም በውስጣቸው ደብቀው ይይዛሉ። በአሁኑ ዘመን "በማንኛውም ነገር እርግጠኛ መሆን አይቻልም" ተብሎ የታመነበት ዘመን ይመስላል። "እውነት ነው" ብለን አምንን ለተቀበልነው ነገር መቆርቆር ወይም መቅናት ትክክል እንዳልሆነ ወይም "ጠባብነት" እንደሆነ ብዙዎች ተቀብለውታል። መቻቻል (Tolerance) መቀበል ባለበት ሕብረተሰብ ውስጥ ሁሉንም በጅምላ መቀበል እንጂ ሁኔታዎችን ለይቶ ማወቅና ያወቅ ነውን እውነት አጥብቆ መያዝ የእቋም ስው መሆን ጊዜ ያለፈበት ሆኖ ስለሚታይ እንዲህ ዓይነቱ እምነት በሕብረተሰቡ ዘንድ ተቀባይነት እያጣ መጥቷል።

እንዳንድ የሐገር ምግብ ቤቶች ከሚያቀርቡት የምግብ ዝርዝር ውስጥ "ወጥ ቢያይነቱ" የሚል ምርጫ አለበት። "ወጥ ቢያይነቱ" ካዘዝን ከተለያዩ የወጥ ዓይነቶች ትንሽ ትንሽ ይቀርብልናል። ከሁሉም ዓይነት ወጥ ለመብላት ለሚፈልግ ሰው ይሄን ዓይነቱ ምርጫ ጥሩ ነው። ምርጫ ስለሚሰጥ እንዳንዶች ይወዱታል። እንደ ዓይነት ወጥ ካልተሰማው ከሌለው ዓይነት ወጥ የመብላት ዕድል ይኖረዋል። ወጥ ቢያይነቱ ይቻላል፤ "እምነት ቢያይነቱ" -ከሁሉም ዓይነት ሃይማኖት ትንሽ ትንሽ መውሰድ ይቻላል ወይ? ማንኛውም ዓይነት

ሃይማኖት እንዳንድ ጥሩ ነገር ስለማይጠፋው "ከሁሉም ጥሩ ጥሩውን ብቻ እወስዳለሁ" በማለት "የጀሆኸ ዊትነስ የሞርሞን የክርስቲያን ሳይንስ ትምህርት... ወዘተ." ማስተናገድ እንችላለን ወይ? ይህን ዓይነቱን እቋም የምንይዝ ከሆነ እውነተኛውን ለይቶ የማወቅ አቅማችን ምን ያህል አስተማማኝ ነው? ትክክለኛውን ለይቶ የማወቅ ችሎታችን ደካማ በመሆኑ መክንያት እውነት የሆነውን ችላ ብለን እውነት የሚመስለውን ወይም እውነት ያልሆነውን ብንወስድ ችግር ላይ እንወድቅ ወይ? ከሁሉም ዓይነት ሃይማኖት ወይም እምነት ጥሩ ነው ብለን ከምናስበው ጥሩ ጥሩውን ብቻ ወስዶ መጥፎ-መጥፎውን መተው በእንዳንድ ሰዎች ዘንድ የተማርን ወይም አዋቂዎች ያስመስለን ይሆናል። ይሁን እንጂ ልሳችንን ከፍተን ሁሉንም ሃይማኖት ስናተናግድ እውነትን በማስተዋል መርምር የማወቅ ችሎታችን ውስን በመሆኑ መውጣት ከማንችልበት አደጋ ወይም ችግር ውስጥ ራሳችንን የምንከት መሆናችንን መዘንጋት የለብንም።

አሜሪካ ውስጥ በተለያዩ ሰዎች ተዘጋጅተው የሚቀርቡ "የውይይት መድረኮች" (Talk Shows) አሉ። ፈል ዶናሂው ለዚህ ዓይነቱ መድረክ የመጀመሪያው ሰው በመሆኑ ለውይይቱ መድረክ እንድ ዓይነት ቅርጽ ስጥቶት አልፏል። ጄሪ ስፐርጋንገር የተባለው ሰው ደግሞ በአንድ አቅጣጫ በጣም ያዘነበለ "አዕምሮ ያለው ልዩ የሆነ ሰው ቁጭ ብሎ ፕሮግራሙን እንዴት መመልከት ይችላል?" የሚያሰኝ ዘግኝ የሆነ ፕሮግራሞችን የሚያቀርብ ሰው ነው። ለፕራ የተባለችው ሴት ደግሞ የውይይቱን መድረክ በመጠኑም ቢሆን ጨዋነት ያልጎደለው የውይይት መድረክ እንዲሆን ያደረገች በአሜሪካውያን ዘንድ በጣም ቀደማዊነት ያገኘች ሴት ናት። እነዚህን የመሳሰሉ የተለያዩ የውይይት መድረኮች የአሜሪካንን ሕዝብ "ግላዊ አመለካከት የሚያጠቃቸው እንዳይሆኑ (opinionated) እያደረጉት ነው። እንደ ሌላውን መታዘና መቀበል መቻል አለበት የሚል ፍልስፍና እየተጠናከረ ነው። ምንም ያህል ዘግኝ ወይም አስከፊ ፕሮግራም ቢቀርብ ፕሮግራሙን የጠላው ሰው "ሌላው ለወደው ይችላል" ብሎ በማለብ የመታዘን አቅም (tolerance) ሊኖረው ይገባል ማለት እንደ አዋቂነት እየተቆጠረ መጥቷል። በዚህ አኳያ በአብያተ ክርስቲያናትም ዙሪያ "ንፍሳትን ወደ ክርስቶስ ለመሳብ መጀመሪያ ከዓለም ጋር ጥሩ ግንኙነት መፍጠር አለብን፤ ጥሩ ግንኙነትን ለመፍጠር ደግሞ አንዳንድ እውነቶችን ማጥበቅ የለብንም" በማለት ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን በትክክል በኃይልና በሥልጣን ለመስከክ አቅም እያጣች መጣች። በዚህ ዓይነት ቤተ ክርስቲያን በምታስተላለፈው መልዕክት ስሜውን እንዲመቸው እንዳይቆረቆረው ለማድረግ ጥረት የቻለው ከሆነ መልዕክቷ የተበረዘ ኃጢአተኛውን ወደ ንስህ ለማምጣት ጎልበት የለው ይሆናል። ከዓለም መለየት ሲገባት የዓለም ወዳጅ ለመሆን የምትሞክር ከሆነ እንደ ያዕቆብ አጻጻፍ ቤተ ክርስቲያን ዝሙት መፈጸሟ ይሆናል። "እናንተ ከዳተኞች! ዓለምን የሚወድድ የእግዚአብሔር ጠላት መሆኑን ለታወቁም? እንግዲህ ዓለምን የሚወድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት መሆኑ ነው" (ያዕ. 4፥4) ይላል።

በአሁኑ ዘመን አንዳንድ ክርስቲያኖች አሜሪካ ውስጥ በተለያዩ አስተማሪዎች ተዘጋጅተው የሚወጡትን መጽሐፍት ሺዲዮኑ ካሴት ብዙ ዋጋ እየከፈሉ ይሰበሰባሉ። እንዲሁም በተለያዩ አስተማሪዎች ተዘጋጅተው በሳተላይት የሚተላለፉትን ልዩ ልዩ መልዕክቶችን ትምህርቶችን ይከታተላሉ። አንድ ክርስቲያን በውጤት ጉብተን በቴሌቪዥን የሚከታተለውን መንፈሳዊ ፕሮግራም አይተን፤ ያ አማኝ ምን ዓይነት ትምህርት እንደሚፈልግና እንደሚጥመው ወይም የትምህርት ምርጫው ምን ዓይነት እንደሆነ መረዳት እንችላለን። እንዲሁም በሚያነባቸው መጽሐፍት በመጠኑም ቢሆን ያለውን መንፈሳዊ አቋም ማወቅ እንችላለን። ለምሳሌ “ጆን መከርተር እና ቻርለስ በዊንደል” የተባሉ አሜሪካውያን አስተማሪዎች የጻፉትን መጽሐፍት የሚከታተል፤ የነኬነት ኮፕላንድና ኬነት ሄገን ትምህርት አይዋጥሉትም። የነኬነት ሄገንን ዓይነት ትምህርት የለመደው ደግሞ የነመከርተር ትምህርት ይጠጥርበትና “ደረቅ ነው... ዘይት የለውም...” ማለቱ አይቀርም። ሁለቱንም ዓይነት እየቀላቀለ የሚይዝ (የሚከታተል) ቢሆን ግን የዚያ ሰው ሁኔታ ብዙዎቻችንን ግራ ማጋባቱ አይቀርም። ምግብ በያይነት የሚጣፍጠንን ያህል፤ “የይግኖት በያይነቱ” ወይም ትምህርት በያይነቱ መከታተል ግራ ያጋባል እንጂ ጽኑ የሆነ መሠረት አያስይዝም።

2. በመንፈሳዊ ነገር ላይ መደራደር (compromise) ይቻላል ወይ?

በአሁኑ ጊዜ በተለይ በምዕራቡ ወይም በሰላጠነው ዓለም ሁኔታን ለይቶ መረዳት (Discernment) የተረዱትንና ያወቁትን የራስ “አቋም” አድርጎ መያዝና ጸንቶ መቆም እንዲሁም ለእምነት መቆርቆር “ጠባብ አዕምሮ ያለው” የሚያበኝ ሆኗል። ሐዋርያው ዳውሎስ “ፍቅር ከእውነት ጋር እንጂ በአመጽ ደስ አይለውም” (1 ቆሮ. 13:6) ይላል። ይህን ሲል፤ የፍቅር ሰው አመጽን ስለሚጠላ፤ ውሸትን ሳይቀይጥና እውነቱን ሳይደብቅ ፊት ለፊት በግልጽ ይናገራል ማለቱ ነው። በአሁኑ ዘመን መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል። “በማለት እውነትን ሳይቀያይጥ ልክ እንዳለ ፊት ለፊት በቀጥታና በግልጽ የሚያስተምሩትን “ግትሮችን በራሳቸው ሃሳብ የተሞሉ፤ ችክ ያሉ ወይም ደረቆች” እንዲሁም “ፍቅር የሌላቸው” በመባል ይታወቃሉ። በአሁኑ ጊዜ ስቆ የሚያስቅና የሚያዝናና እንጂ በሥልጣን ተሞልቶ እውነትን ፊት ለፊት ወይም በግልጽ የሚናገር፤ ኃጢአትን “ኃጢአት” ብሎ የሚሰብክ፤ “ንስህ ግብ” በማለት ለንስህ የሚጠራ ሰባኪ የማይፈለግበት ዘመን ነው። በማሕበራዊም ሆነ በፖለቲካው ዓለም የሕብረቱ አባል ሁሉ በአንድ ሀሳብ መስማማት ሲያቅታቸው፤ ሁሉንም ወገን (ክፍል) ለማስደሰት መደራደር ጠቃሚ ወይም አስፈላጊ የሚሆንበት ጊዜ አለ። በትዳርም ውስጥ ጤናማ ግንኙነት ይዞ ለመቀጠል እንዲሁም ግጭትን ለማሳረድ በሁለቱም ወገን የራስን መተውና የሌላውን ሀሳብ መቀበል ወይም መደራደር ይጠቅማል።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ በሆነ ነገር ላይ፤ በሞራል ፕሪንሰፕል፤ በትምህርት መለኮት፤ በመለኮታዊ መንገድና በሌሎች መንፈሳዊ በሆኑ አቋሞች ላይ፤ እንዲሁም የዘላለም ሕይወትን በሚመለከት ጉዳይ ላይ መያዝና መልቀቅ ወይም መደራደር ግን ትክክል አይደለም። በአሁኑ ዘመን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት ይህንን ዓይነቱን መንገድ ሲጠቀሙ ማየት በጣም ያሳዝናል። በአምነቱ ከማንም ጋር የማይደራደረውን እውነትን አጥብቆ በመያዝ የሚኖረውንና የሚያገለግበውን “ደረቅ፤ ችክ፤ ፍቅር የሌለው ወዘተ...” በማለት ልዩ ልዩ የቅጽል ስም ይሰጡታል። አንዳንዶች በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ክርስቲያን ስለማንኛውም ነገር መከራከር የለበትም የሚሉ አሉ። “የምትሰማማበትን ወይም የሚጠቅምህን ወሰደህ፤ የማትሰማማበትን ለምን አትተውውም? ውዝግብ ወይም ጭቅጭቅ ለምን ትቀበቅላለህ?” አሉታዊ የሆነውን ችላ ብለህ የምትሰማማ በትን ሀሳብ ብቻ ለምን አታቀርብም?” ሲሉ ይሰማሉ። በአሁኑ ጊዜ ምስጋናና ጭብጨባ የማይፈልጉ፤ ባመኑበት ጸንተው ለመቆም ድፍረት ያላቸው፤ እውነትን እውነት ካልሆነው ጋር ሳይቀላቅሉ ልክ እንዳለ የሚሰብኩ፤ “የሌላውን ሰው እምነት ነክቼ ጭቅጭቅ ያስነሳብኝ ይሆን?” በማለት ሳይፈሩ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነውን ትምህርት የሚያስተምሩ፤ በአንዳንዶች ዘንድ ኃይለኞች መሰለው ይታዩ እንጂ እውነተኛነት የሆኑ፤ የአቋም ለምች ናቸው። ጊዜው መወላወልን (compromise) እንደ ጥሩ ነገር፤ ከሰው ሁሉ ጋር ተሰማምቶ መኖር የሚያስችል ዘዴ ሆኖ የሚታይበት ዘመን ነው። ለጊዜው ብቸኛ ቢያደርገንም፤ እንዲሁም በአንዳንዶች ዘንድ እንደ “እልኸኝ” ቢያስቆጥረንም፤ ባመንበት ጸንተን መቆም መጨረሻ ላይ ያስከብረናል እንጂ አያስንቀንም።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንዳንዶች ምን ዓይነት ስብከት መስማት እንደሚፈልጉ ገልጸው ይናገራሉ። “አከራካሪ የሆነ ነገር አንፈልግም፤ ቀላል መልዕክት፤ ቀላል ወንጌል ስበከልን፤ መልዕክትህ እምንታዊነት ያለው ብቻ ይሁን፤ ስለ ሌላው አስተያየት አትሰጥ፤ ስለ ሌላው አቋም አትስበከልን” ይላሉ። እንዲሁም፤ “ሁላችንም ክርስቲያኖች መሆናችንን ያ ብቻ በቂ ነው። ስለ አንዳንድ አስተምሮ (ዶክትሪን) አንከራከር። ክርስቲያኖች ስለሆንን፤ ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ብቻ እንናገር። አንድ የሚያደርገን ያ ብቻ ነው” ሲሉ መስማት የተለመደ ሆኗል። በአሁኑ ዘመን በብዙ ሰዎች ዘንድ ጠንከር ያለ መልዕክት መስማትም ሆነ መስከክ የማይፈለግበት ዘመን ይመስላል። ሰዎች በሚፈልጉት ዓይነት እየመረጥን የምንሰብክና የምናስተምር ከሆነ፤ መንፈስ ቅዱስን ማዳመጥ የተውን፤ እንዲሁም መጽሐፍ ቅዱስን ችላ ያልን መሆናችን እንደሆነ አንዳንዶች የተረዱት አይመስሉም። መጽሐፍ ቅዱስ በሚያከራክር ሀሳብ የተሞላ፤ በሰዎች አዕምሮ ውስጥ ጥያቄ የሚፈጥር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የምንሰማማበትን፤ የማይቆረቁረንን ብቻ እየመረጠ የሚናገር አይደለም። የሚያለምም ቢሆንም ከመስመር የሚወጣውን ፊት ለፊት ይገስጻል እንጂ አያባብልም።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው ሁልጊዜ በሥልጣን ነው። እቅጧን ፊት ለፊት ግልጽ ለድርጎ ነው የሚናገረው። ጥፋተኛውን “ጥፋተኛ ነህ” ይላል።

እኛንም ከፋውን ፊት ለፊት እንድንቃወም ያዘናል (ያዕ. 4+7)። እንዲሁም ከክፉ ርቀን መልካሙን እንድናደርግ (1 ዮሐ. 3+11)፤ እውነቱን ከሀሰት መን ፈሰ ለይተን እንድናውቅ (1 ዮሐ. 4+6) ይመክረናል። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ የተናገረውን፤ ሳናውቀው ለጥብቀን መስበክና ማስተማር ይገባናል። ጳውሎስ "በክርስቶስ ላይ ሳይሆን፤ በሰዎች ልማድና በዚህ ዓለም መሠረታዊ ሕግ ጋት ላይ በተመሠረተ ፍልስፍናና ከጉዳ ማግኪያ ማንም ማርኮ እንዳይወስዳችሁ ተጠንቅቁ" (ቆላ. 2+8) ብሎ ይመክረናል። ከእውነተኛ የክርስትና እምነት ጋር አብረው የማይሄዱትን በመቀበል ፈንታ የግድ መቃወም አለብን። ኢያሱ የእሥራኤል ሕዝብ በዓልን ከእግዚአብሔር ጋር ደርበው በመያዝ ሁለቱንም እኩል ሲያስተናግዱ ተመልከቶ "ሁለቱንም በአንድ ላይ መያዝ ስለማትችሉ ከሁለት አንዱን ምረጡ" በማለት ውሳኔ እንዲያደርጉ መከራቸው (ኢያሱ 24+15)።

3. አማኝ የሚያምነውን አውቆ ጸንቶ መቆም አለበት

እውነት በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ማወሳወል የሚያስከትለውን ችግር መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ይመሰክራል። እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎች፤ ከሚፈሰው ጋር የሚፈሉ እይደሉም። ባመነበት ጸንትው የቆሙ የማያወላውሉ፤ ተቃውሞ የማይፈሩ፤ ለጠላት የማይንበረከኩ ናቸው። የእሥራኤል ሠራዊት በጎልዳድ ፊት ሲንቀጠቀጥ፤ ዳዊት ግን ሳይፈራ በአምላኩ ታምኖ በድፍረት ቆመ። ሲድረቅ፤ ሚሳቅ፤ አብድና፤ እሳቱ ሳያሰፈራቸው "ከአመንበት ነቅነቅ አንልም፤ ሳቆምኩም ምስል አንሰግድም" በማለት ሳያወላውሉ ጸንተው ቆሙ። እግዚአብሔር ጣልቃ ባይገባ ኖሮ በእርግጥ ሕይወታቸውን ያጡ ነበር፤ ቢሆንም ከሚያምኑበት ውጪ ከመሆን ይልቅ ሕይወታቸውን ለማጣት የመረጡ የእምነት እርበኞች ነበሩ።

ዛሬ እውነትን በመፈለግ፤ ለእውነት ሲሉ ብቻቸውን የሚቆሙ ሰዎች የት እሉ? በዘመናችን ያላችው ቤተ ክርስቲያን ፍርሃት የትጠናወታት፤ ለእውነት በመቆም ፈንታ ከዓለም ጋር ለመስማማት የምትደራደር፤ የወንጌል ጠላትን ከመቋቋም ይልቅ ተሰማምታ መኖርን የመረጠች ትመስላለች። ይህንን ዓይነት እቋም እስከያዘች ድረስ ትከክል የሆነውን ካልሆነው የመለየት እቅዷን እያጣች እንደምትሄድ የታወቀ ነው። በዚህ ዓይነት ሁሉም እየተንሸራተተ ከሄደ፤ ቤተ ክርስቲያን መጨረሻዋ ምን ይሆናል? ብዙዎቻችንን ሊያሳስብ ይገባል። ማርቲን ሉተር ጽኑ የሆነ እቋም ባይዝ ኖሮ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እውነትን ከሚሸቃቅጡ ጋር ቢሰማማና ቢደራደር ኖሮ፤ ዛሬ ቤተ ክርስቲያን ምን ዓይነት መልክ ይኖራት ነበር? ተቃውሞውንና መልዕክቱን ላላ እንዲያደርግ፤ ጳጳሱን መዳፈሩን እንዲቆም ማርቲን ሉተር ሀሳቡን ከሚደግፉት ወገን ብዙ ግፊት ደርሶበት ነበር። ሌላው ቀርቶ የቅርብ ጓደኞቹና ወዳጆቹ ስለ ቤተ ክርስቲያን እንድንት ሊል ከሮም ጳጳሳት ጋር እንዲሰማማ መከረውት ነበር። ሉተርም ራሱ

የተቃውሞ መልዕክቱ ሕዝቡን ወደ ትክክለኛው እምነት እንዲያመጣ እንጂ ቤተ ክርስቲያን እንዳይከፋፍል አጥብቆ ጸልዮ ነበር። "95ቱን ቲሲስ" ቤተ ክርስቲያን በር ላይ ሲለጥፍ፤ ቤተ ክርስቲያን እንድትከፈል ማድረግ እንደሆነ ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ፤ የወሰደው እርምጃ በወቅቱ ትክክል ነበር።

አንዳንድ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መክፈል ጤናማና አስፈላጊ የሚሆንበት ጊዜ አለ። ይህንን ስንል፤ በአሁኑ ጊዜ የምናየውን ዓይነት መገጣጠል ማለታችን እይደለም። በአሁኑ ጊዜ ሲከፋፈሉ፤ ሲገጣጠሉ የምናያቸው አብያተ ክርስቲያናት በመካከላቸው ትልቅ የእምነት ወይም የዶክትሪን ልዩነት (ጥያቄ) ትፈጥሮ ሳይሆን፤ ዘጠና ዘጠኝ ከመቶ (99%) የሥልጣን ጥያቄ ነው። እንዲሁም የተጠማ አማኝ ባለበት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የሚፈልገውን መሆን ሲያቅተው፤ በሁሪያው ያሉትን ጥቂቶቹን አግባብቶ፤ ምክንያት ፈጥሮ ይዞ በመውጣት "ጌታ ጦርቶኛል" ይልና እዲስ ቤተ ክርስቲያን ይጀምራል። የሚጀምረውም ቤተ ክርስቲያን በትምሕርቱ፤ በእምልኮቱ ትቶት ከወጣው ቤተ ክርስቲያን በምንም ዓይነት እይደለም። በዚህ መካከል በሚፈጠረው ጦርነት ጉዳት የሚደርስበት ምስኪኑ ምዕመን ነው። የዚህም ዋና ምክንያት ምዕመናኑ በቀላሉ የሚነዱ በመሆናቸው ነው። አንዳንዶቻችን "እግዚአብሔር በተለይ የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያንን ማሳደግ የመረጠው በዚህ ዓይነት፤ ይኸውም በማባዛት ፈንታ በማክፈል ይሆን?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በዚህ ነጥብ ላይ ከዚህ በፊት ብዙ ያልን ስለሆነ፤ ይህንን ሀሳብ እዚሁ ላይ እንቋቋሞለን።

ጤናማ ትምህርት (ዶክትሪን) ይከፍላል፤ ራሱን ይለያል፤ ይፈርዳል፤ ይገነዘባል፤ ይመክራል፤ በሁለትን ያጋልጣል። እነዚህ ሁሉ በአሁኑ ዘመን ይህን ያህል ጎልተው አይታዩም። እውነት የሆነውን፤ እውነት ካልሆነው መለየት እንዳንችል የሚያደርገን፤ ከዓለም ጋር ያለን መቀራረብ ወይም አብሮ መሄድ ነው። ዓለምን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት በቅድሚያ ከዓለም ጋር መስማማት፤ እንዲሁም ዓለም እንዲወደን ራሳችንን ከእውነት ማሰወጣት አለብን ማለት እይደለም። ዓለም የሚወደን ቢሆን ኖሮ ክርስቶስንም ይወደው ነበር። ዓለም ክርስቶስን ካልወደደ፤ መልዕክታችንን ካላሳነው በስተቀር፤ እኛን ወደ ይቀበለናል ብለን ፈጽሞ ማሰብ የለብንም። ዛሬ እንዳንዶች "የማያምኑትን እንሰባለን" በማለት ዓለም የሚውደውን ነገር ለማቅረብና ለማሳየት ሲሞክሩ ይታያሉ። ይህንን ዓይነቱን ዘዴ በመጠቀም የማያምኑትን ወደ ቤተ ክርስቲያን እንሰባለን የሚሉ አማኞች ቤተ ክርስቲያንን የመዝናኛ ሥፍራ ሲያደርጓት እያየን ነው።

"እውነት"፤ ያለአንዳች ፍርሃትና ማወሳወል፤ በጋይልና በሥልጣን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካልተሰበከ፤ ሌላ ቦታ የት ሊሰበክ ይቻላል? ዓለም እንዲወድን መልዕክታችንን ለሰላላ አድርገን እንድናቀርብ መጽሐፍ ቅዱስ ይመክረናል ወይ? (ዮሐ. 7+7)። ሐዋርያው ዮሐንስ "ወንድሞቼ ሆይ! ዓለም ቢጠላችሁ አይድንታችሁ....." እላለም ወይ? (1 ዮሐ. 3+13)። እንዲሁም ኢየሱስ "ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደጠላኝ ዕውቁ" (ዮሐ. 15+18-21) በማለት

አልነገረንም ወይ? ሐዋርያው ዳውሎስ ሌሎችን ለማስደሰት ሲል፤ ከአቋሙ ትንሽም ነፃነት ያለ ሰው አንዳልነበረ እናውቃለን። ዓለምን ወደ እውነተኛው ጌታ ለማስጠጋት ከፍተኛ ዋጋ ከፈለ እንጂ በራሱ ጥበብና ዝናብ ለመሳብና ለመማረክ አልፈለገም። ሐዋርያው ዳውሎስ “ሲሰድኩንና ሰማችንን ሲያጠፉ በጥሩ ቃል እንመልሳቸዋልን፤ እነሱ አሁን ድረስ የዚህ ዓለም ውሳኔና የምድር ጥራጊ ጉድፍ ሆኗል” ይላል (1 ቆሮ. 4:13)። ክርስቲያኖች በዓለም ፊት ትልቅ መስለው ለመታየት ወይም ዓለምን ለማስደሰት ሲሞክሩ፤ መለኮታዊ ለሆነው ሐዋርያው ያላቸው እምነትና አቋም አየቀነሰ ይመጣል። የእግዚአብሔር ቃል የጠፋ ትን የመመለስ ጋይል አንዳለው ማመን ካልቻልን፤ ከቃሉ ውጪ ነፍሳትን በራሳችን መንገድ ለመሳብ የምንሞክር ከሆነ፤ መንፈሳዊ ሕይወታችንን በቃሉ አንዴት መምራት እንችላለን? ለቃሉ መታዘዝ መርጠን የምናደርገው ሳይሆን፤ ግዴታችን ነው።

4. ወንጌልን ለሰሚው እንዲመች አድርገን ማቅረብ አንችልም

የሸቀጣ ሸቀጥ ነጋዴዎች፤ በንግዳቸው ጥሩ ውጤት ለማግኘት፤ ወይም ተወዳዳሪዎቻቸውን መቅደም (ማሸነፍ) የሚችሉት፤ ተጠቃሚው ወይም ዝብያተኛው የሚፈልገውን ዓይነት ዕቃ በማቅረብና እንዲሁም ሥነ ሥርዓት ባለው አቀባበላቸው ዝብያተኞቻቸውን ደስ ማሰኘት የቻሉ እንደሆነ ብቻ ነው። ነጋዴዎች በዚህ ዓይነት ዝብያተኛውን ሕዝብ ለማስደሰት ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። አንዳንድ ብልህ የሆኑ ነጋዴዎች የሚሸጡት ዕቃ ሌሎች ሱቆች ውስጥ ካሉ፤ ወይም ተወዳዳሪዎች ካሉባቸው፤ የሚያቀርቡትን ዕቃ ትንሽ ለወጥ አድርገው በማቅረብ ተወዳዳሪዎቻቸውን ለማሸነፍ መከራ ያደርጋሉ። ዕቃዎችን ለዝብያ ከማቅረባቸውም በፊት፤ በዚያ አካባቢ ያለው ሕዝብ ምን እንደሚፈልግ ካጠኑ በኋላ፤ ሕዝቡ የሚፈልገውን ዕቃ አዘጋጅተው ለሽያጭ ያቀርባሉ። በስለጠነው ዓለም ውስጥ የሚኖሩ ነጋዴዎች የሕዝቡን ፍላጎት ለማወቅ ለሚያደርጉት ጥናት ብቻ ብዙ ገንዘብ ወጪ ያደርጋሉ።

ልክ እንደ ነጋዴው የዛሬይቷም ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን ለሰሚው ሁሉ እንዲሰማው ወይም እንዲመችው አድርጋ ማቅረብ ጀምሮ ይህንን በዘመናችን “ዝብያተኛው የሚፈልገውን ማቅረብ” የሚለው አሳብ ቤተ ክርስቲያንም ይህንን ሀሳብ አየተከተለች የመጣች ትመሰላለች። በአሁኑ ጊዜ በተለይ በስለጠነው ዓለም ያሉት አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት በተለይ አሜሪካ ውስጥ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጣውን ሕዝብ ለማስደሰት ለማመቻቸት ከፍተኛ እንቅስቃሴ እያደረጉ ናቸው። ነጋዴ፤ ጥሩ አትራፊ የሚሆነው፤ ተወዳዳሪዎቹን ማሸነፍ (መቅደም) የሚችለው፤ ዝብያተኛው ምን ዓይነት ዕቃ እንደሚፈልግ አጥንቶ ያን የሚፈልገውን ዕቃ ማቅረብ ሲችል እንደሆነ ከጣይ ገልጸናል። ለምሳሌ የልብ ማጠቢያ ማሸን በየቦታው ተክሎ ለመነገድ የሚፈልግ ነጋዴ፤ ማሸናፊን የሚቀከላቸው ሀብታሞች አካባቢ ወይም መንደር ሳይሆን፤ በየቦታቸው የልብስ

ማጠብያ ማሸን የሌላቸው ድሆች ከሚኖሩበት አካባቢ መሆን አለበት። ዳቦ መማገ፤ የሌለው ድሃ ሕዝብ ከሚኖርበት መንደር ሄዶ “የአይስ ክሪም” ሱቅ አይከፍትም። ነጋዴው ዕቃውን ከማቅረቡ በፊት በዚያ አካባቢ ያለው ሕዝብ ምን እንደሚፈልግ ለማወቅ፤ ብዙ ገንዘብ ወጪ አድርጎ ጥናትና ምርምር ያደርጋል። ዛሬ ዝብያተኛው የሚፈልገውን ዕቃ አጥንቶ ማቅረብ የሚለውን ሀሳብ የሚከተሉት ነጋዴዎች ብቻ ሳይሆኑ፤ ቤተ ክርስቲያንም ይህንን ዘዴ እየተጠቀመች ነው።

➤ “የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራም ረዘመሀ በብዙቱ በሃ” የሚል ቅሬታ ሕዝቡ ካለማ፤ የሕዝቡን ፍላጎት ለማሟላት “የ10 ደቂቃ በብዙት ለበሽተኞች ጸሎት ለአንድ ሰው ከአንድ ደቂቃ በላይ እንዳይረዝም ይደረጋል። እንዳይሰለቸው ለድራማ መልክ መልዕክት ይቀርብለታል። መዝሙሮች ዘመናዊ መሆን አለባቸው፤ ጎታታ መሆን የለባቸውም። ሕዝቡ ቤተ ክርስቲያን መምጣት እንዳይፈራፈሩ ሥርዓቱ ለስደንግጦት እንዳይሸሽ እንዳንድ ለውጦች እየተደረጉ ናቸው። ሕዝቡ የፈለገውን እንዲለብስ፤ ለባከው ኮትና ከራሻት ማድረግ የለበትም፤ ሕዝቡ እንዳይፈራ ግድግዳው ላይ መስቀል መደረግ የለበትም፤ “ቤተ መቅደስ” የሚለው ቃል እንዳያስደነግጠው “አዳራሽ” እንዲባል፤ ለባከው በሰብዙቱ ሕዝቡን እንዳያስቀይም የሚናገረውን ቃል መምረጥ አለበት። በምንም ዓይነት ሕዝቡ የበደለኛነት ስሜት እንዲሰማው ማድረግ የለበትም። “ይህን አድርግ፤ ያን አታድርግ” መባል የለበትም” ይባላል።

➤ በጣም ተራቀው የሄዱት ደግሞ ከመኪናቸው ውስጥ ተቀምጠው በድምጽ ማጥያ ቃሉን እንዲያዳምጡ ይመቻችላቸዋል። እንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት “...ተዝናንታችሁ የምታመልኩበት ፕሮግራም፤ አለን። ...የፈለጋችሁትን ዓይነት ልብስ ለብላችሁ መምጣት ትችላላችሁ። ከመዚቃ ባንዳችን ተዘጋጅቶ የሚቀርብ ድንቅ የመዚቃ ፕሮግራም አለን። የለምልክት ጊዜያችሁን በደቦታና በላቅ የምታሳልፉበት ትፈልጋላችሁ?...ካላችሁ የእኛ ቤተ ክርስቲያን እንደ ፍላጎታችሁ የሆነ ፕሮግራም ያለው ስለሆነ፤ ይሰማማችኋል... ኑና ትብኙን” በማለት በጋዜጣ በሬዲዮ በቴሌቪዥን ማስታወቂያ በማውጣት ሕዝቡን ይጋጥሳሉ።

እንዲህ ዓይነቱ የሻይ ቤት ማስታወቂያ ቢሆን ድንቅ ነበር። ወደ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ሕዝቡን ለመጥራት ከሆነ ግን፤ ይሄ ሀቀኝነትና መንፈሳዊነት ያለው አይደለም። ቤተ ክርስቲያን ሕዝቡን ደስ ለማሰኘት የምትጥር ከሆነ፤ የወንጌሉ መልዕክት ጋይለኛ እንዳይሆን፤ ሕዝቡን ቅር እንዳያሰናና እንዳይቆረቁር ከፍተኛ ጥረት ማድረግ አይቀጥም።

♦ ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረበት ዘመን ቤተ መቅደሱን ያቃልሉ የነበሩትን ሰዎች በማባበል ፈንታ “ቤቴ ለሕዝብ ሁሉ የጸሎት ቤት ይባላል ተብሎ አልተጻፈም? እናንተ ግን የሌሎች ዋጋ አደረጋችሁት” (ዮሀን. 11:17) በማለት እየገረፈ ከቤተ መቅደስ እንዳስወጣቸው እናስታውላለን።

በአሁኑ ዘመን ከዚህ የከፋ ነገር በቤተ ክርስቲያን ሲፈጸም ክርስቶስ ምን ይሰማው ይሆን? በልዩ ልዩ ዘዴ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጣውን በው ቁጥር ማብዛት ይቻላል። እነዚህ በብዛት ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጡት ሰዎች ብዙ ዎቹ የወንጌሉ ቃል ነክቷቸው ያሉ ሕይወታቸው ተሰምቷቸው የክርስቶስ ፍቅር ስቧቸው እንዳልሆነ ግልጽ ነው። በመዝሙሩ ስም በእምልኮቱ ፕሮግራም ስም በግርግሩ ተሰጠው ነው። በኃጢአት ውስጥ የሚኖረውን ክርስቲያን “ወንድሚ በኃጢአት እትሟወት... ተመለስ... ንስህ ግሃ” ለማለት እገልጋለሁ እቅም ከሌለው ያ ቤተ ክርስቲያን ጤናማ ቤተ ክርስቲያን መሆን አይችልም። ኃጢአተኞች ወደ ቤተ ክርስቲያን መምጣት እንዲችሉ በሩ ክፍት መሆን አለበት፤ ይሁን እንጂ በኃጢአት ሲሟወቁ እያዩ ቅር ዳላቸዋል፤ ቤተ ክርስቲያን ጥለው ይሄላል ብሎ በመፍራት ብቻ የማትገበጽ የንስህ ጥሪ የማይታደርግ ቤተ ክርስቲያን ከሆነች፤ ጤናማ ቤተ ክርስቲያን መሆኗ ያጠራጥራል። ቁጥር ለማብዛት ብቻ ቤተ ክርስቲያን ማቋቋም (መትከል)፤ ሕይወት የሌላት ቤተ ክርስቲያን መመሥረት ይሆናል። ሕይወት ከሌላት ደግሞ ከፍርድ አታመልጥም። በአሁኑ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ሕዝቡን ወደ ይህንነት ለማምጣት እንዲሁም ሕዝቡን ለማብዛት የምትሞክረው በምን ዓይነት መንገድ ይሆን?

(1) የአሜሪካውያን ቤተ ክርስቲያን— ዛሬ እሜሪካ ውስጥ ሚጋ (ትላልቅ) ቤተ ክርስቲያናት ከሁለት ሺ በላይ አባል ያላቸው በየቦታው በጣም እያደጉ ናቸው። ቀድሞ የነበሩት “የታወቁ የቤተ እምነቶች አብያተ ክርስቲያናት” ሕዝቡ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄዱን በመተው፤ እነዚህ ዎቹ ሕንጻዎቻቸውን እየሸጡ ወጥተዋል። ሁኔታው ያሳስባቸው እንዳንድ መሪዎችና አገልጋዮች የቤተ ክርስቲያናቸውን ፕሮግራምና እሠራር በተለያዩ መንገድ በመለወጥ እጅግ በጣም ብዙ ሕዝብ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሳብ ችለዋል። ከላይ እንደገለጽኩ ሕዝቡ በሚሰማማው ዓይነት ፕሮግራማቸውን ለየውጠውታል። ዕሁድ ጥዋት የሚካሄደው የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራም ይኸውም ዝግሬው ማስታወቂያው ለሰበሰቡት የሚደረገው ጸሎት እስራትና ምጽዋት የሚሰበሰበው ቅዱስ ቂርባን የሚሰጠው ወዘተ. —እነዚህ ሁሉ ፕሮግራሞች በአንድ ሰዓት ውስጥ እንዲያልቁ ይደረጋል። ሕዝቡ እንዳይሰለጥኑ በብዙ ከ10 ደቂቃ እንዳይበልጥ ይደረጋል። በዚህ ዓይነት የሕዝቡን ቁጥር ለማብዛት የተለያዩ ፕሮግራሞችን ያወጣሉ፤ በተቻላቸው መጠን ሕዝቡን ለማመቻቸት ይሞክራሉ። እንዳንድ አብያተ ክርስቲያናትም ብዙ ገንዘብ ከፍለው ፕሮግራማቸውን በመግለጽ ልዩ ልዩ ማስታወቂያ በጋዜጣ በሬዲዮና በቴሌቪዥን ያወጣሉ። በዚህ ዓይነት እባብለው ከሚሰበሰቡት ሰዎች መካከል ይህን

ትን ያገኙት ስንቶቹ ይሆን? በምንም ዓይነት ዘዴ ይሰበሰቧቸው እውነተኛውን ወንጌል ይሰጡላቸዋል ወይ? ይህን የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

(2) የኢትዮጵያውያን ቤተ ክርስቲያን— በውጪ እገር ያሉት የኢትዮጵያውያን አብያተ ክርስቲያናት መሪዎች ሕዝቡን ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሰቡት በምን ዓይነት መንገድ ይሆን? ሕዝቡን የሚሰበሰቡ መዝሙሩ ማህበራዊ ኑሮው ስም ፕሮግራሙ በኋላ የሚቀርብላቸው ቡናና ጸባ ግርግሩ ይሆን? ኢትዮጵያውያን ሲገኙ ይጣሉ እንጂ ብቻቸውን መኖር አይችሉም። አንድነት ማህበራዊ ኑሮ ይፈልጋሉ... ለቅሶው... ሠርተ እንዲደምቅላቸው ማህበር ይፈጥራሉ። ቤተ ክርስቲያን በዚህ ዓይነት የሚፈልጉትን ያስገኛላቸዋል። በሌላ በኩል ደግሞ ...ተአምር ...መገለጥ ...ትንቢት በመፈለግ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጡ አሉ። በኢየሱስም ዘመን ብዙዎች ተአምር ፈውስ በመፈለግ... የሚያደርገውን ተአምር ለማየት ብቻ የሚመጡ ብዙዎች እንደነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “ብዙ ሰዎችም በሽተኞችን በመፈወስ ያደረጋቸውን ታምራዊ ምልክቶች ሰጣዩ ተከተሉት” ይላል (ዮሐ. 6:12)። ብዙ ጊዜ “ተአምር” እውነተኛ ያልሆኑትን ደቀ መዛሙርት የመሳብ ኃይል አለው። በአሜሪካን እገር በቴሌቪዥን በምናያቸው መንፈሳዊ ፕሮግራሞች ላይ እጅግ በጣም ብዙ ሕዝብ የሚሰበሰብበት ምክንያት ስለነበሩ የሚደነቅ ሆኖ ሳይሆን ብዙ ዎቹ ፈውስ ፈልገው ስለሚመጡ ነው። ተአምር ፈላጊ የሆኑ ሰዎች ብቻ የሚሰበሰቡት ቤተ ክርስቲያን የሚፈልጉትን ካላገኙ ታምር ፈውስ ከሌለ ጥለው ስለሚሄዱ ያቺ ቤተ ክርስቲያን ጤናማ የሆነ ዕድገት ልታሳይ አትችልም። መሪዎቹ ሕዝቡ የሚፈልገውን ለማቅረብ ሲሉ ሁልጊዜ ኮንፍራንስ እያዘጋጁ ስጦታው አላቸው ብለው የሚያስቧቸውን ሰባዊ ዎች እየጋበዙ እውነትነት የሌለው ፈውስና ተአምር ለማሳየት ጥረት ያደርጋሉ። በተአምር ፍለጋ ምክንያት የተሰበሰቡ ሰዎች በቃሉ ላይ የተመሠረቱ ባለመሆናቸው ትንሽ ችግር በሕይወታቸው ሊያጋጥማቸው በቀላሉ ይፈራርሳሉ።

በክርስቶስ ዘመንም ሰዎች ተአምርና ምልክት ፍለጋ ወደ ኢየሱስ ይመጡ ነበር። እንዳንድ ሊያገኙት የፈለጉበትም ጊዜ ነበር። “ሰዎች ኢየሱስ ያደረገውን ተአምራዊ ምልክት ካዩ በኋላ ወደ ዓለም የሚመጣው ነብይ በእርግጥ ይህ ነው አሉ። ኢየሱስም ሰዎች መጥተው በገድ ሊያገሡት እንዳስቡ አውቆ እንደገና ብቻቸውን ወደ ተራራ ገለል አለ” (ዮሐ. 6:14)። ሕዝቡ ኢየሱስን ለማንገሥ የፈለገበት ዋናው ምክንያት የእግዚአብሔር ልጅነቱን እምነትና ለማያዊ ነገር ፈልገው እይደለም። ነገር ግን ሳይሠሩ እርሱ ሁልጊዜ ከሰማይ እንጂ ለያወረደላቸው እንዲበሉ ትች ተገኝታቸው ሰጠን፤ ገፈፋቸው ከሮማውያን ቀንበር እንዲያላቅቃቸው ፈዋሻቸው እንዲሆን ይፈልጉ ስለ ነበር ነው። ከኃጢአትና ከፍርድ የሚያድናቸው እምላክ እንደ ሆነ እምነውበት በማንባራቸው ተደፍተው ሊሰግዱለት እስከው እይደለም። የራሳቸው አጀንዳ የራሳቸው

ፍላጎት ነበራቸው። እነዚህን የፈለጉትን ነገሮች ማግኘት ባቃታቸው ጊዜ ከዱት ወዲያው ከአጠገቡ ሸሹ። “ሆሳዕና” ብለው የዘመሩለትን ጌታ “ስቀለው” ብለው ጮኹ። ዝናና ታዋቂ በነበረበት ጊዜ ብዙዎቹ ሊከተሉት ፈቃደኞች ነበሩ፤ ወደ መስቀሉ ሲሄድ ግን በጣት ከሚቆጠሩት ጥቂት ሰዎች በስተቀር ሁሉም ከድተውት ብቻውን ቀርቶ ነበር።

እውነተኛ ደቀ መዝሙር፤ በወንጌሉ ጥራት እንጂ በግርግር፤ ዓይንን በሚማርክ ውጫዊ ነገር እይታቸው። ተለምድና ፈውስ እውነተኛ ያልሆኑትን ጥልቀት የሌላቸውን ሰዎች የመሳብ ኃይል አለው። ከላይ እንዳየው ኢየሱስ በእምስት እንጀራና በሁለት ዓሣ ብቻ በሺ የሚቆጠሩትን ሲመግብ ሲያዩ፤ በመደነቅ ለጊዜውም ቢሆን ብዙዎች ተከተሉት። ይሁን እንጂ፤ እስከ መጨረሻው ድረስ አልተከተሉትም። ተለምድ ፈላጊዎች በክርስቶስ ዘመን ብቻ ሳይሆን፤ በእኛም ዘመን ብዙዎች አሉ። ግርግሩን እንዲሁም የሚፈጽመውን ተለምዶት ለማየት ባላቸው ፍላጎት ተሰበው ይምጡ እንጂ እውነትን እውቀት ከልባቸው የተለወጡ ስላልሆኑ፤ እንደነዚህ ዓይነቶቹ ናቸው በቀላሉ በእንግዳ ትምሕርት የሚሳቡት። ሐሰተኞች መምሕራንም ይህንን ሰላወቁ፤ በእውነት ያልተደገፉ ተለምዶት ፈውስ፤ ልዩ ልዩ መገለጦችን ለማሳየት የሚሞክሩት። ሰዎች መጀመሪያ እምነው የተቀበሉትን ወንጌል የሚተውት ወይም የሚከዱት፤ መጀመሪያ እምነው የተቀበሉት ትክክል ያልሆነ ዓላማ ወይም ምክንያት ኖሯቸው ስለ ሆነ ነው። የተቀበሉት መልዕክቱ ነክቷቸው ሳይሆን፤ በሕዝቡ ብዛትና ግርግር፤ በእምልኮቱ ሞቅታ፤ በሙዚቃው ቅንብር ተሰበው ነው።

ዛሬ ቤተ ክርስቲያን፤ መስቀሉን ተሸክመው በሚከተሉት ሰዎች ሳይሆን፤ የሚፈልጉትን ነገር ካላገኙ በቀላሉ ከድተው በሚሸሹ ሰዎች የተሞላች ሆናለች። ቤተ ክርስቲያን ጤናማ ሆና ነፍሳትን ወደ ክርስቶስ መሳብ እንድትችል፤ እማኞች የዕንባ ሰዎች፤ መስቀሉን የሚሸክሙ ከጥቅም ፍለጋ የተላቁ መሆን አለባቸው። ቁጥራቸው እነሱት ይሁን እንጂ፤ ከዳተኞች እንዳሉ ሁሉ፤ ታማኞችም፤ እምነት የሚጣልባቸው፤ ቃላቸውን የሚጠብቁ፤ የማይከዱ፤ ላመኑበት ነገር ሕይወታቸውን እስከ መስጠት ድረስ የሚደርሱ ጽኑ የሆኑ እማኞችም አሉ። እውነተኛነትና ታማኝነት በመከራ መታገስን፤ በዓላማ መጽናትን፤ ግዳጅን በሙሉ ልብ መፈጸምን ይጠይቃል። በዓለም ውስጥ ብዙ ታማኞች፤ ብዙ ደፋሮች፤ በእመነት ጸንተው፤ ታግለው፤ በመጨረሻም ሕይወታቸውን ስጥት ው ያለፉ አሉ። እንደነዚህ ዓይነቶቹን ታሪክ በቀላሉ እይረሳቸውም። ይሁን እንጂ፤ እነዚህ ሳመኑበት ጸንተው በመቆማቸው፤ ለሌሎች ሲሉ ሕይወታቸውን መስዋዕት እድርገው መስጠታቸው በእንዳንዶች ዓይን ዕብዶች መሰለው ሊታዩ ይችላሉ። እውነትነት ባላቸው ሰዎች ግን ሲደነቁ ይኖራሉ። ኢየሱስን በተለያዩ ምክንያት የከዱት፤ የሰማቸውን እደራ የጣሉ፤ በመሳም እሳልፈው የሰጡት እንዳሉ ሁሉ፤ በታማኝነት እስከ መጨረሻ ድረስ የዘለቁ፤ ስለ ስሙ የተሰደዱ፤ የተስቀሉ፤ ተስቃይተው የሞቱም ብዙዎች ናቸው። ዛሬ ወንጌል ለእኔና ለእናንተ ሊደርስ የቻለው ብዙዎች በታማኝነት ዋጋ በመክፈላቸው ነው። ሐዋርያት

እያንዳንዳቸው የተፈጥሮ ሞት የሞቱ ሳይሆኑ፤ በእመነት ጸንተው በመቆማቸው ሰበው እጅ የተገደሉ ናቸው። ብዙዎች ደማቸውን አፍሰሰው ያቀበሉንን ወንጌል፤ ልክ እንዳለ በማስተላለፍ ፈንታ ሰዎችን ለማመቻቸት ስንል ቃሉን ኃይል እንዳናሳጣው መጠንቀቅ አለብን።

5. እማኞች የያዙትን እምነት የሚለቁበት ምክንያት

ሐሰተኞች መምሕራን ከጥንት ጀምሮ በረቀቀ መንገድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘልቀው በመግባት ለቤተ ክርስቲያን ዕድገትም ሆነ ጤንነት ትልቅ እንቅፋት መሆናቸው የታወቀ ነው። እነርሱ እይገንዘቡት እንጂ ከህደትን በእማኞች ልብ ውስጥ ለመዝራት የተላኩ የሰይጣን መልዕክተኞች ናቸው። የሰይጣን ዋና ዓላማ ወንጌል የደረሰባቸውን ሰዎች እውነተኛ ደህንነት እንዳያገኙ፤ እዕምሯቸውን በስህተት ትምህርት መሙላት ነው። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የእውነትን ቃል የሰሙ፤ እውነቱ የገባቸው፤ ነገር ግን ሙሉ በሙሉ ሕይወታቸውን ያልሰጡ ሰዎች ምንጊዜም ይኖራሉ። የእውነትን ቃል ይበሙ እንጂ ሳይቀበሉት ይችላሉ። የሰይጣንም ዋና ዓላማ እንደነዚህ ዓይነቶቹን እውነትን ተቀብለው እንዳይድኑ ማደኃግር ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ “ክህደት” እዲስ ያልሆነበት፤ ከመጀመሪያው ጀምሮ የነበረው በዚህ ምክንያት ነው። የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ በንመረምር፤ ለቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትልቅ ችግር ይፈጠር የነበረበት እንደኛው ምክንያት የሐሰት ትምህርት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘልቆ መግባቱ ነበር። ስለ ሐሰተኛ መምሕራን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ሥፍራ ተጠቅሷል። ለምሳሌ፤ በዕብራውያን መልዕክት፤ 1ኛና 2ኛ ተሰሎንቄ፤ 1ኛና 2ኛ ቆሮንቶስ፤ 7ኛው ዓለት፤ ቆላስይስ፤ 2ኛና 3ኛ ዮሐንስ፤ 2ኛ ጴጥሮስ፤ እንዲሁም በይሁዳ መልዕክት ውስጥ ተጠቅሷል። ኢየሱስም ሰዎች የተቀበሉትን የእውነት ቃል በምን ምክንያት እንደሚተው በምሳሌ አስረድቶናል። ሉቃስ 8፥11-15 ላይ ኢየሱስ ባቀረበው ምሳሌ፤ ዝግጠው የዘራው ዘር በእራት የተለያየ መሬቶች ላይ ይኸውም፤ በመንገድ ዳር፤ በጭንጫ መሬት ላይ፤ በሾኽ ቁጥቋጦ ውስጥና እንዲሁም በመልካም መሬት ላይ ወድቆ የተለያየ ውጤት እንዳገኘ ይናገራል። እነዚህ የተለያዩ መሬቶች የተለያዩ የሰው ልብ ምሳሌዎች ናቸው።

- ♦ 1ኛው ~ መንገድ ዳር የተዘራው ዘር ሲሆን፤ እርሱም የሚያምለክተው ቃሉን ለጊዜው የሚሰሙትን ሰዎች ነው። አምነው እንዳይድኑ ዲያብሎስ ወዲያው መጥቶ ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል።
- ♦ 2ኛው ~ በጭንጫ መሬት ላይ የተዘራው ሲሆን፤ እርሱም የሚያመለክተው ቃሉን ለምተው በደስታ የሚቀበሉትን ሰዎች ነው። ሥር ስለሌላቸው በፈተና ጊዜ ወዲያው ይከዳሉ።

♦ 3ኛው ~ በእሾሽ ቁጥጭ ውስጥ የወደቀው ሲሆን እርሱም የሚያመለክተው ቃሉን ለጊዜው ሰምተው የዚህ ዓለም አሳብና ሀብት የምድራዊ ኑሮ ምችትም አንቆ ያለፍሬ ያስቀራቸዋል።

♦ 4ኛው ~ በመልካም መሬት ላይ የተዘራው ሲሆን እርሱም የሚያመለክተው በመልካምና በቅን ልብ ቃሉን ሰምተው የሚጠበቁትን በቃሉ ጸንተው ፍሬ የሚያፈሩትን ነው።

ዘሩ የተዘራበት የእርሻ መሬት ከአራቱ ሦስቱ የሚያመለክተው ቃሉን ሰምተው ያለፍሬ የቀሩትን የሰዎችን ልብ ነው። ከሁሉም የበለጠ አስጊ የሆነው ጥልቀት በሌለው ጭንጫ መሬት ላይ የተዘራው ነው። ይህን ዓይነት ልብ ያላቸው ሰዎች ቃሉን በደስታ ይቀበሉና ሥር ስላልበደዱ ትንሽ ፊትና ሲያጋጥማቸው የያዙትን ቶሎ ይለቃሉ። ከውጪ ሲታዩ በሙሉ ልብ አምነው የተቀበሉ ይመስላሉ። ይሁን እንደዚህ ዓይነቶቹን “የሐሰት እንደሚገፋ ዝናብ እንደሌለው ደመና ናቸው። በፍሬ ወራት እንኳ ፍሬ እንደማይገኝበት ከሥሩ እንደተነቀለና ሁለት ጊዜ እንደ ሞተ ዓፍ ናቸው” ይላቸዋል (ይሁዳ ቁ. 12)። እውነቱን አውቀው ለጊዜው ቃሉን በደስታ የተቀበሉት ይመስሉ እንጂ ወደ ፊት ዘልቀው (ገፍተው) አይሄዱም። እምነታቸው እውነተኛነት ያለው ሰላላሆን መንፈሳዊ ፍሬ ማፍራት አይችሉም። ሐሰተኛ መምሕራን የሐሰት ትምሕርታቸውን ለማስፋፋት ትኩረት የሚያደርጉት ከላይ በገለጽናቸው ዓይነት ሰዎች ላይ ነው።

በቀላሉ ከሀደት ውስጥ የሚገቡት ቃሉን በሙሉ ልብ ያልተቀበሉት ብቻ ሳይሆኑ አንዳንድ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ሊሆኑ ይችላሉ። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይሁኑ እንጂ ከመጀመሪያውም ጀምሮ እውነተኛ ለውጥ ያላቸው አይደሉም። የራሳቸው የሆነ ሥውር አጀንዳ ያላቸው ናቸው። ሥልጣንና ዝናን የሚፈልጉ ቤተ ክርስቲያንና አገልግሎትን የሀብት ማግኛ ዘዴ አድርገው የተቀበሉ ወይም የገንዘብ ፍቅር ያላቸው የሥጋ ፍትወታቸውን የሚከተሉ ወዘተ. ናቸው። ይህን ድብቅ የሆነ ዓላማቸውን ይዘው የሞላ የሆኑትን ሰዎች በቀላሉ ሲያወናብዱ ይታያሉ። የእውነት ተቃራኒ መሆናቸውን ገልጸው ስለማያሳዩ አነርሱን ለይቶ ማወቅ በጣም አስቸጋሪ ነው። ከላይ ሲታዩ እውነተኛችና ሙሉ በሙሉ ለጌታ የተሰጠ ልብ ያላቸው ይመስላሉ። በሰው ዘንድ ተወዳጅነት ያላቸው በንግግራቸው ጥሩ የማላመን ችሎታ ያላቸው ሊሆኑ ይችላሉ።

ከእነዚህ ሐሰተኞች መምሕራን ጋር ብርቱ ጦርነት መጣጠም ያለብን በምን ዓይነት ሁኔታ ይሆን? ጦርነቱን በምን ዓይነት ሁኔታ መዋጋት አንዳለብን ይሁን ሲገልጽ “...አንድ ጊዜ ስለተሰጠው እምነት በብርቱ እንድትጋደሉ ለመምክር ልጽፍላችሁ ግድ ሆነብኝ” ይላል (ይሁዳ ቁ. 3)። ይሁን “...ግድ ሆነብኝ” ሲል እውነትን ለመከላከል በብርቱ መጋደል አንዳለብን ለማስጠንቀቅ ከውስጡ የሚሰማውን ኃይለኛ ስሜት መግለጽ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፉት ጽሁፎች ሁሉ በሰው ፈቃድ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው የተጻፉ ስለሆነ ይሁን “...ልጽፍላችሁ ግድ ሆነብኝ” ሲል በዚህ ሀሳብ ላይ የመንፈስ ቅዱስ

ግሬት አንዳለበት አንረዳለን። ይሁን በሐሰተኞች መምሕራን ላይ ተቆጥቶ ስሜቱን ለመግለጽ የጻፈው ማሳሰቢያ ብቻ አይደለም።

“እውነትን” ከጥቃት ለመከላከል አሰራሃጊውን ትግል (ጦርነት) እንድናካሂድ ከአግዚአብሔር ከራሱ ትዕዛዝ ተሰጥቶናል። እውነትን ለመከላከልና ለመጠበቅ ይሁን በጻፈው መልዕክት እኛ ክርስቲያኖች ሐሰተኛ ትምሕርቶችን ለይተን በማወቅ አማኞችን ከስሕተት ትምሕርት ለመጠበቅ እንድንጋደል ማስተዋል ድፍረትና ፈቃድ እንዲኖረን መንፈስ ቅዱስ ያሳስበናል። ስለምን መጋደል አንዳለብን እናውቃለን። ስለ ጥቃቅን ነገሮች የእኛን ጥቅም ስለሚያራምዱት ነገሮች አይደለም። የምንጋደልበትን ምክንያት ይሁን ሲገልጽ “...በማያዳግም ሁኔታ ለቅዱሳን አንድ ጊዜ ስለተሰጠው እምነት በብርቱ እንድትጋደሉ ለመምክር ልጽፍላችሁ ግድ ሆነብኝ” ይላል (ይሁዳ ቁ. 3)። ይህም መጋደል “...ለቅዱሳን አንድ ጊዜ ስለተሰጠው እምነት...” ነው። የክርስትና እምነት ሰዎች የፈጠሩት ሳይሆን ከክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን በሐዋርያት አማካኝነት የተሰጠ እምነት ነው። የእኛም መጋደል እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሰጠውን እምነት በኃላፊነት እንድንጠብቀው ነው። ብርቱ መጋደል ሲል በሰዎች መካከል በሀሳብ ልዩነት ምክንያት የሚፈጠር ክርክር አይደለም። ነገር ግን ከጨለማው ኃይል “የእውነትን” ደህንነት ለመጠበቅ እንዲሁም የሰዎችን ዘላለማዊ የሆነውን ነፍስ ከሰይጣን ወጥመድ ለማዳን ነው። ይህን ዓይነቱን ውጊያ በኃይል እንጂ በመለሳለሰ በማወላወልና በመወያየት የምናደርገው አይደለም። የቤተ ክርስቲያንን የእምነት አቋም የሚያናጋ ምዕመናኑን የሚከፋፍል ነገር ሲከለት በብርቱ እንድንጋደል የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። ሁልጊዜ ተራና አነሰተኛ የሆኑትን ነገሮች በጣም አሳሳቢ ከሆኑት ነገሮች ለይቶ ማወቅ አይቻልም። እምነታችንን የሚያሰጥሉ ሐሰተኛ መምሕራን ብዙ ጊዜ የሚቀርቡት እውነተኛውን ማንነታቸውን ሳይገልጹ ስለሆነ እንዲሁም የተሳሳተ ትምህርታቸውን የሚያቀርቡት ጥቂት እውነት ደባልቀው ስለሆኑ ማንኛውም ክርስቲያን እውነቱን ለይቶ ለማወቅ ጥበብና ማሰተዋል ሊኖረው ይገባል።

Barron, Bruce. The Health and Wealth Gospel, Inter Varsity Press, Downers Grove, IL 1987.

Hanegraaff, Hank. Counterfeit Revival, Word Publishing, Dallas, TX, 1997.

Horton, Michael ed. The Agony of Deceit, Moody Press, Chicago, IL, 1990.

Hunt & McMahon, The Seduction of Christianity, Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1960.

MacArthur, John. Hard to Believe, Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, 2003.

_____, The Truth War, Published by Thomas Nelson, Nashville, TN, 1979.

MacGregor, Lorri. Coping With The Cults, Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1960.

Martin, Walter. Martin Speaks Out on the Cults, Regal Books, A Division of GL Publications, Ventura, CA 1955.

Passantino, Robert & Gretchen. Answers to the Cultist at Your Door, Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1981.